

A MAGYAR
TÁNCMŰVÉSZETI EGYETEM
INTÉZMÉNYI ADATTÁRA
(1950–2025)

Magyar Táncművészeti Egyetem
Budapest, 2025

A Magyar Táncművészeti Egyetem hetvenöt éve (1950–2025) című kiadvány
online melléklete (<https://mte.eu/tudomany/tudomanyos-es-tancszakmai-kiadvanyok/>)

Az alapl mű bibliográfiai adatai:

A Magyar Táncművészeti Egyetem hetvenöt éve (1950–2025)

Szerkesztette: Bolvári-Takács Gábor (főszerkesztő), Lőrinc Katalin, Macher Szilárd

Képszerkesztő: Csillag Pál

Kiadja a Magyar Táncművészeti Egyetem, Budapest, 2025

ISBN 978-615-5852-32-9

A melléklet szerkesztői:

Bolvári-Takács Gábor (főszerkesztő), Lőrinc Katalin, Macher Szilárd

A fejezetek szerzőit, illetve összeállítóit a tartalomjegyzékben közöljük.

A melléklet kézírata 2025. március 31-én zárult.

Korrektúra: Győrfi Ágnes

Arculat és tördelés: Kaskó Mária

TARTALOM

1. ÉLETRAJZOK AZ INTÉZMÉNY TÖRTÉNETÉBŐL	8
<i>(írták: Almássy Balázs, Benyő Hedvig, Bolvári-Takács Gábor, Gara Márk, Kazinczy Eszter, Kovács Péter, Kővágó Zsuzsa, Lőrinc Katalin, Macher Szilárd, Major Rita, Melis Hanna, Valcz Gyuláné)</i>	
I. MESTEREK, SZAKMAI OKTATÓK	8
Ángyási Erzsébet	8
Aszalós Károly	8
Barkóczy Sándor	8
Barna Mónika	9
Bartos Irén	9
Bérczes Mária	10
Boros Erzsébet	10
Bozsik Yvette	10
Brada Rózsi	11
Bretus Mária	11
Brieber Éva	12
Brieber János	12
Csillag Pál	13
Dorkó Edina	13
Dózsa Imre	13
Dvorszky Erzsébet	14
Éhn Éva	14
Farkas Edit	15
Fodor Antal	15
Fodor Gyula	16
Fodorné Molnár Márta	16
Forgách József	17
Gál Jenő	17
Györgyfalvy Katalin	18
Hájas Katalin	18
Hamzin, Adol Szagmanovics	18
Handel Edit	19
Havas Ferenc	19
Hidas Hedvig	20
Hortobágyi Gyöngyvér	20
Jakabné Zórándi Mária	21
Janek József	21
Kajdani, Flóra Ganyijevna	22
Kálmán Etelka	22
Kalmár Attila	22
Kazinczy Eszter	23
Kékesi Mária	23
Késmárki Kálmán	23
Keveházi Gábor	24
Kiss Ilona	24
Koren Tamás	24
Kovács Henrik	25

Kováts Tibor	25
Kövessy Angéla	25
Kulcsár Noémi	26
Kun Zsuzsa	26
Lepesinszkaja, Olga Vasziljevna	27
Lévai Péter	27
Lieszkovszky Melinda	28
Lőrinc György	28
Lőrinc Katalin	29
Lugossy Emma	30
Macher Szilárd	30
Mák Magda	31
Menyhárt Jacqueline	31
Merényi Zsuzsa	32
Módy Julianna	33
Moldován Zsuzsanna	33
Molnár Lajos	33
Murányi Judit	34
Nádasi Ferenc	34
Nádasi Marcella	35
Nagy Zoltán, id.	35
Ifj. Nagy Zoltán	35
Oláh Zoltán	36
Ónodi Béla	36
Perlusz Sándor	37
Rábai Miklósné	37
Roboz Ágnes	38
Sebestény Katalin	38
Sebestyén Csaba	39
Sipeki Levente	39
Solymosi Tamás	39
Som Gizella	40
Spala Korinna	40
Sterbinszky László	41
Stimács Gabriella	41
Szakály György	41
Szalay Karola	42
Szentpál Olga	43
Szigeti Oktávia	43
Szőnyi Eleonóra	43
Timár Sándor	44
Topolánszky Tamás	44
Túri Sándor	45
Vadady Ágnes	45
Végső Miklós	45
Volf Katalin	46
Zsámboki Marcell	46
 II. ZONGORAKÍSÉRŐK	 48
 Budinszky Miklós.....	 48
Debreczeny Miklósné.....	48
Ferencz Paula.....	48
Gulyás-Nagy Zoltán.....	48
Kertes Ottó.....	48

Kiss Sándor	49
Kovács Barnabás	49
Kovács Györgyi	49
Kuruczné Teszter Nelli	49
Macher Lajos	50
Macher Lajosné	50
Reich Margit	50
Siposa Iveta	51
 III. GIMNÁZIUMI TANÁROK, ELMÉLETI OKTATÓK	 52
Ágoston-Vas Ottilia	52
Almássy Balázs	52
Antónyné Benkő Ágnes	52
Becserné Szalay Emma	53
Benyő Hedvig	53
Bernáth László	53
Bogdány Ferenc	53
Bolvári-Takács Gábor	54
Bólya Anna Mária	54
Bor István	55
Dudich Endréné	55
Fiers Jolán	55
Fuchs Livia	56
Fügedi János	56
Gara Márk	56
Gelenczey-Miháltz Alirán	57
Horváth Károlyné	57
Illés Sándorné	57
Imre Ildikó	57
Juhász Mónika	58
Kaán Zsuzsa	58
Károly Róbert	58
Kiss László	59
Konkolyné Kovács Ilona	59
Koósné Csüllög Katalin	59
Kovács Rita	59
Körber Tivadar	60
Körtvélyes Géza	60
Kővágó Zsuzsa	60
Kubinyi Margit	61
Lanszki Anita	61
Lippner Györgyné	61
Loykó Miklósné	62
Mády Ferenc	62
Major Rita	62
Manherz Károly	63
Melis Hanna	63
Mika Zsuzsa	64
Mizerák Katalin	64
Nagy Péter Miklós	64
Németh András	64
Németh Ibolya	65
Orbán Lászlóné	65
Paksiné Erdélyi Ibolya	65

Palovecz János	66
Pécsi Judit	66
Péter Zsuzsa	66
Puttkamer Péterné	66
Rényi András	66
Richly Zsoltné	67
Simon Aladár	67
Sirató Ildikó	67
Soós Istvánné	68
Szarka Györgyné	68
Széll Rita	68
Tálas István	69
Tóth Barnabásné	69
Turzóné Lábadi Gizella	69
Valcz Gyuláné	69
Vályi Rózsi	70
Vereckeiné Sziklai Inesz	70
Walkó György	70
 IV. AZ INTÉZMÉNYI ADMINISZTRÁCIÓ VEZETŐ MUNKATÁRSAI	 72
Antal Erzsébet	72
Busi Tiborné	72
Gáspár Emese	72
Jakucs Gabriella	72
Kovács Györgyné	73
Ledniczky Bea	73
Salát Magdolna	73
Schanda Beáta	73
 2. AZ INTÉZMÉNY VEZETŐINEK ÉS VEZETŐ OKTATÓINAK NÉVSORA	 75
<i>(összeállította: Bolvári-Takács Gábor)</i>	
I. Intézményvezetők (igazgatók, főigazgatók, rektorok)	75
II. Intézményvezető-helyettesek (igazgatóhelyettesek, főigazgató-helyettesek, rektorhelyettesek)	75
III. Művészeti vezetők	76
IV. A táncművészképzés szervezeti egység-vezetői	76
V. A táncpedagógus-képzés, a koreográfusképzés és az elméleti oktatás szervezeti egység-vezetői	75
VI. Igazgatási vezetők	80
VII. A gazdasági szervezet vezetői	81
VIII. Közoktatási intézményvezetők	81
IX. Egyetemi és főiskolai tanárok	83
X. Oktatói kitüntető címek	84
XI. Az intézményfenntartó Magyar Táncművészeti Egyetemért Alapítvány vezetői	86
 3. NEMZETKÖZI VERSENYEKEN DÍJAZOTT NÖVENDEKEK, HALLGATÓK	 87
<i>(összeállította: Macher Szilárd)</i>	
Prix de Lausanne	87
Partner School Choreographic Project Lausanne	87
Várnai Nemzetközi Balettverseny	87
USA International Ballet Competition, Jackson, Mississippi	87
Helsinki Nemzetközi Balettverseny	87

Rudolf Nurejev Nemzetközi Balettverseny, Budapest.....	87
Budapest Ballet Grand Prix.....	88
Pekingi Nemzetközi Balettverseny.....	88
Nemzetközi Balettverseny Osaka	88
Isztambuli Nemzetközi Balettverseny.....	88
Tanzolymp, Berlin.....	88
Vaganova Nemzetközi Balettverseny, Szentpétervár.....	88
Bécsi Nemzetközi Balettverseny (ÖTR-Contest).....	89
VIBE Balettverseny, Bécs.....	89
European Ballet Grand Prix, Bécs.....	89
Vienna International Arts Festival.....	90
Amalfi Nemzetközi Balettverseny.....	90
Capri Nemzetközi Balettverseny.....	90
Perui Nemzetközi Balettverseny.....	90
Golden Pointe Shoes balettverseny, Szczecin.....	90
St. Pölten Nemzetközi Balettverseny.....	91
Brno Nemzetközi Ifjúsági Balettverseny.....	91
European Dance Competition Brno.....	91
Kijevi Nemzetközi Balettverseny.....	91
Luxemburgi Nemzetközi Balettverseny.....	91
Domenico Modugno Nemzetközi Balettverseny (Bari/Lecce).....	91
5th Dance Competition, Milano.....	92
IDTCI - International Dance Talent Competition Italy.....	92
TUTU Grand Prix (Szlovénia).....	92
International Ballet Competition Belgium.....	92
International Ballet Competition Slavenska, Zágráb.....	93
Concorso Internazionale - Grand Prix di Natale, Olaszország (online).....	93
Bytom, Ifjúsági Koreográfusverseny.....	93
New Generation Nemzetközi Ifjúsági Balettverseny (Budapest).....	93
 4. INTÉZMÉNYTÖRTÉNETI TÁJÉKOZTATÓ BIBLIOGRÁFIA.....	 94
<i>(összeállította: Tóvay Nagy Péter)</i>	

1. ÉLETRAJZOK

AZ INTÉZMÉNY TÖRTÉNETÉBŐL

I. MESTEREK, SZAKMAI OKTATÓK

Ángyási Erzsébet

(1957-től Pente Antalné, 1970-től Galántai Csabáné) táncművész, balettmester, az ÁBI első végzős évfolyamának tagja. Budapesten született, 1936. november 16-án. Tanulmányait Nádas Ferenc magániskolájában (1945–46), az Operaház balettkolájában (1946–50) és az ÁBI-ban (1950–54) végezte Nádas Ferenc növendékeként. Balettművészként az Operaház tagja (balettkar: I. quadrille) 1954–89 között. Főbb szerepei: *Chopiniana* (Prelúd), *Csongor és Tünde* (Mirigy, Lidércek), *Tavasziünnep/Eck* (Ember), *Mario és a varázsló* (Angioleri asszony), *Hamupipőke* (Mostoha), *Tűzmadár/M. Béjart* (Partizánok), *A hatytyúk tava* (Négy kishattyú, A herceg anyja, Mazurka szóló, Spanyol tánc), *Gajane-szvit* (Kardtánc-szóló/Aisa), *Gajane barátnői*, *Párizs lángjai* (Baszk lány, Farandola-szóló, Auvergnei), *Diótörő* (Dada, Rózsakeringő szóló, Pas de trois), *Giselle* (Giselle barátnői, Giselle anyja), *Raymonda-szvit* (Magyar tánc szóló), *A bahcsiszeráji szökökút* (Két lengyel hölgy), *Laurencia* (Lírai tánc-szóló), *Babatündér* (Mickey egér), *Bolero/Cieplinski* (Zöld lány), *Bihari nótája* (Najádok), *Coppélia* (A harangöntő felesége, Barátnő), *Ludas Matyi* (Komédiás lány), *Térzene* (Jegyszédőnő), *Sylvia/Seregi* (Öltöztetőnő), *Látomások* (Szóló), *Undine* (Szóló), *Orfeusz* (Szóló), *Tell Vilmos* (operabetétes szóló). Az ÁBI/MTF óradíjas tanára (1973–74), 1974. szeptember 1-től szaktanár, 1976. május 1-től főiskolai tanársegéd 1991. június 15-ig. 1990–91-ben fizetés nélküli szabadságon volt. Történelmi társastáncot (IV–V–VI. évf.), színpadi játékot, karaktertáncot (VII–VIII. évf.) tanított a balettművész növendékeknek, oktatott az előkészítő és a néptánc tagozaton, valamint a pedagógusképzésen. Emlékezetes növendékei közül maga nevezte meg a következő művészeket: Lőcsei Jenő, Harangozó Gyula, László Péter, Ladányi Andrea, Sárközi Gyula, Végh Krisztina, Solymosi Zoltán, Solymosi Tamás, Nagy Tamás, Kozmér Alexandra. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1970, 1981).

Aszalós Károly

Testnevelő tanár, koreográfus. Baján született, 1929. április 7-én. Testnevelő tanárként diplomázott 1951-ben a Testnevelési Főiskolán. Vívó szakedző. Táncolt a MEFESZ ama-

tőr néptáncegyüttesében. 1950–56-ban az MTH (Munkaerő Tartalékok Hivatala) Központi Együttese (később ez lett a KISZ Központi Művészegyüttese) tánckarának tanára, koreográfusa és művészeti vezetője. 1951–52-ben a Színház- és Filmművészeti Főiskola tanársegédje. 1951–55-ben a Magyar Néphadsereg Ének- és Táncegyüttesének táncosa. Tartalékos főhadnagy. 1956–58-ban a MTH 26. sz. Iparitanuló Intézet testnevelő tanára. Az ÁBI-ban 1958. június 1-től 1969. augusztus 31-ig főiskolai adjunktus, 1961. július 1. – 1969. január 15. között igazgatóhelyettes. Akrobatikát, néptáncot, táncírást és vívást tanított. 1960–68-ban az akrobatika munkaközösség vezetője. 1960–67-ben az ÁBI párttitkára. Társ szerzője és szerkesztője *A balettművészet felé* című könyvnek (1961), az 1960–61. és 1962–63. tanévi intézeti évkönyvek társ szerkesztője. Az 1968–70-es társastáncpedagógus-képzés vezetője. 1969. szeptember 1-től az Állami Artistaképző Intézet tanára, 1970-től igazgatóhelyettese, 1986 szeptemberétől haláláig igazgatója. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1953, 1961); DIVSZ Kitüntető Jelvény (1960); Munka Érdemérem (1960), KISZ Érdemérem (1966). Házastársa Vadady Ágnes néptánc tanár, koreográfus. Elhunyt Budapesten, 1989. május 4-én.

Barkóczy Sándor

Táncművész, balettmester, koreográfus. Szolnokon született, 1934. április 17-én. Az 1949. évi Gyulai Országos Népi Táncversenyen I. díjat nyert a Batsányi Együttes tagjaként. 1950 januárjától az ÁBI egyik jogelődje, a Táncművészeti Iskola előkészítő osztályába járt, majd 1950–53 között a leningrádi (ma: Szentpétervár) Vaganova Intézetben, 1953–57 között a moszkvai Színművészeti Főiskolán tanult, ahol 1957-ben rendező és koreográfus oklevelet szerzett. 1959–63 között elvégezte az ÁBI balettpedagógus szakát. 1957–89 között az Operaház tagja, 1965-től balettmestere, 1973-tól címzetes magántáncosa. 1957–64 között az ÁBI óradíjas tanára, utána kinevezett oktató: 1964. szeptember 1-től adjunktus, 1977. július 1-től főiskolai docens, egyidejűleg 1972. július 1. – 1979. június 30. között igazgatóhelyettes, 1978. december 15. – 1979. március 15. között – Kun Zsuzsa távollé-

tében – megbízott igazgató. 1983. július 31-én jogviszonya – külföldi munkája miatt – megszűnt, de 1984. szeptember 1-től ismét főiskolai docens, 1987. július 1-től főiskolai tanár. 1988-tól fizetés nélküli szabadságon volt, 1991-ben jogviszonya megszűnt. 2003. szeptember 1-től 2005. június 30-ig adjunktus munkakörben ismét oktatott, majd 2007-ig óradíjas. 1982-ben végzős évfolyama volt. Tanítványai közé tartozott többek között Jezerniczky Sándor, Kútszegi Csaba, Deák Dénes. Az Operaházban több operához komponált balettbetéteket, majd önálló, neoklasszikus koreográfiákat készített (pl. *Klasszikus szimfónia*, 1966). A 70-es évek elején a debreceni Csokonai Színház balettagyűttesét vezette, és sikeres egyfelvonásosokat komponált a társulat számára (pl. *Seherezádé*, *Spanyol Rapszódia*, *Carmen*). Pályafutása során számos külföldi társulatban működött balettmesterként, így pl. 1982–84-ben a ljubljani operaház vezető balettmestere, 1984–85-ben a Nagojai Balett (Japán) koreográfusa. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1978, 1986). Elhunyt Budapesten, 2019. október 7-én.

Barna Mónika

(egy időben: Orvosné) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1972. augusztus 30-án. 1991-ben végzett az MTF-en Menyhárt Jacqueline növendékeként (oklevél: 1992). 1998–2002 között elvégezte a táncpedagógus szak balett szakirányát, majd 2005–2007 között a Színház- és Filmművészeti Egyetemen koreográfus oklevelet szerzett. 1991–2003 között az Operaház tánc kari tagja. Az MTF/MTE balettmestereként 2002/2003-ban óradíjas oktató, 2003. szeptember 1-től tanársegéd, 2004. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2005. szeptember 1-től főiskolai docens, 2019. november 5-től címzetes egyetemi docens, 2020. június 1-től mesteroktató. 2004. szeptember 1. – 2006. november 9. között a Klasszikus Balett Tanszék megbízott vezetője, 2009. január 1. – 2009. augusztus 31. között a Klasszikus Balett és Moderntánc Tanszék vezetője, 2012. július 1. – 2019. augusztus 31. között ismét a Klasszikus Balett Tanszék vezetője volt. Végzős balettművész osztályai: 2011, 2015, 2019 és 2024, végzős színházi tánc évfolyama: 2021. Alkotói tehetsége rendszeresen megmutatkozik a növendékek számára készített különböző stílusú etűdjeiben. Az MTF/MTE rövidített *Diótörő* előadása Macher Szilárd és Barna Mónika közös koreográfiája. Alkalmanként vendég balettmester Európában és Japánban. Kitüntetései: Magyar Ezüst Érdemkereszt (2014), Lőrinc György-díj (2015).

Bartos Irén

(Gaál Józsefné) táncművész, balettmester, az ÁBI tanterületének alapító tagja. Budapesten született, 1917. december 15-én. Az Operaház balettkisiskolájában tanult 1928-tól Jan Cieplinski, Brada Rezső és Nádas Ferenc irányításával. 1932-től a társulat tagja, 1939-től címzetes magántáncosa. 1941-től a Kolozsvári Nemzeti Színház primabalerinája, eltáncolta többek közt Swanilda, Seherezádé és a Királykisasszony szerepét a Harangozó-féle *Fából faragott királyfi*-ban. A színház 1944. szeptember végi evakuálása, majd a háború után, 1945-től a Szegedi Nemzeti Színházban folytatta karrierjét. Itt Harangozó Gyula, Zsedényi Károly és Lőrinc György koreográfiáinak női szólószerepeit alakította. Ő formálta meg először Balázs Béla szövegkönyvéhez híven *A csodálatos mandarin* lányát. A Szegedi Nemzeti Színház operatagozatának megszűnése után 1949-ben az Operaház balettagyűttesébe tért vissza magántáncosként, ahol elsősorban karakterszerepekben léptették színpadra: keleti szóló (*Diótörő*), nápolyi tánc, mazurka (*A hatytyúk tava*), auvergne-i szóló (*Párizs lángjai*). Balettmesteri tevékenységét Kolozsváron kezdte és a fővárosban folytatta. 1949–50-ben elvégezte a Klavgyija Armasevszkaja által vezetett hat hónapos Vaganova-módszertani tanfolyamot. Az ÁBI-ban 1950. szeptember 1-től tanársegéd, 1951. szeptember 1-től intézeti tanár. 1969-től adjunktus, 1970. szeptember 1-jétől főiskolai docens. Kitűnő klasszikus technikájú balerinaként három balett-évfolyamot vitt el a vizsgakoncertig. Számukra készítette el koreográfiáit: Csajkovszkij: *Kék madár*, Ponchielli: *Órák tánca* (1960), Ravel: *Lúdanyó meséi*, Sztravinszkij: *Petruska* (1963), Pergolesi: *B-dúr concertino* (1969). Jelen-tős növendékei az 1960-as évfolyamban Árva Eszter, Bretus Mária, Esztergályos Cecília, Uhrík Dóra, Geszler György, Hetényi János, Nagy Iván, Tóth Sándor. Nehezen élte meg évfolyama zömének Pécsre szerződését. 1963-ban végzett mások mellett Lieszkovszky Melinda, 1969-ben pedig Janács Evelyn, Musitz Ágnes, Erdélyi Sándor. 1961–62-ben a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesének balettmestere. 1964–67-ben az esseni Folkwang Hochschule balett tagozatának vezető tanára. 1971. április 1-jével az Operaházból nyugdíjba vonult, az ÁBI-ban pedig 1971. október 1-jétől tartós fizetés nélküli szabadságra ment és a Német Szövetségi Köztársaságba költözött, ahol ismét az esseni Folkwang Hochschule klasszikus balett tanszékvezető tanári, majd professzori (1975) munkakörét töltötte be. Itt többek között Susanna Linkét és Pina Bauscht tanította. Párhuzamosan 1972-től 1976-ig a düsseldorfi Deutsche Oper am Rhein, 1976-tól a kölni opera balettmesteri pozícióját is betöltötte. ÁBI oktatói jogviszonya formálisan 1979. au-

gusztus 31-én szűnt meg. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1955), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1970). Elhunyt Düsseldorfban, 1981. február 18-án.

Bérczes Mária

(Varasdy Ernőné) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1945. május 11-én. 1964-ben fejezte be balettművész tanulmányait az ÁBI-ban Merényi Zsuzsa második végzős osztályában, ahol Olga Lepesinszkaja is segédkezet nyújtott a IX. évfolyamnak. Ugyanitt 1984-ben klasszikus balett – emelés – társastánc szakos táncpedagógus diplomát szerzett. Az Operaház táncari tagja 1964-től 1994-ig. Szerepei zömmel kisszóló feladatok voltak, mint a *Csipkerózsika* – Ékkövek; *A hattyúk tava* – 4 menyasszony, Spanyol tánc; *Diótörő* – Spanyol tánc; *Spartacus* – Táncosnő. Operabetétekben szóló feladatokat táncolt (*Faust*, *Carmen*, *Vérnász*, *Tannhäuser*). Az ÁBI-ban pedagógus diplomájának megszerzése után kezdett tanítani: 1984. szeptember 1-jétől tanársegéd, 1990. október 1-jétől főiskolai adjunktus, 1998. szeptember 1-jétől főiskolai docens, 2008. szeptember 1-jétől nyugalmra vonulásáig, 2016. június 30-ig egyetemi docens. 1984–86-ban asszisztens volt, 1985-től történelmi társastáncot, 1987-től balettet, spicc-technikát és repertoárt tanított. Leggyakrabban III–VI. évfolyamos lány növendékeket bíztak rá, de volt fiú osztálya is. 2005. február 1. és 2006. június 30. között a klasszikus balett tanszék egyik tanszékvezető-helyettese. 2007-től évekig a balettpedagógus képzés szakmai felelőse. A 2017/18. tanévben óradíjasként ismét munkát vállalt. Külföldön Firenzében és az angliai Elmhurst School-ban oktatott. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1984), Miniszteri dicséret (1990), Lőrinc György-díj (1997), Magyar Felsőoktatásért emléklap (2001), Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (2002), Harangozó Gyula-díj (2007), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2015).

Boros Erzsébet

(1962–68-ban Lovas Ferencné, majd dr. Popik Ervinné) táncművész, balettmester, az ÁBI első végzős évfolyamának tagja. Nagyváradon (Románia) született, 1937. október 23-án. Tanulmányait az Operaház balettkiskolájában (1947–50) és az ÁBI-ban (1950–54) végezte Nádasdi Ferenc növendékeként. Később a táncpedagógus szakot is elvégezte (klasszikus balett – emelés – történelmi társastánc; 1974–77). Balettművészként az Operaház tagja (1954–85), címzetes magántáncosa (1967-től). A balett-titkárság vezetője (1979–85). Főbb szerepei: *Giselle* (Myrtha, Bathilda, Két villi, Giselle barátnői), *Bihari nótája* (Juno), *Hamupipőke* (Mostoha), *Zene húros hangszerekre, ütőkre és cselesztára* (Női szóló), *Tűzma-*

dár/Béjart (Partizánok), *A hattyúk tava* (Pas de trois, Négy kishattyú, Négy menyasszony, Spanyol tánc, Lengyel tánc, Magyar tánc szóló, Herceg anyja), *Csipkerózsika* (Miette tündér, Zaphír ékkő), *Diótörő* (Két hópehely, Stahlbaumné), *Párizs lángjai* (Baszk-lány), *A bahcsiszeráji szökőkút* (Két barátnő, Második feleség, Krakowiak szóló), *Rajmonda-szvit* (Magyar tánc szóló), *Introductio et Allegro* (Szóló), *Babatündér* (Beszélő baba), *Coppélia* (Lengyel lány, Pas de six), *A fából faragott királyfi*/Harangozó (Hableányok), *Daphnisz és Chloé* (Kalóznő), *Bányászballada* (Tüzek), *Faust – Valpurgis-éj*/Seregi (pas de deux, két núbiai, pas de six) *Három a kislány*/Harangozó (operabetéti szóló), *János vitéz*/Harangozó (operabetéti szóló), *Lysistraté* (operabetéti szóló), *Orfeusz* (operabetéti szóló). Az ÁBI/MTF/MTE balettmestereként 1986. szeptember 1-től tanársegéd, 1994. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1998. szeptember 1-től főiskolai docens, 2004. szeptember 1-től 2008. január 31-ig főiskolai tanár. 2007. szeptember 25-én professzor emerita kitüntető címet kapott, e minőségében 2008–2015-ig óradíjas oktató. Évfolyamvezető balettmester (II–VII. évfolyamig). Emlékezetes növendékei közül maga nevezte meg a következő művészeket: Bokor Zsuzsanna, Kozmér Alexandra, Jeneses (Erdős) Andrea, Papp Adrienn. Tanított történelmi társastáncot, külföldi növendéknek balettet, az MTF nyári kurzusain balettet és repertoárt. 1989–90-ben a történelmi társastánc munkaközösség vezetője. Az előkészítő tanfolyam vezetője (2001–2005). 1998–2012 között balett- és történelmi társastánc módszertant oktatott az MTF/MTE pedagógusképzésén (külföldi hallgatóknak is), és a klasszikus balett tárgy szakirányfelelőse a pedagógusképzésen. 2020-ig vett részt a vizsgabizottságok munkájában, mindkét képzésben. Vendégmesterként dolgozott Japánban (Nagoya, 1990) és Dániában (Aarhus, 1996).), Olaszországban balettmestertanítást oktatott (Teramo, 2006). Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1979), Miniszteri dicséret (1990), Horváth Margit-díj (2001), Harangozó Gyula-díj (2004), Lőrinc György-díj (2009), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2020).

Bozsik Yvette

Táncművész, koreográfus. Szolnokon született, 1968. augusztus 11-én. Az ÁBI-ban az 1987-es vizsgaelőadást követően 1988-ban kapta meg balettművész oklevelét. 2003–2007 között a koreográfus főiskolai szakon, 2008–2010-ben a klasszikus balettművész mesterszakon diplomázott. Már a főiskola befejezését megelőzően 1986-tól részt vett formabontó, kreatív művészeti tevékenységekben (Természetes Vészek Kollektíva, Árvai György alkotótársával közösen). Ez az elágazás előre jelzi pályá-

jának rendhagyó alakulását; a Fővárosi Operettszínházban töltött néhány évad után 1992-től önálló, független irányba fordult tevékenysége. A Szegedi Balett (Imre Zoltán) meghívására 1992–93-ban alkotta meg első, azonnal feltűnést keltő repertoár-műveit, és 1993-ban Budapesten megalakította a jelenleg is működő Bozsik Yvette Társulatot. Ugyanezen évtől a budapesti Katona József Színház szerződött koreográfusa, valamint rendezője is volt (1993–2013). A továbbiakban rendkívül termékeny és sikeres társulatvezetői, sokszínű táncalkotói tevékenysége mellett 2010-től rendszeresen rendezett, többek között a budapesti Centrál Színházban, a kaposvári Csiky Gergely Színházban (itt 2016–18-ban művészeti vezető), valamint a budapesti Nemzeti Színház társulatainak és a Pécsi Balettnek. 2019 óta pedig az Operettszínház repertoárját is gazdagítják munkái. Az MTF/MTE oktatója 2000 óta, előbb órádijas oktató, 2008. április 1-től művésztanár, 2008. október 1-től főiskolai docens (2011–2013 között fizetés nélküli szabadságon), 2015. november 15-től egyetemi tanár. 2009. január 1-től 2011. szeptember 7-ig a Koreográfusképző Tanszék vezetője. 2011. szeptember 7-től 2011. december 31-ig és 2014. február 1-től 2019. augusztus 31-ig a Koreográfus és Táncpedagógus Tanszék vezetője. 2019. szeptember 1-től az ismét önállóvá vált Koreográfus Tanszék vezetője. Megalakulásától kezdve (2021) tagja a Magyar Táncművészeti Egyetemért Alapítvány kuratóriumának. Számos hazai döntéshozó és tanácsadó táncszakmai testület tagja. Számátalan külföldi és hazai elismerése, kitüntetése közül a legjelentősebbek: Harangozó Gyula-díj (1994), Hevesi Sándor-díj (1998), Erdemes Művész (2001), Imre Zoltán-díj (2002), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb alkotója-díj (2004, 2015, 2018), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2005), Kossuth-díj (2006), Lábán Rudolf-díj (2009), Halhatatlanok Társulatának Örökös Tagja (2022)

Brada Rózsi

(eredetileg: Bánya Róza; dr. Surányi Jánosné) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1923. augusztus 31-én. Nirschy Emiliánál és a Trojanov-féle balettszkolában tanult. 1941-ben a Fővárosi Operett Színházhoz szerződött. Sikereket aratott a *Három a kislány*, a *Csodátükör*, a *Száz piros rózsa* című operettek táncszámaiban. 1942-ben férjhez ment Brada Rezsőhöz, az Operaház magántáncosához, ekkor vette fel a Brada nevet, amelyet a szakmában azóta is használ. 1942-ben balettmesteri oklevelet szerzett a Tánc- és Mozdulatművészeti Tanítóképző Országos Tanfolyamon, amelyet 1959-ben balettmesteri szakképesítésként elismertek. Ezután magániskolákban balettet oktatott. Férje halála (1948) után

1951-ig vezette az eredetileg Brada Ede által alapított magániskolát. 1951–63 között a Budapest VI. kerületi balett munkaközösség vezető tanára. 1962 szeptemberétől Hidas Hedvig igazgató meghívására az ÁBI/MTF balettmestere, ahol az első néhány évfolyam számára balettet, történelmi társastáncot, táncírást (1962–67) és gimnasztikát (képességfejlesztést) tanított. 1964. január 1-től tanársegéd, 1974. január 1-től főiskolai adjunktus, 1981. július 1-től főiskolai docens. 1967-ben Hidas Hedviggel kísérleti jelleggel manökenképző tanfolyamot indítottak. 1987-től az előkészítő osztály vezetője lett. 1988. december 31-ével nyugdíjba ment, de az előkészítőben 1991-ig tovább tanított. Jeles növendékei: Volf Katalin, Venekei Marianna, Keveházi Krisztina, Blaskó Borbála. 1980–81-ben az intézmény szakszervezeti titkára. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1978).

Bretus Mária

Táncművész, balettmester. Cegléden született, 1943. január 24-én. 1960-ban végzett az ÁBI-ban, ahol mesterei Szalay Karola és Bartos Irén voltak. Ezután Leningrádban (ma: Szentpétervár), N. Duginszkajánál tanult. Művészi pályájának befejezését követően 1988 és 1992 között elvégezte Az MTF táncpedagógus szak klasszikus balett – történelmi társastánc szakirányát. 1960–85-ig a Pécsi Balett szólistája, a társulat repertoárjának több mint negyven főszerepét táncolta el. Fontosabb szerepei: Második csukaszürke (Eck Imre: *Az iszonyat balladája*); Glória (Eck: *Pokoljárás*); Lány (Eck: *A csodálatos mandarin*); Carmen (Alberto Alonso); Salome (Eck); Puck (Eck: *Szentivánéji álom*); főszerepek (Eck: *Páva variációk*, *Tavaszi ünnep*, *Molière úr*, *Szonáta*, *Lót leányai*). Az 1980-as évek végétől kezdve a pedagógiai tevékenység felé fordult. 1990-től haláláig az MTF oktatója: 1990. szeptember 1-től tanársegéd, 1994. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1998. szeptember 1-től főiskolai docens, 2000. július 1-től főiskolai tanár, 2013-tól professzor emerita. Évfolyamvezető balettmester. Tanított a néptánc, illetve néptánc-színházi tánc szakon is: négy osztályt kísért balettmesterként a képesítővizsgáig (1999, 2004, 2007, 2011). 1998. szeptember 1-től 2004. augusztus 31-ig a Klasszikus Balett Tanszék tanszékvezető-helyettese, közben 2002. július 1. – 2003. július 31. között mb. tanszékvezető. 2006. november 9. – 2008. január 23. között a Klasszikus Balett és Modern tánc Tanszék tanszékvezetője. Az alapfokú balettoktatás országos tananyagának egyik kidolgozója. Zórándi Máriával együtt *A balett-technika alapjai* címmel írta meg az alapgyakorlatok Vaganova-rendszeren alapuló módszertanának egyik legismertebb hazai jegyzetét. Táncpedagógiai munkássága elsősorban a néptánc szakirány klasszikus balettképzésére írá-

nyult. Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj III. fokozat (1964), Erdemes Művész (1972), Kiváló Művész (1985), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (2003), Lőrinc György-díj (2005), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2010), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2010). Elhunyt Budapesten, 2014. október 21-én.

Brieber Éva

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1976. március 17-én. Édesapja Brieber János néptáncművész, néptáncmester. Tanulmányait az ÁBI/MTF-en végezte: balettművész szak 1995 (oklevél: 1996), klasszikus balett pedagógus szak 1998, tánctanár mesterszak 2011 (oklevél: 2020). 1996–2015 között az Operaház tánckari tagja. Az MTF/MTE-n 2003. szeptember 1-től tanársegéd, 2006. július 1-től főiskolai adjunktus, 2020. május 1-től mesteroktató. Elsősorban alsóbb balettévfolyamok, valamint a néptánc osztályok balettmestere, oktatott tárgyai: klasszikus balett, spicc technika, képességfejlesztés, történelmi társastánc. 2008. február 1. – 2009. július 31. között a Klasszikus Balett és Modern tánc Tanszék tanszékvezető-helyettese (ténylegesen vezetője); 2020. szeptember 1. – 2021. április 30. között a Klasszikus Balett Tanszék tanszékvezető-helyettese (ténylegesen vezetője), 2021. május 1-től tanszékvezetője. Kitüntetései: Lőrinc György-díj (2021), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2022). Házastársa Oláh Zoltán táncművész, balettmester.

Brieber János

Néptáncművész, néptáncmester. Sopronban született, 1946. szeptember 15-én. 1962-ben a *Ki Mit Tud* vetélkedőben fedezte fel Rábai Miklós, és szerződtette a Magyar Állami Népi Együtteshez. 1962–67 között az ÁBI néptáncos növendéke, itt érettségizett, majd Hidas Hedvig növendékeként elvégezte a művészképzőt, de néptánc szak hiányában szakmai bizonyítványt nem kaphatott. Néptáncművész diplomáját az MTF 1997-ben állította ki részére. 1980–84 között elvégezte az ÁBI táncpedagógus szak klasszikus balett – néptánc szakirányát. A néptáncosok között ő volt az első diplomás táncművész. 1970–88 között az Állami Népi Együttes szólistája. Főbb szerepei: *Első szerelem*, *Ecseri lakodalmas* – Völégény, *Hegyközi lakodalmas* – Svatovac, *Hétszínvirág*, *Magyar századok*, *Este a fonóban*, *Kisbojtár*, *Utak*, *Stabat mater*, *Hegyek éneke*, valamint szerep a *Bajusz* című filmben. Az ÁBI-ban 1983-tól tanít néptáncot óradíjas-ként, eleinte a balett tagozaton Rábai Lia, majd Vadady Ágnes mellett. 1989. február 1-től tanársegéd, 1994. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2002. január 1-től főiskolai docens, 2004. szeptember 1-től főiskolai tanár,

2016-tól professzor emeritus, e minőségében 2019-ig óradíjas oktató. Györgyfalvy Katalin, Timár Sándor, Molnár Lajos, Jakabné Zórándi Mária és Janek József mellett és után formálta a néptánc (egy időben néptáncszínházi tánc) tagozat arculatát évtizedeken át, 1992. szeptember 1-től 2009-ig tagozatvezetőként. 2009. május 16. – 2011. szeptember 15. között a Néptánc Tanszék vezetője. 1998-tól a hetedik (1995–99), majd a nyolcadik (1999–2004), kilencedik (2002–2007), tizedik (2006–2011) néptánc tagozat évfolyamvezetője, és a további néptánc osztályok munkájában is közreműködött. Növendékei között szerepel Hámor József, Vincze Balázs, Spala Korinna, Mészáros Máté, Tókos Attila és Sztarenki Dóra. 1997-ben kihelyezett táncpedagógus szak indult a Testnevelési Egyetemen, amelynek induláskor a vezetője volt. Előtte ugyanitt a ritmikus sportgimnasztika szakosztályon 15 évig tanított néptáncot és folklorisztikát, külföldiek számára is. Az egri Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán szintén évtizedeken át oktatott néptáncot, folklorisztikát és népzeneismeretet. A szakmai közélet aktív részvevője. A Rábai Miklós Alapítvány a Néptáncművészetért egyik kezdeményezője, a kuratórium alelnöke (1997–2011), elnöke (2011-től), az Előadóművészeti Jogvédő Iroda bizottsági tagja, a Magyar Zene-művészek és Táncművész Szakszervezetének alelnöke, majd elnöke. A Művészeti Szakszervezetek Szövetségének elnökségi tagja, az MTE szakszervezeti vezetője is volt. A Szent István Szimfonikus Zenekarral és gimnáziummal közel húsz éven át szakmai kapcsolatot épített és tartott. Számos koreográfia született ebből az együttműködésből. A Zuglói Filharmónia *Pastorale* előadásai ennek az általa elindított hagyománynak a folytatása. Németajkú lévén a Taksonyi Dunamenti Fiatal Svábok Táncegyesületének támogatója, és a Magyarországi Németek Szövetségének szaktanácsadója. Koreográfiái: Kodály: *Székelyfőnő*, Erkel: *Palotás*, Kodály: *Háry intermezzo*, Illés Lajos: *Campus Hungaricus*, valamint néptánc koncertszámok Magyarország dialektusaiból. A tánc szeretete, népszerűsítése és a táncsaló nevelés az iskola keretein túl is, pedagógus tevékenységének fő irányelvei. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1974, 1987), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb náncosa dívdíj (1980), A Magyar Állami Népi Együttesért díj (1986), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2001), Harangozó Gyula-díj (2005), Magyar Állami Népi Együttes örökös tagja (2007), Lőrinc György-díj (2012), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (2015), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncoktatásért-díj (2016). Brieber Éva táncművész, balettmester édesapja.

Csillag Pál

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1971. április 13-án. Balettművész diplomáját 1991-ben szerezte meg az MTF-en, mesterei Sipeki Levente, Gál Jenő, Fodor Gyula, Koren Tamás és Dózsa Imre voltak. 1991/92-ben elvégezte Adol Hamzin leningrádi (ma: Szentpétervár) balettmester budapesti emeléstán-kurzusát, majd 1992–1996 között a táncpedagógus szak klasszikus balett szakirányán szerzett oklevelet. 2005–2007-ben a Színház- és Filmművészeti Egyetemen koreográfus oklevelet szerzett, 2014–2018-ig a Testnevelési Egyetem Sporttudományi Doktori Iskolájának hallgatója volt. 1990-től négy évadon át az Operaház tánckari tagja. Ez idő alatt több szóló- és karszerepet táncolt, majd az 1994/95-ös szezonra a tel-avivi Israel Ballethez szerződött. Az MTF/MTE-n 1995 szeptemberétől óradíjas oktató, közben 1996. április 1-től rövid ideig az audiovizuális stúdió vezetője. 1996. július 1-től tanársegéd, 2005. november 1-től főiskolai adjunktus, 2019. november 1-től mesteroktató. 1998 óta évfolyamvezető balettmester, klasszikus balett, repertoárt és pas de deux-t oktat, a metodikát angol nyelven is. 2013-tól nemzetközileg jegyzett oktató, kurzusokat tartott Olaszországban (Nápoly, Genova, Barletta, Pescara, Terni), Horvátországban és Szlovéniában. 2005 óta nagyfokú elkötelezettséggel és precizitással készíti fel a végzős növendékeket a pas de deux képesítő vizsgára, eddig több mint tíz alkalommal. Pedagógusi tevékenysége mellett nemzetközileg elismert fotóművész, aki egyéni látásmódját nem csupán a tánc és a színház területén bontakoztatja ki, hanem a határterületeken is. Számítalan egyéni és csoportos kiállítás résztvevője, díjazottja. 2011-ben a Magyar Fotóművészek Szövetsége tagjai közé választotta. Rendszeresen készíti az Egyetem kiadványainak fotóanyagait, valamint tánckritikai és -elméleti tevékenységet folytat. Kitüntetései: Magyar Ezüst Érdemkereszt (2014), Magyar Arany Érdemkereszt (2025).

Dorkó Edina

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1970. május 28-án. Az MTF balettművész szakán 1990-ben, a táncpedagógus szak klasszikus balett szakirányán 1997-ben, a tánctanár mesterszakon 2011-ben szerzett oklevelet. 1989-ben a drezdai Palucca Intézetben ösztöndíjjal tanult. Balettművészként 1990–2005 között a Győri Balett magántáncosa, főbb szerepei: *Jézus az ember fia*; *Carmina Burana*; *Játék a szerelemről*; *Entre dos aguas*; *Élet peremén*; *Sznobirtók*. Egyidejűleg 1991–2005 között a Győri Tánc- és Képzőművészeti Iskola balettmestere. Az MTF/MTE balettmestereként 2005. szeptember 1-től tanársegéd, 2011. július 1-től művész-tanár, 2019. november 1-től mesteroktató. Évfolyamveze-

tő balettmester, oktatott tárgyai: klasszikus balett, spicc, repertoár, képességfejlesztés, történelmi társastánc; a pedagógusképzésben klasszikus balett módszertan. Kitüntetései: IDO Magyar Divat- és Sporttánc Szövetség táncpedagógusi nívódíja (2006), Magyar Ezüst Érdemkereszt (2024).

Dózsa Imre

Táncművész, balettmester, az ÁBI/MTF igazgatója, főigazgatója, rektora. Budapesten született, 1941. november 9-én. Tanulmányait az ÁBI-ban végezte (1950–59) Lőrinc György növendékeként. Később balettpedagógus képesítést szerzett (1959–63). Féléves ösztöndíjjal a leningrádi Kirov Balettnél (ma: szentpétervári Mariinszkij Balett) képezte tovább magát (1968). Balettművészként az Operaház tagja (1959–89), magántáncosa (1963-tól), balettigazgatója (1983–84), balettmestere (1983-tól haláláig), örökös tagja (2001). A Svéd Királyi Balett (1969–74) és a Deutsche Oper (1975–80) vendégművésze, vezető szólistája. Egyéni vendégszerepléseken táncolt Moszkvában, New Yorkban, Londonban, Bécsben, Münchenben; világhírű balerinák (Merle Park, Maina Gielgud, Birgit Keil, Eva Evdokimova, Galina Panova) partnere. A Chilei Állami Színház (Ballet de Santiago) balettigazgatója (1989–92). Főbb szerepei: *A hatyúk tava* (Herceg), *Diótörő* (Diótörő herceg), *Csipkerózsika* (Herceg), *Giselle* (Albert), *Sylvia*/Seregi (Amyntas, Orion), *Spartacus* (címszerep, Crassus), *A cédrus* (A művész), *Coppélia* (Ferenc), *A rosszul őrzött lány* (Colas), *Rómeó és Júlia*/Lavrovskij (Rómeó, Benvolio), *A bahcsiszeráji szökőkút* (Waclaw), *Macbeth* (címszerep), *Laurencia* (Fronoso), *Hamupipóke* (Herceg), *Árnyak tánca* (Solor), *A csodálatos mandarin*/Harangozó/Seregi/Fodor (címszerep), *A fából faragott királyfi*/Harangozó/Seregi (Királyfi), *Seherezáde* (Az ifjú mór), *Furfangos diákok* (Ádám), *Térezene* (A fiatal költő), *Apolló* (címszerep), *A tűzmadár*/Béjart (címszerep), *Le Sacre du Printemps*/Béjart (A kiválasztott ifjú), *A próba* (Jézus), *Agon*, *C-dúr szimfónia*, *Ez lenne a halál?*, *Felhők*, *Változatok egy gyermekdalra*, *Gyermekgyászdalok*, *Variációk négy táncosra*. Televíziós szerepei: *Diótörő* (1962), *Térezene* (1968), *A fából faragott királyfi* (Seregi, 1970), *Coppélia* (1976), *A cédrus* (1977), *Portréfilm* (Horváth Ádám, 1980). Balettmesterként az ÁBI/MTF/MTE oktatója: 1979. augusztus 15-től főiskolai tanár, 2007. október 1-től 2011. november 9-ig egyetemi tanár. 2011-ben professzor emeritus kitüntető címet kapott, e minőségében 2011. november 10-től óradíjas oktató, 2012. augusztus 31-től 2013. június 30-ig művésztanár, ezután 2015. június 15-ig ismét óradíjas oktató. Évfolyamvezető balettmesterként végzős évfolyamai: 1987, 1990, 1994, 1998, 2001, 2004, 2011 és 2014. Legjelentősebb növen-

dékei: Solymosi Zoltán, Solymosi Tamás, Nagy Tamás, Oláh Zoltán, Leblanc Gergely, Balázs Gergely, Macher Szilárd, Turi Sándor, Várnagy Kristóf, Sárosi Imre, Csillag Pál, illetve Földi Lea. 1998–2002-ben Széchenyi professzori ösztöndíjas. 1984. szeptember 1. – 1998. augusztus 31. között a Klasszikus Balett Tanszék vezetője. 1979. augusztus 15-től az ÁBI (1990. július 1-től MTF) igazgatója, 1983. szeptember 1-től 1990. június 30-ig főigazgatója, 1990. július 1. – 1991. június 30. között mb. főigazgatója, 1991. július 1. – 1992. június 30. között művészeti vezetője. Egyidejűleg 1991. november 1. – 1992. június 30. között főigazgató-helyettes. 1997. január 1-től ismét főigazgató-helyettes, 1998. július 1. – 2006. február 28. között főigazgató, 2006. március 1. – július 31. között az intézmény első rektora. 2018. szeptember 26-án rector emeritus kitüntető címet kapott. Évtizedeken át az intézmény Művészeti Tanácsának elnöke. Koreográfiákat készített az iskola vizsgaelőadásaira: *Adagio* (1987, 1994, 1997), *Poco Allegretto* (2007). 1999-ben színpadra állította, és 13 éven át repertoáron tartotta Robert Lindgren *Diótörő* című balettjét, mint az MTF első, egész estét betöltő, saját produkcióját. Az MTF-en végzett balettmesteri és vezetői munkája mellett egyidejűleg 2005. szeptember 1-től 2011. november 9-ig a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar oktatója; 2007. január 31-ig a Ritmikus Gimnasztika, Tánc és Aerobik Tanszék egyetemi tanára, egyben 2006. június 30-ig tanszékvezetője; 2007. február 1-től a Torna, RG, Tánc és Aerobik Tanszék egyetemi tanára. Számos helyen oktatott külföldön, például az Észak-Karolinai Művészeti Egyetemen (1993), Tajvanban, Münchenben, Düsseldorfban; Stockholmban rendszeresen a Svéd Királyi Balettnél (1994-től), a Cullberg Balettnél (1994–95). Nemzetközi balettversenyeken zsűritag (Lausanne, Jackson, München, Bécs, Monte-Carlo, Kijev, Szentpétervár, Tokió, Trujillo). 2014-ben a Szcsecini Nemzetközi Balettversenyen a „Legjobb balettmester” díját nyerte el. A Magyar Táncművészek Szövetsége, a Táncművészeti Kamara, a Táncművészek Társasága és a Balettművészek Egyesülete elnöke, valamint a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Világszövetsége elnöke volt. Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj II. fokozat (1966), Érdemes Művész (1975), Kossuth-díj (1978), Kiváló Művész (1983), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1995), Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (1997), Lőrinc György-díj (2000), Magyar Állami Operaház Mesterművésze (2003), Halhatatlanok Társulatának Örökös Tagja (2004), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2009), Magyar Érdemrend középkeresztje a csillaggal (2019). Elhunyt Budapesten, 2024. október 25-én.

Dvorszky Erzsébet

(Fülöp Zoltánné) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1942. február 12-én. Tanulmányait az ÁBI-ban végezte (1950–59) Hidas Hedvig és Lőrinc György növendékeként, majd balettmesteri képzést szerzett (1959–63). Tanulmányúton járt a Moszkvai Nagyszínházban 1972-ben. Balettművészként az Operaház tagja (1959–85), címzetes magántáncos (1966), magántáncos (1970). Főbb szerepei: *Giselle* (címszerep, Paraszt pas de deux), *Csipkerózsika* (Auróra, Florina), *Diótörő* (Mária hercegnő, Két hópehely), *Párizs lángjai* (Jeanne), *A fából faragott királyfi*/Seregi (Királykisasszony), Gajane (Nune), *Laurencia* (Pascuala), *Coppélia* (címszerep), *A hatyúk tava* (Pas de trois, Négy kishattyú, Menyasszonyok), *Pas de Quatre* (Fanny Cerrito), *C-dúr szimfónia* (Szólista), *Mario és a varázsló* (A leány), *Szerenád*/Seregi (Szólista). Balettmesterként az ÁBI/MTF oktatója: 1983. szeptember 1-től tanársegéd, 1990. október 1-től főiskolai adjunktus, 2001. július 1-től főiskolai docens, 2006. január 1-től 2012. február 12-ig főiskolai tanár. 2012. február 13-tól mint professzor emerita, óradíjas oktató 2013. február 13-ig. 1983–84-ben asszisztens, ezután évfolyamvezető balettmester (I–VII. évfolyamig). Emlékezetes növendékei: Párczen Zsófia, Felméry Lili, Ecseki Ágota, Földi Lea. Tanított még spicc-repertoire-t (külföldieknek is), képezte, segítette, gimnasztikát és vezette az előkészítő tanfolyamot. Átmenetileg a Tanulmányi Osztály vezetője (1987. szeptember 1. – 1988. december 31.), később művészeti titkár (1998. augusztus 1. – 1999. december 31.). Vendégmesterként dolgozott Luzernben (1988), Zürichben (1989), Olaszországban, Tajvanon. Kitüntetései: Lőrinc György-díj (2011), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2013). Elhunyt Budapesten, 2013. november 1-jén.

Éhn Éva

(dr. Silló Ferencné, majd Somogyi Lászlóné) táncművész, balettmester. Nagykanizsán született, 1926. augusztus 21-én. Tanulmányait Nádas Ferenc magániskolájában aranyérmes növendékként és az Operaház balettiskolájában végezte (1935–40). 1956–59-ben elvégezte az ÁBI balettmester képzőjét. 1968-ban a Moszkvai Nagyszínházban képezte magát. Balettművészként az Operaház táncari növendéke (1940–43), majd táncari tagja (1943–81), magántáncos (1950–81), emellett 1957–81 között gyakorlat- és próbavezető balettmester. Főbb szerepei: *Csongor és Tünde*/Cieplinsky (Kurrah), *Babatündér*/Cieplinsky (Iluska), *A fából faragott királyfi*/Harangozó (Vizi-sellők), *Bihari nótája* (Ámor, Két magyar úrileány), *A hatyúk tava* (Pas de trois, Négy kis hatyú), *Diótörő* (Orosz tánc), *Giselle* (Két villi, Giselle anyja), *Coppélia* (címszerep,

Pas de six), *Seherezádé* (Három táncosnő), *Furfangos diákok* (Terézia), *Faust – Valpurgis éj* /Nashegyi (Núbiai lányok), *Igor herceg – Polovec táncok* (Két polovec lány). Balettmesterként az ÁBI/MTF/MTE oktatója: 1961. február 17-től május 7-ig óradíjasként Merényi Zsuzsát helyettesítette; 1962. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1975. február 1-től főiskolai docens, 1977. július 1-től 1996. október 31-ig főiskolai tanár. Ezután 2005. június 30-ig óradíjas oktatóként dolgozott tovább. 2014-ben professzor emerita kitüntető címet kapott. Évfolyamvezető balettmester (I–IX. évfolyamokon és külföldi évfolyamokban), végzős évfolyamai: 1970, 1974 és 1981. Jelentősebb növendékei: Bán Teodóra, Prepeliczy Annamária, Paronai Magdolna, Gulácsi Ágnes, Kovács Zsuzsanna, Szamosi Judit, Hajzer Gábor. A balettművész növendékek balett és spicc-repertoire tantárgyai mellett tanított a néptánc tagozaton is. Másfél évtizeden át, 2005-ig oktatott klasszikusbalett-metodikát a pedagógusképzésben magyar és angol nyelven, balettmesterek generációi tanulnak tőle. Balett szakfelügyelő volt a munkaközösségi (amatőr oktatás) és a szakközépiskolai területen. 1982-től 2004-ig a Magyar Néphadsereg Művészegyüttese/Honvéd Együttes másodállású, 1997-től főállású balettmestere. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1966), Munka Érdemrend bronz fokozata (1972), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1975), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1981), Magyar Táncművészek Szövetsége Balettpedagógusi nívódíj (1989), Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje (1994), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1998), Lőrinc György-díj (1999), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2001). Elhunyt Budapesten, 2017. augusztus 28-án.

Farkas Edit

(Horvai Istvánné; „Dolly”) táncművész, balettmester. Budapesten született 1925. június 14-én. A Szentpál Táncsoport tagja volt. Mozdulatművész-pedagógus oklevelet kapott 1946-ban. 1947–49-ben táncművész a Szegei Nemzeti Színházban, majd 1953-ig a Fővárosi Operettszínház táncosnője, utóbb szólótáncosa. Balettet tanított 1953-tól 1956-ig Cegléden, 1957-től 1972-ig fővárosi szakszervezeti művelődési otthonokban (Rózsa Ferenc, Keller Sándor, Gutenberg). 1956–59-ben elvégezte az ÁBI balettoktató-képző tanfolyamát. 1971-től az ÁBI balettmestere: 1971. január 1-től óradíjas oktató, 1971. július 1-től tanársegéd, 1977-től főiskolai adjunktus, 1981. július 1-től főiskolai docens. Balettet és történelmi társastáncot tanított az alsóbb évfolyamokban. A kisebbeknek koreográfiákat készített, többek között palotást és körmagyart. 1988. december 31-én nyugdíjba ment, de 1997-ig tovább dolgozott, mint az Előkészít

tő Tagozat balettmestere és vezetője. A pedagógusképzésében a történelmi társastánc oktatási módszertanát a saját maga alkotta, ÁBI jegyzeteként megjelent segédanyagból oktatta, amely a Tankönyvkiadó gondozásában jelent meg (Történelmi társastánc I–II.). Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1979), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1989), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2005). Elhunyt Budapesten, 2012-ben.

Fodor Antal

Táncművész, koreográfus, balettigazgató. Bárádon született, 1941. január 1-jén. Az ÁBI-ban tanult 1954–59 között, majd a Pécsi Balettben kezdett táncolni és igen hamar koreografálni. 1968-tól az Operaház balettmestere és koreográfusa, 1988–89-ben balettigazgatója. 1985–1989-ben a Budapesti Kamarabalett művészeti vezetője. A Színház- és Filmművészeti Főiskolán/Egyetemen koreográfus-rendező szakon tanult 1967–69-ben, oklevelet kapott 1975-ben, majd 2002-ben ugyanott doktori fokozatot (DLA) szerzett. Koreográfiái közül kiemelkedik: *Pulóveres Daphnis* és *Chloé* (1964), *Ballo Concertante* (1969), *E-dúr hegedűverseny* (1974), *Gyermekgyászdalok* (1980), *A próba* (1982), *Mindhalálig tánc* (1993), *Rómeó és Júlia* (1995 Gdansk). Az MTF-en a koreográfusképzés elindítása és a pedagógusképzés kiszélesítése fűződik a nevéhez. Elérte, hogy minden táncágából (moderntánc, társastánc, divattánc) induljon szakirányú képzés, majd nappali oktatás. Együttműködések, közös képzéseket hozott létre egyebek mellett a Testnevelési Egyetemmel (egészségtan tanár) és a Színház- és Filmművészeti Egyetemmel (koreográfus). Támogatta a táncelméleti szakíró szak indulását. Az MTF/MTE oktatója: 1996. november 1-től főiskolai adjunktus, 1998. szeptember 1-től főiskolai docens, 2000. július 1-től főiskolai tanár, 2008. november 1-től 2011. január 1-ig egyetemi tanár. 2011-ben professzor emeritus kitüntető címet kapott, e minőségében 2011. január 2-től 2013. június 30-ig művésztanár, 2013. július 1-től haláláig óradíjas oktató. 1998. szeptember 1. – 2002. július 31. között a Koreográfusképzési és Táncelméleti Tanszék vezetője, 2002. augusztus 1. – 2003. augusztus 31. között mb. tanszékvezetője. 2003. szeptember 1. – 2006. május 26. között a Pedagógus- és Továbbképző Intézet mb. igazgatója, egyidejűleg a Tánctudományi és Művelődéstudományi Tanszék vezetője. 2006. május 26. – 2006. június 30. között a Koreográfus- és Táncpedagógus-képző Intézet mb. igazgatója és az Elméleti Tanszék vezetője. 1998. december 18-tól 2006. június 30-ig a főiskola tudományos vezetője. Dolgozott az MTV és a Duna Televízió részére, a nevéhez köthető az I. Magyar Táncfesztivál és a Nemzetközi Táncvideofilm Fesztivál (Győr) létrehozá-

sa, vezetett több szakmai szervezetet, társszerkesztője volt a *Zene, Zene, Tánc* című folyóiratnak. Az MTA Tánc-tudományi Munkabizottságának tagja (2014–2017). Kitüntetései: Erkel Ferenc-díj (1979), Kiváló Művész (1998), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2002), Lőrinc György-díj (2002), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2009), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (2012). Házastársa Fodorné Molnár Márta. Elhunyt Budapesten, 2020. július 27-én.

Fodor Gyula

Táncművész, balettmester. Pápán született, 1949. október 18-án. 1971-ben végzett az ÁBI-ban. 1980–84 között a táncpedagógus szakon diplomát szerzett klasszikus balett és történelmi társastánc szakirányon. 1971–86-ig az Operaház együttesének tánc kari tagja, 1987-től balettmestere és koreográfusa, 2003-tól az Operaház opera-balettbetét-együttesének vezetője. Koreográfiái operák táncbetétei: *Háry János* (r: Oberfrank G.), *Hunyadi László* (r: Szinetár M.), *A sevillai borbély* (r: Szinetár M.), *János vitéz* (r: Palcsó S.), *Denevér* (r: Szinetár M.), *A nürnbergi mesterdalnokok* (r: Vidnyánszky A.), *Manon Lescaut* (r: Valló P.), *Bánk bán* (r: Palcsó S.). 1985–2013-ig az ÁBI/MTF balettmestere: 1985–86-ban óradíjas oktató, 1986. szeptember 1-től tanársegéd, 1993. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1998. szeptember 1-től 2013. június 30-ig főiskolai docens. A balettművész szakon tizenegy első évfolyamot indított. A néptánc tagozaton 2006–2013 között két végzős évfolyam balettmestere volt. Oktatott emelést és balettet felsőbb évfolyamokban is. 1991–2003 között a Madách Színház tánckarának gyakorlatvezető balettmestere. Próbavezetőként, illetve balettmesterként működött a 2000-es évek elején magántársulatoknál. Nyári kurzusokon tanított, többek között Stuttgartban (1988–1992). Kitüntetései: Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (2005), Magyar Arany Érdemkereszt (2023).

Fodorné Molnár Márta

Táncművész, balettmester, az MTE rektora. Budapesten született, 1959. március 10-én. Tanulmányait az ÁBI-ban végezte Merényi Zsuzsa növendékeként, 1979-ben diplomázott. 1988–92-ben elvégezte az MTF klasszikus balett pedagógus szakát. 2005–2007-ben a Színház- és Filmművészeti Egyetem koreográfus szakán szerzett oklevelet. 2013-ban Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemen doktorált (PhD). A doktori témája: Maurice Bejárt rendezői táncszínházának hatása a magyar táncművészeti és kulturális életre. 1979-től 2005-ig az Operaház tánc kari tagja, 1987-től címzetes magántáncosa. Fontosabb szerepei: Béjart: *Ez lenne a halál?* (fehér ruhás nő); Béjart:

Opus 5; Fodor: *A próba* (Üldözöttek); Vinogradov: *Hamupipőke* (Mostohatestvér); Balanchine: *Apolló* (Múzsza); Kylian: *D-dúr szimfónia*; Mendez: *Plasmasis*; Fodor: *Albinoni pas de deux*; Manen: *Adagio Hammerklavier*; North: *A halál és a lányka*. 1986-tól alapító tagja a Budapesti Kamarabalettnak. Táncművész tevékenysége mellett asszisztensi és betanítási munkát végzett az Operaházban, valamint hazai és külföldi együtteseknél (Pécs, Újvidék, Varsó). Az MTF/MTE évfolyamvezető balettmestereként 1998. szeptember 1-től tanársegéd, 2003. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2005. szeptember 1-től főiskolai docens, 2013. december 5-től egyetemi docens, 2015. szeptember 1-től főiskolai tanár, 2018. szeptember 1-től egyetemi tanár. 2011. szeptember 1-től 2021. július 31-ig a Koreográfus- és Táncpedagógusképző Intézet igazgatója. Közben 2012. január 1-től 2014. január 31-ig a Koreográfus és Táncpedagógus Tanszék koordinátora (megbízott vezetője). 2020. március 23-tól 2021. július 31-ig pedagógusképzési rektorhelyettes. 2021. augusztus 1-től az MTE megbízott, majd 2022. február 15-től 2027. február 14-ig kinevezett rektora. Balettmesterként végzős évfolyama volt 2006, 2012, 2018 és 2023-ban. Végzett hallgatói közül – akik számos hazai és nemzetközi versenyen értek el helyezéseket – a legkiemelkedőbbek: Gyulai Réka – California Ballet, Csonka Vanessza – Bécsi Operaház, Berzéki Melinda – Győri Balett, Takamori Miyu – Operaház, Nagy Gvendolin. Növendékei, hallgatói számára számos koreográfiát készített (pl. Vivaldi: *Stabat Mater*, 2006, Verdi – *Traviata halála*, 2007, Vivaldi: *Concerto*, 2011, Vivaldi: *Négy évszak – Tavasz*, 2016, Mozart: *Requiem – Lacrimosa*, 2018, Beethoven: *Holdfény szonáta*, 2019, Vivaldi: *Andante*, 2020). Nemzetközi felsőoktatási gyakorlatot az Oslói Művészeti Főiskolán (State of the Arts), valamint a Staatliche Ballettschule Berlin-ben folytatott mint betanító, valamint gyakorlatvezető balettmesterként dolgozott. Kötete: F. Molnár Márta – Vályi Rózsi: *Balették könyve* (Saxum Kiadó, Budapest, 2004 és további kiadások). 2017–2020 között az öt művészeti egyetem konzorciumaként létrejött, Uni-V-Arts *A tanulók képesség-kibontakoztatásának elősegítése a köznevelési intézményekben* elnevezésű projektben az MTE részéről szakmai vezető. Az MTA Tánc-tudományi Munkabizottságának tagja (2014–2024). Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1987), Harangozó Gyula-díj (2010), Lőrinc György-díj (2014), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncoktatásért-díj (2018), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2018). Házastársa Fodor Antal.

Forgách József

Táncművész, balettmester. Ózdön született, 1941. szeptember 11-én. Tanulmányait az ÁBI-ban (1951–59), Lőrinc György növendékeként végezte, majd balettpedagógus képesítést szerzett (1959–63). Balettművészként az Operaház tagja (1959–86), magántáncosa (1970-től), örökös tagja (2006). Főbb szerepei: *A hattyúk tava* (Udvari bolond), *Diótörő* (Kínai tánc), *Csipkerózsika* (Kék madár), *Giselle* (Paraszt pas de deux), *A bahcsiszeráji szökőkút* (Nurali), *Sylvia/Seregi* (Ámor), *A cédrus* (A Sas), *A rosszul őrzött lány* (Alain), *Rómeó és Júlia*/Lavrovskij (Mercutio, Bohóc), *Laurencia* (Mengo), *A csodálatos mandarin*/Harangozó (Fiatal diák), *A fából faragott királyfi*/Harangozó/Seregi (címszerep), *Furfangos diákok* (Stréber Józsi), *Undine* (Egy triton Tirreneo szolgálatában), *Don Juan* (A Halál), *Klasszikus szimfónia*, *Variációk négy táncosra*, *Etűdök*, *C-dúr szimfónia*, *Bournonville-szvit* (Pas de six), *A városban*, *Tarasz Bulyba – Gopak*, *Faust* (Belzebub, balettbetét szóló). Televíziós szerepei: *Egy faun délutánja* (Lőrinc, 1962), *Karnevál* (Merényi, 1963), *A fából faragott királyfi* (Seregi, 1970), *A furfangos diákok* (1972), *A cédrus* (1977). A társulat turnéin kívül egyénileg vendégszerepelt Veronában (1970, 1972 – utóbbi évben Susanne Egri balettjeiben táncolt) és Nyugat-Berlinben (1975). Az Operaház próbavezető balettmestere, asszisztense (1978–1985): *A tűzmadár* (Béjart, 1973), *Szerenád és A városban* (Seregi, 1977), *Szerenád és Apolló* (Balanchine, 1977), *Változatok egy gyermekdalra* (Seregi, 1978), *Concertino* (Barkóczy, 1978), *Air* (Seregi, 1978), *Kitörések*, *Polymorphia*, *Viva la vita és Rossiniana* (Fodor, 1979), *Agon* (Balanchine, 1979), *A hattyúk tava* (Messzerer, 1982), *Az elhagyott kert és Emlékmű egy halott fiúért* (van Schayk, 1982), *Hullámhosszok utasa* (Imre Z., 1986, Budapesti Kamarabalett), *Faust – Walpurgis-éj* (Seregi, 1998 – betanító), *Furfangos diákok* (Harangozó, 1999 – betanító). Az ÁBI/MTF balettmesterként 1972. szeptember 1-től tanársegéd, 1977. január 1-től főiskolai adjunktus, 1987. július 1-től főiskolai docens, 1990. július 1-től haláláig főiskolai tanár. 1972–73-ban asszisztens, azután évfolyamvezető balettmester, végzős évfolyamai: 1980, 1992 és 1995. Legjelentősebb növendékei: Eichner Tibor, Ménich Gábor, Sebestyén Csaba, Cserta József, Szigeti Gábor, Andrea P. Merlo, Kéri Nagy Béla, Csonka Roland. Klasszikus balettet és repertoárt tanított, gyakran készített koreográfiákat a növendékek számára (*Orfeusz*, *Tavaszi Cipőpucoló*, *Randevú*, *A nagy csizma*, *Tarantella*, *Itáliai képeslap*). 1998–2002-ben Széchenyi Professzori ösztöndíjas. 1988–90-ben a IV–V–VI. balettévfolyamok munkaközösség vezetője, 1991. szeptember–decemberben a néptánc-színpadai tánc tagozat vezetője, 1998. szeptember 1. – 2001. július 31. között a Klasszikus Balett Tanszék tanszékvezető-helyettese. Egyidejűleg 1964–72-ben az Állami Népi Együttes, 1971–85-ben a Központi Sportiskola, 1985-től a Budapesti Kamarabalett balettmestere. Közben Brüsszelben Maurice Béjart társulata, a XX. Század Balettje, valamint a Belga Nemzeti Balett balettmestere (1981–82). Kitüntetései: Várnai Balettverseny II. hely (1964), Liszt Ferenc-díj III. fokozat (1970), Erdemes Művész (1978), Kiváló Munkáért (1981), Bartók-émlékplakett és diploma (1982), Szocialista Kultúráért (1983), Magyar Táncművészek Szövetsége Balettpedagógusi nívódíj (1989 – nem fogadta el; 1991), Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje (1995), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1996), Lőrinc György-díj (1999), Kiváló Művész (2001). Elhunyt Budapesten, 2006. július 21-én.

Gál Jenő

táncművész, balettmester, az MTF főigazgatója. Budapesten született, 1938. május 3-án. Tanulmányait az ÁBI-ban (1950–57), Nádas Ferenc növendékeként végezte. Később balettpedagógus (1959–63), majd emeléstáncpedagógus képesítést szerzett (1978). Balettművészként az Operaház táncos tagja (1957–85), 1968-tól balettmestere is. Főbb szerepei: *Gajane* (Két kurd, Gopak), *A bahcsiszeráji szökőkút* (Három tatár, Fiatal pár), *Laurencia* (Flores, Flamenco), *Bányászballada* (Bányászok), *Spartacus* (Örök), *Párizs lángjai* (Baszk tánc, Farandola, Auvergneiek), *A hattyúk tava* (Spanyol tánc, Keringő), *Diótörő* (Bohóc baba), *A rosszul őrzött lány* (A jegyző írónka), *Coppélia* (Polgármester). Az ÁBI/MTF balettmestereként 1963-tól óradíjas asszisztens 1968. január 1-jétől 1969. augusztus 31-ig, majd 1972. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, közben tanársegéd (1969–72), 1981. július 1-től főiskolai docens, 1983. július 1-től 2008. június 30-ig főiskolai tanár. 2008. február 27-én professzor emeritus kitüntető címet kapott, e minőségében 2008. július 1-től óradíjas oktató, 2010. augusztus 23-tól művésztanár. 2013. július 1-től 2014. június 30-ig ismét óradíjas. Évfolyamvezető balettmesterként többnyire a középső évfolyamokon tanított, kiválóan alapozta meg a növendékek technikai tudását a művész-képzőre/főiskolára való felvételi előtt (leggyakrabban Dózsa Imrének adta tovább évfolyamait). Végzős évfolyama 1976-ban volt. Legjelentősebb növendékei: ifj. Harangozó Gyula, Lócsei Jenő, Szakály György, Solymosi Zoltán, Nagy Tamás, Oláh Zoltán. 1979–83-ban az évfolyamvezetői munkaközösség vezetője, 1983. szeptember 1. – 1984. augusztus 31. között az ÁBI vezető balettmestere, 1988–93-ban az emeléstánc munkaközösség vezetője, 1989–91-ben az intézmény művészeti vezetője. 1984. ja-

nuár 1-től 1994. november 30-ig a pedagógusképző tagozat vezetője, 1995. szeptember 21. – 1998. június 30. között a Táncpedagógus- és Koreográfusképzési Tanszék vezetője, 1998. szeptember 1. – 2003. augusztus 28. között a Táncpedagógus Tanszék vezetője, egyidejűleg 2001. július 17. – 2002. július 31. között a Klasszikus Balett Tanszék vezetője is. 1992. július 1-től az MTF megbízott, majd 1993. január 1-től 1998. június 30-ig ki-nevezett főigazgatója. 2003. szeptember 1. – 2005. január 31. között mb. főigazgató-helyettes. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1980), Harangozó Gyula-díj (1996), Lőrinc György-díj (2003), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2015). Házastársa Menyhárt Jacqueline, majd Kun Zsuzsa. Elhunyt Budapesten, 2015. június 1-én.

Györgyfalvy Katalin

Táncművész, koreográfus. (Szigeti Károlyné). Budapesten született, 1937. január 12-én. 14 éves korától, 1951–56 között a Magyar Néphadsereg Központi Művészegyüttesének táncművésze. Az érettségivel egy időben D-kategóriás táncoktatói vizsgát tett a Népművészeti Intézetben, ahol később több más tanfolyamot is elvégzett. A budapesti Pedagógiai Főiskolán 1960-ban ének-zene szakos általános iskolai tanári oklevelet, A Színház- és Filmművészeti Főiskolán koreográfus-rendező szakon, 1967–69 között végzett tanulmányait követően, 1975-ben szerzett diplomát. 1957–62-ben – eleinte képe-sítés nélküli – tanító, illetve tanár a főváros VII. kerületében, egyidejűleg 1957-től a Bihari János Táncegyüttesben asszisztensi feladatokat látott el 1962–66 között főállásban. 1962-től 1978-ig a Vasas Művészegyüttesben előbb táncari asszisztens férje, Szigeti Károly mellett, majd tánckarvezető. Egyidejűleg az ÁBI-ban 1969. augusztus 1-től 1970. július 31-ig főiskolai adjunktus és igazgatóhelyettes. 1970–71-ben óradíjas oktató. 1971. szeptember 1-től 1975. április 1-ig ismét főiskolai adjunktus, néptánc tanár, az első néptánc tagozat (1971–75) vezetője Timár Sándorral. 1971-től a Huszonötödik Színházban koreográfál. 1978-tól a Népszínház Tánckarának vezetője nyugdíjazásáig, 1988-ig. Tanított a Színház- és Filmművészeti Főiskolán, valamint a Nemzeti Színház és a Huszonötödik Színház stúdiójában. A Népművelési Intézet Gyermektánc Munkaközösségében – énektanári és táncos gyakorlatának birtokában – a hazai gyermek-néptánc oktatás pedagógiai-módszertani tankönyveinek meghatározó munkatársa. Műveinek formálásában gyakran alkalmazta a társművészetek, elsősorban a filmművészet eszköztárát, s koreográfiáiban mindig érezni lehetett, széleskörű zenei, irodalmi, képzőművészeti, filozófiai jártasságát. Tanítványait a színpadi fegyelem mellet

előadói alázatra, művészi felelősségre nevelte. A magyar színpadi néptáncművészet nagy nemzedékének egyik meghatározó személyisége volt. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1973), SZOT-díj (1974), Erkel Ferenc-díj III. fokozat (1975), Érdemes Művész (1984), Magyar Művészetért-díj (1988), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2002). Elhunyt Budapesten, 2012. március 19-én.

Hájas Katalin

Versenytáncos, táncpedagógus. Budapesten született, 1971. december 19-én. Az MTF-en 2004-ben társastáncpedagógus, 2011-ben tánc tanár mesterszakosi diplomát szerzett. A Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karán 2006-ban társastánc szakedzőként főiskolai, majd 2009-ben testnevelő tanári egyetemi diplomát szerzett. A Szegedi Tudományegyetem közoktatási vezető és pedagógus szakvizsgát tett 2018-ban. Általános iskolai éveitől, 13 évesen kezdett versenytáncolni Mody Julianna irányítása alatt. 1985-től versenytánc és divattáncok területén országos bajnoki címeket ért el táncpartnerével. 1990, 1991 és 1992-ben a standard táncok magyar bajnoka, majd a Tíztánc magyar bajnokságok döntőinek állandó résztvevője. 1989–2003-ban saját tánciskolája és versenyző klubja, a Fiesta Sporttánc Egyesület vezetője Ócsán. Edzői tevékenysége mellett a Rajkó Talentum Alapfokú Művészeti Iskola és Középiskola tanáraként a középfokú oktatás keretein belül, illetve a T-DANCE Alapfokú Művészeti Iskolában az alapfokú művészetoktatás tanára, 2011-től munkaközösség vezető, 2014–2016-ban igazgatóhelyettes. Az MTE oktatójaként 2009. szeptember 1-től művésztanár, 2010. szeptember 10-től tanársegéd, 2020. február 15-től mesteroktató. 2019. szeptember 1-től, az akkor létrehozott Társastánc és Divattánc Tanszék tanszékvezető-helyettese (ténylegesen vezetője), 2020. június 1-től tanszékvezetője. Modern társastáncot, próbavezetés és koreográfiai ismereteket oktat az alap- és mesterképzésben. Kitüntetései: Kakucs Kultúrájáért Díj (1994), Ócsa Sportjáért-díj (1998), Magyar Arany Érdemkereszt (2023).

Hamzin, Adol Szagmanovics

Táncművész, balettmester. Ufában (Oroszország, akkor: Szovjetunió) született, 1934. február 7-én. A leningrádi (ma: Szentpétervár) Vaganova Intézetben végzett 1953-ban, Alekszandr Puskin növendékeként. A Leningrádi Kisopera (ma: Szentpétervári Mihajlovszkij Színház) szerződtette, ahol 1974-ig volt társulati tag. Számos főszerepet eltáncolt és előadói képességét is dicsérték. 1963-tól a Vaganova Intézet emelés (pas de deux) tanára.

Egyidejűleg 1975–1980 között a Leningrádi Jégbalett művészeti vezetője. Az ÁBI-ban vendégtanárként emelést oktatott a VI–IX. évfolyamon 1988. január–februárban egy egyhónapos intenzív kurzus keretében. 1990-ben és 1991-ben szintén kurzus-szerűen tanított itt, ezúttal 3-3 hónapig. 1992. február 1-től június 30-ig, majd 1992. október 1-től 1993. augusztus 31-ig főállású balettmesterként a negyedikes fiú évfolyamot és a végzős vizsgakoncert próbáit vezette, valamint emelés módszertant oktatott. 1992-ben emelés módszertani jegyzetet készített. Az intézmény nyári kurzusain a későbbiekben is részt vállalt meghívott vendégként. Kitüntetései: Orosz Föderáció Érdemes Művésze (1966). Elhunyt Szentpéterváron, 2020. május 17-én.

Handel Edit

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1943. május 23-án. Az ÁBI-ban 1961-ben Nádasi Ferenc osztályában végzett. A Moszkvai Akadémiai Koreográfiai Iskolában 1972–74-ben balettmesteri oklevelet szerzett. 1961–62-ben a Szegedi Balett, 1962–72-ben a Pécsi Balett tagja, 1965-től magántáncosa. Ezalatt a társulat legtöbb bemutatójában szerepelt, így *Nyitány*, *Hiperbola*, *Concerto*, *Eszmélés*, *Prométheusz*; *Királykisasszony (A fából faragott királyfi)*, *Donna Anna (Don Juan)*, *Júlia (A veronai szerelmesek mártírjuma)*, *Chloé (Pulóveres Daphnisz és Chloé)*. Nagy drámai erejű, neoklasszikus táncosnő. A tánc mellett filmszerepeket is vállalt (*Mária- nap*, *Franciska vasárnapjai*, *Az én kis nővérem*, *Moszkva tér*). Férje diplomáciai kiküldetése miatt 1974–76, 1986–87 és 1996–2000-ben külföldön élt. Az ÁBI/MTF balettmestereként 1976. szeptember 1-től tanársegéd, 1981. március 1-től főiskolai adjunktus, 1995. szeptember 1-től főiskolai docens, 2005. február 18-ig. Ezt követően 2008-ig a balettmódszertani tárgyak óradíjas oktatója. Négy végzős évfolyama volt: 1978, 1984, 1995, 2002; emellett külföldi évfolyamokat és pedagógus hallgatókat tanított. Jelentős növendékei: Magyarai Anita, Ócsag Anna, Afonyi Éva, Fodor Katalin, Rujsz Edit, Weisz Sára. Széles látókörű, a világ táncos eseményeit folyamatosan követő érzékeny és empatikus balettmester, aki mindig nyitott az újdonságok megismerésére és a tanultak beépítésére. Munkáját a tudatosság és a szenvedély optimális aránya jellemzi. Külföldi iskolákban (Milánó, Tilburg, Maastricht, Antwerpen), valamint a Budapesti Tánciskolában / Budapesti Kortársztánc Főiskolán is oktatott. 2006-tól 2016-ig a Győri Tánc- és Képzőművészeti Szakközépiskola táncművészeti tagozatának művészeti vezetője volt. Kitüntetései: Pécs Város Művészeti Díja (1970), Liszt Ferenc-díj III. fokozat (1970), Miniszteri dicséret (1981), XVI. Magyar Játékfilmszemle szak-

mai zsűrijének színészi díja (1984), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2006), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (2013).

Havas Ferenc

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1935. március 12-én. Tanulmányait az Operaház balettkiskolájában (1947–50) és az ÁBI-ban (1950–53) végezte Nádasi Ferenc növendékeként. 1952-ben szerződést kapott az Operaházról, majd a Világifjúsági Találkozón elért sikere után magántáncosként szerződötték, emiatt nem képesítővizsgázott az ÁBI első végzős évfolyamával 1954-ben. Tanulmányai és szakmai életműve alapján az MTF 1995-ben kiállította részére a balettművész oklevelet. 1963-ban a Moszkvai Nagyszínházban képezte magát tovább Aszaf Messzerernél, Alekszej Varlamovnál, Leonid Lavrovskijnál, Galina Ulanovánál és Tamara Nyikityinánál. 1974–77 között az ÁBI táncpedagógus szakán klasszikus balett, történelmi társastánc és emelés diplomát szerzett. Balettművészként az Operaház tagja (1952–81), magántáncosa (1953-tól), örökös tagja (1990). A repertoár összes főszerepét eltáncolta. A London Festival Ballet vendégszólísta (1960–64), a Grand Ballet Classique de France szólísta (1971–76), egyéni vendégszerepléseken vett részt többek között a Moszkvai Nagyszínházban, Bordeaux-ban, Havannában, Tokióban. Világhírű balerinák (Raisza Sztrucskova, Liane Daydée, Irina Borowska, Marilyn Burr, Belinda Wright, Maina Gielgud) partnere. Az Operaház gyakorlat- és próbavezető balettmestere (1981–2005), gyakorlatokat tartott a Jacksoni Balettversenyen, a Riói Operaházban, Saarbrückenben, Dortmundban, Stuttgartban, Nagoyában és a Pozsonyi Nemzeti Színházban. Balettmesterként az ÁBI/MTF oktatója: 1978–79-ben óradíjas oktató, 1979-től 1987-ig főiskolai adjunktus. Ezt követően időszakos jelleggel, óradíjasként tanított (1990, 1994, 1995). 1996. október 28-tól ismét főiskolai adjunktus, 1998. december 1-től 1999. június 30-ig főiskolai docens. 1999-től 2004-ig újfent óradíjas oktató. Klasszikus balettet és repertoárt, valamint több évfolyam képesítővizsgáján emelést tanított. Évfolyamvezető balettmesterként végzős évfolyama volt 1984-ben: Balogh Béla és Lencsés Károly is ebbe az osztályba járt. Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj II. fokozat (1962), Kossuth-díj III. fokozat (1965), Érdemes Művész (1973), Kiváló Művész (1978), Bartók-émlékplakett és diploma (1981), Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje (1994), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1996), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2000), Magyar Állami Operaház Mesterművésze (2003), Halhatatlanok Társulatának Örökös Tagja (2003), Gundel

Művészeti Díj (2006). Elhunyt Sopronban, 2007. február 23-án.

Hidas Hedvig

(1934-ig Bruckner Hedvig; dr. Práger Tiborné) táncművész, balettmester, az ÁBI tantestületének alapító tagja, később igazgatója. Budapesten született, 1915. december 6-án. Tanulmányait az operaházi balettkiskolában végezte 1922-től, Brada Ede és Jan Cieplinski irányításával. 1948–49-ben elvégezte az Országos Mozdulatművészeti Tanítóképző Tanfolyamot, 1949–50-ben pedig a Klavgyija Armasevszkaja által vezetett hat hónapos Vaganova-módszertani tanfolyamot. Balettmesteri oklevelét az ÁBI 1959-ben állította ki, övé lett az 1. számú oklevél. Az Operaházban lépett fel gyermekkorától kezdve. Előbb statisztaszerepekben, majd kisebb-nagyobb szólókban. 1929-től ösztöndíjas, 1930-tól tánc-kari tag, 1937–39-ben címzetes magántáncos. 1939-ig minden operaházi balettből táncolt. Nagy sikert aratott a *Faust*, a *Sába királynője*, a *Sybill* táncbetéteiben, a *Csárdajelenetben*, *Az infánsnő születésnapjában*, a *Sylvia*-ban és a *Talán holnap!* című alkotásokban. Karrierjét a faji törvények törték ketté. Mivel a második világháború befejeztével már kétszeres anya volt, nem tért vissza táncosnőként a színpadra, hanem életét a tanításnak szentelte. 1950. január 30-tól a Táncművészeti Iskola tanára, majd az ÁBI oktatója: 1950. szeptember 1-től intézeti tanár, 1956. december 1-től főiskolai adjunktus, 1960. szeptember 1-től ismét intézeti tanár, 1963. április 1-től főiskolai docens, 1969. május 1-től 1980. augusztus 31-ig főiskolai tanár, 1975-től nyugdíjasként. Kezdetől fogva klasszikus balettet tanított, eleinte Lőrinc György felügyelete alatt, majd önállóan; emellett repertoárt és színészi játékot. Erős egyéniségű, szigorú és következetes oktató volt. Működése során négy évfolyamot becsátott útjára. Jelentősebb végzős növendékei 1959-ben: Dvorszky Erzsébet, Ecsédy Mária, Medveczky Ilona, Nyulászi Ilona, Stimácz Gabriella, Téry Evelyn, 1967-ben Csarnóy Katalin, Barbay Ferenc, Markó Iván, Némethy Sándor és Vámos György. 1975-ben Szabadi Edit, Érényi Béla, végül 1980-ban Hágai Katalin, Ladányi Andrea, Lencsés Éva, Moldován Zsuzsa, Mráz Kornélia, Murányi Judit, Oláh Csilla. Lőrinc György alapító igazgató operai balettigazgatói kinevezése miatt 1961. július 1. – 1963. március 31. között az ÁBI megbízott igazgatója, 1963. április 1-től 1972. augusztus 31-ig kinevezett igazgatója. A klasszikus balett és a színpadi játék munkaközösségek vezetője (1961-től), az évfolyamvezetői munkaközösség vezetője (1961–68). Részt vett az országszerte működő balettkiskolák metodikai ellenőrzésében és nyaranta túlkoros felvételizőket igyekezett fej-

leszteni, hogy becsatlakozhassanak az oktatásba. Szíven viselte a balett módszertani megújulását. Fontosnak tartotta, hogy a növendékek színészi játék oktatása ne verbális, hanem elsősorban mozdulati legyen, ennek kapcsán kidolgozta a színészi játék tantárgy új koncepcióját. Elérte, hogy a balettnövendékek – az addigi gyakorlattal szemben – ne statisztáljanak az operaelőadásokban. Gondot fordított arra, hogy az intézmény külföldi szakmai kapcsolatai nyugat és kelet felé egyaránt fejlődjenek, ezért is vállalt zsűritagságot nemzetközi versenyeken. Bár már a második világháború alatt, az OMIKE Művészakció számára már készített táncszámokat, hivatásszerű koreográfusi tevékenysége az első végzős évfolyamával kezdődött. Számukra készítette el Debussy *Arabesque*-jét, Suppé zenéire a *Divertissement*-t, Petrovics Emil muzsikájára a *Két világ* című balettet és Respighi *Róma kútjainak* táncos adaptációját. 1966-ban koreografálta Erkel *Palotását* és 1967-ben készült el az *Agadio con variazioni* Respighitől. Ezzel párhuzamosan 1959–73 között a Fővárosi Operettszínház tánckarvezetője és koreográfusa volt. Ebben az időben készített táncszámokat többek között *A mosoly országához*, a *Boccacciohoz*, *A banditákhoz*, *A csárdáskirálynőhöz*, a *My Fair Lady*-hez. Működése alatt a tánckar színvonala jelentősen emelkedett, így saját növendékeit is el tudta helyezni a színházban. Kítüntetései: Szocialista Kultúráért (1955, 1961), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1965), Munka Érdemrend arany fokozata (1972), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1970), Érdemes Művész (1975), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (1995), Lőrinc György-díj (2004), Magyar Táncművészek Szövetsége posztumusz Életműdíja (2011). Elhunyt Budapesten, 2011. január 17-én.

Hortobágyi Gyöngyvér

(Szurmayné) néptáncművész, néptáncmester Kőszegen született, 1961. január 2-án. Tanulmányait hatéves korában kezdte édesanyja irányításával a Kőszeg Néptáncgyűttesben. Az ÁBI/MTF-en középfokú néptáncművész diplomát (1975–79), néptáncpedagógus főiskolai oklevelet (1992–96) és tánc-tanár mesterfokozatot (2010–2011) szerzett. 2000-ben egy évig a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem felnőttképzési és humán menedzser képzésén tanult. Táncművészként a Magyar Állami Népi Együttes táncos szólistája (1979–90), tánc-kari asszisztens (1987–89). A Honvéd Együttes rendező- és tánc-kari asszisztense (2000–2010), a Budapest Együttes vendégművésze a japán turnékon (1995, 2000). A Magyar Művelődési Intézet néptánc szakreferenseként 1990–2000 között a C és B kategóriás együttes-vezetői képzések és tánc-házvezetői tanfolyamok szer-

vezője. Akkreditált pedagógus továbbképzést hozott létre Foltin Jolánnal és Neuwirth Annamáriával. Som Gizellával kidolgozta a miskolci Szemere Bertalan Szakközépiskola művészeti tagozatának programját. A Budapesti Tanítóképző Főiskolán (ma: ELTE TÓK) néptáncot tanított (1986–2006), főiskolai adjunktusként szakvezetői feladatokat látott el (2000–2006) és részt vett a gyermektáncoktató szakirányú továbbképzés kidolgozásában és fejlesztésében (1994–2000). Az MTF/MTE oktatójaként 1998-tól tanít a néptánc (-színházi tánc) tagozatán/szakirányon: 1998–2002-ig órádjás oktató, 2002. szeptember 1-től 2004. június 30-ig tanársegéd, 2004–2010 között ismét órádjás oktató, 2010. február 1-től művésztanár, 2014. június 30-tól címzetes főiskolai docens, 2015. február 1-től főiskolai docens, 2017. szeptember 1-től egyetemi docens, 2018. szeptember 1-től főiskolai tanár. A Néptánc Tanszék koordinátora (vezetője) 2011. augusztus 1-től, tanszékvezetője 2015. szeptember 1-től 2022. augusztus 31-ig és 2024. szeptember 1-től. 2009-től a tizedik (2006–11), 2012-től a tizenegyedik (2009–2014), majd a tizenkettedik (2012–2017), 2018-tól a tizenharmadik (2015–2020), majd a tizenötödik (2021–23) néptánc tagozat évfolyamvezetője. Néptáncot és repertoárt tanít a néptánc szakirány mellett a klasszikus balett szakirányon, valamint a táncos és próbavezető szakon és a mesterképzésen. A Rábai Miklós Alapítvány a Néptáncművészetért alelnöke (2011-től). Oktatott és koreografált többek között a Magyar Állami Népi Együttes, a BM Duna Művészegyüttes, a Honvéd Együttes, a Bihari Együttes, a Jászság Táncegyüttes részére, a KÖZGÁZ Táncegyüttes művészeti vezetője (1979–1990). Szimpóziumok és konferenciák szervezőbizottsági tagja, előadója, a Táncház Egyesület felügyelő bizottsági tagja, zsűrizik fesztiválokon és versenyeken, rendszeresen publikál a *Folk Magazin*ban. Számos külföldi országban tanított néptáncot (Vajdaság, Szlovákia, Argentína, Uruguay, Brazília). Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1986), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2007), Harangozó Gyula-díj (2014), Lőrinc György-díj (2019), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncoktatásért-díj (2020), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2022).

Jakabné Zórándi Mária

(1979–82: Karalyosné) néptáncművész, néptáncmester, az MTF rektora. Budapesten született, 1956. szeptember 12-én. 1971-ben felvételt nyert az ÁBI akkor induló, Györgyfalvy Katalin és Timár Sándor által vezetett néptánc tagozatára, amelynek elvégzésével 1975-ben néptáncművész képesítést szerzett. 1984-ben az ÁBI táncpedagógus szakán klasszikus balett – néptánc szakirányon oklevelet nyert, majd 1998–2000-ben elvégezte

a Magyar Testnevelési Egyetem gyógytestnevelő tanári szakát. A Színház- és Filmművészeti Egyetemen elvégzett DLA képzés eredményeként 2009-ben megvédte *A Magyar Iskola* című doktori értekezését. 1975-től 1982-ig a Magyar Állami Népi Együttes tagja, főszerepeket táncolt (pl. Rábai: *Ecseri lakodalmas* – Menyasszony; Rábai: *Este a fonóban* – Leány). Ezután két évig a Budapest Táncegyüttes szólistája (1982–83), tehetsége Kricskovics Antal műveiben bontakozott ki: *Magány, Naphívogató, Relációk III.* Az ÁBI/MTF oktatójaként Timár Sándor felkérésére az 1975 szeptemberében induló második néptánc osztály asszisztense és órádjás tanára. 1979. szeptember 1-től mellékfoglalkozású néptánc asszisztens, 1980. január 1-től tanársegéd, 1984. február 1-től főállású tanársegéd, 1987. április 1-től főiskolai adjunktus, 1991. július 1-től főiskolai docens, 2000. július 1-től főiskolai tanár, 2008. november 1-től egyetemi tanár. A negyedik (1983–87), ötödik (1987–91), hatodik (1991–95), hetedik (1995–99), nyolcadik (1999–2004), kilencedik (2002–2007) és haláláig a tizedik (2006–11) néptánc tagozat évfolyamvezetője. 1983-tól 1992. augusztus 31-ig a néptánc tagozat vezetője, 1990. szeptember 1-től 2009. május 15-ig a Néptánc Tanszék vezetője. 1998-ban sikerült elérnie az addig középfokú végzettséget adó néptánc-színházi táncművész tagozat főiskolai szakká történő átszervezését. 2009. május 15-től haláláig Az MTF rektora. Tankönyvei: *A balett technika alapjai* (1998, 1999, 2003; Bretus Máriával), *Néptáncaink tanítása – Ugrós táncaink* (2003, szerkesztő és társszerző). Az MTA Tánctudományi Munkabizottságának alapító tagja (2010). A Rábai Miklós Alapítvány a Néptáncművészetért egyik kezdeményezője, a kuratórium első elnöke 1997-től haláláig. Kitüntetései: Ifjú Koreográfusok Fórumának Nívódíja (1980), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad Legjobb Táncosa Nívódíj (1983), Miniszteri dicséret (1985), Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (1997), Harangozó Gyula-díj (1999), Lőrinc György-díj (2002), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2003), Magyar Táncművészek Szövetsége posztumusz Életműdíja (2011). Elhunyt Budapesten, 2010. november 7-én.

Janek József

Néptáncművész, koreográfus. Budapesten született, 1955. december 1-jén. Szakképzettsége repülőgépszerelő. Az MTF néptáncpedagógus szakára beiratkozott, de tanulmányait haláláig sem fejezte be. 1976–80 között a Pestvidéki Gépgyár (Szigethalom) dolgozója. 1973-tól a Bartók Béla Táncegyüttes táncosa. Koreográfusként számos együttesben alkotott. A Kalamajka Együttes tagja. 1990–91-ben a Budapest Táncegyüttes művészeti veze-

tője. Az ÁBI/MTF oktatója: Timár Sándor hívására 1976-tól haláláig folyamatosan tanított az ÁBI néptánc tagozatán, bár munkaköre gyakran változott. 1976-tól óradíjas asszisztens, 1978. szeptember 1-től munkaviszonyban néptánc asszisztens, 1980. január 1-től tanársegéd, illetve műszaki előadó, 1981. szeptember 1-től ismét asszisztens, 1982. szeptember 1-től gondnok-iskolaitíká, 1983. szeptember 1-től újfent tanársegéd, 1983. október 1-től haláláig főiskolai adjunktus. A negyedik (1983–87), ötödik (1987–91), hatodik (1991–95) és haláláig a hetedik (1995–99) néptánc tagozat évfolyamvezetője. 1994–95-ben párhuzamosan kollégiumi nevelőtanár is. Kitüntetései: Arany Sarkantyú-díj (1977), Miniszteri dicséret (1985), Magyar Táncművészek Szövetsége posztumusz Életműdíja (2005). Elhunyt Amszterdamban (Hollandia), 1998. május 24-én.

Kajdani, Flóra Ganyijevna

Táncművész, balettmester. Taskentben (Üzbegisztán, akkor: Szovjetunió) született, 1937. június 25-én. Az Üzbég Táncművészeti Iskolában végzett 1954-ben. 1954–61-ben az Üzbég Állami Operaház (Taskent) tagja, 1961–64-ben a Kirgiz Állami Operaház (Dusanbe) magántáncosa. 1964–79-ben a Novoszibirszki Állami Operaház első magántáncosa és egyidejűleg 1969–79-ben balettmestere is. 1967-től a Novoszibirszki Táncművészeti Iskola balettmestere. 1979-től a Krasnojarszki Állami Operaház magántáncosa, 1982-től balettmestere is. 1984-ben visszavonult a színpadtól. A budapesti Operaházban 1968-ban a *Csipkerózsika* főszerepében mutatkozott be. Számos külföldi színházban táncolt és dolgozott balettmesterként. Az ÁBI/MTF oktatójaként 1987-től 1999-ig tanított, kisebb-nagyobb megszakításokkal. Több tanévben évfolyamvezető balettmester. 1990. február 1-től 1992. augusztus 31-ig munkaviszonyban főiskolai adjunktus, 1993-tól csak nyári kurzusokon oktatott. 1996-tól ismét óradíjas, 1999-ben adjunktus, ugyanezen évben az MTF címzetes főiskolai tanára lett. Végzős évfolyamai: 1989 és 1999. Az orosz klasszikus repertoár iskoladarabjait nagy leleménnyel és biztos kézzel adta át a magyar növendékeknek és mestereknek. Több koncertvizsga be tanításában részt vett (1988 *Paquita*, 1989 *Csipkerózsika* 3. felvonás, *Freskó*, 1992 *Don Quijote divertissement*, 1998 *Bajadér*). 1999 után Tajvanon folytatta tevékenységét. Kitüntetései: Orosz Föderáció Népművésze (1977).

Kálmán Etelka

Táncművész, balettmester. Sopronban született, 1919. március 31-én. 1928-ban Brada Edénél kezdte tanulmányait, majd Brada Rezső és Nádas Ferenc növendéke volt. 1935–71 között az Operaház tagja, 1943-tól ma-

gántáncos, 1950–55 között balettmester, 1963–71 között a balettegyüttes titkára. Fontosabb operaházi szerepei: Estrella (Milloss Aurél: Álomjáték); Szóló (Cieplinsky: *Bo-lero*), Cigánylány (Harangozó Gyula: *Csárdajelenet*); *Sylvia* (Nádas); Tündér (Vashegyi Ernő: *A fából faragott királyfi*), Aisa (Anyiszimova: *Gajane*), Teréz (Vajnonen: *Párizs lángjai*). 1949–50-ben elvégezte a Klavgyija Armasevszkaja által vezetett hat hónapos Vaganova-módszertani tanfolyamot. Az ÁBI-ban 1959-ben kapott balettmesteri oklevelet. Az ÁBI évfolyamvezető balettmestereként 1955. október 15-től intézeti tanár, 1970. március 1-től főiskolai adjunktus, 1982. július 1-től haláláig főiskolai docens. 1958–63-ban a balettmesterképző tagozat vezetője. Az első fiú évfolyamokat rendszerint ő kapta meg, s így tanítványa volt e három évtizeden át a felnövő táncművészek több teljes generációja. Kidolgozta az előkészítő balett évfolyamok tananyagát. A hatvanas évek elején balettmesterként működött a BM Duna Művészegyüttesnél is. 1951-től tagja volt az akkor induló *Táncművészet* című folyóirat szerkesztőbizottságának. Kitüntetései: Munka Érdemérem (1955), Miniszteri dicséret (1975), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1977). Elhunyt Budapesten, 1984. június 16-án.

Kalmár Attila

Táncművész, koreográfus, moderntánc-mester. Budapesten született, 1971. augusztus 22-én. Tanulmányait az ÁBI/MTF-en végezte (színházi táncművész, 1981–89), moderntánc pedagógus (2006–2010), tánctanár MA (2011–2012) szerzett. A Szegedi Tudományegyetemen kulturális menedzserként végzett (Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar, 1999–2003). Táncművészként a Szegedi (Kortárs) Balett tagja (1990–2008), a Bozsik Yvette Társulat vendégművésze (2004–2008). 2008-tól szabadúszó táncművész, fellép Bozsik Yvette, Topolánszky Tamás, Feledi János és Kulcsár Noémi darabjaiban, valamint a Centrál Színházban és a Nemzeti Színházban. Szerepelt Groó Diana (*Tarka képzelet, Renoir álmai*) és Andrei Konchalovsky (*The Nutcracker: Screech the Bat-Rat* szerepe) filmjeiben. Koreográfiákat készített több alkalommal a Békés Megyei Jókai Színháznak és a Figura Stúdiószínháznak Gyergyószentmiklóson, valamint a Nemzeti Táncszínházban Mészáros Mátéval (*Egyszerűs tömeg*, 2010). Az MTF/MTE oktatójaként 2013-tól 2016-ig óradíjas, 2016. február 1-től tanársegéd, 2016. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2018. szeptember 1-től egyetemi adjunktus, 2020. szeptember 1-től főiskolai docens. 2019. szeptember 1-től a Moderntánc és Színházi Tánc Tanszék tanszékvezető-helyettese (ténylegesen vezetője), 2020. szeptember 16-tól vezetője. Rendszeresen alkot díjnyertes versenyszámokat, vala-

mint vizsgakoncert darabokat az MTE növendékei/hallgatói számára: *Drops, Flash* (2018), *Soaring, Inseparables* (2019). Óradíjas moderntánc-pedagógus a Tán-Centrum Szegedi Táncművészeti Alapfokú Művészetoktatási Intézményben (2010-től), a Nemes Nagy Ágnes Művészeti Szakközépiskolában (2014-től) és a Madách Musical Táncművészeti Iskola és Szakközépiskolában (2015–2016). 2020-ban az Emberi Erőforrások Minisztériuma táncreferense volt. Kitüntetései: Községségedíj (Szegedi Nemzeti Színház, 1993), Imre Zoltán-díj (Szegedi Kortárs Balett, 1999), Kölcsey-érem (2004), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb férfi táncosa-díj (2005), Harangozó Gyula-díj (2008), Lőrinc György-díj (2020).

Kazinczy Eszter

Táncművész, balettmester. Miskolcon született, 1972. november 10-én. Az MTF balettművész szakán 1982–91 között tanult (oklevél: 1992), mestere Menyhárt Jacqueline volt. A táncpedagógus szak klasszikus balett szakirányát 1994–98-ban, a táncelméleti szakiró szakot 2000–2003-ban végezte el. A Színház- és Filmművészeti Egyetem koreográfus szakán 2005–2007 között szerzett oklevelet. Ugyanitt 2012–2015 között doktori (DLA) képzésre járt és abszolutóriumot szerzett. Balettművészként 1991-től az Operaház ösztöndíjasa, 1992-től 2018-ig táncari tagja, utóbb próbavezető balettmestere és koreográfus asszisztense. Főbb szerepei: *Don Quijote*: Ámor; *A bahcsiszeráji szökőkút*: Két barát-nő; *Giselle*: Két villi; *A hatyúk tava*: Négy kis hatyú, Menyasszonyok, Tarantella; *Csipkerózsika*: Ékkövek, Cica-Kandúr. Az MTF/MTE balettmestereként 2005. március 9-től tanársegéd, 2006. július 1-től 2019. június 30-ig főiskolai adjunktus, 2019–2021-ben óradíjas oktató, 2021. augusztus 2-től mesteroktató. 2020-ban címzetes egyetemi docens kitüntető címet kapott. Évfolyamvezető balettmester, oktatott tárgyai: klasszikus balett, spicc, repertoár; a pedagógusképzésben klasszikus balett módszertan. Végzős évfolyama volt a balettművész szakirányon 2021-ben, a modern tánc szakirányon 2013-ban. 2002 óta több, oktatási célú koreográfiát készített. Tánc-történeti kutatásokat folytat, rendszeresen publikál, 2014 óta az újraindult *Táncművészet* folyóirat állandó munkatársa, 2024-től egyik szakszerkesztője. Kitüntetései: Az év kartáncosa (1996).

Kékesi Mária

(Jüptner Vilmosné) táncművész, balettmester. Budapest, 1941. január 12.) Tanulmányait az ÁBI-ban (1950–58) Merényi Zsuzsa növendékeként végezte. 1959–63-ban balettmester képesítést szerzett. A leningrádi Kirov Bal-

etnél (ma: szentpétervári Mariinszkij Balett) öt hónapig Dugyinszkajával képezte magát tovább (1966–67). A Várnai Nemzetközi Balettversenyen III. helyezést ért el (1964). Balettművészként az Operaház tagja (1958–85), magántáncosa (1968-tól), balettmestere 1985-től, örökös tagja (2018). Főbb szerepei: *A hatyúk tava* (Odette-Odília), *Diótörő* (Mária hercegnő), *Csipkerózsika* (Auróra, Orgonatulndér), *Giselle* (Myrtha), *A szilfid* (címszerep), *Sylvia*/Seregi (Diana), *Spartacus* (Claudia), *A cédrus* (A Múzsza), *Coppélia* (Swanilda), *A bahcsiszeráji szökőkút* (Mária), *Laurencia* (címszerep), *Árnyak tánc* (Nikia), *A fából faragott királyfi*/Harangozó (Királykisasszony), *A fából faragott királyfi*/Seregi (Királykisasszony, Tündér), *Furfangos diákok* (Rózsika), *Tűzmadár*/Fokin (címszerep), *Etűdök*, *Szerenád* /Balanchine, *Apolló*, *Ez lenne a halál?*, *Változatok egy gyermekdalra*. Televíziós szerepei: *Karnevál* (Merényi, 1963), *A fából faragott királyfi* (Seregi, 1970), *A furfangos diákok* (1972), *A cédrus* (1977). Az ÁBI/MTF oktatójaként 1982. október 27-től helyettesítő óradíjas oktató, 1983. szeptember 1-től tanársegéd, 1987. április 1-től főiskolai adjunktus, 1989. július 1-től főiskolai docens, 1996. november 1-től főiskolai tanár. 1998. szeptember 1-től tartós fizetés nélküli szabadságra ment, jogviszonya 2002-ig állt fenn. Balettet, spicc-repertoire-t és színészi játékot tanított (IV–IX. évfolyamokban és a külföldi osztályokban). Évfolyamvezető balettmesterként végzős évfolyamai: 1988 és 1994. Jelentősebb növendékei: Szalay Klára, Tunyogi Henriett, Bacsikai Ildikó, Arany Csilla, Ducsay Marcella. Vendég balettmester volt Münchenben (1986), balettet és repertoárt tanított az MTF és a North Carolina School of the Arts nyári kurzusán Budapesten (1991, 1992). Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj II. fokozat (1970), Erdemes Művész (1975), Kiváló Művész (1980), Bartók-émlékplakett és diploma (1982), Munka Érdemrend arany fokozat (1984), Kiváló Munkáért (1989), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1993), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2003), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (2017).

Késmárki Kálmán

Versenytáncos, táncpedagógus. Budapesten született, 1946. május 25-én. Az alapok elsajátítása után Magyarországon 1975-ig versenyzett, sikerei között szerepel többek között a Magyar Bajnokság kupája (1960). 1975-ben a tanulás vágyától hajtva és az elégtelennek ítélt hazai versenyzési gyakorlat miatt a Német Szövetségi Köztársaságba távozott. Ott 1977-ben táncoktató, majd 1978-ban tréneri oklevelet szerzett, közben a professzionális Rock and Roll Világbajnokságon 5. helyezést ért el (1979). Németországban több helyen vezetett tánciskolát és nemzetközi pontozóbíróként is tevékenykedett.

1997-ben visszatelepült Magyarországra. Az MTF/MTE oktatójaként a társastánc-pedagógus képzésben tanít. 2000-től óradíjas oktató, 2002. február 1-től 2013. június 30-ig művésztanár; azóta ismét óradíjas. 2019. november 5-én címzetes egyetemi docens kitüntető címet kapott.

Keveházi Gábor

Táncművész, koreográfus, balettmester, balettigazgató. Budapesten született, 1953. február 25-én. Az ÁBI-ban 1962–71 között Nádasi Marcella és Merényi Zsuzsa növendéke. Ezt követően egy évet a leningrádi (ma: Szentpétervár) Vaganova Intézetben tanult Borisz Bregvadzénál. 1972-ben a Várnai Nemzetközi Balettverseny junior I. díjat, 1975-ben II. díjat, 1976-ban a Tokiói Balettversenyen a legjobb férfitáncos díját nyerte el. 1972-től az Operaház tagja, 1973-tól címzetes magántáncosa, 1974-től 1992-ig magántáncosa, 2007-től örökös tagja. Kiváló technikájú, szuggesztív előadóművész. A balettirodalom összes vezető férfi szólista szerepét eltáncolta, művészi teljesítményét 1976-ban Nizsinszkij-díjjal jutalmazták. A világ nagy balettszínpadain vendégszerepelt. 1989–92 és 2005–2010 között az Operaház Balettgyűjtése / Magyar Nemzeti Balett igazgatója, 2001–2005-ben a Pécsi Balett művészeti vezetője. Emellett koreográfiákat készített (*Olympia*, *Cristoforo*, *Zorba*, *Kakukkfészek* stb.), fesztiválokat szervezett. Balettmesterként 1988-tól – időszakosan – az ÁBI/MTF/MTE oktatója: 1988. szeptember 1-től 1991. augusztus 31-ig és 1993. szeptember 1-től 1994. június 30-ig tanársegéd, 1994. július 1-től 1995. június 30-ig főiskolai adjunktus. 2006. október 20-tól 2009. március 31-ig rektori művészeti tanácsadó. 2012. augusztus 22-től 2013. június 30-ig művésztanár, 2013–2016 között óradíjas oktató. 2017. szeptember 1-től 2018. február 24-ig ismét művésztanár, majd 2020-ig óradíjas oktató. Balettet, repertoárt és pas de deux-t (emeléstan) oktat, ez utóbbiból a 90-es évek közepétől 2020-ig tíznél több végzős évfolyamot készített fel képesítővizsgára. Erőteljes és lelkes egyénisége a növendékekből a legjobbat hozza ki. Évfolyamvezetőként 1991-ben voltak végzettjei. Legjelentősebb növendékei: Solti Csaba, Kerényi Miklós Dávid, Apáti Bence. Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj (1977), Erdemes Művész (1983), Kiváló Művész (1986), Kossuth-díj (1990), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2004), Magyar Állami Operaház Mesterművésze (2007).

Kiss Ilona

(Várkonyi Kiss Ilona; Orbán Miklósné) táncművész, balettmester, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Budapesten született, 1913. március 27-én. 1927-től 1941-ig

és 1945-től 1968-ig az Operaház tánc kari tagja. Az ÁBI-ban 1950. szeptember 1-től tanársegéd, 1951. szeptember 1-től intézeti tanár, 1956. december 1-től főiskolai adjunktus 1968-ig, nyugdíjba vonulásáig. Történelmi társastáncot tanított, 1950–51 és 1957–67-ben a történelmi társastánc munkaközösség vezetője. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1964).

Koren Tamás

Táncművész, balettmester, az ÁBI első végzős évfolyamának tagja. Budapesten született, 1937. február 15-én. Tanulmányait az Operaház balettiskolájában (1945–50) és az ÁBI-ban (1950–54) végezte Nádasi Ferenc növendékeként. Ugyanitt a balettmesteri képesítést szerzett (1959–63). Tanulmányutakon vett részt Dániában (1974), Moszkvában (1975), Leningrádban (1975, 1988; ma: Szentpétervár). Balettművészként az Operaház tagja (1954–1987), címzetes magántáncosa (1979-től). Főbb szerepei: *Csipkerózsika*/Guszev (Carabosse, Óriás), *A hatyúk tava* (Rothbart), *Tűzmadár*/Fokin (Kascsej), *Diótörő* (Egérkirály), *A fából faragott királyfi*/Harangozó (Az élet szelleme), *Rómeó és Júlia*/Seregi (Verona hercege), *Csongor és Tünde* (Kurrah), *Hamlet* (opera) (Hamlet apjának szelleme), *Coppélia* (Plakátragasztó), *Furfangos diákok* (Horváth, kollégium igazgató), *Gajane* (Kuzakov), *A rosszul őrzött lány* (Jegyző), *Babatündér* (Lord Plumps-terhire), *Bihari nótája* (Schallentzer, az írnok). Az Operaház gyakorlat- és próbavezető balettmestere 1970–90 között. Seregi László *Spartacus*, *Sylvia* és *A cédrus*; Frederick Ashton *A rosszul őrzött lány*, Harald Lander *Etűdök* című balettjeinek, valamint a *Bournonville szvit*, a *Variációk négy táncosra* (Anton Dolin), a *Le Sacre du Printemps* (Maurice Béjart) és a *Küzdelem* (Keveházi Gábor) próbavezetője. Vendég balettmester az Osloi Királyi Operaházban (1989, 1990, 1991). Balettmesterként az ÁBI/MTF/MTE oktatója: 1982–83-ban helyettesítő óradíjas, 1983. szeptember 1-től tanársegéd, 1993. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1996. november 1-től főiskolai docens, 2004. szeptember 1-től 2008. január 31-ig főiskolai tanár. 2007. szeptember 25-én professzor emeritus kitüntető címet kapott és 2017 júniusáig megbízási szerződéssel oktatott. Évfolyamvezető balettmester volt 1983–1997-ig, végzős osztályai: 1986, 1988 és 1997. Emlékezetes növendékei közül maga nevezte meg a következő művészeket: Müller Ervin, Kövessy Angéla, Venekei Marianna, Nagyszentpéteri Miklós, Lukács András, Kozmér Alexandra. Dózsa Imre végzős osztályaiban asszisztensként működött közre 1990-ben és 1994-ben. A különböző koncertszámok mellett a repertoár következő darabjainak volt próbavezető balettmestere: *Entre dos Aguas* (Robert North), *Könnyed fandangó* (R. North),

Ütőhangszerek hat férfira (Vincente Nebrada), *C-dúr szimfónia* (George Balanchine). Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1978), Kiváló Munkáért (1987 – kétszer), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (1997), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1999), Lőrinc György-díj (2004). Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2019), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2019). Elhunyt Budapesten, 2019. május 1-én.

Kovács Henrik

Néptánc-pedagógus. Budapesten született, 1979. január 31-én. A táncot kisgyermek korában kezdte a Forrás Néptáncgyűttesben (Százhalombatta), ahol kamaszként már oktatott. Első diplomáját a gödöllői Szent István Egyetemen szerezte környezetgazdálkodási agrármérnök vidékfejlesztés szakirányon (2002). Ezzel párhuzamosan fókuszában maradt a tánc, elvégezte az MTF táncpedagógus szakát (2003), majd 2010–2011-ben a tánc tanár MA szakot. 2005-ben közoktatásvezetői szakképzettséget szerzett a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Doktori tanulmányai során abszolutóriumot szerzett az ELTE-én (2009, neveléstudomány); PhD fokozatot a Debreceni Egyetemen (2019, néprajztudomány). Az MTF/MTE oktatója: 2003-tól óradíjas, 2004. február 1-től tanársegéd, 2006. július 1-től főiskolai adjunktus, 2019. július 1-től egyetemi adjunktus, 2019. november 6-tól egyetemi docens. A táncos és próbavezető BA, valamint a tánc tanár MA szakjain a magyar néptánc oktatása mellett minden olyan fontosabb elméleti, módszertani és didaktikai tantárgyat oktat (többek között mozdulatelemzést, táncjelírást), amely a néptáncsal hozható összefüggésbe; magyarul és angol nyelven. 1994–2000-ben a százhalombattai Forrás Néptáncgyűttes pedagógiai asszisztense, 2000–2003-ban ugyanitt a Városi Művészeti Iskola néptáncpedagógusa, 2003–2010-ben a Pesovár Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény néptáncpedagógusa, 2003–2005-ben igazgatóhelyettese; 2000-től önszerveződő néptáncos közösségek pedagógusa és művészeti vezetője gyermek és felnőtt korosztályban. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának tagja (2020-tól). Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2022).

Kovács Tibor

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1963. szeptember 26-án. 1974-től tanult és 1982-ben végzett az ÁBI-ban Sterbinszky László növendékeként. 1982–83-ban a Moszkva Balett Akadémián ösztöndíjjal tanult tovább. 1999-ben beiratkozott az MTF táncpedagógus (klasszikus balett) szakára, illetve 2020-ban az MTE klasszikus balett művész mesterszakára. 1982-ben II. he-

lyezést ért el a Lausannei nemzetközi balettversenyen és aranyérmet nyert a Nemzetközi Balettversenyen, Amalfiban. 1986-ban a Jacksoni, majd a Várnai balettversenyen III. helyezést ért el. 1983-ban szerződött az Operaház, ahol 1985-től címzetes magántáncos, 1986-tól magántáncos lett. 1996-tól szabadúszó táncművész és az Operaház vendégművésze. Magas szintű technikai tudása, virtuóz ugró- és forgóképessége által sok klasszikus és modern balett főszereplője, több karakterfigura ihletője, s egyedülálló megvalósítója volt, mint pl.: Seregi – Bartók: *A fából faragott királyfi* (címszerep), Seregi – Mendelssohn: *Szentivánéji álom* (Puck), Zharov – Aszfajev: *A bahcsiszeráji szökőkút* (Nurali), Harangozó – Bartók: *A csodálatos mandarin* (öreg gavallér), Harangozó – Delibes: *Coppélia* (Coppélius). Nemzetközi táncszínpadokon és balett gálákön gyakori vendég. Szívesen szerepelt musicalekben, többek közt a G. Lynne – J. C. Yost: *Macskák* musical zürichi és párizsi produkciójában. Diákkori filmszerepe a *Tótágas* (1978, rendező: Palásthy György). Revüműsorokba, reklámfilmekbe, játékfilmekbe és jégtáncosok számára sikeres koreográfiákat készített. A Budapest Balett igazgatója az 1992–93-as évadban. Az MTF/MTE évfolyamvezető balettmestereként 1990. szeptember 1-től 1993. augusztus 31-ig tanársegéd (1992–93-ban fizetés nélküli szabadságon), 1998. szeptember 1-től 2002. június 30-ig ismét tanársegéd, 2019. szeptember 1-től 2022. február 28-ig főiskolai docens. Végzős évfolyamai: 2002 és 2022. 2013-tól a Budapest Kortárástánc Főiskola balettmestere. Kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Legjobb végzős növendék nívódíj (1982), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb táncosa nívódíj (1988), Moliéredíj (a párizsi *Macskák* produkcióban nyújtott alakításáért, 1989), Liszt Ferenc-díj (1991), Kiváló Művész (1997), Világstárok Donyeckban Fesztivál díja (1998, 1999), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2002).

Kövessy Angéla

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1967. január 24-én. Tanulmányait az MTF balett művész szakán végezte, ahol 1986-ban képesítővizsgázott, 1987-ben kitüntetéses diplomát kapott. 1999–2002-ben elvégezte a táncpedagógus szak klasszikus balett szakirányát (oklevél: 2020). A mesterei Kun Zsuzsa, Koren Tamás, Sterbinszky László, Lőrinc György, Havas Ferenc, Kékesi Mária és Kálmán Etelka voltak. 1986-tól az Operaház táncari tagja, 1990-től címzetes magántáncosa, 1998-tól magántáncosa. Fontosabb szerepei: Myrtha (Larovszkij: *Giselle*), Orgonatündér (Róna Viktor: *Csipkerózsika*), Claudia (Seregi: *Spartacus*), Heléna (Seregi: *Szentivánéji álom*), Dolly (Pártay Lilla: *Anna Karenina*), Desde-

mona (Pártay: *A velencei mór*), A lány (North: *A halál és a lányka*), a Driádok királynője (Petipa: *Don Quijote*), Amína (Balanchine: *Az alvajáró*). Sérülései következtében 2002-ben befejezte táncművészi pályáját. Az Operaház balettmestere 2001–2003-ban. 2005-től 2010-ig, ifj. Harangozó Gyula igazgatói tevékenysége alatt gyakorlat- és próbavezető balettmesterként, illetve koreográfus asszisztensként dolgozott a Bécsi Állami Operaházban. Közreműködött Harangozó, Lukács András, Kenneth MacMillan, John Cranko és Ivan Cavallari darabjainak színpadra állításában; vezette többek között a *Mayerling*, *A víg özvegy*, a *Manon*, a *Diótörő*, az *Anyegin*, a *Térzene* próbáit. 2011-től 2019-ig ismét a budapesti Operaház gyakorlat és próbavezető balettmestere (2014-ig vezető balettmestere), illetve koreográfus asszisztense, olyan jelentős balett bemutatók létrehozásánál, mint *A diótörő*, *Anyegin*, *Giselle*, *A szilfid*, *Sylvia*, *Anna Karenina*, *A kalóz*, *Manon*, *A hatyúk tava*, *Etűdök*, *Coppélia*, *Don Quijote*, *Petite Mort*, *Walking Mad*, *Hófehérke és a hét törpe*. Az MTF/MTE balettmesterként 2002–2003-ban óradíjas oktató, 2003. szeptember 1-től 2005. június 30-ig főiskolai adjunktus. 2003. szeptember 1. – 2003. december 31. között a Klasszikus Balett Tanszék megbízott vezetője, 2005. február 1. – 2005. március 31. között főigazgató-helyettes. 2019. szeptember 1-től ismét főiskolai adjunktus, 2019. szeptember 1. – 2020. augusztus 31. között a Klasszikus Balett Tanszék vezetője. Kitüntetései: Vécsey Elvira-díj (1986), Az év kartáncosa díj (1990), Harangozó Gyula-díj (1999), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2013), Gela Lajos Emlékplakett (2018), Lőrinc György-díj (2024).

Kulcsár Noémi

Táncművész, koreográfus, moderntánc-mester. Nyíregyházán született, 1979. február 12-én. Tanulmányait Győri Tánc- és Képzőművészeti Iskolában (táncművész, klasszikus balett 1993–97) végezte, később az MTF-en klasszikus balett pedagógus főiskolai diplomát (2004–2008, oklevél: 2012) és tánctanár mesterfokozatot (2013–2015, oklevél: 2020) szerzett. Kortáránc mesterkursuson vett részt (ImpulseTanz, Dance Week Köln), és a Palucca Táncművészeti Egyetemen (Drezda) is képezte magát (Erasmus program, 2013). Táncművészként a Concrete Theater, Hamburg (1997–99) és a Deutsches Theater, München (1999–2001) tagja, majd szabadúszó külföldön és Magyarországon, az Egri Gárdonyi Géza Színház Badora Társulatának szólistája és koreográfusa (2008–2013). 2012-ben megalapította a „Kulcsár Noémi – Tellabor” nevű balett- és kortáránc műhelyt, amelynek művészeti vezetője és koreográfusa. Legfontosabb művei: *Kert*, Eötvös Péter: *Tale*, *A vágy villamosa*, *Mac-*

beth, *Szentivánéji álom*, *Faun/Petruska*. Számos hazai és külföldi társulatnak készített koreográfiát (Győri Balett, Pécsi Balett, Miskolci Balett, Olomouc-i Nemzeti Színház). Művei rendszeresen szerepelnek az Étoile Balett Gálán Svédországban, Litvániában, Norvégiában (2015-től). A Tellabor Együttessel részt vett számos hazai és külföldi fesztiválon (Magyar Táncfesztivál, Győr; Stúdió Táncszínházi fesztivál, Eger; VeszprémFeszt; Varsói Táncfesztivál; Albán Kortáránc Fesztivál). Rendszeresen alkot díjnyertes versenyszámokat, valamint vizsgakoncert darabokat az MTE növendékei/hallgatói számára (*Trio*, 2013; *Szentivánéji álom*, 2013; *Rapid Eye Movement*, 2014; *Bolero*, 2015; *Négy évszak: Ősz*, 2016). A Győri Tánc- és Képzőművészeti Iskola tanára (2004–10). Az MTF/MTE oktatójaként 2011–12-ben óradíjas oktató, 2012. október 1-től művésztanár, 2019. március 16-tól főiskolai adjunktus, 2020. május 1-től főiskolai docens. Moderntáncot, kortárs táncot, improvizációt, valamint a pedagógusképzésen moderntánc módszertant és improvizáció módszertant tanít. A 2013-ban végzett modern tánc évfolyam vezetője. A Moderntánc Tanszék koordinátora (vezetője) 2014. augusztus 1-től 2016. július 31-ig és 2017. július 1-től 2018. augusztus 15-ig; tanszékvezetője 2018. augusztus 16-tól 2019. augusztus 31-ig. Kitüntetései: Sík Ferenc-díj (2018), Harangozó Gyula-díj (2019).

Kun Zsuzsa

Táncművész, balettmester, az ÁBI igazgatója. Budapesten született, 1934. december 9-én. Az Operaház Balettiskolájában tanult 1943–49-ig, Nádas Ferenc növendékeként. Az 1955–56-os évadot Leningrádban (ma: Szentpétervár) töltötte ösztöndíjasként partnerével, Fülöp Viktorral. Orosz mesterei: Tatjana Nikitina, Marina Szemjonova, Aszaf Messzerer. Az ÁBI-ban 1974–77-ben balett és emelés pedagógus oklevelet szerzett. 1949-től az Operaház balettművésze, 1952-től 1977-ig magántáncosa, 1990-től örökös tagja. Majd minden főszerepet eltáncolt, köztük: Zaráma (*A bahcsiszeráji szökőkút*), *Giselle*, *Odette/Odilia* (*A hatyúk tava*), *Csipkerózsika*, *Leonyid Lavrovskij Rómeó és Júlia* Júliája, *Friederich Ashton Lise-je* (*A rosszul őrzött lány*), *Harangozó Gyula Seherezádéja*, *Swanildája* (*Coppélia*), *Sárika* (*Keszkenő*) és *Seregi László Flaviája* (*Spartacus*), *Sylvia*ja egygyé váltak a nevével. Modern hazai koreográfusokkal is szívesen dolgozott, mint Eck Imre, Fülöp Viktor és Barkóczy Sándor. A nemzetközi táncszínpadok szívesen látott vendége: Moszkva, Tbiliszi, London, Vichy, Zürich, Helsinki, Basel, Kuba, Amerika és utoljára Sydney – helyenként több alkalommal. Az ÁBI/MTF balettmestereként 1972. július 1-től 2003. október 1-ig főiskolai tanár,

2007. szeptember 25-én Professzor Emerita kitüntető címet kapott, e minőségében 2013. június 30-ig órádi-
 jas oktató. Oktatni csak pedagógus diplomája megszer-
 zése után, igazgatói megbízásának lejártával kezdett.
 Balettet, spicc-technikát és repertoárt tanított. A szak-
 ma szeretetét, mint „közvetítő közeg” próbálta átadni,
 nem csak a tánctechnikán keresztül, hanem tanítványai
 művészi érzékenységét felébresztve, a lelkükre hatva.
 A repertoár oktatásában találta meg azt az örömet és
 művészi emelkedettséget, amit balerinaként megélt és
 utolérhetetlenül birtokolt: stílust, drámaiságot, költőis-
 get, intellektualitást. Balettmesterként végzős évfolyamai:
 1986, 1992, 1997 és 2003. Közöttük jeles balettművé-
 szek lettek: Kövessy Angéla, Venekei Mariann, Kozmér
 Alexandra, Jeneses Andrea. Nagy odaadással tanított
 a későbbiekben is a külföldi évfolyamokban. 1972. július
 1. – 1979. június 30. között az ÁBI igazgatója. Az inté-
 zetben folyó szakmai oktatás fejlődésének érdekében
 számos külföldi mestert hívott rövidebb, hosszabb pe-
 riódusokra. Baltacsejeva, Kumisznikov és Borisz Breg-
 vadze ekkor érkezett az iskolánkhoz. Fiatal balettmes-
 tereket hívott volt táncművész kollégái közül, az oktatói
 lendület megtartása és a friss táncművészi élmények
 átadása érdekében: Forgách József, Menyhárt Jacque-
 line, Nagy Zoltán, Sterbinszky László, Sipeki Levente.
 Megszüntette a koedukált osztályokat, külön fiú és lány
 osztályokat hozott létre. Az első Koreográfiai Stúdió az
 ő nevéhez köthető. Bevezette az ún. B-diplomát, a VI.
 évfolyam végén tanulmányaikat befejező növendékek
 részére. Igényt fogalmazott meg a modern táncnyelvek
 oktatására. Rendszeresítette az önálló iskolai koncerte-
 ket. Külföldre is szervezett iskolai fellépést, első ízben
 1974-ben Aberdeenbe, az Ifjúsági Fesztiválra. 2018. szept-
 ember 26-án Rector Emerita kitüntető címet kapott. Az
 első olyan nemzetközi tapasztalattal és szellemiséggel
 rendelkező táncművész és pedagógus volt, aki a leg-
 frissebb szakmai újításokat igyekezett hazájában meg-
 ismertetni, meghonosítani. *Balett-cipő* címmel televíziós
 sorozatot szerkesztett és vezetett 1973-ban. Több nem-
 zetközi balettversenyen volt zsűritag. Kitüntetései: VIT-
 díj (1953, 1955), Szocialista Munkáért Érdemérem (1959),
 Liszt Ferenc-díj I. fokozat (1960), Kossuth-díj II. fokozat
 (1962), Érdemes Művész (1968), Kiváló Művész (1971),
 Kiváló Pedagógus (1985), Budapestért Díj (1997), Ma-
 gyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (1998), Ma-
 gyar Állami Operaház Mesterművésze (2003), Halhatat-
 lanok Társulata örökös tagja (2005), Lőrinc György-díj
 (2010), Magyar Érdemrend középkeresztje a Csillaggal
 (2013). Házastársa volt Fülöp Viktor, Sipeki Levente,
 majd Gál Jenő. Elhunyt Budapesten, 2018. december
 24-én.

Lepesinszkaja, Olga Vasziljevna

Táncművész, balettmester. Kijevben (Ukrajna, akkor:
 Oroszország) született, 1916. szeptember 15-én (28-án).
 A Moszkvai Nagyszínház Balettiskolájában tanult és
 1933-ban a Nagyszínházhoz szerződött, amelynek ve-
 zető balerinája lett. Első sikerét a *Három kövér* című ba-
 lettben aratta, de ezután lényegében a teljes klasszikus
 és szovjet repertoárt birtokba vette és meg is tartotta
 1963-as visszavonulásáig. Lepesinszkaja balerinaként
 mind kiváló technikájával, mind robbanékony drámai
 alakításaival kivívta az elismerést. A Bolsoj Balett keleti
 és nyugati vendégjátékain is osztatlan elismeréssel talál-
 kozott művészete. Emlékezetes sikereket aratott a *Don*
Quijote, a *Hamupipőke*, a *Párizs lángjai* és a *Vörös pi-*
pacs női főszerepeiben. Magyarországon 1947-ben és
 1957-ben vendégszerepelt. 1963-ban vonult vissza
 a színpadtól és kezdett tanítani. Haláláig folytatta e tevé-
 kenységet. Rómából érkezett Budapestre, annak okán,
 hogy Hidas Hedvig igazgató javaslatára az ÁBI a szovjet
 kulturális kormányzattól mesterművész-tanárt kért. Meg-
 lepetésként hatott, hogy éppen Lepesinszkaját küldték.
 1963. október 28-i érkezése után azonnal a IX. évfolyam-
 mal kezdett foglalkozni, később a VIII. évfolyamot
 tanította. Részt vett az ÁBI metodikai megújulásában.
 Intelligensen adta át a táncban szerzett tapasztalatát és
 a művészet szeretetét, bár pedagógusként akkor még
 kezdő volt. Magyar kormányzati körökben a neve az
 ÁBI lehetséges igazgató-jelöltjeként is felmerült. Később
 az Operaház gyakorlatvezető balettmestere lett, többbe-
 ket készített fel szerepekre, turnékra. Rómán és Buda-
 pesten kívül balettmesterként dolgozott többek között
 Bécs, Belgrád, Berlin, Drezda, London, München, New
 York, Oslo, Stockholm, Stuttgart, Tokió társulataiban.
 Több mint 50 évig vezette a moszkvai Állami Színház-
 művészeti Főiskola (GITISZ) koreográfiai osztályának ál-
 lami vizsgabizottságát, majd 1997-ben a GITISZ pro-
 fesszora lett. Kitüntetései: Sztálin-díj (1941, 1946, 1947,
 1950); Szovjetunió Népművésze (1951); Magyar Nép-
 köztársaság Zászlórendje III. fokozata (1965). Elhunyt
 Moszkvában, 2008. december 20-án.

Lévai Péter

Néptáncművész, néptáncmester. Budapesten született,
 1960. január 9-én. Az ÁBI/MTF néptánc tagozatán vég-
 zett 1979-ben, majd ugyanitt további tanulmányokat
 végzett (néptáncpedagógus 1988–92, oklevél: 1996);
 tánctanár mesterszak, 2011–2012). 2000–2003 között
 pedagógia szakos oklevelet szerzett a Debreceni Egye-
 temen. Az ELTE Neveléstudományi Doktori Iskolájának
 hallgatója volt 2005–2008-ig, ahol abszolutóriumot szer-
 zett. 1993-ig népi együttesekben táncolt: Magyar Állami

Népi Együttes (1979–88), Kodály Kamara Táncegyüttes (1988–92), Budapest Táncegyüttes (1992–93). Az MTF/MTE oktatójaként 1998. május 1-től tanársegéd, 2002. július 1-től főiskolai adjunktus, 2019. november 1-től mesteroktató. Szakterülete a nemzetiségi táncok, koreográfia elmélet és a táncoktatás didaktikai gyakorlata. A néptánc alapszakon néptáncot oktat, a mesterképzésen elméleti tárgyakat: módszertant és közösségi pedagógiát. Tanított a Honvéd Együttesben és a sepsiszentgyörgyi Háromszék Néptáncegyüttesnél. Aktív tudományos kutatási tevékenységet folytat a mozgás- és tánc-tanítás módszertana és pedagógiai lehetőségei területén. Tudományos publikációi 2001 óta jelennek meg magyar és angol nyelven. Több néptáncoktatás-módszertani könyv szerzője. Nemzetközi szakmai konferenciák rendszeres vendége, több mint húsz alkalommal vett részt észak- és dél-amerikai szakmai programokon. 2007–2012 között az oktatási tárca alapfokú művészeti iskolai szakmai Minősítő Testületének elnöke volt. Kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb végzős növendéke dívdíj (1979), Miniszteri dicséret (1983), Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (2003), Magyar Arany Érdemkereszt (2018).

Lieszkovszky Melinda

(dr. Báder Jánosné) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1944. március 10-én. Táncot szerető és értő családban született és ez meghatározta életét. Édesapja Lieszkovszky Tibor, az Operaház magántáncosa, édesanyja Kemény Melinda, MTSZ dívdíjas balettmester. 1956-ban nyert felvételt az ÁBI III. évfolyamába. Mesterei Kálmán Etelka és Lőrinc György voltak. 1963-ban szerzett táncművész diplomát. 1974–77 között elvégezte az ÁBI táncpedagógus szakát, ahol klasszikus balett – emelés – történelmi társastánc szakos oklevelet szerzett. 1963–65-ben a Lipcsei Operaházban és a zwickaui színházban táncolt, 1965–66-ban a Szegedi Nemzeti Színház, 1966–75 között a Fővárosi Operett Színház táncari tagja volt. 1975–81 között a Budapesti Spartacus Sportklub torna szakosztályánál dolgozott. Az ÁBI/MTF balettmestereként 1980–81-ben mint óradíjas oktató Kálmán Etelka asszisztense. 1981. szeptember 1-től főállásban tanársegéd, 1989. július 1-től főiskolai adjunktus, 1995. február 15-től nyugalmába vonulásáig, 2013. június 30-ig főiskolai docens. Évfolyamvezető balettmester volt, emellett történelmi társastáncot is oktatott. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1986); Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2007); Lőrinc György-díj (2008).

Lőrinc György

(1934-ig Löwy György, névváltozat: Lőrincz) táncművész, balettmester, a Táncművészeti Iskola, majd az ÁBI alapító igazgatója, balettigazgató. Nagyváradon (Románia) született, 1917. március 17-én. Tanulmányait Nagyváradon Antalffy Margit tanítványaként (1923–27) majd Niszel Dolly (1930–32) Dalcroze-rendszert követő iskolájában kezdte. Később Szentpál Olgánál és Rabinovszky Máriusznál Budapesten (1932–35) és Párizsban Ljubov Jegorovánál (1935) folytatta. Kurt Jooss és Sigurd Leeder iskolájában is eltöltött három hónapot Dartingtonban (UK), ösztöndíjként (1936). 1949–50-ben elvégezte a Klavgyija Armasevskaja által vezetett hat hónapos Vaganova-módszertani tanfolyamot. 1959-ben az ÁBI-ban balettmesteri oklevelet kapott. Már nyugdíjas-ként, 1981–84 között, gyógytornász szakképesítést szerzett. Táncművészként már gyermekkorában fellépett Nagyváradon. Gyakran visszatér Párizsba: tanult, koreografált, szólóesteken lépett fel (1935–38). A párizsi korszak és egy rövid, kéthónapos tagság után a Ballets Russes de Colonel W. de Basil/Original Ballet Russe társulatban (1937) ismét Nagyváradon táncolt szólóesteken (1938–39). Budapesten a Szentpál-táncscsoport szólistája (1940–42), de 1941-től egy sérülés miatt inkább a koreografálás és a tanítás veszi át a főszerepet az életében. 1937–38-ban és 1940–42-ben tanított Szentpál Olga mozdulatművészeti magániskolájában. Koreográfiákat készített Major Tamás rendezéseihez (*Karonyóné* – Városi Színház, 1942; *Szentivánéji álom* – Nemzeti Színház, 1948). 1942-től munkaszolgálatot teljesített, 1944–48 között hadifogságban volt. Hazatérése után 1948–49-ben a Szegedi Nemzeti Színház balettegyüttesét vezette, ahol Magyarországon először az ő koreográfiájával mutatták be *A csodálatos mandarint* az eredeti nagyvárosi környezetben (1949. január 21.) További művei Szegeden: *Tavaszi komédia*, *Les petit riens*, *Diótörő-szvit* (1949). 1949–50-ben a Színház- és Filmművészeti Főiskolán a táncrendező tanszak főiskolai tanára. 1949 végén a kulturális kormányzat megbízta a Táncművészeti Iskola megszervezésével és igazgatásával, amelynek célja a táncoktatás szovjet balettmetodikán alapuló bevezetése volt. Az iskola fél évet működött: 1950 szeptemberében megnyílt az ÁBI, amely a Táncművészeti Iskola és az Operaház Balettiskolája egyesítésével jött létre, ötvözve a Nádas által kidolgozott balett-módszertant és a Vaganova-féle szovjet-orosz metódust. Az ÁBI alapító igazgatója 1950. augusztus 15-től 1961. június 30-ig. Balettmesterként 1950. augusztus 15-től intézeti tanár, 1956. szeptember 1-től november 30-ig főiskolai docens, s mivel e pozícióját átadta Nádas Ferencnek, a klasszikus balett munkaközösség ve-

zetőjének, 1956. december 1-től főiskolai adjunktusnak minősítették vissza. 1971. február 1-től ismét főiskolai docens, 1975. február 1-től főiskolai tanár, 1982. augusztus 31-ei nyugalomba vonulásáig. Évfolyamvezető balettmester, emeléstán tanár (1950–79), végzős évfolyamai: 1959, 1963, 1972 és 1979. Legjelentősebb növendékei: Dózsa Imre, Fodor Antal, Forgách József, Kiss István, Csifó Ferenc, Mészáros László, Kiss János, Demcsák Ottó, Krámer György, Szabó Elemér, illetve Szőnyi Nóra és Tamás Gyöngyi. A klasszikus balett munkaközösség vezetője (1957–60), az emeléstán munkaközösség vezetője (1957–60 és 1969-től), valamint az évfolyamvezetői munkaközösség vezetője (1950–60). Kínában balettpedagógus kurzust tartott (1956). 1983. szeptember 1-től 1988. augusztus 31-ig az ÁBI gyógytornászként dolgozott. Darabokat készített az ÁBI vizsgálóelőadásaira: *Egy faun délutánja*, *Ácis és Galatea*, *Nádasban* (1959), *Prométheusz teremtményei* (1972). Az Operaház balettigazgatója (1961–77). Igazgatásának időszakát a táncszakma és a tánc történet-írás egyaránt a balettegyüttes aranykoraként tartja számon a repertoár sokszínűsége, a szólisták és a balettkar kimagasló művészi színvonala miatt. A magyar nemzeti balett hagyomány ápolása mellett megjelentek a romantikus-klasszikus művek, a Gyagilev-repertoár és cselekményes orosz-szovjet nagybalettek is, sőt legnagyobb eredményeként azt emelhető ki, hogy a vasfüggöny mögül nyitni tudott a nyugati balett-irányzatok felé. Egy művét az Operaház is bemutatta: *A tenger lánya* (1962). A társulat vendégszereplései során bejárták Európát, felléptek Ázsiában, Afrikában. Az együttes legkiválóbb magántáncosai világszerte szívesen látott vendégek voltak, azaz ekkor joggal nevezhetjük világhírűnek a budapesti Operaház balettegyüttesét. Könyvei: *A balettművészet felé* (1961), *Budapesti Balett* (Körtvélyes Gézával, 1971) és a *Methodik des klassischen Tanzes* című német nyelvű balettmethodika, amelynek szerkesztője volt (Berlin, 1964). Kitüntetései: Munka Érdemérem (1954), Szocialista Munkáért Érdemérem (1961), Munka Érdemrend arany fokozata (1967, 1977), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1975), Szocialista Kultúráért (1981), Apáczai Csere János-díj (1982), Magyar Népköztársaság Csillagrendje (1987), Magyar Táncművészek Szövetségének Életműdíja (1994, első díjkiosztás). Az MTF munkáját támogató Noverre Táncművészeti Alapítvány 1997-ben Lőrinc György-díjat alapított balettmesterek és oktatók elismerésére. Házastársa volt Merényi Zsuzsa, gyermekük Lőrinc Katalin. Elhunyt Budapesten, 1996. július 21-én.

Lőrinc Katalin

Táncművész, balettmester, moderntánc-mester. Budapesten született, 1957. szeptember 26-án. Szülei: Lőrinc György és Merényi Zsuzsa balettmesterek. Tanulmányait az ÁBI-ban (balettművész: 1968–77; Sebestény Katalin növendéke), a MUDRA iskolában (1977–78, Brüsszel, Maurice Béjart vezetése alatt) végezte, tanult a Contemporary School of Dance-ben is (1978–81, London, Graham-technika). Klasszikus balett pedagógus diplomát szerzett az MTF-en (2004–2007), majd tánc tanár MA (modern tánc szakirány) oklevelet, 2010–2011; továbbá DLA doktori fokozatot a Színház-és Filmművészeti Egyetemen (2014). Disszertációjának címe: *A test mint szöveg*. Felsőfokú újságírói szakoklevelet kapott a MÚOSZ Bálint György Újságíró Iskolában (1997). Táncművészként a Cullberg Balett művésze (1978–81), a Pécsi Balett tagja és asszisztense (1981–84), a Tanztheater Wien szólistája (1984–87). 1988-tól független táncművész, közben a Veszprémi Táncműhely társvezetője (1992–97), 2006-tól a Fortedanse, 2009-től a Természetes Vészek, 2010-től a Compagnie Pál Frenák, a Gergye Krisztián Társulat és a Willany Leó Improvizációs Társulat előadásainak vendégművésze. Koreográf: *Körök* (1988, Budapesti Kamarabalett), *Tatjana és mások* (1990, Szegedi Balett), *Volt egyszer...s megint* (1992, Veszprémi Táncműhely), *Salome* (1993, Veszprémi Táncműhely), valamint egyéni estek, versenyszámok és csoportos művek alkotása a táncművészképző intézmények növendékei számára. Az MTF/MTE oktatójaként 1996-tól óradíjas oktató és táncpedagógus szak modern szakirány felelőse, 1997. március 1-től főiskolai adjunktus, 2008. október 1-től egyetemi docens, 2015. november 15-től egyetemi tanár. A 2018-ban végzett modern tánc évfolyam vezetője. 2009. március 1-től június 30-ig a Klasszikus Balett és Moderntánc Tanszék tanszékvezető-helyettese, 2009. július 1-től 2010. december 31-ig a Táncművészképző Intézet igazgatója. 2016. október 1-től 2017. június 30-ig a Moderntánc Tanszék vezetője, 2018. augusztus 16-tól 2021. augusztus 31-ig a Művészetelméleti (2018. augusztus 15-ig Elméleti) Tanszék vezetője. A Táncművészképző Intézetben Graham-technika; moderntánc; improvizáció tárgyakat (IV–VIII. évfolyamok), a Koreográfus és Táncpedagógus-képző Intézetben moderntánc módszertan; táncoktatás didaktikájának gyakorlata; modern tánc technikák elméleti áttekintése; kortárs művészetek összehasonlító elemzése; esetmegbeszélő gyakorlat; alkotók, műhelyek, alkotások tárgyakat tanít. Az egyetem beavató programjainak szerkesztő-alkotója: *Mi a modern* (2016), *Lábán és mi* (2018), valamint tantermi foglalkozás *Mit mondhat el rólunk a mozdulat* (2019) címmel. Mesterkurzusokat tartott Ausztriában,

Németországban, Hollandiában, Luxemburgban, Olaszországban, Litvániában és Spanyolországban, valamint a Transitions Dance Company-nál, Cambridge-ben. A Pécsi Művészeti Szakközépiskola tanára (1982–84), a Luxemburgi Konzervatórium tánctagozatának vendégtanára (1989–91), a Győri Tánc- és Képzőművészeti Iskola Tánctagozatának gyakorlati oktatásvezetője (2001–2006), a Budapest Kortárs Tánc Főiskola tanára (2006–2016), a Színház- és Filmművészeti Egyetem Készségfejlesztő Tanszék Mozgás Csoport vezetője (2010–2015). Publikál a *Táncművészet*, a *Színház*, a *Jump /Kortárs Csíra*, a *Zene-Zene-Tánc*, az *Ellenfény*, a *Critical Lapok*, a *Ballett International*, a *TanzAffiche*, a *Luxemburger Wort* stb. szaklapokban. Könyvei jelentek meg: *Martha Graham nyomában* (2007, 2011) és *A test mint szöveg* (2018) címmel, és rendszeresen ad elő az egyetem tudományos konferenciáin és másutt. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának tagja (2014-től), elnökhelyettese (2020–2024), alelnöke (2024-től). Több darabot is rendezett a Veszprémi Petőfi Színházban. Közéleti, társadalmi szerepvállalása szerteágazó. A következő intézményeknél töltött be vezetői vagy döntéshozói feladatokat: Kortárs Táncszínházi Egyesület, Műhely Alapítvány, Fővárosi Közgyűlés Kulturális Bizottság Színházi Alapja, Nemzeti Kulturális Alap Táncokollégiuma, a kulturális tárca Alternatív Színházi Alapja, Magyar Táncművészek Szövetsége. A Pécsi Országos Színházi Találkozó programjának válogatója (2011–2012), táncoktatási (OKJ vizsgáztatási) szakértő. Kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Modern táncpedagógusi nívódíj (1991), Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (1997), Harangozó Gyula-díj (1999), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncoktatásért-díj (2013), Imre Zoltán-díj (2019), „KULT 50” – a 2018-as év 50 legfontosabb kulturális szereplője (2019), Lábán Rudolf-díj (2021), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2023), Halhatatlanok Társulatának Örökös Tagja (2024).

Lugossy Emma

(dr. Szabó Józsefné) néptánckutató, táncjelírás tanár. Temesszentandráson (ma: Románia) született, 1917. augusztus 22-én. Tornász múlttal rendelkező bölcsész-tanárból lett a hazai néptáncgyűjtés, -filmezés, -lejegyzés és -elemzés egyik jeles alakja, aki koreográfiákat is készített. A debreceni Tisza István Tudományegyetem magyar–német szakán 1940-ben tanári oklevelet és bölcsészdoktorátust szerzett. 1941-ben, Németországban sajátította el Albert Knusttól a táncírás alapjait, 1948-ban Lábán-táncírás oklevelet szerzett. Az ÁBI-ban 1959-ben balettmesteri oklevelet kapott. 1941-től Ungváron, 1945–46-ban Miskolcon középiskolai tanár. 1946–51 kö-

zött az Operaház balettkiskolájának táncírás tanára, közben a NÉKOSZ-mozgalom aktivistája. 1948–53 között a Honvéd Együttesben is oktatott tánclejegyzést és táncos gyakorlatokat vezetett. Az ÁBI oktatójaként 1951. szeptember 1-től tanársegéd, 1958-tól főiskolai adjunktus, 1970. szeptember 1-től főiskolai docens. Főiskolai tanári kinevezését a minisztérium nem támogatta, 1981. június 30-ával nyugalomba vonult. 1951-től 1967-ig néptáncot, 1952-től 1981-ig táncírást tanított. 1953-tól a táncírás munkaközösség, 1957–59-ben a karaktertánc munkaközösség, 1969-től az akrobatika munkaközösség vezetője. 1968-tól 1981-ig az akkor létrehozott Metodikai Kabinet (a mai Vályi Rózsi Könyvtár egyik jogelődje) vezetője. 1961–80 között az ÁBI szakszervezeti titkára. Eközben sorra jelentek meg könyvei, amelyek gyűjteményeit adták közre. A *Magyar Népzene Tára* kiadványsorozat lakodalom témájú köteteibe ő készítette a táncleírásokat. Elismert tánclejegyzőként több nemzetközi szervezet tagja volt, így a Lábán Kinetográfia Nemzetközi Tanácsának is. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1964, 1970), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1975), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1981). Elhunyt 1996-ban.

Macher Szilárd

Táncművész, balettmester. Tatabányán született, 1974. december 20-án. Tanulmányait a Győri Balett iskolájában (1985–91), az MTF-en (balettművész szak 1991–94, okl. 1995; Dózsa Imre növendéke; táncpedagógus szak klasszikus balett szakirány 1996–98; táncelméleti szakíró 2000–2003); valamint a Színház- és Filmművészeti Egyetemen (koreográfus szak 2005–2007; doktori iskola 2011–2015) végezte. Doktori (DLA) disszertációjának címe: *A balett formanyelvének változásai a XX–XXI. században – szintézisteremtés a színpadon és a balettoktatásban*. Balettnövendékként fellépett a Győri Balett előadásain és turnéin. Táncművészként az Operaház tagja (1994–2020), címzetes magántáncosa (2000-től). A társulat repertoárján több mint félszáz kisebb-nagyobb szólószerepben lépett fel, és részt vett a társulat turnéin Mexikótól Kínáig. Balettmesterként az MTF/MTE-n 1998–99-ben óradíjas oktató, 1999. szeptember 1-től tanársegéd, 2005. szeptember 1-től főiskolai adjunktus; 2008. december 1-től egyetemi docens; 2015. szeptember 1-től főiskolai tanár; 2018. szeptember 1-től egyetemi tanár. Évfolyamvezető balettmester (III–IX. évfolyamokban); végzős évfolyamai: 2007, 2012, 2017, 2021 és 2023. Jeles növendékei: Borka Dávid, Darai Tamás, Kovács Kristóf, Kovács Noel, Pálíró Kornél, Rónai Attila, Schumicky Endre, Simon István, Somai Valér, Topolánszky Vince, Török Zsolt, Yoshioka Yuho. 2008.

március 10. – 2009. június 30. között a Táncművészképző Intézet intézetigazgató-helyettese (ténylegesen vezetője), 2010. július 1-től 2011. augusztus 31-ig a Klasszikus Balett és Moderntánc Tanszék vezetője, majd 2012. június 30-ig a Klasszikus Balett Tanszék koordinátora (vezetője). 2011. szeptember 1. óta a Táncművészképző Intézet igazgatója, egyidejűleg 2020. március 23-tól 2022. május 3-ig művészképzési, 2022. május 4-től 2024. október 31-ig oktatási rektorhelyettes. Rendszeresen tart előadásokat tudományos konferenciákon. 2015–2020 között az MTF/MTE OTKA kutatócsoportjának tagja. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának tagja (2017–2024). Könyvei: „*A tánc csillagai lettek...*” *Az ÁBI első végzős évfolyama* (Gyarmati Zsófiával 2015), *Lőrinc György életműve – Képek, dokumentumok* (társzerző és szerkesztő, 2017). Lektora, illetve társszerzője Sebestény Katalin *A klasszikus balett módszertana. VII–IX. évfolyam* című tankönyvének (2013, magyar és angol nyelven). A *Táncstudományi Közlemények* című folyóirat szerkesztőségi tagja 2009-től. Rendszeresen koreografál az egyetem hallgatóinak, publikál a *Táncművészet* című szaklapban, zsűritag hazai és nemzetközi balettversenyeken. Mesterkurzusokat tartott, valamint gyakorlat- és próbavezető balettmester volt az amszterdami Művészeti Konzervatóriumban, a Nordic Ballet Seminaron (Oslo, Helsinki), Tajvan több főiskoláján, a Ljubljana-i Tánckonzervatóriumban, a Zágrábi Egyetemen, Olaszországban, az USA-ban, a Tokiói Balettversenyen, a Rudolf Nurejev Nemzetközi Balettversenyen (Budapest), a Magyar Nemzeti Balettnél, a Ballet Preljocaj társulatánál, a Formosa Balletnél (Tajvan) és a Ljubljana-i Operaház Balettgyűjtésénél. A Noverre Táncművészeti Alapítvány kuratóriumának elnöke 2008–2012-ben. Kitüntetései: Vécsey Elvira-díj (1994), Interlyra-díj (2002), Harangozó Gyula-díj (2007), Lőrinc György-díj (2013), Magyar Arany Érdemkereszt (2017).

Mák Magda

(eredetileg: Mózer Mária Magdolna; Sallay Ivánné, majd Kovács Gézánné, majd Molnár Ferencné; névváltozat: Mák Magdolna) táncművész, balettmester, az ÁBI tanszékének alapító tagja. Nyitrán (Csehszlovákia, ma: Szlovákia) született, 1925. szeptember 2-án. Brada Edénél, Brada Rezsőnél és Nádas Ferencnél tanult 1936–41 között. Magánúton érettségizett. 1949–50-ben elvégezte a Klavgyija Armasevszkaja által vezetett hat hónapos Vaganova-módszertani tanfolyamot. Az ÁBI-ban 1959-ben balettmesteri oklevelet kapott. Az Operaház tagja 1941–76-ig, 1960-tól címzetes magántáncos. Lírai alakításhoz igazodó szerepek és karakterek kiváló megformálója mint Kleopátra (*Faust*), polovec lány (*Polovec tán-*

cok), négy kishattyú (*A hattyúk tava*), arany ékkő (*Csipkerózsika*), táncosnő (*Spartacus*), kínai tánc és virágkeringő szőlő (*A diótörő*), tirol baba (*Babatündér*), Giselle barátnője, két villi (*Giselle*), pas de six (*Coppélia*), két szilfid (*Chopiniana*). Balettmesterként az ÁBI-ban 1950. szeptember 1-től asszisztens, 1951. január 1-től tanársegéd, 1957. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1971. február 5-ig, amikor Hidas Hedvig igazgatóval történt konfliktusa miatt felmentését kérte. Eleinte csak klasszikus balettet oktatott, 1957-től karaktertáncot, 1969-től repertoárt is. 1956-tól évfolyamvezető balettmester. 2013-ban címzetes főiskolai tanári, 2019. szeptember 25-én címzetes egyetemi tanári kitüntető címet kapott. Részt vett a karaktertánc módszertanának kidolgozásában és balettszakfelügyelői feladatokat látott el. Táncszeretete, szakmai alázata pedagógusi működésének is alapjául szolgált. A tanításban remekül tudta kamatoztatni az Operaházban megszerzett napi művészi tapasztalatát és a szovjet mesterektől ellesett módszereket, s mindezeket intellektuális lényén keresztül tolmácsolta a növendékek felé. Noha csupán egyetlen végzős évfolyamot vitt el a vizsgakoncertig (1965), számtalan növendéket tanított pályafutása húsz éve alatt. Legjelentősebbek: Orosz Adél, Geszler György, Metzger Márta. 1980-tól 1990-ig Hollandiában tanított a Tilburgi Táncakadémián, docensként. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1966, 1975), Magyar Táncművészek Szövetségének Életműdíja (2016).

Menyhárt Jacqueline

(Gál Jenőné, majd Horváth Lászlóné) táncművész, balettmester, az ÁBI első végzős évfolyamának tagja. Lensben (Franciaország) született, 1937. október 25-én. Tanulmányait már az Operaház balettiskolájában (1946–50) és az ÁBI-ban (1950–54) végezte Nádas Ferenc növendékeként. Az ÁBI-ban balettmesteri (1963), majd 1978-ban történelmi társastánc pedagógus oklevelet szerzett. 1964-ben a Bolsoj Balettnél részt vett Leonyid Lavrovskij és Tamara Nyikitina mesterkurzusán. Pedagógusként a Palucca Schule (Drezda) és a Vaganova Intézet (Leningrád, ma: Szentpétervár) továbbképzéseiben tanult. Balettművészként az Operaház tagja (1954–85), magántáncosa (1962-től), örökös tagja 2004-től. Főbb szerepei: *Gajane* (Címszerep, Nune), *Laurencia* (Címszerep, Jacinta), *Rómeó és Júlia*/Lavrovskij (Júlia), *Spartacus* (Flavia, Claudia), *Coppélia* (Swanilda), *Csipkerózsika* (Orgonatündér, Gyémánt), *Párizs lángjai* (Színésznő), *A bahcsiszeráji szökőkút* (Mária), *Etűdök* (Balerina), *Furfangos diákok* (Rózsika), *Csongor és Tünde* (Címszerep), *Pas de Quatre* (Carlotta Gris), *Chopiniana* (Prelűd), *A hattyúk tava* (Pas de trois, Odette; II. felvonás az ÁBI

1960-ban megrendezett jubileumán, Négy menyasszony), *Giselle* (Paraszt pas de deux), *A világ teremtése* (Az örök felesége), *Változatok egy gyermekdalra* (Szóló), *A rózsá lelle* (Fiatal lány), *C-dúr szimfónia* (Szóló), *Szerenád/Balanchine* (Szóló), *Tűzmadár/Fokin* (Királykisasszony), *Bihari nótája* (Ilona), *Bányászballeda* (Kőszén), *Daphnisz és Chloé* (Címszerep), *Don Juan* (Donna Anna), Klasszikus szimfónia (Szóló), *A tenger lánya* (Galateia), *Babatündér* (Japán baba, Spanyol baba), *Diótörő* (Lujza – gyermekként, Két hópehely), *Szerenád/Seregi* (Szóló), *Moszkovszkij keringő*, *Faust – Valpurgis-éj/Vashegyi* (Heléna). 1971-ben a *Klasszikus szimfónia* koreográfus asszisztense volt Barkóczy Sándor mellett. Az ÁBI/MTF balettmestereként 1967-től óradíjas oktató, 1969. szeptember 1-től szaktanár, 1970. március 1-től főiskolai adjunktus, 1984. július 1-től főiskolai docens, 1989. július 1-től haláláig főiskolai tanár. A klasszikus balett és repertoár mellett 1967-től spicc-technikát, történelmi társastáncokat és színészi mesterséget is oktatott, 1976-tól a pedagógusképzőn is tanított mint asszisztens. 1988-tól a történelmi társastánc munkaközösség vezetője. Évfolyamvezető balettmester 1977-től, végzős évfolyamai: 1982, 1987, 1991 és 1996. Legjelentősebb növendékei: Volf Katalin (1982-ben a lausanne-i nemzetközi balettversenyen ezüstérmet nyert), Szendrei Mariann, Végh Krisztina, Soós Erika, Marosi Edit, Bozsik Yvette, Balázs Beatrix, Juratsek Julianna, Kazinczy Eszter, Barina Mónika, Ottlik Márta Laura. Vendégmesterként dolgozott Japánban 1974–75-ben, demonstrációt vezetett saját növendékeivel a Berlini Balettintézetben 1981-ben, majd balettmetodikát oktatott Zürichben 1996-ban. A *Diótörő* balett asszisztenseként dolgozott a malmői Városi Színházban 1987-ben, 1989-ben pedig a Nagoya International Ballet de Ochínál tanított. Koreográfusként tevékenykedett a Madách Színházban, illetve a Nemzeti Színházban 1983–89 között. Kítüntetései: Liszt Ferenc-díj II. fokozat (1968), Miniszteri dicséret (1975), Erdemes Művész (1979), Kiváló Munkáért (1983), Magyar Táncművészek Szövetsége Balettpedagógusi nívódíj (1988), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1992), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (1999). Elhunyt Budapesten, 1999. április 7-én.

Merényi Zsuzsa

(eredetileg: Schuller Zsuzsa Edith; Lőrinc Györgyné; névváltozat: L. Merényi Zsuzsa) táncművész, balettmester. Barmen/Wuppertalban (Németország) született, 1925. június 24-én. Nyolc éves korában került Budapestre, ahol nagynénje, Szentpál Olga tanítványa lett, s maradt 1944-ig. 1944. október–novemberben munkaszolgálatra kötelezték, 1944. decemberétől 1945. június végéig

a Bergen-Belsen-i koncentrációs tábor foglya volt. Hazatérése után 1946. szeptemberétől 1948. márciusáig a Szegei Nemzeti Színház táncművésze. 1948–49-ben a Magyar Táncszövetség munkatársa. Néptánc tanítással és gyűjtéssel is foglalkozott. 1949-ben megkezdte tanulmányait a leningrádi (ma: Szentpétervár) Rimszkij-Korsakov Zeneművészeti Főiskolán balettmester szakán, ahol 1952-ben diplomázott, kitűnő eredménnyel. Vezető tanárai Agrippina Vaganova és Vera Kosztrovickaja voltak. 1960-ban az ÁBI kiállította számára a balettmesteri oklevelet. Hazatérése után 1952. július 19-től az ÁBI tanára, majd főállásban 1952. szeptember 16-tól 1955. június 15-ig a Színház- és Filmművészeti Főiskola Táncfőtanfolyamának tanszakvezető tanára. Egyidejűleg az ÁBI-ban mellékállásban oktatott 1954-től évfolyamvezető balettmesterként. 1955. július 1-től immár főállásban az ÁBI intézeti tanára, 1956. december 1-től főiskolai adjunktus, 1970. március 1-től főiskolai docens, 1972. szeptember 1-től 1988. augusztus 31-ig főiskolai tanár. A pedagógusképző tagozat (újra)alapítója és tanszakvezetői jogállású vezetője 1974. szeptember 1-től 1983. december 31-ig. 1983. december 31-én nyugdíjba vonult; ezután 1988-ig már csak a pedagógusképzőn oktatott. 1968-tól a történelmi társastánc munkaközösség vezetője, Hat végzős évfolyama volt: 1958, 1964, 1968, 1971, 1973 és 1979. Kiemelkedő növendékei: Kaszás Ildikó, Kékesi Mária, Sebestény Katalin, Bérczes Mária, Pongor Ildikó, Kevéházi Gábor, Gábor Zsuzsa, Zarnóczy Gizella, Molnár Márta és a Győri Balett alapító tagjai. A klasszikus balett Szovjetunióban elsajátított módszertanát tartalmazó jegyzetét a mai napig használják az oktatásban. A pedagógusképzés újraindítása, tananyagának kidolgozása szintén az ő nevéhez fűződik. Kutatásai kiterjedtek a történelmi társastánc területére, a néptáncra, a táncírássra, szívügye volt a mozgásművészet hiteles megőrzése. Szakadatlanul kutatta és dokumentálta a kollégái és saját maga által tapasztalt szakmai és pedagógiai problémákat, lehetőségeket. A Magyar Rádióban és Televízióban táncszakértőként volt jelen. Publikációi 1952-től jelentek meg (német és angol nyelvterületen is), többek között: *Orosz és szovjet tánc történet* (1953), *Kis könyv a táncról* (1961, társszerzők: Kaposi Edit, László Bencsik Sándor), *Művészetre nevelés a családban* (1962), *Methodik des klassischen Tanzes* (Berlin, 1964), *Emelés tanjegyzet* (1965/66), *Kosztümtörténeti képek* (1972/73), *Évfolyamvezetői órák tematikája* (1977), *Szentpál Olga munkássága* (1978/79), *A magyar balettpedagógia fejezete* (1980), *Az ÁBI klasszikus balett programja I–IX. évfolyamig* (1983), *Táncpedagógia* (1983), *A klasszikus balett módszertana* (1985), *Kombinációk tanításának módszertana* (1987), *Szabadtánc irányzatok* (1989). Ku-

riózum az 1944/45-ben rögzített rajzos naplója a deportálásról; (kiállítva 2008-tól a Bergen-Belsen emlékhelyen, Németországban.) Kritikái, történet- és módszertani írásai a *Muzsika*, a *Táncművészet* és a *Táncstudományi Tanulmányok* évfolyamaiban jelentek meg. Pedagógiai és szakmai tanácsaival segítette, támogatta kollégáit. Tisztelet övezte nem csak szakmai tudása és széles látókörűsége miatt, hanem emberi méltósága, nyugalma és szerénysége okán. Növendékei közül sokan szólnak arról, hogy a táncon keresztül az életre tanította őket. Bárhol és bármikor tanítani tudott: a kollégiumban, a lakásán, a balett-teremben. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1961, 1975), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1970), Munka Érdemrend arany fokozata (1981), Magyar Táncművészek Szövetsége Balettpedagógusi nívódíj (1983), Érdemes Művész (1990), Magyar Táncművészek Szövetsége posztumusz Életműdíja (2012). Az MTF/MTE munkáját támogató Noverre Táncművészeti Alapítvány 2018-ban Merényi Zsuzsa-díjat alapított az intézményen kívül működő balettmesterek elismerésére. Házastársa volt Lőrinc György, gyermekük Lőrinc Katalin. Elhunyt Budapesten, 1990. augusztus 1-én.

Módy Julianna

Versenytáncos, táncpedagógus. Kolozsváron (ma: Románia) született, 1943. május 27-én. Szakképzettségét tekintve nyomdász, 1961-től 1983-ig nyomdai-grafikai munkakörökben ipari vállalatoknál dolgozott Budapesten. Balett- és társastánc tanulmányok után az 1960-as évek közepétől a budapesti és országos versenytánc bajnokságokon dobogós helyezéseket ért el partnerével. 1965-ben és 1966-ban az első és másodízben megrendezett magyar bajnokság standard-latin kategóriájának bajnoka. 1978-tól előbb asszisztensként, majd 1980-tól 1988-ig önállóan tanított társastáncot, versenytáncot, táncsportokat vezetett Budapesten és vidéken, elsősorban művelődési házakban. Emellett pontozóbírói képesítést szerzett és 1980 és 1990 között nemzetközi versenyeken pontozott. Közben előadóművészként és koreográfusként tevékenykedett (Szabó István: *Csodálatos Júlia*, 2004). Az MTF/MTE oktatójaként 1990-től tanított, közben a táncpedagógus szak társastánc szakirányán főiskolai oklevelet szerzett (1992–96). A modern társastánc pedagógus szak elindítója és vezetője, a tananyag és a metodika kidolgozója. 1990–2002 között óradíjas oktató, 2002. február 1-től főiskolai adjunktus, 2005. szeptember 1-től főiskolai docens 2009. október 3-ig. Számos szakelméleti és gyakorlati munkát fordított, illetve lektorált. Törekedett arra, hogy a pedagógia, a sport, a művészet és a pszichológia területeit a társastánc-tanítás érdekében szintetizálja. Fontosnak tartotta a gye-

rekek (óvodások, kisiskolások) minél előbbi bevonását a táncba. Csupaszív, maximalista szakember, akinek teljes lényét áthatja a tánc és a tanítványok szeretete. Kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Társastáncpedagógusi nívódíj (1991), Magyar TáncSport Szakszövetség Versenytánc szakág Életműdíja (2014), MTE Életmű Elismerése díszoklevél (2019).

Moldován Zsuzsanna

Táncművész, balettmester. Miskolcon született, 1960. április 12-én. Hidas Hedvig növendékeként végzett az ÁBI-ban 1980-ban. Ugyanítt 1989–90-ben a külföldi osztályban angol nyelven elvégezte a balettpedagógus szakot (oklevél: 1992). Balettnövendékként éveken át egy mozgóképes tanulmányisorozat modell-szereplője volt, amelyet a Metodikai Kabinet készített, Lugossy Emma vezetésével. Az ő évfolyama volt az első, akik közvetlenül a végzés után külföldre is kaphattak szerződést, így 1980–85 között Ljubljanában a Szlovén Nemzeti Operaház táncművésze, majd Nyugat-Németországban 1985–86-ban a hageni, 1986–87-ben a dortmundi operaház balettagyűjtéséhez szerződött, ahol szép szerepeket táncolhatott el. Yuri Vámos társulatában sérülés érte, amely táncművészi pályafutása végét jelentette. 1988-ban hazatért. 1988. május 16-tól az ÁBI/MTF/MTE munkatársa: 1988–90-ben tanulmányi előadó, 1990-től nemzetközi előadó, közben óradíjas asszisztens. 1992. szeptember 1-től balettmester asszisztens az előkészítő tagozaton. 1993. november 1-től tartós fizetés nélküli szabadságra ment, 2000. október 6-tól ismét balettmester asszisztens, 2001. január 1-től tanársegéd, 2019. november 1-től művésztanár, 2021. június 30-tól címzetes egyetemi docens. Évfolyamvezetőként odaadással, szakmai alázattal, kedves humorral és minden korosztályban más-más pedagógiai eszközzel segíti növendékeit a szakmai előbbre jutásban. Tanít a pedagógusképzőn és a külföldi balettosztályokban is. Kitüntetései: Lőrinc György-díj (2017).

Molnár Lajos

(„Pubi”) néptáncművész, néptáncmester. Szolnokon született, 1935. június 20-án. 1951–57 és 1963–67 között a Magyar Néphadsereg Művészegyüttese (Honvéd Együttes), 1957-től 1963-ig a Magyar Állami Népi Együttes szólótáncosa. Olyan remek karaktertáncos volt, hogy az 50-es években az Operaházba is hívták. 1968–70-ben Ausztráliában és Új-Zélandon dolgozott. 1970-től 1989-ig a Budapest Táncgyűttes szólistája, emellett koreográfus és tánckarvezető. Főbb szerepei: *Latinca ballada*, *Jóka ördöge*, *Vérnász* – Leonardo. Koreográfiái: *Kállai kettős*, *Mozaik*, *A madár*, *Kolindák*, *Ajtók*, *Kalevala*, *Zemp-*

léni tánc. Filmek: *Foglalkozása néptáncos, Szavak nélkül, Bakanóták, Sípok és furulyák*. 1962-ben táncoktatói szakképesítést szerzett. Az ÁBI néptánc tanáráként 1975. szeptember 15-től tanársegéd, 1984. augusztus 31-ig. A második (1975–79) és a harmadik (1979–83) néptáncotagozat évfolyamvezetője, Tímár Sándorral. Kitüntetései: A Népművészet Mestere (1963), Liszt Ferenc-díj III. fokozat (1971), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (1999). Elhunyt Budapesten, 2000. szeptember 10-én.

Murányi Judit

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1961. február 5-én. Az ÁBI-ban 1980-ban végzett Hidas Hedvig növendékeként. Az ő évfolyama volt az első, akik közvetlenül a végzés után külföldre is kaphattak szerződést, így táncművész karrierjét külföldön kezdte: 1980–85-ben a Szlovén Nemzeti Színház (Ljubljana, Szlovénia); 1985–88-ban Theater und Philharmonie Essen – Aalto Theater, egyidejűleg 1985–86-ban a Stadtische Bühne Hagen (Németország); 1988–92-ben a Tiroler Landestheater Innsbruck (Ausztria) szólótáncosa. Ez idő alatt közelről megismerte Yuri Vámos, Joyce Cuoco, Barbay Ferenc, továbbá horvát, francia, svéd koreográfusok és balettmesterek munkáját. Szólótáncosként számos címszerepet is eltáncolt, mint *Giselle*, *Csipkerózsika* – Auróra, *Diótörő* – Mária hercegnő és Júlia. Táncművészi karrierjét első gyermeke megszületése után feladta, 1993–95 között klasszikus balett pedagógusi oklevelet szerzett. A Testnevelési Egyetemen 2005–2008 között elvégezte az egészségtan tanári szakot. Nyelvismerete: angol, francia, olasz, német, szlovén. Az MTF/MTE-n 1992. szeptember 1-től 1997. szeptember 30-ig nemzetközi tanulmányi előadó. Balettmesterként 1997. október 1-től tanársegéd, 2003. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2019. november 1-től mesteroktató. Elsősorban I–IV. évfolyamos leányoknak klasszikus balettet, spicc-technikát és repertoárt oktat. Tanított az Elmhurst Ballet-nél és Olaszországban. Metodikát oktatott Zürich, Zágráb, Maribor és Giovinazzo városokban. Kitüntetései: Jugoszláv Biennálé Arany-díj (1985), Magyar Arany Érdemkereszt (2022).

Nádasi Ferenc

(eredetileg: Nágel Ferenc) táncművész, balettmester, az ÁBI megalakulása előtti professzionális hazai balettképzés megteremtője, a magyar balettmetodika kialakításának meghatározó személyisége, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Budapesten született, 1893. október 16-án. Tanulmányait Holczer Jakab táncmesternél és feleségénél, Henriette Spinzi egykori olasz primabaleríná-

nál kezdte (1901), majd Enrico Cecchetti magániskolájának óráit látogatta Szentpéterváron (1909–12). Tanulmányozta a Mariinszkij Színházban folyó munkát és megismerkedett az akkor formálódó Gyagilev-társulat tagjaival. Nicola Guerra tanítványa a budapesti Operaházban (1913–15). Fiatal táncosként sokat turnézott Európában, eközben folyamatosan tanulmányozta a klasszikus balett különböző előadóinak és táncpedagógusainak (Ljubov Jegorova, Olga Preobrazsenszka, Alexandra Fedorova, Eugenia Eduardova) munkáját. Tudása nagy részét tehát nem intézményesült keretek között szerezte meg. Táncművészként már öt év gyakorlás után a Holczer Jakab által vezetett Orfeum (1906), majd utazó társulatának tagja (1909), velük lépett fel rendszeresen, Szentpéterváron is. Bánffy Miklós igazgató leszerződtette az Operaházba, mint az első magyar férfi szólistát (1913–14, 1917–20). Nirschy Emília partnere egy nyári turnén (1913) majd Szerafina Asztafjevával táncolt, annak budapesti vendégszereplésekor. Miután feleségével, Lieszkovszky Arankával együtt megvált a színháztól, külföldi varietékhez szerződtek. Második feleségével, Marcelle Vulliet-Baummal (Nádasi Marcella) is turnézott 22 országban 1936-ig. 1937. szeptember 1-től Harangozó Gyula balettmesteri szerződést ajánlott számára az Operaházban, amelynek eredményeként Nádasi újjászervezte és intézményestette az Operaház balettkiskoláját, és 1950-ig, az ÁBI létrehozásáig vezette. 1938-ban feleségével együtt balettoktatói oklevelet szerzett a Tánctanítóképző Országos Tanfolyamon. 1950 után az Operaház balettmestere maradt, az 1960–61. évadban balettigazgató volt, 1962-ben vonult nyugdíjba. Főbb szerepei (az Operaházban): *A törpe gránátos* (Lénárd pórlegény), *Prométheus* (Második katona, Egy faun), *Ámor játékai*/ *Les Petits riens* (Arlecchino), *Pierrette fátyola* (Pierrot inasa, Florestan), *A babatündér*/Guerra (Ugró baba), *Téli álom* (Boldogtalan szerelmes), *Bécsi keringő* (A vőlegény, Baka), *Sylvia*/Guerra (pásztorfiúk, Amyntas), *Az infánsnő születésnapja* (A kis törpe), *A rózsza lelke*/Zöbisch (címszerep), *Eladott menyasszony* (operabetéét szóló), *Carmen* (operabetéét szóló), *Bánk bán* (lengyel tánc, kettős), *A zsidónő* (tánc divertissement), *A denevér* (keringő). Koreográfusként koncertkörútjain saját koreográfiát táncolta, amelyekben virtuozitása és karakterformáló tehetsége is megmutatkozhatott (*Magyar tánc, Trojka, Bohócok, Katonatánc, Felhívás táncra, A strandon, Játékok* stb.). Az Operaházban legfontosabb munkái: *Sylvia* – egy felvonásban (1942: Operaház és 1954: ÁBI vizsgaelőadás), *A rózsza lelke* (1948), *Az infánsnő születésnapja* (1949), valamint opera balettbetétek: *Carmen*, *Székelyfonó*, *A csodahegedű*, *Északiak*, *Traviata*. Magániskoláját 1937-ben az Operaházzal szemben, az Andrássy út

25-ben hozta létre Nádas Balett Stúdió néven, amely 1949-ig működött. Feleségével együtt az általa kidolgozott módszer szerint tanítottak, ami alapvetően az olasz iskolán alapult. Nádas órát operai növendékek és művészek is gyakran látogatták. Az ÁBI alapító balettmestereként 1950. szeptember 1-től intézeti tanár, 1956. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1956. december 1-től főiskolai docens 1962. szeptember 1-ig, amikor nyugalomba vonult. A klasszikus balett és az emeléstán munkaközösségek vezetője (1950–57), a színpadi játék munkaközösség vezetője (1950–61). Évfolyamvezetőként végzős osztályai: 1954, 1957 és 1961. Legjelentősebb növendékei az ÁBI-ban: Orosz Adél, Róna Viktor, Szumrák Vera, Menyhárt Jacqueline, Miklósi Margit, Pethő László, Boros Erzsébet, Sipeki Levente, Dévényi Edit, Gál Jenő, Perlusz Sándor, Péter László, Pártay Lilla, Handel Edit, Aradi Mária, Imre Zoltán, Nagy Zoltán, Sterbinszky László. 1938-tól 1945-ig a Magyar Táncművészeti Országos Szövetsége alelnöke, 1954–57 között a Magyar Táncművészek Szövetsége első elnöke volt. Kitüntetései: Magyar Népköztársasági Érdemérem arany fokozat (1951), Munka Érdemrend (1953, 1962), Érdemes Művész (1955), Kossuth-díj II. fokozat (1958). 2014 óta az ő nevét viseli az MTE Gimnáziuma. Elhunyt Budapesten, 1966. február 20-án.

Nádas Marcella

(Nádas Ferencné Baum Marcella; eredetileg Marcelle Vulliet-Baum) táncművész, balettmester. Lausanne-ban (Svájc) született, 1905. december 3-án. Szakmai tanulmányait a berlini Opera balettkolájában kezdte, majd Eugenia Eduardova növendéke lett Párizsban. Először Berlinben revükben lépett színpadra, majd Kedcova néven Gyagilev Orosz Balettjében táncolt 1924–25 között. 1928-ban Párizsban, Preobrazsenszkajánál képezte tovább magát. Ezután Ida Rubinstein balettegységének tagja lett. Megismerkedett Nádas Ferencel, akinek partnereként, nyolc éven át Európa különböző táncszínpadain turnézott. 1930-ban kötöttek házasságot. 1936-ban telepedtek le Budapesten. 1938-ban férjével együtt balettképző oklevelet szerzett a Táncművészeti Országos Tanfolyamon. Férjével együtt 1937-ben Nádas Balett Stúdió néven megnyitották magániskolájukat, amely 1949-ig működött s amelyben férjével együtt tanított. 1949-től 1957-ig a Honvéd Együttes balettmestere. Egyidejűleg az ÁBI balettmestereként 1951. szeptember 1-től intézeti tanár, 1956. december 1-től főiskolai adjunktus. Végzős balettfolyama volt 1962-ben, jelentősebb tanítványai: Herczog István, Lászlai Andrea, Vera Ilona. Az 1960-as évektől szakkritikákat írt, eleinte a *Muzsika* című folyóirat táncrovatába, majd az 1976-ban újra induló *Tánc*

művészet című folyóiratba. Férje halála után, 1967-ben elhagyta Magyarországot. Három évig a Hágai Konzervatóriumban tanított. 1971-ben nyugdíjba vonult és haláláig Londonban élt. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1955, 1961); Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1965). Elhunyt Londonban, 1987. október 16-án.

Nagy Zoltán, id.

Táncművész, balettmester. Herincsén (ma: Ukrajna) született, 1941. november 26-án. 1961-ben az ÁBI-ban szerzett balettművész diplomát. Mesterei között volt Nádas Ferenc is. Ugyanitt 1977-ben balett és emelés pedagógus oklevelet szerzett. 1961–62-ben a Fővárosi Operett Színház táncosa, és fellépett a Honvéd Együttesben is, ahol Seregi Lászlóval dolgozott együtt. 1963-tól az Operaház tagja, 1971-ben címzetes magántáncosa, 1974-ben magántáncosa. 1973-tól balettmester is, 1988-ban vonult nyugdíjba. 1990–98 között ismét balettmester. Az Operaházban elsősorban karakterszerepekben aratott sikereket nagy erejű szerepformálásával. Ismail (Anyiszimova: *Gajane*), az Afrikai (Seregi: *Spartacus*), Kentaur (Seregi: *Sylvia*), a Nap (Seregi: *Cédus*). Jelentős főszerepeket is kapott: az Ifjú (Harangozó: *Seherezáde*), Spartacus (Seregi: *Spartacus*), Mandarin (Seregi: *A csodálatos mandarin*); Girej kán (Zaharov: *A bahcsiszeráji szökőkút*); Üldözők főnöke (Fodor: *A próba*). 1982–90 között a bécsi Staatsoper társulatánál próbavezető balettmester. Éveken át segítette koreográfusi munkájával a magyar műkorcsolyázás fejlődését. Balettmesterként az ÁBI/MTF-n 1969. szeptember 1-től óradíjas oktató, 1973. szeptember 1-től 1983. december 31-ig tanársegéd. Másfél évtized múlva visszatért tanítani: 1998. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1999. szeptember 1-től 2000. június 30-ig ismét óradíjas oktató. Számos jeles tanítványa közé tartozott fia, ifj. Nagy Zoltán. 2000-ben végzős balettfolyama volt. Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj II. fokozat (1976), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1998), Érdemes Művész (2003), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2011), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2015).

Ifj. Nagy Zoltán

Táncművész, balettmester, az MTF rektora. Budapesten született, 1966. február 18-án. Szülei id. Nagy Zoltán és Nagy Katalin balettművészek. Balettművészként 1985-ben végzett az ÁBI-ban, Sebestény Katalin osztályában. Ugyanitt 2003-ban balettpedagógusi oklevelet szerzett. 1985-ben került az Operaház balettegységéhez, amelynek 1987-től magántáncosa, 1995-től vezető magántáncosa, 2000-től első magántáncosa, 2008-tól örökös tagja. 2007 júniusáig a Magyar Nemzeti Balett reperto-

árjának minden vezető férfi szólista szerepét eltáncolta. Életművéből kiemelkednek a Seregi-koreográfiák, a kor-szakos hatású *Spartacus*, Petrucchio (*A makrancos Ka-ta*), Amyntas és Orion (*Sylvia*), Rómeó, Oberon (*A szent-ivánéji álom*), Királyfi (*A fából faragott királyfi*) és a *Giselle* Albert szerepe. Ahhoz a szerencsés generációhoz tarto-zott, amely még táncolhatta Béjart műveit (*A tűzmadár*) és már táncolhatott MacMillan- (*Mayerling*) és Cranko-balettekben (*Anyegin*). Emellett klasszikus hercegi sze-repeket (*Diótörő*, *Csipkerózsika*, *A hatyúk tava*) is siker-rel alakított. Id. és ifj. Harangozó Gyula, Pártay Lilla, Mil-loss Aurél, Fodor Antal, Barbay Ferenc és külföldi alkotók (Ashton, Balanchine, Naisy, Kylián, Zanella, van Manen, stb.) koreográfiáit is sikerrel mutatta be. All round tán-cosként egyetlen szereppel sem vallott kudarcot, a világ sok országában vendégszerepelt. Aktív pályája végé-hez közeledve alázata és szakmája iránti elkötelezettsége terelte a tanítás felé. Az MTF balettmestereként 2003-tól óradíjas oktató, 2005. január 1-től főiskolai adjunk-tus, 2006. január 1-től főiskolai tanár, 2006. augusztus 1-től haláláig az MTF rektora. Szelíd lényre ellenére hatá-rozottan látta az intézmény jövőjét és képviselte annak érdekeit. Első feladatának a belső nyugalom helyreállítá-sát tűzte ki. Ezen túl a főiskolának nagyobb nemzetközi szerepet szánt, közép-európai oktatási központtá kívánta fejleszteni, szorgalmazta az egyetemi rangra emelkedést. Az oktatás színvonalának emelése, új tárgyak integrálása és új szakok (modern tánc, színházi tánc) indítása mellett fontosnak tartotta az intézmény médiajelenlétének, mar-keting-tevékenységének fokozását. Tisztában volt azzal is, hogy egy táncművésznak a 21. században más kö-vetelményeknek kell megfelelnie, mint az előzőben, ezért finom metodikai változásokat kívánt bevezetni. Számta-lan formában kívánta a főiskolát a többi felsőoktatási in-tézményhez és a társulatokhoz kötni. Betegsége ugyan-akkor alig hagyott időt a tervezett változások végrehaj-tására, azt zömmel utódai hajtották végre. Már évfolyamát sem tudta elvinni a vizsgakoncertig (2008), jeles növen-dékei: Banka Viktor, Szabó Márton, Szabó Richárd és Tabbouch Ali. Kitüntetései: Perui Nemzetközi Balettver-seny 1. díja (1985), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb táncosa nívódíj (1987), Liszt Ferenc-díj (1990), Philipp Morris Magyar Balettdíj (1993), Kiváló Művész (1996), Oláh Gusztáv-émlékplakett (1996), Euro-Pas Magyar Táncdíj (1998), Kossuth-díj (2000), Magyar Táncművészek Szövetsége posztumusz Életműdíja (2009). Elhunyt Budapest, 2008. március 23-án.

Oláh Zoltán

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1982. január 30-án. Az MTF klasszikus balettművész szakát

1992–2001 között végezte el (oklevél: 2002), mesterei Gál Jenő, Simon Mottram és Dózsa Imre voltak. A tánc-tanár mesterszak klasszikus balett szakirányán 2016–2018 között tanult (oklevél: 2020). Balettművészként 2001-től 2023-ig az Operaház (Magyar Nemzeti Balett) tagja, 2002-től címzetes magántáncos, 2005-től magán-táncos, 2007-től első magántáncos, 2012-ben és 2014-ben a Magyar Nemzeti Balett Étoile-ja. Legfontosabb sze-repei: *A hatyúk tava*: A herceg, *Diótörő*: Herceg, *Giselle*: Albert, *Csipkerózsika*: Florimund herceg, *A bajadér*: Szo-lor, *A kalóz*: Konrád, *A szilfid*: James, *Mayerling*: Rudolf trónörökös, *Manon*: des Grieux, *Anna Karenina*: Vronszkij, Levin, *Anyegin*: Anyegin, Lenszkij, *Karamazov testvérek*: Alekszej, *A rosszul őrzött lány*: Colas, *Coppélia*: Ferenc, *Rómeó és Júlia*: Rómeó, *Szentivánéji álom*: Oberon, *Syl-via*: Amyntas, Orion, *Spartacus*: Crassus, *A bahcsiszerá-j* *szökőkút*: Waclaw, *Hófehérke és a 7 törpe*: Királyfi, Va-dász. Az MTF/MTF balettmestereként 2016. szeptem-ber 1-től tanársegéd, 2017. szeptember 1-től egyetemi adjunktus, 2021. szeptember 1-től főiskolai docens, 2023. december 1-től egyetemi tanár. Évfolyamvezető balett-mester, oktatott tárgyai: klasszikus balett, repertoár. Főbb kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb növendéke nívódíj (2001), Harangozó Gyula-díj (2006), Oláh Gusztáv-émlékplakett (2006), Magyar Ba-lett- és Kortáránc-művészetért Díj (2008), Junior Prima-díj (2008), EuroPAS Magyar Táncdíj (2010), Magyar Tánc-művészek Szövetsége Évad legjobb férfi táncművésze díj (2014), Kossuth-díj (2018), Halhatatlanok Társulatának Örökös Tagja (2020). Házastársa Brieber Éva táncmű-vész, balettmester.

Ónodi Béla

Néptáncművész, néptáncmester. Miskolcon született, 1973. október 8-án. Tanulmányait a polgári József Attila Gimnáziumban (1988–92), az MTF táncpedagógus szakán (néptánc szakirány, 1996–2000) végezte, majd MA fokozatot szerzett (tánc-tanár mesterszak, 2010–2011). A Színház és Filmművészeti Egyetem Doktori Is-kolájában doktori (DLA) fokozatot szerzett (2013–2018), disszertációjának címe: *Molnár István, a magyar néptánc-művészet egyik iskolateremtője*. Táncművészként a Ma-gyar Állami Népi Együttes táncosa, majd táncos szólis-tája (1992–2002), férfi tánckarvezető (2001–2002). Az MTF/MTE oktatójaként 2002-től óradíjas tanár, 2003. március 10-től főiskolai tanársegéd, 2006. július 1-től mű-vész-tanár, 2014. október 1-től főiskolai adjunktus, 2018. október 1-től egyetemi docens, 2021. szeptember 1-től egyetemi tanár. Évfolyamvezető mester, a tizenegyedik (2009–2014) és a tizenharmadik (2015–2020) néptánc tagozat évfolyamvezetője. Néptáncot és Molnár-tech-

nikát oktat a Táncművészképző Intézetben, valamint a táncos és próbavezető-, illetve a mesterképzésen. Kutatási területei: a román calus rítus vizsgálata, valamint a Molnár-technika megőrzése, fejlesztése és továbbadása. 2021. július 1-től 2022. június 30-ig a Néptánc Tanszék tanszékvezető-helyettese, 2022. szeptember 1-től 2024. augusztus 31-ig tanszékvezető. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának tagja (2020–2024). Táncpedagógusként és alkotóként szerteágazó tevékenységet folytat Magyarországon és a határokon túl. Az Aelia Sabina Zene-, Képző- és Táncművészeti Iskola (Budapest) néptáncpedagógusa (2002–2013), valamint az Universität für Musik und darstellende Kunst (Bécs) néptánc oktatója (2006–2019), a Kincső Táncgyűttes (Budapest) művészeti vezetője, koreográfusa (1994–2008), az Agram Táncműhely (Budapest) alapító tagja és koreográfusa (2001-től), a Naszály és Cindróka Ifjúsági és Gyermekek Néptáncgyűttes (Vác) alapító művészeti vezetője, koreográfusa (2013-tól). Néptáncot és Molnár-technikát tanított kurzusokon, workshopokon, valamint előadásokat tartott: Angliában, Ausztriában, Lengyelországban, Kínában és Romániában. Alkotó tevékenysége keretében autentikus koreográfiák: Kincső Táncgyűttes, Budapest: *Átjárók* (2006); *Székelverbunk*, *Táncok Rábaközéből*, *Széki legények* (2005); *Ki hordja a kalapot?* (2003); *Hegyközi táncok* (2002); *Lőrincrévi nádásberek*, *Az alföldi csárdában...* (2001); *Faluszélen*, *Hegyközben*, *Mezőföldi mese* (2000); *Szatmári táncok*, *Kalotaszegi táncok* (1999). Tűzvirág Táncgyűttes, Paks: *Táncok a Székelgyöldről*, *Sárközi verbunk és friss* (2020); *Széki táncok*, *Kalap* (2019); *A juhait kereső pásztor* (2018). Tematikus, táncszínházi koreográfiák: Háromszék Táncgyűttes: *Olténiai Calus* (társkoreográfus, 2012); Forrás Táncgyűttes: *Katonaság*, *Hazatérés* (társkoreográfus, 2010); Dunaújvárosi Bartók Táncszínház: *Örvény* (2006); Agram Táncműhely: *Sánta Őz* (2010); *Levél Anyámnak* (2008); *Csellóramagyar* (2006); *Rókalesen*; *Séta* (2004); *Hétköznapi extázis* (1999); Magyar Állami Népi Együttes: *Ördögök bálja* (társkoreográfus, 2000). valamint az MTE-en oktatási céllal készített koreográfiák (2002-től): *Rábaközi táncok*, *Kalocsai mars*, *csárdás*, *és friss*, *Domaházi táncok*, *Eleki táncok*, *Méhkeréki táncok*, *Táncra-tánc Somogyból*, *Ügyeskedők*, *Palóc verbunk és friss*, *Felcsíki táncok*, *Szászcsávási cigány táncok*, *Táncok Magyarszentbenedekről*, *Varázslat*. Kitüntetései: Magyar Tudományos Akadémia Martin György különdíja (2000), Trafó Kortárs Művészetek Háza Inspiráció pályázatának nyertese (2001), Zalai Kamaratánc Fesztivál (a táncszínházi kategória alkotói nívódíja, 2006; I. díja, 2008; III. díja, 2010), A Népművészet Ifjú Mestere (2007), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2023).

Perlusz Sándor

táncművész, balettmester. Budapesten született, 1937. március 25-én. Tanulmányait az ÁBI-ban végezte 1950–57 között, Nádasi Ferenc osztályában. A Színház- és Filmművészeti Főiskolán koreográfus-rendező szakon 1967–69 között végzett tanulmányait követően 1975-ben szerzett diplomát. Az ÁBI pedagógus szakán 1974–77 között balett – emelés – történelmi társastánc szakos oklevelet nyert. 1957-től az Operaház balettagyűttesének tagja, 1967-től címzetes magántáncos, 1974 és 1982 között magántáncos. 1982-től az Operaház függetlenített párttitkára, 1989-ben ment nyugdíjba. Humorban bővelkedő karakter és demi-karakter szerepei emlékeztetésekre: Bohóc (*A hattyúk tava*), Ámor (*Sylvia*), Petruska, Nurali (*A bahcsiszeráji szökőkút*), Fabáb (Harangozó: *A fából faragott királyfi*), Alain és Simone (*A rosszul őrzött lány*). Igazi alkotó ember, festő, költő, szobrász volt egy személyben. 1972–79 között a Budapest Táncgyűttes balettmestere volt. Az ÁBI/MTF balettmestereként 1979. szeptember 1-től tanársegéd, 1989. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1998. szeptember 1-től főiskolai docens 1999. augusztus 31-ig, amikor nyugalomba vonult. 1979–83 és 1987–91 között a néptánc tagozaton, 1983-tól a balett évfolyamokban tanított balettet és gimnasztikát. Jelentősebb növendékei: Juronics Tamás, Müller Ervin, Liebich Roland. 1981–82-ben vendégtanár volt Bagdadban. Kitüntetései: VIT I. díj (1959), Liszt Ferenc-díj II. fokozat (1975), Szocialista Kultúráért (1982), Kiváló Munkáért (1984). Elhunyt Budapesten, 2023. október 11-én.

Rábai Miklósné

(Nemes Emília, „Lia”) néptáncművész, néptáncmester. Újvidéken (Jugoszlávia, ma: Szerbia) született, 1927. november 12-én. 1945–47-ben szerzett oklevelet a Tánc-tanítóképző Tanfolyamon, ezzel párhuzamosan két évet elvégzett a Zeneakadémia ének-zongora szakán. 1947–50-ben a jánoshalmi művelődési otthon táncpedagógusa. 1950-től a Magyar Állami Népi Együttes táncosa, alapító tagja, férje, Rábai Miklós mellett. Főbb szerepei: *Ecseri lakodalmas*, *Jóka ördöge*, *Balladák*. 1966-ban befejezte táncosi karrierjét, s a Kiskunhalasi Művelődési Otthonban lett táncpedagógus. Az ÁBI oktatójaként 1972. szeptember 1-től tanársegéd, 1977. január 1-től főiskolai adjunktus 1988. december 31-ig, majd az 1988/89. tanév végéig óradíjas oktató. A klasszikus balett évfolyamok néptánc oktatását látta el, a VI. évfolyamig. 1989-től minden idejét férje koreográfiái örökségének ápolására szánta. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1958, 1961), Miniszteri dicséret (1982). Elhunyt 2006-ban.

Roboz Ágnes

(dr. Békés Györgyné) koreográfus, táncpedagógus, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Budapesten született, 1926. június 18-án. 1936 és 1944 között a Trojanoff balettiskola növendéke, majd és oktatója volt. 1945–49 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola Táncfőtan szakán táncrendező diplomát szerzett, Szentpál Olga és Rábai Miklós tanítványaként. Már a diploma megszerzése előtt elkezdett színházi koreográfusként működni: ő szervezte újjá az államosítás után a Fővárosi Operettszínház tánckarát, ahol 1949 és 1957 között vezető koreográfusként működött. Jelentősebb koreográfiái: *Bocci-bocci tarka*, *Szelistyei asszonyok*, *Boccaccio*, *Párizsi vendég*, *Másenyka álma*, *Palotaszálló*, *Arany csillag*. 1956–71 között alkalmilag a legtöbb budapesti és vidéki színházban koreografált. Külföldi produkciók számára is dolgozott, a drezdai és a moszkvai operettszínházban. Filmekhez is készített táncokat, pl. *A kőszívű ember fiai*, *Egri csillagok*, illetve a MGM számára a *Fixer* című filmhez. Az ÁBI táncpedagógusaként 1950. szeptember 1-től intézeti tanár, 1961-től főiskolai adjunktus, jogviszonya 1987. augusztus 31-én szűnt meg. Elsősorban karaktertáncot, emellett 1965–67 között színpadi játékot tanított. 1950–57-ben és 1959-től a karaktertánc munkaközösséget vezetője. A nevéhez kötődik a karaktertánc-metodika magyarországi kidolgozása, amelyet folyamatosan fejlesztett és egészített ki különböző országok és népek táncaival. Külföldi meghívás miatt először 1958. június 1. – 1960. augusztus 31. között vett igénybe fizetés nélküli szabadságot, hogy a drezdai Palucca Akadémián és a Berlini Állami Balettintézetben oktasson, emellett a Drezdai Operettszínházban koreográfusként működjön. 1973. szeptember 1-től tartósan Hollandiába költözött és a Hágai Királyi Konzervatóriumban, valamint Tilburgban és Leiderdorpban tanított karaktertáncot és néptáncot. Emellett rendszeres oktatóként szerepelt a drezdai Palucca Akadémián, 14 éven át a Kölni Nemzetközi Nyári Táncakadémián, 18 évig a londoni Royal Ballet School-ban. Számos együttesel (Het National Ballet, NDT) és egyéb iskolákkal (Royal Academy of Dance) is dolgozott, közben magyarországi kurzusokat tartott. 2006-ban végleg hazatért Magyarországra. Az MTF/MTE-n 2013. május 22-én címzetes főiskolai tanári, 2019. szeptember 25-én címzetes egyetemi tanári kitüntető címet kapott. Nemzetközi hírű táncpedagógusként mindvégig érzékenyen figyelte a táncművészetben lezajló folyamatokat és azokra reflektált, gyakran írásos formában. Több tudósítás, cikk és elméleti munka szerzője. 1951-től tagja volt az akkor induló *Táncművészet* című folyóirat szerkesztőbizottságának. Kitüntetései: Munka Érdemérem (1954), Szocialista Kultúráért (1966),

Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (1995), Pro Cultura Hungarica Díj (2001), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2006), Érdemes Művész (2008), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncművészetért-díj (2015). Elhunyt Budapesten, 2021. március 23-án.

Sebestény Katalin

(Borsa Miklósné) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1940. október 7-én. 1958-ban végzett az ÁBI-ban, Merényi Zsuzsa tanítványaként, majd 1959–63 között balettpedagógus oklevelet szerzett. 1958–88 között az Operaház balettművésze, 1970-től címzetes magántáncosa, 1983-tól balettmestere is. Főbb szerepei voltak: *Gajane* – Aisa, *Párizs lángjai* – Teréz, *Spartacus* – Júlia, *Giselle* – Myrtha, *Tavasziúnnep* – Kiválasztott lány, *Poloveci táncok* – Lány, majd *Asszony*, *Bolero* – 2. lány, *Tűzmadár* – Partizán; és opera betétek: *Sámson és Delila* szóló, *Faust* – Két Nubiai és Pas de deux, *Sába királynője* – Pas de deux. Az Operaházban kisebb megszakításokkal 1999-től a *Diótörő*, a *Giselle*, a *Hamupipőke*, *A hatyúk tava*, a *bahcsiszeráji szökőkút*, *A csodálatos mandarin*, a *C-dúr szimfónia* (Balanchine) próbavezető balettmestere. Az 1989–90-es évadban a chilei Santiago Opera együttesének vendég balettmestere. További meghívásoknak tett eleget Münchenben, Stockholmban, Észak-Karolinában és Bécsben. Szegeden betanította a *Poloveci táncokat*. 1967–68-ban a Magyar Állami Népi Együttesben tartott gyakorlatot, 1968–69-ben a Központi Sportiskola óradíjas, 1970. január 1-től december 31-ig kinevezett tanára. Az ÁBI/MTF/MTE balettmestereként 1970. szeptember 1-től oktató, 1971. szeptember 1-től tanársegéd, 1976. május 1-től főiskolai adjunktus, 1983. július 1-től főiskolai docens, 1989. július 1-től főiskolai tanár. Végzős évfolyamai: 1977, 1985, 1993, 1998 és 2007. Növendékei között kiemelkedő művészek és tevékeny pedagógusok lettek Lőrinc Katalin, Detvay Zsuzsa, Castillo Dolores, Balaton Regina, Lippai Andrea, ifj. Nagy Zoltán, Popova Aleszja, Boros Ildikó, Süveges Nóra, Gyarmati Zsófia, Písla Artemisz, Tóth Barbara. Évfolyamvezetői feladatot 2010-ben vállalt utoljára. 2005-től a táncpedagógus képzés módszertan oktatója. 2010. október 8-tól professzor emerita, e minőségében óradíjas oktató, közben 2012. szeptember 1-től 2013. június 30-ig művésztanár státuszban volt alkalmazva. 1983-tól több évig az évfolyamvezetői munkaközösség vezetője, 1991-től az VII–IX. évfolyamos balett munkaközösség vezetője. 1988–89-ben rövid ideig, majd 1994. szeptember 27-től 1995. február 2-ig a Klasszikus Balett Tanszék megbízott vezetője, 1996. január 1-től 1996. március 20-ig tanszékvezető-helyettese, 1998. szeptember 1-től 2001. július 31-ig tanszékvezetője. 1998–2002-ben

Széchenyi professzori ösztöndíjas. Mindenkor szisztematikus, fáradhatatlan munkával készítette fel növendékeit a táncművészi létre. A növendékeihez a kezdetektől fogva a legnagyobb körültekintéssel fordult, szociális körülményeik és fizikai kondíciójuk egyaránt befolyásolta a közös munkájukat. Tovább örököltette növendékeiben a konzekvens igényt és a törekvést a maximális fizikai és művészi teljesítményre. A magyar hagyományok és a tradicionális balettek sorsát szíven viselte, annak előadásmódját pontosan és autentikusan adta tovább. Merényi Zsuzsa módszertani anyagát napjaink elvárásaihoz és a növendékek képességeihez alkalmazkodva újraszerkesztette, átalakította. Oktatási segédanyaga hét kötetben jelent meg *A klasszikus balett módszertana* címmel (1997–2013). Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj (1979), Kiváló Munkáért (1982), Szocialista Kultúráért (1983), Magyar Táncművészek Szövetsége Balettpedagógusi nívódíj (1985), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (1993), Tériné Horváth Margit balettmesteri díj (1997), Érdemes Művész (1999), Lőrinc György-díj (2001), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2009), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2014), Oláh Gusztáv-emlékplakett (2014).

Sebestyén Csaba

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1961. február 13-án. Tanulmányait ÁBI/MTF-en (balettművész: 1971–80, Forgách József növendéke; klasszikus balett pedagógus: 1996–2000), valamint a Színház- és Filmművészeti Egyetemen (koreográfus: 2005–2007) végezte. Balettművészként a Győri Balett szólistája (1980–91), 1983-tól Markó Iván asszisztense, a Madách Színház tánckarvezető helyettese (1991–92), a Közép-Európa Táncszínház (Budapesti Kamaraszínház) tánckarvezető-balettmestere (1992–95), a Budapesti Operettszínház balettmestere (1995–2001), a kecskeméti Katona József Nemzeti Színház koreográfusa (1999-től), az Operaház balettmestere (2016-tól). Balettmesterként a Győri Balett Művészeti Általános és Szakközépiskolája tanára (1983–91). Az MTF/MTE oktatójaként 1993. október 1-től tanársegéd, 2001. január 1-től főiskolai adjunktus, 2003. szeptember 1-től főiskolai docens 2021. december 31-ig, jogviszonya megszűnéséig. Évfolyamvezető balettmester (V–IX. évfolyamokban), végzős évfolyamai: 2005 és 2008. A néptánc tagozat balettmestere (végzés: 1995, 1999). Tanított klasszikus balettet, repertoárt, spiccet, emelést és akrobatikát. Betanító és próbavezető balettmestere volt az MTF-en Robert Lindgren *Diótörő* című balettjének, amelyben Drosselmeier és Ginger mama szerepét táncolta (1999–2015). 2005-ben a Klasszikus Balett Tanszék tanszékvezető-helyettese. 1992–2009 között a Szín-

ház- és Filmművészeti Főiskolán is oktatott. Koreográfiákat készített többek között az Operaház, a Közép-Európa Táncszínház, a Nemzeti Színház, a Szolnoki Szigligeti Színház és a Magyar Televízió számára. Kitüntetései: KISZ-díj (1983), KISOSZ-díj (1988), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2003), Harangozó Gyula-díj (2006).

Sipeki Levente

Táncművész, balettmester. Nagyivánban született, 1937. június 14-én. 14 évesen kezdte tanulmányait az ÁBI-ban, Lőrinc György és Nádas Ferenc növendékeként 1957-ben kapott balettművészi diplomát. Ugyanitt 1974–77-ben balettpedagógus oklevelet szerzett. 1957-ben a moszkvai VIT-en első helyezést ért el Orosz Adéllal, ennek köszönhetően moszkvai ösztöndíjban részesült. 1956-tól az Operaház tánckari tagja, 1958–81 között magántáncosa volt. Előbb danse noble-stílusú szerepekben tűnt fel, majd a kiváló színészi kvalitásait is csillogtató komikus karakter szerepekben ismerhette meg a közönség. Nagyszerű Albert, Vaclav és Mercutio volt. Legemlékezetesebb szerepei mégis: Stréber Józsi, Alain, Coppélius, Lúdas Matyi és Gád. Többször hívták filmszerepekre: *Az életbe táncoltatott leány*, *Tánckongresszus*, *Egri csillagok*, *Zenés TV színház*. Az ÁBI balettmesterként 1978. szeptember 1-től 1985. március 25-ig tanársegéd. Első ízben az 1978-as vizsgakoncerten tanította be Fülöp Viktor: *Mario és a varázsló* darabjából Cipolla variációját és részleteket a *Chopinianából*. Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj II. fokozat (1964). Házastársa volt Kun Zsuzsa. Elhunyt Budapesten, 1985. augusztus 18-án.

Solymosi Tamás

Táncművész, balettmester, balettigazgató. Budapesten született, 1971. január 14-én. Dózsa Imre tanítványaként végezte el az MTF balettművész szakát 1990-ben, majd Leningrádban (ma: Szentpétervár), Moszkvában és Monte Carlóban tanult. Az MTF-en 1999–2002 között balettpedagógus, a Színház- és Filmművészeti Egyetemen 2005–2007 között koreográfus oklevelet szerzett. Ugyanitt 2016–2021 között doktori (DLA) képzésre járt és abszolutóriumot szerzett. Principál szerződéssel táncolt a Holland Nemzeti Balettnél, az English National Balletnél, majd a Bécsi Staatsoperben és az American Ballet Theater-nél. Vendégművészként lépett fel a világ legjelentősebb színpadain, valamint a budapesti Operaházban állandó vendégként. A tánc történet legjelentősebb klasszikus balettjeinek főszerepeit eltáncolta, ideértve a balettművészet olyan 20. századi megújítóinak műveit is, mint Rudi van Danzig, R. Nurejev, P. Wright, K. MacMillan, J. Cranko, J. Neumeier, W. Forsythe, G. Balanchine,

J. Kylián, R. Zanella és mások, hazánkban pedig Seregi László, valamint Pártay Lilla és id. Harangozó Gyula. Az MTF balettmestereként 2005. április 1-től főiskolai adjunktus, 2006. április 1-től főiskolai tanár 2016. december 14-ig, jogviszonya megszűnéséig. Klasszikus balettet és repertoárt oktatott, évfolyamvezetőként végzős balettévfolyama volt 2010-ben. 2005. szeptember 1-től 2006. február 28-ig főigazgató-helyettes, 2006. március 1-től május 31-ig megbízott rektorhelyettes. 2006. július 1-től 2006. november 9-ig a Táncművészképző Intézet igazgatója. 2013. augusztus 1-től az MTF-en fizetés nélküli szabadságra ment, amely összefüggött azzal, hogy szakmai tevékenysége fókuszában 2011. október 1. óta a Magyar Nemzeti Balett vezetése áll, amelyet 2013-ig megbízott, azóta kinevezett balettagazgatóként irányít. Igazgatása alatt a Magyar Nemzeti Balett repertoárja a világ legjelentősebb balettprodukcióival gazdagodott, a hagyományos balettek mellett helyet kapott számos klasszikus és neoklasszikus nagy mű, valamint jelentősen bővült a nemzetközi kortárs repertoár. A világ jelenlegi sztárkoreográfusait nyerte meg, hogy Budapesten dolgozzanak. 2016-ban az Operaházon belül létrehozta a Magyar Nemzeti Balettintézetet, amelynek 4 és 18 év közötti növendékei a Magyar Nemzeti Balett repertoárdarabjainak gyermek- és felnőtt szerepeiben lépnek színpadra. Kitüntetései: Vécsey Elvira-díj (1990), Magyar Táncművészek Szövetsége Legjobb végzős növendék dívdíj (1990), EuroPAS Magyar Táncdíj (1998), Harangozó Gyula-díj (2001), Gundel-díj (2003), Philip Morris Magyar Balettdíj (2004), Erdemes Művész (2006), Kiváló Művész (2018), Kossuth-díj (2025).

Som Gizella

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1934. október 10-én. Az Operaház balettkiskolájában tanult Kőszegváry Margitnál, majd Nádas Ferencnél (1943–49). 1968-ban alapfokú akrobatika oktatói működési engedélyt, 1974–77-ben az ÁBI-ban balett, emelés, történelmi társastánc szakirányokon táncpedagógus diplomát szerzett. Az Operaház 1949-ben ösztöndíjasként szerződtette, majd táncari tag volt 1989-ig. Főbb szerepei: 3 nagy hatyú, *Pas de trois (A hatyúk tava)*, 2 hópehely (*Diótörő*), *Chopiniana*, *Sámson és Delila* operabeté (Harangozó Gyula). 1966-tól az FTC műkorcsolya szakosztály tornatermi edzője, 1975–79-ig másodállásban az FTC balettmestere. Az ÁBI/MTF balettmestereként 1968-tól óradíjasként akrobatikát tanított, Aszalós Károly asszisztenseként. 1969. szeptember 1-től akrobatika szaktanár, 1973. szeptember 1-től tanársegéd, 1981. március 1-től főiskolai adjunktus, 1989. július 1-től főiskolai docens. Öt néptánc tagozatos osztályt kísért balettmesterként a képesi-

tővizsgáig (1979, 1983, 1987, 1991, 1995). 1998. szeptember 1-től az olaszországi Crotone város – ahol balettmesterként korábban is tanított – tartós időtartamú meghívása miatt az MTF-ről fizetés nélküli szabadságra ment, jogviszonya 2006-ban szűnt meg. Összeállította, és írásos formába szerkesztette az akrobatika és a gimnasztika módszertanát. 1988–90-ben az akrobatika munkaközösség vezetője volt. Tanított Wolfseggben és Budapesten is, ritmikus sportgimnasztika szakosztályban. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1980), Miniszteri dícséret (1981), MTE Életmű Elismerése (2020). Elhunyt Budapesten, 2024. december 12-én.

Spala Korinna

Táncművész, moderntánc-mester. Sárospatakon született, 1977. augusztus 21-én. A sárospataki Rákóczi Gimnáziumból a miskolci Szemere Bertalan Gimnázium és Táncművészeti Szakközépiskolába átiratkozva, tizenhat évesen kezdte meg hivatásos táncművész tanulmányait. 1995–99 között elvégezte az MTF néptánc-színházi tánc szakát. 1995–2000 között a Szent István Egyetem Jászberényi Kar művelődésszervező szakán, kultúrantropológia szakirányon szerzett oklevelet. Ezután az MTF-en előbb modern tánc szakon (2000–2004), majd klasszikus balett szakon (2006–2009) táncpedagógus, 2014–2015-ben tánc tanár mesterszakos oklevelet szerzett. Néptáncművész tanulmányai alatt ösztöndíjasként részt vett a szakirányának megfelelő Honvéd Táncszínház (1995–97), valamint a modern Budapest Táncszínház (1998–99) munkájában. Szakmai pályája így közvetlenül vezetett a modern/kortárs tánc területére: 1999–2001-ben a Szegedi Kortárs Balett, 2001–2007-ben a Pécsi Balett szólistája, ezt követően neves kortárs társulatok, művészek és projektek vendégművésze, emellett 2006-tól a Madách Musical Táncstúdióban oktatott. Az MTF pedagógusaként 2009. szeptember 1-től tanársegéd, 2010. szeptember 1-től főiskolai adjunktus. A néptánc, majd a moderntánc képzésben klasszikus balettet és modern táncot oktatott, illetve évfolyamvezetői feladatokat látott el. A képzésben elért sikerei nyomán felkérték az újonnan létrehozott Moderntánc Tanszék vezetésére, amelyet 2011. szeptember 1-től 2014. június 30-ig látott el. 2014. augusztus 1-től fizetés nélküli szabadságra ment, jogviszonya 2016. július 1-ig állt fenn. 2009 óta jogázik. 2014-től életpályája a szabadfoglalkozású táncművészet, valamint a jógaoktatás felé fordult. 2009–2019-ig a Mandala Jóga stúdiók oktatója, 2011-től vezető oktatója, 2012-től a gerincjóga oktatóképzés vezetője. 2015-től a Magyar Jóga Közösség vezető oktatója. 2020 óta saját budapesti iskolája, a Spala Korinna Jóga stúdió vezetője és tanára. Kitüntetései: MTF Gogolak-

díj (1999), Philip Morris Magyar Balettdíj Junior-díj (2004), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb női táncosa-díj (2005), Harangozó Gyula-díj (2006).

Sterbinszky László

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1944. március 5-én. Tanulmányait 1954–61 között az ÁBI-ban végezte Bartos Irén és Nádas Ferenc vezetésével. Balettpedagógusi diplomáját ugyanitt 1977-ben szerezte meg. 1961-től az Operaház tagja, 1968-tól címzetes magántáncosa, 1971-től 1988-ig magántáncosa, de az aktív tánctól 1983-ban visszavonult. Balettművészként a színészi képességeket is igénylő, elsősorban demi-karakter szerepekben aratott sikert: Philippe (*Párizs lángja*) Crixus, Gád, Crassus (*Spartacus*), Ferenc (*Coppélia*), Colas (*A rosszul őrzött lány*), udvari bolond (*A hatyúk tava*), Girej (*A bahcsiszeráji szökőkút*). Az ÁBI/MTF balettmestereként 1968 szeptemberétől óradíjas emelés tanár, 1971. szeptember 1-től tanársegéd, 1981. március 1-től főiskolai adjunktus, 1983. július 1-től 1986. október 31-ig főiskolai docens, majd 1988-ig óradíjas oktató. 2000. október 1-től 2003. augusztus 31-ig ismét főiskolai docens. Balettet, repertoárt és pas de deux-t tanított. Két végzős évfolyamot vezetett (1982, 2003), legjelentősebb növendékei: Kováts Tibor, Sárközi Gyula, Szilágyi Gyula, Tengler Tamás, Feledi János. 1991-től 2000-ig a Győri Balett és a Győri Balett Művészeti Szakközépiskolája balettmestere és az iskola tánctagozatának művészeti vezetője. Számos külföldi országban dolgozott balettmesterként, s noha mindvégig a szovjet metodika szerint tanított, a nyugati mintákat is beépítette balett és emelés óráiba. Kifejezetten törekedett arra, hogy növendékei ne csak technikailag, hanem színészileg, művészileg is képesek legyenek karaktereket megteremteni a színpadon. Kitüntetései: Liszt Ferenc-díj III. fokozat (1973), Kiváló Munkáért (1983), Szocialista Kultúráért (1984), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2010), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2015). Elhunyt Budapesten, 2022. április 18-án.

Stimácz Gabriella

(Lázár Ervinné) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1941. február 3-án. 1959-ben, Hidas Hedvig növendékeként végzett az ÁBI-ban, majd 1961-ben ugyanitt balettmesteri oklevelet szerzett. 1979–81-ben elvégezte a MLEE filozófia – politikai gazdaságtan szakát. Az ÁBI befejezését követően a Pécsi Baletthez szerződött, ahol az első évtized repertoárjának szinte valamennyi női főszerepét eltáncolta. 1959–78 között magántáncos, emellett 1973-tól balett asszisztens. Főbb szerepei: Szérelmes pár (Eck: *Oly korban éltem...*), Lelkiismeret (Eck:

A parancs), A fiú emléke (Eck: *Változatok egy találkozásra*), Rossz tündér (Eck: *A fából faragott királyfi*), Páva (Eck: *Concerto*), Vöröstriós nő (Tóth S.: *Megdicsőült éj*), Eck: *Requiem*. 1978–83 között a győri Kisfaludy Színház magántáncosa, balett asszisztense és balettmestere, 1980–82-ben a kecskeméti Katona József Színház balettmestere is. Több televíziós és filmprodukcióban szerepelt. Az ÁBI/MTF balettmestereként 1982–83-ban óradíjas asszisztens, 1983. július 1-től tanársegéd, 1989. július 1-től főiskolai adjunktus, 1995. szeptember 1-től főiskolai docens. Az alacsonyabb balettévfolyamokban dolgozott, illetve 1985–87-ben a színpadi tánc osztályt vezette. 1988–92 között az I–III. balettévfolyamok munkaközösség vezetője. Később az előkészítő tagozaton oktatott. 2008. december 30-án vonult nyugalomba. Egyidejűleg tanított a Testnevelési Egyetemen, dolgozott a Rock Színháznál, továbbá próbavezetőként, óradíjasként más hazai együttesekben. Japánban és Spanyolországban is megfordult. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1986), Magyar Táncművészek Szövetsége Balettpedagógusi nívódíj (1991). Elhunyt Budapesten, 2014. május 8-án.

Szakály György

Táncművész, balettmester, balettigazgató, az MTF/MTE rektora. Nyíregyházán született, 1955. december 15-én. Tanulmányait az ÁBI-ban (1967–76) Gál Jenő növendékeként, majd a Vaganova Intézetben (Leningrád, ma: Szentpétervár, 1976–77) végezte. Később az MTF-en balettpedagógus (2000–2003), a Színház- és Filmművészeti Egyetemen koreográfus (2005–2007) oklevelet szerzett. Balettművészként az Operaház tagja (1977–2007), címzetes magántáncosa (1980–81), magántáncosa (1982–99), első magántáncosa (2000–2007), örökös tagja (2014). Az Operaház balettegyüttesének művészeti vezetője (1991–92), majd balettigazgatója (1992–95). Nagy művészi kifejező erejű, szuggesztív táncművész. Főbb szerepei: *Giselle* (Albert), *A hatyúk tava* (Siegfried herceg), *Diótörő* (Diótörő herceg), *Don Quijote* (Espada), *Rómeó és Júlia*/Seregi (Mercutio, Capulet), *Sylvia*/Seregi (Orion), *Anna Karenina* (Karenin), *Spartacus* (címszerep, Crassus, Batiatus), *Zorba* (címszerep), *A rosszul őrzött lány* (Colas, Simone anyó), *A csodálatos mandarin*/Harangozó/Seregi/Millóss/Fodor (címszerep), *A velencei mór* (Othello), *Christoforo* (címszerep), Bizet–Balanchine: *C-dúr szimfónia* (I. tétel), *Agon* (Pas de Trois), *Négy utolsó dal*/Béjart (Férfi), *Le Sacre du Printemps*/Béjart (A kiválasztott ifjú), *A próba* (Júdás, Üldözők főnöke), *Macskák*/Seregi (Mephistopheles) – Madách Színház. A Dortmundi Opera vendéglistája (1985–88) és a Bonni Operaház magántáncosa (1988–90) Vámos György meghívására. Az

Ausztrál Balett-tel Spartacus szerepét táncolta Sydney-ben és a New York-i Metropolitan-ben. Az MTV 1986-ban portréfilmeket készített róla Róna Viktor koreográfiájával, amelyet 1987-ben Nívódíjjal jutalmaztak. Koreográfusként dolgozott a Pécsi Balettnél (*A faun halála*), a debreceni Csokonai Színházban (*Évszakok*), a KFKI Kamarabalettnél (*LGT Táncképek – Ha eljönnek az angyalok*) illetve táncokat készített a *West Side Story*, *A dzsungel könyve*, *A három testőr*, a *József és a színes, szélesvásznú álomkabát*, a *Denevér* című előadásokhoz és tv-műsorokhoz. A Magyar Fesztivál Balett balettmestere (1993–95). Vendégmesterként dolgozott a 2010-es évek óta Japán több városában. Prózaíróként is színpadra állt (Játékszín, debreceni Csokonai Színház). Az MTF/MTE balettmestereként megszakításokkal tanít: 1993. szeptember 1-től tanársegéd, 1994. július 1-től 1995. március 31-ig főiskolai adjunktus. 2003. december 1-től ismét főiskolai adjunktus, 2006. július 1-től művésztanár, 2007. március 5-től főiskolai docens, 2008. november 1-től 2020. január 31-ig, majd 2021. november 1-től 2022. június 30-ig, végül 2022. szeptember 1. óta ismét egyetemi tanár. Évfolyamvezető balettmester, végzős évfolyamai: 2006, 2009, 2013, 2016 és 2019. Legjelentősebb növendékei: Rónai András, Engelbrecht Patrik, Gémesi Máté, Szentes Máté, Csizmadia Tamás, Kristóf Dávid. 2006. november 9-től 2008. március 10-ig a Táncművészképző Intézet igazgatója, 2011. január 1. – 2011. augusztus 31. között mint mb. rektor, az igazgatói jogkör gyakorlója. 2009. szeptember 1-től 2010. június 30-ig a Klasszikus Balett és Modern Tánc Tanszék vezetője. 2007. december 15-től megbízott, 2008. március 1-től 2011. február 28-ig kinevezett művészeti és képzési rektorhelyettes, 2011. március 1-től megbízott rektor, 2011. július 1-től 2018. augusztus 15-ig az MTF (2017. február 1-től MTE) rektora. 2018. augusztus 16-tól 2020. január 31-ig ismét rektorhelyettes, egyidejűleg 2018. augusztus 16. – 2019. július 31. között művészeti vezető. Kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb táncosa nívódíj (1983), Liszt Ferenc-díj (1985), Erdemes Művész (1988), MSZOSZ-díj (1990), Kossuth-díj (1991), EuroPas Magyar Táncdíj (2000), Kiváló Művész (2000), Halhatatlanok Társulatának Örökös Tagja (2003), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2009), Magyar Érdemrend középkeresztje (2014), Magyar Állami Operaház Mesterművésze (2014), Lőrinc György-díj (2015), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2020).

Szalay Karola

(eredetileg: Szalay Karolina Ilona; férjezett nevén Z. Szalay Karola, illetve Italo Zingarelliné, külföldön Carola [Sza-

lay] Zingarelli) táncművész, balettmester, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Budapesten született, 1911. május 23-án. Nyolcévesen került be az operaházi balettiskolába, ahol Brada Ede, Jan Cieplinski és Zöbisch Ottó növendéke volt. 1926-tól táncari tag. Első jelentős szerepét az 1928-ban bemutatott, *Az ezüstkulcs* c. balettben kapta. Operaházi tagsága alatt, 1926–1948 között az akkori balettrepertoár csaknem minden női főszerepét eltáncolta, többek közt a *Csongor és Tünde*, *A fából faragott királyfi*, a *Petruska*, a *Magyar ábrándok*, a *Seherezáde* női főszerepeit. Táncolt a *Polovec táncokban* és ő alakította a Molnárné szerepét *A háromszögletű kalapban* (A. Gaubier). Sokoldalú balerina volt, törekény és lírai alkatú, de tudott erőteljes és drámai alakításokat is nyújtani. Szerepformálásaiban a tánc és a színészi játék teljes egységben jelent meg. Operai működése mellett végezte el a Pázmány Péter Tudományegyetem művészettörténet-esztétika szakát (Gerevich Tibornál) és 1941-ben *A tánc a képzőművészetben* c. dolgozatával „summa cum laude” doktorált. Ebben az évben kötött házasságot Italo Zingarelli (1891–1979) újságíróval, aki különböző olasz lapok külföldi tudósítója volt (Budapesten 1938-tól). 1941-től 1945-ig Törökországban és Portugáliában éltek. 1945 végén visszatért a budapesti Operához, 1948-ig. Ekkor kapta élete talán legkiemelkedőbb szerepét, a „Lányt” Harangozó Gyula *A csodálatos mandarin* című, hányattatott sorsú balettjében. Sokoldalúságát bizonyítja, hogy egy prózaíró szerepet is eljátszott, Ádám Jenő *Mária Veronika* c. misztériumjátékának főszerepét, amelyhez Ascher Oszkártól, a korszak híres magyar színésztől vett beszédórákat. 1949–1953 között a Vasas Művészegyüttes tánckarának vezetője volt, így meg kellett ismerkednie a néptáncal, amely klasszikus képzésében nem szerepelt. Részt vett a Színház- és Filmművészeti Főiskolán Szentpál Olga irányításával működő tánc munkaközösség munkájában. 1949–50-ben elvégezte a Klavgyija Armasevszkaja által vezetett hat hónapos Vaganova-módszertani tanfolyamot. Az ÁBI-ban 1950. szeptember 1-től intézeti tanárként klasszikus balettet, történelmi társastáncot, színészi mesterséget tanított, s közben amatőr néptáncosokkal is foglalkozott. Jelentősebb tanítványai: Árva Eszter, Bretus Mária, Esztergályos Cecília, Nagy Iván. Az 1955–56. tanévre olaszországi kiküldetésre 1955 októberében benyújtott fizetés nélküli szabadság kérelmét a minisztérium elutasította, s az ÁBI-val fennálló munkaviszonyát visszamenőlegesen, 1955. szeptember 15-ével megszüntették. 1956-ban végleg Olaszországba távozott, a következő évtől a milánói La Scala balettmestere, később az intézmény balettiskolájának tanára, igazgatója 1976-ig. 1988-tól a milánói Piccolo Teatro (Teatro D'Europa) Giorgio Strehler vezette stúdió-

jában tanított színpadi mozgást és táncot. Rendszeresen zsűrizett balett- és táncversenyeken, vizsgáztatott az olaszországi balettintézetekben. 1990 után gyakran látogatott szülőhazájába. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1955). Elhunyt Milánóban, 2001. január 2-án.

Szentpál Olga

(eredetileg: Stricker Olga; dr. Rabinovszky Máriusz né) mozdulatművész, koreográfus, táncpedagógus, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Budapesten született, 1895. december 14-én. A Zeneakadémián szerzett zongoraművészi oklevelet, majd Hellerauban sajátította el a Dalcroze-módszert. 1919–44 között mozgásművészeti stúdiót vezetett Budapesten, emellett koreografált és fellépett saját csoportjával. Férjével, a művészettörténész Rabinovszky Máriusszal a művészi tánc elméletéről és gyakorlatáról közösen írt könyvük: *Tánc, a mozgásművészet könyve* (1928). Ezzel párhuzamosan tanított a Nemzeti Zenedében (1919–31) és a Színművészeti Akadémián (1924–35). 1945-től 1952-ig a Színház- és Filmművészeti Főiskolán a Táncfőtan szak vezetője, 1947–48-ban a Testnevelési Főiskolán a táncnevelés szak vezetője. A mozgásművészet ellehetetlenítése után volt tanítványa, Lőrinc György foglalkoztatta: 1950-ben a Táncművészeti Iskola óradíjas történelmi tánc tanára, majd az ÁBI-ban 1950. szeptember 1-től tanársegéd, 1952. szeptember 15-től intézeti tanár. Elsősorban történelmi társastáncot, 1952–57 között táncírást oktatott, közben társastáncok és néptáncok elemzésével, lejegyzésével foglalkozott. 1951–56-ban a történelmi társastánc munkaközösség vezetője. Munkaviszonya 1957. augusztus 31-én „átszervezés” miatt megszűnt; nyugdíjba ment. Ezután a Zeneakadémia opera tanszakán óradíjasként tanított, haláláig. A két világháború között számos koreográfiát készített, ezek közül kiemelkednek: *Allegro barbaro* (1924), *Júlia szépleány* (1930), *Nagyvárosi szimfónia* (1932), *Magyar halottas* (1936), *Mária-lányok* (1938). Kitüntetései: Szocialista Munkáért Érdemérem (1956), Érdemes Művész (1957), Magyar Táncművészek Szövetsége posztumusz Életműdíja (2010). Elhunyt Budapesten, 1968. október 31-én.

Szigeti Oktávia

Táncművész, moderntánc-mester. Pécsen született, 1974. március 4-én. A Pécsi Művészeti Szakközépiskola tánc tagozatán színpadi táncosként végzett 1992-ben. A párizsi Espace Pléiade iskolában 2000-ben jazztánc pedagógus oklevelet szerzett. Az MTF táncpedagógus szak moderntánc szakirányán 2009-ben végzett, a tánc tanár mesterszakot 2015-ben végezte el. Táncművészként 1992–94-ben a Madách Színház tánckarának tagja,

1992–96-ban a Budapest Táncszínház szólistája, 1996–2001-ben Balett Jazz Art de Paris szólistája, 2001–2002-ben a Pécsi Balettnél magántáncos, asszisztens és balettmester, 2002–2004-ben a debreceni Csokonai Színház tánc tagozatának (Debreceni Balett) vezetője. Főbb szerepei: *A halál és a lány*; *Entre dos Aguas*; *Egy faun délutánja*; *A sakkjátékos*; *A Bronte nővérek*; *Támad a szél*; *Carmen*; *Egy kiállítás képei*; *Spanyol nap*; *Bolero* (R. North; Markó I.) *Archipel*; *Lélekvándorlás*; *Partition*; *Mik-rokozmosz*; *Macskák* (musical). Az MTF/MTE moderntánc-mestereként 2004. augusztus 1-től tanársegéd, 2006. július 1-től főiskolai adjunktus (2013–2019 között fizetés nélküli szabadságon), 2019. szeptember 1-től egyetemi adjunktus, 2020. szeptember 1-től egyetemi docens. Oktatott tárgyai: modern tánc, jazz tréning és módszertan, repertoár, gyermektánc, előkészítő gimnasztika. A táncművész alapszak modern tánc szakiránya első, 2010-ben végzett évfolyamának vezetője volt. A táncos és próbavezető alapszak kihelyezett pécsi képzésének szakmai vezetője 2020-tól. Egyidejűleg 2016 óta a Pécsi Művészeti Gimnázium és Szakgimnázium tanára. Táncpedagógusként 1996 óta Magyarországon és több európai városban (Drezda, Genf, Párizs, Szentpétervár, Vigneux) oktatott iskolarendszerű képzéseken és nyári kurzusokon. Több alkalommal készített oktatási célú koreográfiákat, hosszabb mesebalettje a *Hókirálynő* (2003). Az MTE moderntánc-módszertan tankönyvének társszerzője (2020). Kitüntetései: Debrecen város Nívódíja (2004), Harangozó Gyula-díj (2009).

Szőnyi Eleonóra

(névváltozat: Szőnyi Nóra) táncművész, balettmester. Budapesten született, 1953. április 23-án. Tanulmányait az ÁBI-ban (1963–72) Lőrinc György tanítványaként végezte, majd a leningrádi (ma: Szentpétervár) Vaganova Intézetben folytatta (1972–73). Később balettpedagógus diplomát (1979–83), valamint a Testnevelési Egyetemen egészségtan tanári oklevelet (2005–2008) szerzett. 2011-ben tanulmányúton vett részt a Vaganova Intézetben. Balettművészként az Operaház tagja (1972–89), címzetes magántáncosa (1974-től), magántáncosa (1977–89), örökös tagja (2022). Főbb szerepei: *A hatyúk tava* (Odette-Odília), *Diótörő* (Mária hercegnő, Keleti tánc), *Csipkerózsika* (Orgonatündér), *Giselle* (címszerep, Myrtha), *Spartacus* (Claudia), *A cédrus* (Fekete asszony), Hamupipőke (Tündér), *Látomások* (A csodálatos mandarin /Fodor) (Ideál-Lány), *A fából faragott királyfi* (Seregi (Tündér), *Etűdök* (Balerina), *Furfangos diákok* (Rózsika), *Apolló* (Kalliópé), *A próba* (Mária Magdolna), *A világ teremtése* (Éva), *Agon*, *Szerenád*/Balanchine, *C-dúr szimfónia*, *Ez lenne a halál?*, *Opus 5*, *Szimfónia D-dúrban*, *Adagio Hammer-*

klavier, A folyó, Rara avis (Ritka madarak), Változatok egy gyermekdalra, Kamarazene No1, Gyermekgyászdalok, E-dúr hegedűverseny, Átváltozások, Don Juan, Viva la vita, Rossiniana, Polovec táncok, IX. szimfónia. Az ÁBI/MTF/MTE balettmestereként 1987–88-ban az előkészítő tagozat óradijas oktatója, 1988. szeptember 1-től tanársegéd, 1996. július 1-től főiskolai adjunktus, 1998. szeptember 1-től főiskolai docens, 2000. július 1-től főiskolai tanár, 2009. március 1-től 2013. március 31-ig egyetemi tanár. 2013–2021 között óradijas oktató. 2021. szeptember 1-től 2022. június 30-ig és 2022. szeptember 1-től 2023. június 30-ig ismét egyetemi tanár. 2023. július 1-től mint Professzor Emerita, óradijas oktató. Évfolyamvezető balettmester, végzős évfolyamai: 2001, 2004, 2009 és 2013. Legjelentősebb növendékei: Pap Adrienn, Pazár Krisztina, Somorjai Enikő, Matuza Adrienn, Marjai Lili, Krupp Anna, Rotter Bianka, Horányi Adrienn, Bálint Adél. Klasszikus balettet, spiccet és repertoárt tanított. Az tánctanár mesterszakon klasszikus balett-metodikát tanít (2016-tól). Vezető balettmesterként számtalan darabot tanított be az iskola növendékeinek (klasszikus részletek mellett Seregi László műveit), nemzetközi versenyre készítette fel és kísérte el őket. Több helyen oktatott külföldön: a zágrábi Művészeti Egyetemen (2016, 2018) és a maribori Alma Mater Europaea Egyetemen (2018, 2019) balettmetodikát, és többször részt vett pedagógusok képzésében Olaszországban. Kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb hivatásos táncművésze nívódíj (1977), Liszt Ferenc-díj (1980), Oláh Gusztáv-émlékplakett (1982), Erdemes Művész (1985), Lőrinc György-díj (1997), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2002), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncoktatásért-díj (2020).

Timár Sándor

néptáncművész, koreográfus, néptáncmester. Szolnokon született, 1930. október 2-án. A magyar néptáncművészet ún. autentikus iskolájának nemzetközileg is legismertebb képviselője. Szolnokon érettségizett. 1967–70-ben elvégezte a Színház- és Filmművészeti Főiskola koreográfus-rendező szakát. Táncművészi pályáját 1951-ben a Molnár István vezette SZOT Együttesben kezdte. A társulat 1955-ös megszűntetésekor hajdani táncművész kollégájával, Martin Györggyel kezdett néptáncgyűjtésekbe, és első – máig színpadon élő – koreográfiáját a bagi gyűjtés anyagából készítette. Már ebben a művében érzékelhető a pár évtizeddel később kialakuló úgynevezett „új folklorista” alkotói szemlélete. Néhány esztendeig a Bihari János Táncegyüttesnél oktatott Molnár-technikát, majd 1958-tól 1981-ig a Bartók Táncegyüttes vezetője, emellett a 70-es években a Jászság Népi

Együttesben is dolgozott. Évek során egyre messzebb távolodott a kor hazai színpadi néptánc stílusától, s közeledett az autentikus szemléletű koreográfiák világához. Az ÁBI/MTF oktatójaként 1971. szeptember 1-től 1990. november 12-ig főiskolai adjunktus, a néptánc tagozat megalapítója Györgyfalvy Katalinnal, tagozatvezetője 1983-ig, az első (1971–75), a második (1975–79) és a harmadik (1979–83) néptánc osztály évfolyamvezetője. 1984. szeptember 1-től 1990. november 12-ig a Néptánc Tanszék vezetője. Egyidejűleg 1981-től 1996-ig a Magyar Állami Népi Együttes művészeti vezetője. Tanítványait gyakran vitte néptánc gyűjtőutakra, megismertetve velük a színpadra állítandó táncanyag eredeti közegét. Kialakította saját oktatási módszerét, amelyet Timár-módszernek neveznek napjainkban is. Jelentős szerepe volt a táncmozgalom 1972-ben történt elindításában. 1993-ban feleségével, Timár Böskével megalapította és sokáig vezette a Csillagszemű Gyermektáncgyűjtést. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1968), SZOT-díj (1971), Európa-díj a Népművészetért (1975), Erkel Ferenc-díj (1977), Kiváló Munkáért (1982), Állami Díj (1985), Erdemes Művész (1990), Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (1997), Magyar Örökség Díj (1998), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (2004), Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje a csillaggal (2010), Budapest-Hegyvidék díszpolgára (2010), Kosuth-díj (2014), Nemzet Művésze (2014), Szolnok díszpolgára (2014).

Topolánszky Tamás

Táncművész, koreográfus, moderntánc-mester. Budapesten született, 1972. december 27-én. 1987–91 között végzett az MTF néptánc tagozatán. Ugyanitt 2000–2003-ban táncelméleti szakírói, 2006–2010 között moderntánc pedagógus oklevelet szerzett. 2017-ben diplomázott a klasszikus balett mesterszakon. 1991-ben Imre Zoltán hívására a Szegedi Balett társulatához (a Szegedi Nemzeti Színházhoz) szerződött, 1992-től magántáncos. 1993-ban a Szegedi Kortárs Balett alapító tagja, 2001 szeptemberéig vezető táncosa. 2001–2006 között a Grazi Operaház balettegyüttese, a Tanz Graz szólistája. 2004-től 2006-ig a Royal Academy of Dance London grazi intézetének kortárs tánc tanára. 2004–2006-ban az Austrian Youth Ballet (Graz) állandó koreográfusa és gyakorlatvezető mestere. 2006–2011-ben az Experidance (Román Sándor Táncársulata) táncmestere. 2009–2010-ben a Békés Megyei Jókai Színházban dolgozott. 2011-től az egri Gárdonyi Géza Színház tánctagozatának (GGTánc Eger) vezetője. E munkaköreiben számos alkalmazott koreográfiát, valamint egyfelvonásos és egész estés művet készített. Az Egri Stúdiószínházi Táncfeszt

tivál ötletgazdája és szervezője 2012-től, a Varázscipel-lők elnevezésű, fogyatékkal élők országos táncversenyének állandó zsűrielnöke 2016 óta. Az MTF/MTE modern-tánc-mestereként 2008. szeptember 2-től óradíjas oktató, 2010. január 11-től művésztanár, 2010. július 1-től tanársegéd, 2010. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2017. október 1-től egyetemi docens. 2021. szeptember 1-től a Koreográfus- és Táncpedagógusképző Intézet igazgatóhelyettese, 2022. február 15-től igazgatója. Kitüntetései: Tisza VOLÁN Közönségdíj, Szeged (1997), Nívó-díj (1997), Harangozó Gyula-díj (2008), Magyar Teátrumi Fesztivál Legjobb Koreográfiáért járó díj (2012, 2013), Érdemes Művész (2019).

Túri Sándor

(eredetileg: Turi Sándor) Táncművész, balettmester. Ajkán született, 1975. szeptember 4-én. Tanulmányait az MTF balettművész szakán Gál Jenő és Dózsa Imre növendékeként (1984–94), majd a táncpedagógus szak balett szakirányán (2006–2009, oklevél 2013), illetve a klasszikus balettművész mesterszakon (2006–2008, oklevél 2017) végezte. Balettművészként az Operaház ösztöndíjasa (1992–93), a Pécsi Balett magántáncosa (1994–95). Az Operaház tagja (1995–2020), címzetes magántáncosa (2000–2020). Főbb szerepei: *A rosszul őrzött lány* (Colas), *Spartacus* (Az afrikai), *Szentivánéji álom* (Demetrius), *Rómeó és Júlia* (Benvolio, Verona hercege), *Zorba* (Író), *A hattyúk tava/Vámos György* (Adamo), *A csodálatos mandarin*/Harangozó Gyula (A három csavargó), *Hófehérke és a 7 törpe* (Vadász, Tudor), *A víg özvegy* (Baron), *Tűzmadár*/Barbay Ferenc, *Szarkazmus*, valamint további szólószerepek Vaszilij Vajnonen, Rosztiszlav Zaharov, Myriam Naisy, Renato Zanella, Hans van Manen, William Forsythe, Jiří Kylian, George Balanchine, Kenneth MacMillan, Judith Jamison, id. és ifj. Harangozó Gyula, Seregi László, Pártay Lilla, Róna Viktor, Fodor Antal, Egerházi Attila és Fodor Zoltán balettjeiben. Az MTF/MTE balettmestereként 2007. augusztus 31-től művésztanár, 2008. július 1-től tanársegéd, 2014. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2017. október 1-től 2021. február 17-ig egyetemi docens, majd júliusig óradíjas oktató. 2021. augusztus 2-től ismét munkaviszonyban mesteroktató, 2021. szeptember 1-től újra egyetemi docens. Évfolyamvezető balettmester (II–VIII. balett és színházi tánc, valamint táncos és próbavezető szak), emelés mester (VI–IX. balettévfolyamok, képesítő: 2023). 2025-ben végzős balettévfolyama volt. A tánc-tanár mesterszakon emelés módszertant tanít. Vendégmesterként dolgozott több alkalommal a Szegedi Kortárs Balettnél (2018-tól), Yokohamában (2009) és Nápolyban (2016). Kitüntetései: Pro-Art-díj (2002), Ha-

rangozó Gyula-díj (2011). Házastársa Gáspár Emese adminisztratív vezető.

Vadady Ágnes

(Aszalós Károlyné) táncpedagógus, koreográfus. Újpesten született, 1928. november 30-án. Újpesten érettségizett. Szakmai tanulmányait 1947-ben a Testnevelési Főiskola táncnevelés szakán kezdte Rábai Miklós és Berczik Sára tanítványaként, és a szak megszűnését követően 1951-ben testnevelő tanárként végzett. 1952-ben „A” kategóriás néptáncoktatói bizonyítványt szerzett, 1958-ban művészitorna-tanári továbbképző tanfolyamot végzett. 1974–77 között diplomázott az ÁBI balettpedagógus szakán. 1950-től a Munkaerő Tartalékok Hivatala (MTH, 1955-től DISZ Központi Művészegyüttese) táncoktatója és koreográfusa. Egyidejűleg 1952–55 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola tanársegédje. 1957–61-ig általános iskolai testnevelő tanár. Az ÁBI néptánc-tanáraként 1964-től óradíjas oktató, 1971. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1989. január 1-től a tanév végéig nyugdíjasként oktatott, jogviszonya 1991. augusztus 31-én szűnt meg. 1971–88 között a néptánc munkaközösség vezetője, oktatott a néptáncpedagógus képzésen is. Egyidejűleg 1970–84 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán művészi tornát tanított. 1991-től az Állami Artistaképző Intézet tanára. A Garabonciás Gyermekek- és Ifjúsági Együttes alapító koreográfusa. Társ-szerzője a Népművelési Intézet által kiadott Útmutató a néptánc-csoportok vezetéséhez c. módszertani kiadványnak. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1955, 1960, 1965), KISZ Érdemérem (1970), Ifjúságért Érdemérem (1973, 1977), Úttörővezető érdemérem (1975), Ifjúsági Díj (1979), Miniszteri dicséret (1982). A Garabonciás Alapítvány 2010-ben, a mozgásművészetben tanulók elismerésére Vadady Ágnes-díjat alapított. Elhunyt Budapesten, 2003. április/májusban.

Végső Miklós

Néptáncművész, néptáncmester. Nyírkárászon született, 1957. március 5-én. Tanulmányait az ÁBI-ban, illetve MTF-en végezte: középfokú néptáncművész oklevél az első néptánc tagozaton (1971–75), táncművész BA szak (2011–2014). Táncművészként a Magyar Állami Népi Együttes szólótáncosa, magántáncosa (1975–84, 1987–2004), 2007-től örökös tagja. A Kodály Kamara Táncgyüttes táncos szólistája (1984–87). Főbb szerepei: *Ecseri lakodalmas*, *Táncos magyarok*, *Virágozzál cédrusfa levelen*, *Naplegenda*, *Veszett Világ*, *Örmény legenda*, *Földön apám fia*. Az Ürömi Öröm Néptáncműhely „Bot-ladozók” senior tánc-csoportjának művészeti vezetője, vezető tagja (2006-tól), a „Fordulj Kispaj Lovam Lovas Turné” tagja.

Koreográfusként dolgozott a Magyar Állami Népi Együttes, a Bihari Táncegyüttes és a Honvéd Táncegyüttes produkcióiban. 1975-től oktatói és koreográfusi tevékenységet folytatott amatőr néptáncegyütteseknél. Kutatási és gyűjtési területei: szatmári táncok, nemzetiségi táncok, cigánytáncok, magyarországi román táncok, erdélyi táncok (kalotaszegi, mezősegi, székelyföldi, gyimesi). Az MTF/MTE oktatójaként a néptánc (-színházi tánc) tagozaton/szakirányon 1993. március–júniusban óradíjas oktató, 1998. szeptember 1-től tanársegéd, 2001. január 1-től művésztanár, 2008. október 1-től 2013. június 30-ig főiskolai adjunktus. 2013–2018 között ismét óradíjas oktató, 2018. október 15-től 2020. június 30-ig ismét főiskolai adjunktus. 2020/21-ben újfent óradíjas oktató, 2021. augusztus 2-től 2023. augusztus 30-ig ismét főiskolai adjunktus, ekkor nyugalomba vonult. 2017-ben címzetes főiskolai docens kitüntető címet kapott. Néptáncot és repertoárt tanított a klasszikus balett szakirányon, valamint a táncos és próbavezető szakon és a mesterképzésen is. A tizenkettedik (2012–2017) néptánc tagozat évfolyamvezetője, és szinte minden évfolyammal dolgozott 1998 óta. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1983), A Népművészet Ifjú Mestere (1984), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb táncosa nívódíj (1987), Harangozó Gyula-díj (1992), Örökös Arany sarkantyús (1993), EuroPAS Magyar Táncdíj (1999), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncoktatásért-díj (2017), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2024).

Volf Katalin

Táncművész, balettmester. Budapesten született, 1964. március 31-én. Az ÁBI-ban 1982-ben fejezte be tanulmányait, mesterei Brada Rózsi, Menyhárt Jacqueline és Sterbinszky László voltak. Ezután egy évet töltött ösztöndíjasként a Moszkvai Balett Intézetben. 1983-tól az Operaház tagja. 1983–84-ben címzetes magántáncosa, 1984–2001-ig magántáncosa, 2001–2012-ig első magántáncosa, 2015-től örökös tagja. Ragyogó klasszikus technikájú, lírai alkatú balerinaként a klasszikus-romantikus, a 20. századi magyar és nemzetközi repertoár és kortárs darabok szinte valamennyi főszerepét eltáncolta. Közülük a legfontosabbak: Júlia (Seregi: *Rómeó és Júlia*); Giselle (Lavrovskij); Odette-Odilia (Messzerer: *A hattyúk tava*), Lise (Ashton: *A rosszul őrzött lány*). Továbbá Sylvia (Seregi); Titánia (Seregi: *A szentivánéji álom*); Flavia (Seregi: *Spartacus*), Auróra (Róna Viktor: *Csipkerózsika*); Lány (László Péter: *Derby*); Kitty (Pártay Lilla: *Anna Karenina*); Lány (Fodor Antal: *A csodálatos mandarin*). Később több nagysikerű balett próbavezető balettmestere volt az Operában: *A bajadér*, *Manon*, *Elfújta a szél*, *A diótörő*, *A rosszul őrzött lány*, *Aranyecset* (Pártay Lilla), *Concerto*

(Barocco (Balanchine), *Rómeó és Júlia* (Seregi)). Számos nemzetközi balettversenyen vett részt. Amalfiban 1981-ben Tari d'Oro arany tallér-díjat kapott Kováts Tiborral párosban, 1982-ben Lausanne-ban bronzérmert nyert. Európa valamennyi jelentősebb balettszínpadán vendég-szerepelt nagy sikerrel, többek közt meghívást kapott a leningrádi Kirov Balett (ma: szentpétervári Mariinszkij Balett) együttesébe, valamint fellépett Kanadában, a Távol-Keleten, Izraelben és az Amerikai Egyesült Államokban. Az MTF/MTE balettmestereként 1998. szeptember 1-től 1999. május 31-ig tanársegéd, 1999/2000-ben óradíjas oktató (asszisztens). 2015. szeptember 1-től 2017. június 16-ig ismét óradíjas oktató, 2016. október 27-től mint címzetes főiskolai tanár. 2017. szeptember 1-től egyetemi adjunktus, 2019. február 1-től főiskolai docens, 2021 májusától címzetes egyetemi tanár, 2023. december 1-től egyetemi tanár. 2017 óta évfolyamvezető balettmester, 2020-ban és 2025-ben végzős évfolyama volt. 2019. augusztus 1. – 2021. június 30. között az MTE művészeti vezetője. Főbb kitüntetései: Magyar Táncművészek Szövetsége Legjobb végzős növendék nívódíj (1982), Magyar Táncművészek Szövetsége Évad legjobb táncosa nívódíj (1985), Liszt Ferenc-díj (1988), Tériné Horváth Margit-díj (1991), Oláh Gusztáv-emlékplakett (1993), Érdemes Művész (1996), Philip Morris Magyar Balettdíj (1997), Kossuth-díj (2000), Halhatatlank Társulatának Örökös Tagja (2008), A NAGY alakításért-díj (2009), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2010), Magyar Állami Operaház Mesterművésze (2016), Magyar Érdemrend parancsnoki keresztje (2024).

Zsámboki Marcell

Versenytáncos, táncpedagógus. Sárváron született, 1973. szeptember 16-án. 11 évesen Szombathelyen a Savaria Táncklubban kezdett el táncolni. Tanárai Rimányiné Kiss Anikó, Jánosi László, Fredi és Daniela Novak voltak. Húsz évnyi tánc után 2003-ban fejezte be az aktív versenyzést. Kétszeres világ- és Európa-kupa-győztes, Európa-bajnok divattáncos, hatszoros amatőr és háromszoros profi magyar bajnok versenytáncos, standard, latin, tíztánc kategóriában. Az MTF társastánc pedagógus szakán 1992–96-ban kitüntetéssel végzett, majd ugyanitt 2009–2011 között elvégezte a tánc tanár mesterszakot (oklevél: 2013), továbbá abszolutóriumot szerzett a gyakorlatvezető mentortanár szakirányú továbbképzési szakon. Ezekon kívül 1995–2003-ban a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán abszolutóriumot, 2005–2008 között a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karán egészségtan tanári diplomát szerzett. A Budapesti Műszaki

és Gazdaságtudományi Egyetemen 2011-ben közoktatási vezető és pedagógus-szakvizsgát tett. A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem Doktori Iskolájában PhD-képzésben abszolutóriumot szerzett. 1996–2000 között a szombathelyi Berzsenyi Dániel Főiskola Művészeti és Sporttudományi Intézetében, illetve 1998–2000-ben a Művészeti Szakközépiskola és Gimnáziumban modern társastáncot oktatott. 2000-től a szombathelyi Savaria Alapfokú Művészeti Iskola tanára, 2003-tól igazgatója. Az MTF/MTE tanáraként 1999-től óradíjas oktató, 2004. február 1-től tanársegéd, 2005. november 1-től főiskolai adjunktus, 2007. december 1-től főiskolai docens, 2009. december 1-től egyetemi docens, 2020. szeptember 1-től mesteroktató, címzetes egyetemi docens. Modern társastáncot, módszertant, versenyszabályokat, kiegészítő tánctechnikákat oktat. 2006. szeptember 1-től a Koreográfus- és Táncpedagógusképző Intézet megbízott, 2007. december 1-től 2011. augusztus 31-ig kinevezett

igazgatója. A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem címzetes egyetemi docense. Oktatói munkájával párhuzamosan 2011–2018 között a Balassi Intézet oktatási és tudományos igazgatója, 2018-tól a Külgazdasági és Külügyminisztérium Nemzetközi Magyar Nyelvi Képzésekért és Oktatásért Felelős Főosztály vezetője. Közoktatási szakértőként többek között nevéhez kötődik az alapfokú művészetoktatás szabályozásának és szakmai tananyagainak kidolgozása. Az Országos Művészeti Tehetség Tanács elnöke. A Magyar Táncsport Szakszövetség szakági elnökségi tagja (versenytánc, 1998–2002), elnökségi tagja (2002–2003), általános alelnöke (2003–2010), elnöke (2018-tól). Kitüntetései: Magyar Divat- és Sporttánc Szövetség Nívódíja (2002, 2003), Magyar Divat- és Sporttánc Szövetség „Év táncosa”-díja (2000, 2001, 2003), BONIS BONA Nemzet Tehetségeiért díj (2014), Vas Megye Közgyűlése Sport és művészeti kitüntetése (2022).

II. ZONGORAKÍSÉRŐK

Budinszky Miklós

Zongorakísérő, zenetanár, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Naszvadon született, 1926. december 2-án. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyházzenei szakán kezdte tanulmányait 1947–49 között, a szak megszűnése miatt tanulmányait csak 1955-ben zárhatta le végbizonyítvánnyal. Az ÁBI/MTF-n 1950. szeptember 1-től 1997. március 31-ig, majd 2001. szeptember 1-től 2003. június 30-ig zongorakísérő, 1988. január 1-től nyugdíjas. Az 1951–52. tanévben iskolai zenetanár is. Balett gyakorlatokat kísért, szolfézst, zeneelméletet és zenetörténetet oktatott az általános iskolai osztályokban. Sok végzős évfolyamot kísért a vizsgaelőadásukig, kiváltképp az első évtizedekben. Utolsó évtizedeiben elsősorban az előkészítő tagozaton dolgozott. Másodállásban 1955–60-ig a MÁV kulturális intézményeiben, 1961–76-ig a KISZ Központi Művészegyüttesében zongorakísérő. Szenvedélyesen, munkájával példát mutatva tanította tanítványainak a zene iránti tiszteletet. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1970, 1975), Szocialista Kultúráért (1971), Lőrinc György-díj (1999), Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (2003). Elhunyt Tökölön, 2013. szeptember 8-án.

Debreczeny Miklósné

(Weisz Margit) zongorakísérő, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Békéscsabán született, 1902. január 23-án. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1939-ben szerzett zenetanári oklevelet. 1930–47-ig magán zenetanárként, 1947–49-ben énektanárként, 1949–50-ben a zongoratanári munkaközösség tagjaként dolgozott. Az ÁBI-ban 1950. szeptember 1-től 1965-ig, nyugdíjba vonulásáig zenetanár és zongorakísérő. 1950–60-ban a zenei munkaközösség vezetője. Az intézet indulásának és első másfél évtizedének egyik meghatározó személyisége volt.

Ferencz Paula

(eredetileg: Fuchs Paula) zongorakísérő, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Budapesten született, 1899. január 14-én. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1921-ben szerzett zongoratanári oklevelet. 1935-ben tánc- és mozdulatművészeti tanítói képesítést szerzett. 1921–47-ig magán zongoratanárként dolgozott. 1945–49-ben a Testnevelési Főiskola korrepetitora. 1949–50-ben zeneiskolai tanár. 1950. január 15-től a Táncművészeti Iskola, 1950. szeptember 1-től az ÁBI zongorakísérője és zongoratanára 1966-ig, nyugdíjba vonulásáig. 1961–62-ben a zenei munkaközösség vezetője. Az intézet indulásának és első másfél évtizedének egyik meghatározó

személyisége volt. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1965).

Gulyás-Nagy Zoltán

Zongorakísérő. Budapesten született, 1941. július 1-én. Tanulmányait a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában, majd 1963–68-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, s szerzett zongora-művésztanár diplomát 1969-ben. A budapesti XVII. kerületi állami zeneiskola zongoratanáraként kezdte pályáját, később a Központi Sportiskola női torna szakosztályának zongorakísérőjeként dolgozott. Az ÁBI/MTF-n 1984. szeptember 1-től zongorakísérő, 2006. július 1-től művésztanár besorolásban. 2012. június 30-én vonult nyugalomba. 2008 áprilisában Mestertanár elismerő címet kapott. 1990. szeptember 1-től 1995. augusztus 31-ig a zongorakísérői munkaközösség vezetője, egyidejűleg 1993. március 1. – 1995. január 3. között a Zenei Tanszék megbízott vezetője. Főként felsőbb osztályokban foglalkoztatták, s gyakran több évfolyamnak is zongorakísérője volt. Számtalan képesítő vizsgát kísért Flóra Kajdani, Dózsa Imre, Koren Tamás, Kun Zsuzsa, Molnár Márta és Szőnyi Nóra balettmesterek munkatársaként. Fellépések alkalmával gyakran kísért a növendékek előadását, próbák gyakori korrepetitora volt. A növendékek előadásain zongoraművészként is közreműködött. Nyugdíjba vonulását követően a Zeneakadémia Művész Szimfonikus Zenekarának, és a már végzett opera tanszakos hallgatók korrepetitoraként dolgozott. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1987), Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (1994), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2004), Lőrinc György-díj (2012).

Kertes Ottó

Zongorakísérő. Constancában (Románia) született, 1924. május 13-án. Szüleivel sokáig Berlinben élt. Budapesten beiratkozott a Közgazdaságtudományi Egyetemre, ezzel párhuzamosan végezte zongora tanulmányait a Budapest Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolában és a Zeneművészek Szakszervezete zeneiskolájában. 1949–1961 között különböző színházaknál és művészeti együttesekben balett-korrepetitor. 1957. szeptember 1-től 1984. augusztus 31-ig, nyugdíjba vonulásáig az ÁBI zongorakísérője, 1971–1976 között a zenei munkaközösség vezetője. Az intézmény egyik vezető pedagógusaként jelentős szerepe volt a zenei alapok megszilárdításában. 1947-től versenyengedéllyel rendelkező bridszjátékosként, utóbb a magyar válogatott tagjaként haláláig versenyzett. Kitüntetései: Szocialista

Kultúráért (1973), Miniszteri Dicséret (1984). Elhunyt 2009 végén.

Kiss Sándor

Zongorakísérő. Dunaújvárosban született, 1967. szeptember 27-én. Zenei tanulmányait a Dunaújvárosi Óvónői és Zeneművészeti Szakközépiskola orgona-zongora szakán végezte, majd zongorista működési engedély vizsgát tett az Országos Szórákoltatózenei Központnál. 2018-ban az ELTE BTK-n ének-zene alapszakos oklevelet szerzett. Az MTF/MTE zongorakísérője 1997. szeptember 1-től; 2006. július 1. és 2015. december 31. között és 2018. február 1-től művésztanár besorolásban, 2016. január 1. és 2018. január 31. között oktatói asszisztens munkakörben. Több alkalommal játszott végzős évfolyamok képesítővizsgálán, különleges ízléssel megválogatott zenei kísérete a mindennapokban is nagyban segíti a hallgatók jó hangulatú munkáját.

Kovács Barnabás

Zongorakísérő. Szatmárcsekén született, 1936. november 21-én. A Budapesti Tanítóképzőben végzett 1958-ban, majd a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar – ének-zene szakán diplomázott, 1970-ben. 1958–62-ig tanítóként dolgozott vidéki és fővárosi általános iskolákban. 1971. szeptember 1-től haláláig az ÁBI/MTF zongorakísérője, valamint zongora és zeneismeret tanára, 1997. szeptember 1-től nyugdíjasként, 2006. július 1-től művésztanár besorolásban. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1980). Elhunyt Budapesten, 2008. május 8-án.

Kovács Györgyi

(Tóth Csabáné) zongorakísérő. Budapesten született, 1954. december 4-én. Nagykanizsán járt általános iskolába és zeneiskolába, ahol zongorázni tanult. 1969-ben felvételt nyert a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola zongora szakára, tanára Both Lehel volt. 1973-ban érettségizett, s nem a Zeneakadémián folytatta tanulmányait, hanem a Pécsi Tanárképző Főiskolán 1977-ben szerzett magyar – ének-zene szakos tanári diplomát. Életének sorsfordító epizódja az 1977-es televíziós *Ki Mit Tud?*, ahol barátnőjével második helyezést értek el kétféle zongorázással. Számos meghívásnak tettek eleget ezután. Az ÁBI/MTF/MTE-n 1977. szeptember 1-től dolgozik zongorakísérőként, 2006. július 1-től 2018. június 5-ig művésztanár besorolásban. 2018–21-ben nyugdíjasként óradíjas oktató, 2021. szeptember 1-től ismét művésztanár. 2008 áprilisában Mestertanár elismerő címet kapott. Első feladataként iskolai előadásra kellett beugrania, előben kísérni egy pas de deux-t. Ezt követően Éhn Éva balettmester meggyőző érvelésére egy életre elkö-

telezte magát a tánc és a balettnövendékek mellett. Megtalálta saját hangját és a tánc lépéseket, amiktől egyedivé és a tánc kísérésében rendkívül erőteljessé vált. Először Brada Rózsi és Kálmán Etelka mesternők mellett dolgozott, később felsőbb évfolyamokon. Számtalan képesítő vizsgát szerkesztett és kísért Kékesi Mária, Menyhárt Jacqueline, Havas Ferenc, Keveházi Gábor, Koren Tamás, Kun Zsuzsa, Bretus Mária, Barna Mónika, Sebestyén Csaba és Kazinczy Eszter balettmesterekkel. 2004-től rendszeres dolgozik Spanyolországban. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1984), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (1995), Lőrinc György-díj (2018).

Kuruczné Teszter Nelli

Zongorakísérő. Beregszászon (Szovjetunió, ma: Ukrajna) született, 1979. április 14-én. Gyermekként kezdett zenét tanulni. 1986-tól 1993-ig zongora tanulmányokat folytatott a Beregszászi Városi Zeneiskolában. 1993-ban felvételt nyert az Ungvári Állami Zádor Dezső Szakközépiskolába, ahol párhuzamosan zongora és magánének szakon tanult. 1997-ben kiváló eredménnyel végzett mint zongoratanár, kamaraművész és énekkari művész. 1998–2002-ben a Pécsi Tudományegyetemen (korábban: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola pécsi tagozata) zongoratanár, kamaraművész BA szak levelező tagozatán tanult, majd 2009–2010-ben a Donyeck-i Állami Prokofjev Zeneművészeti Akadémia Ungvári Levelező Karának zongora és orgona mesterszakán szerzett diplomát. A szentpétervári Vaganova Intézetben tanulmányt is folytatott. 1997 szeptemberében költözött Magyarországra és munkát vállalt a Paksi Zeneiskolában mint zongoratanár és balett korrepetitor. Az MTF/MTE zongorakísérője 2003. augusztus 1-től; 2006. július 1-től művésztanári, 2015. október 1-től mesteroktatói besorolásban. 2010. február 1-től a Zongorakísérő Csoport koordinátora (vezetője), 2020. június 1-től tanszékvezetője. Az évek során kísért alsóbb és felső évfolyamokban, történelmi társastánc és emelés órákon. Számos képesítő vizsga zenei anyagát szerkesztette és játszotta. Próbákon kísért, valamint vizsgakoncerteken is közreműködött. Másfél évtizeden át volt szakmai és pedagógustársa Szakály Györgynek. Kísért többek között Murányi Judit, Sebestény Katalin, Keveházi Gábor és Moldován Zsuzsanna balettmesterek mellett. Vendég balettmesterekkel is többször dolgozott, például Elvira Kokorinával és Elina Palshinával. Az intézmény megbízásából Japánba utazott, ahol hangfelvételt készítettek játékaról. Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2022).

Macher Lajos

Zongorakísérő. Orosházán született, 1941. december 28-án. Tanulmányait a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola Szaktanárképzőjén végezte zongora-szolfézsztanári szakon (1959–62). Ekkoriban a balettintézeti diákokthorban lakott, így került kapcsolatba a korrepetitori munkával és a HVDSZ Bihari János Táncegyüttes zongorakísérője lett (1960–62). Először Sümegen a Zenei Általános Iskolában (1962–65), majd a Várpalotai Állami Zeneiskolában (1965–66) tanított. Budapestre költözött és a Vasas Központi Művészegyüttesnél kezdett dolgozni Györgyfalvy Katalinnal és Szigeti Károllyal (1966–69 és 1980-tól). 1979-ben a Népszínház Táncegyüttesének korrepetitora volt. Az ÁBI/MTF zongorakísérő-zenetanára és zongoratanára 1969. szeptember 1-től haláláig, 2006. július 1-től művésztanár besorolásban. A klasszikus balett és 1971-től a néptáncművész évfolyamokon a klasszikus balett, spicc-repertoire, néptánc, történelmi társastánc és pas de deux órák, valamint a vizsgakoncert próbák kíséretét látta el, több alkalommal végzős hallgatók képesítővizsgáján is (1971, 1975, 1975, 1979, 1980, 1986, 1987, 1988, 1990), dolgozott Merényi Zsuzsával, Lőrinc Györggyel, Hidas Hedviggel, Gál Jenővel, Kun Zsuzsával, Menyhárt Jacqueline-nal, Kékesi Máriával, Koren Tamással és Dózsa Imrével. Az iskola előadásain, külföldi turnéin valamint nemzetközi versenyeken (Várna, 1980; Osaka, 1987) állandó résztvevő, fölényes zeneismerettel és biztos ritmusérzéssel segítette a balettmesterek munkáját, fejlesztette a növendékek mozgáskultúráját és zeneiségét. A néptánc tagozaton zeneelméletet, a pedagógusképzőn zeneelméletet és zeneismeretet tanított, kísérte a külföldi osztályok gyakorlatait és az előkészítő tanfolyam vizsgáit. Pályakezdő zongoraművészek számára módszertani segédanyagot szerkesztett. 1975. október 1-től 1984. augusztus 31-ig a zenei munkaközösség, 1985. szeptember 1. – 1990. augusztus 31. és 1995. szeptember 1. – 1997. február 28. között a zongorakísérői munkaközösség vezetője. 1988–90-ben az intézmény szakszervezeti titkára. 1990–93-ban Németországban dolgozott feleségével a stuttgarti John Cranko Schule zongorakísérőjeként. A Wolfseggi Nemzetközi Balettkurzus (Ausztria) zongorakísérője (1992). Hazatérésük után másodállásban korrepetitor volt a Madách Színházban (1995-től) és Angelus Iván Budapest Táncművészeti Szakközépiskolájában. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1979), Kiváló Munkáért (1986), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (1997). Elhunyt Szomoron, 2000. május 25-én.

Macher Lajosné

(Buzás Györgyi) zongorakísérő. Budapesten született, 1946. december 11-én. Tanulmányait a Radnóti Miklós Gimnáziumban (1961–65), zenei tanulmányait az Állami Zeneiskolában (1955–65) végezte, zongora szakon. 1979-ben zongorakísérői működési engedélyt szerzett. Hat éves korától az érettségig tanult balettet Borbényi Józsefné és Vécsey Elvira balettmestereknél. Szabadúszó táncosként és zenészként dolgozott, fellépett többek közt az Fővárosi Nagycirkuszban (szájharmonikával, tangóharmonikával, táncos produkcióval). 1966–85 között a Duna Művészegyüttes néptáncművésze, illetve – aktív táncos pályája befejezését követően – zongorakísérője. Az ÁBI/MTF zongorakísérője 1985. szeptember 1-től 2013. június 30-ig, 2002-től nyugdíjasként, 2006. július 1-től művésztanár besorolásban. Dolgozott klasszikus balett és néptáncművész osztályokban, többek között Dvorszky Erzsébettel, Bretus Máriával és Som Gizellával. Klasszikus balett, néptánc, történelmi társastánc, repertoire és pas de deux órák kíséretét látta el, több alkalommal végzős néptáncos hallgatók képesítővizsgáján is (1987, 1995, 1999). 1990–93-ban Németországban dolgozott férjével a stuttgarti John Cranko Schule zongorakísérőjeként. Hazatérésük után másodállásban korrepetitor volt a Madách Színházban, a Madách Musical Tánciskolában, az Állami Artistaképző Intézetben, a Budapest Kortárs Tánc Főiskolán és Szakközépiskolában, valamint a Magyar Fesztivál Balettnél. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1975), A Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozat (1977), A Haza Szolgálatáért Érdemérem bronz fokozat (1985). Elhunyt 2019-ben.

Reich Margit

(Kurai Margit) zongorakísérő, zongoraművész. Szabadkán (Jugoszlávia, ma: Szerbia) született, 1955. szeptember 16-án. Tanulmányait – még jugoszláv állampolgárként – a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, zongoratanár szakon (1974–79). Az ÁBI/MTF/MTE oktatójaként 1979. november 26-tól zongorakísérő, 1998. augusztus 1-től főiskolai adjunktus, 2001. augusztus 1-től főiskolai docens, 2020. február 15-től mesteroktató. 2019. november 5-től címzetes egyetemi docens. Klasszikus balett, néptánc, történelmi társastánc, repertoire és pas de deux órák kíséretét látja el, több alkalommal végzős hallgatók képesítővizsgáin. 1991-ben Menyhárt Jacqueline, 1993-ban Sebestény Katalin, 1995-ben Handel Edit, 1998, 2001 és 2004-ben Dózsa Imre, 2012, 2017 és 2021-ben Macher Szilárd, a néptánc évfolyammal 2011-ben Bretus Mária, valamint emelés vizsgákon Adol Hamzin és Csillag Pál kifinomult zenei ízlésű lelkiismeretes, segítő munkatársa volt. A pedagógusképzés-

ben is oktat: balettzene – gyakorlatok kísérőzenéi tantárgyat. 1997. március 1-től 2009. december 31-ig a zongorakísérői munkaközösség vezetője. 1998. szeptember 1-től 2002. június 30-ig és 2003. szeptember 1-től 2006. június 30-ig a Zenei Tanszék tanszékvezető-helyettese, 2002. július 1. és 2003. szeptember 15. között tanszékvezetője. 2006. július 1-től 2007. április 30-ig a Klasszikus Balett Tanszék keretei között működő zenei szakcsoport vezetője. 2007. május 1-től 2009. december 31-ig a Zenei és Zeneelméleti Tanszék vezetője. Az intézmény előadásainak, vizsgakoncertjeinek, külföldi turnéinak közreműködője zongoraművészként: Prokofjev: *Szarkazmusok* (1998), Beethoven: *Adagio Hammerklavier* (2001, Japánban is), Sosztakovics: *II. zongoraverseny/Concerto* (2012), Dohnányi: *Változatok egy gyermekdalra* (2017), Cage: *In a Landscape* (2019). Továbbképzéseket tart a Zenei Tanszék korrepetitorainak, rendszeres oktatója hazai és nemzetközi kurzusoknak és külföldi pedagógusképzéseknek (Teramo 2006, Oslo 2012, Maribor 2017). Kitüntetései: Lőrinc György-díj (2002), Magyar Köztársasági Arany Érdem-

kereszt (2004), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncművészetért-díj (2019).

Siposa Iveta

(Yveta Rinkusz) zongorakísérő. Ventspilsben (Szovjetunió, ma: Lettország) született, 1958. május 30-án. Zenei tanulmányait a rigai Joseph Vitals Állami Zeneművészeti Főiskola zenepedagógia szakán végezte, 1981-ben szerzett oklevelet. Gyakorló tanévében (1980–81) a rigai 50. számú középiskola ének-zenetanára volt. Friss diplomásként érkezett Magyarországra. Első munkahelye az ÁBI/MTF/MTE, ahol 1982. szeptember 1. óta dolgozik, 2006. július 1-től művésztanári, 2019. február 1-től mesteroktatói besorolásban. Kísért balett képesítővizsgákat id. Nagy Zoltán, Koren Tamás, Jeneses Andrea és a néptánc tagozaton Csillag Pál balettmesterek mellett; zongorázik az alsóbb évfolyamokban is. Kísért próbákat Kun Zsuzsa, Flóra Kajdani és más balettmesterek mellett. Tanulmányúton járt Kun Zsuzsa mesternővel Moszkvában és vendégszerepelt Belgrádban. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1988).

III. GIMNÁZIUMI TANÁROK, ELMÉLETI OKTATÓK

Ágoston-Vas Ottilia

Gimnáziumi tanár, igazgató. Nagyváradon (Románia) született, 1967. augusztus 23-án. 1992-ben végzett kémia-fizika tanári szakon a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen. Az ELTE Informatika Karán 2000-ben informatika tanári, a Természettudományi Karon 2009-ben kiegészítő középiskolai kémia tanári diplomát szerzett. A BMGE Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán 2012-ben közoktatásvezetői szakképesítést szerzett és pedagógus szakvizsgát tett. Pedagógusként több erdélyi és hazai iskola, oktatási stúdió, alternatív oktatóműhely munkájában vett részt. Az MTF/MTE Nádasi Ferenc Gimnáziumában 2000. július 24-től tanít. Az alternatív oktatási módszerek alkalmazásában szerzett évtizedes tapasztalatai segítségével szívesen alkalmazta a tananyag akár egyénre szabott, differenciált összeállítását, vagy éppen a különböző hazai és nemzetközi informatikai oktatási modulok tananyagba emelését. A gimnázium igazgatóhelyetteseként 2010. augusztus 1. és 2014. június 30. között tevékeny szerepet vállalt a *TÁMOP – Innovatív iskolák* pályázat megvalósításában, akárcsak a 2012-es új helyi tanterv természettudományos részének kidolgozásában. A többcélú intézmény 2014-es létrejöttékor részt vett annak SZMSZ-e, házirendje és pedagógiai programja kidolgozásában. A többcélú intézmény (MTF Nádasi Ferenc Gimnázium és Kollégium) igazgatói posztjára kiírt nyílt pályázatot elnyerve 2014. július 1-től annak központi igazgatója. Vezetése alatt kidolgozták az intézményi önértékelések rendszerét, 2020-ban pedig sikeresen akkreditáltatta a bevezetésre kerülő NAT-tal harmonizáló legújabb pedagógiai programunkat és az egyedi megoldásokat alkalmazó helyi tantervünket. Kitüntetése: Magyar Arany Érdemkereszt (2014).

Almássy Balázs

Gimnáziumi tanár, igazgató. Budapesten született, 1976. május 11-én. A Károli Gáspár Református Egyetemen 1999-ben magyar szakos, 2001-ben történelem szakos bölcsész-tanári diplomát szerzett. 2002–2004-ben a Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán Európai uniós szakértői és Strukturális Alapok projektmenedzseri, 2008–2010-ben a Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán pedig a kiadói szerkesztői szakirányú továbbképzéseken szerzett diplomát. A BMGE Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán 2014–2016 között közoktatásvezetői szakképesítést szerzett és pedagógus szakvizsgát tett. 2014-ben irodalomtörténetből doktori (PhD) fokozatot szerzett az ELTE BTK-n. Az MTF/MTE pedagógusaként

2002. szeptember 1-től kollégiumi nevelőként dolgozott, 2003-tól áttanított a gimnáziumba. 2004. július 1-től a gimnázium főállású tanára. Osztályfőnök volt a 2008-ban, 2015-ben, 2020-ban és a 2024-ben érettségizett évfolyamoknál. Érzékenyen reagál diákjai gondjaira, mindenben segíti őket. A tanítás mellett folyamatosan publikál irodalomtörténeti tanulmányokat. Kutatótanári minősítését 2015-ben nyerte el. A gimnáziumnak 2014. augusztus 25-től igazgatóhelyettese, 2015. július 1. – 2020. augusztus 31. között intézményegység-vezetője (igazgatója) volt. Részt vett a többcélú intézmény alapdokumentumainak kidolgozásában, a pedagógusok intézményi önértékelési rendszerének megalkotásában, koordinátora és közreműködője volt a 2020-as pedagógiai program létrehozásának. 2022-ben elnyerte a Magyar Tudományos Akadémia Pedagógus Kutatói Pályadíját.

Antónyné Benkő Ágnes

Pedagógus, kollégiumi nevelőtanár, igazgató. Miskolcon született, 1951. március 9-én. A Testnevelési Főiskola középiskolai testnevelő tanár szakán végzett 1969–73 között. 1984–88-ban elvégezte az MSZMP Politikai Főiskolája filozófia szakát. Kajakozóként K2-ben többszörös ifjúsági bajnok, 1974-ben kajak edzői képesítést szerzett. 1973–75-ben az FTC, majd a Központi Sportiskola edzője, 1973–83 között általános iskolai tanár, közben rövid ideig úttörőházi igazgatóhelyettes. 1983–86-ban iskolaigazgató Budapesten. 1986–90-ben az MSZMP VII. Kerületi Bizottsága oktatási és ifjúsági ügyekkel foglalkozó munkatársa, majd rövid ideig az Erzsébetvárosi SE szervezője. Innen pályázta meg Az MTF Diákotthonának igazgatói tisztségét, amelyet 1990. szeptember 1-től 2011. július 31-ig, nyugdíjba vonulásáig betöltött. Rendkívüli munkabírást sportolói múltja alapozta meg: a „megemelt csapásszámot” életvezetési elvként, az élet minden területén, így munkája során is alkalmazta. A kollégiumnak nem lehetett olyan eldugott szeglete, amelyre ne lett volna gondja. S ilyen alaposan ismerte a diákotthon minden fiatal lakóját is. Személye biztonságot, kiszámíthatóságot jelentett a növendékek számára. Az évtizedekig működő és számos hátrányos helyzetű kollégistát segítő Hóvirág Diákjóléti Alapítvány egyik életre hívója és kuratóriumi alelnöke volt. Igazgatása alatt költözött vissza a kollégium a Pillangó utcából az Amerikai útra, immár az egységes campusra. Kitüntetése: Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2004).

Becserné Szalay Emma

(korábban: Kovács Istvánné; névváltozat: Becser Ernő-né) gimnáziumi tanár. Budapesten született, 1945. július 19-én. Szinte gyermekkorától dolgoznia kellett, 1961–74 között ipari vállalatok adminisztrációs alkalmazottja volt a fővárosban, majd Nagykovácsán. Csak 1971-ben tudott leérettségizni a dolgozók gimnáziumában. 1974-től Nagykovácsán kollégiumi nevelő, 1977-től általános iskolai tanár. A szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán 1975–79 között szerzett biológia-földrajz szakos általános iskolai tanári oklevelet. Az ÁBI/MTF pedagógusaként 1980. szeptember 1-től kollégiumi nevelő, 1984. szeptember 1-től 2012. december 29-ig általános iskolai, majd gimnáziumi tanár (2000. október 16-tól nyugdíjasként). Szeretetre méltó személyisége miatt mindenki „Emmi néni”-jeként volt meghatározó, legendásan népszerű alakja előbb a Gellért-hegyi, egykor pálos kolostorként üzemelő kollégiumnak, majd az általános iskolának. Az intézményben töltött közel 30 éve alatt nem volt olyan diák, akinek ne fűződött volna hozzá valamilyen kedves, személyes élménye. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1985), Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (2006), NFG Nádasi Ferenc-díj (2011). Elhunyt Budapesten, 2019-ben.

Benyő Hedvig

Gimnáziumi tanár, nyelvtanár. Budapesten született, 1954. május 8-án. Az ELTE magyar-angol középiskolai tanári szakán végzett 1982-ben. 1979–90 között nevelőtanári, illetve oktatási és közművelődés szervezői munkakörökben dolgozott szakoktatási és kulturális intézményekben és vállalatoknál. Az MTF pedagógusaként 1990. szeptember 1-től 1992. augusztus 15-ig angol nyelvtanár a gimnáziumban, 1992–93-ban óradíjas oktató. 1995. július 1-től az Idegennyelvi Lektorátus főiskolai nyelvtanára, 2001. január 1-től 2006. június 30-ig főiskolai adjunktusa. 2006. július 1-től az Elméleti Tanszék főiskolai adjunktusa 2017. november 7-ig. 2017 óta szellemi szabadfoglalkozású fordító és nyelvtanár. Nyelvi lektorátusi státusza folytán a művész- és pedagógusképző felnőtt nyelvi csoportjait, ezzel párhuzamosan a gimnáziumban az alsóbb évfolyamos és a gimnazista diákokat egyaránt tanította. Gimnáziumi osztályfőnökként négy osztályt kísért el az érettségiig. Emlékezetes szalagavatóit ma is emlegetik. Esetében megadatott az a kivételes lehetőség, hogy két olyan nyelvi csoportot is oktathatott itteni pályája során, akiket kiskoruktól, 5. osztálytól a diploma-szerzésig kísért. Iskolai munkája során a nyelvi bemutatók és versenyek egyik fő szorgalmazója és szervezője. A 2000-es években az országos „diplomamentő” program intézményi felkészítője és egyik vizsgáztatója. Több

évtizedig a *Táncstudományi Közlemények* című folyóirat rendszeres fordítója, a 90-es évektől a főiskola idegennyelvű szakmai szöveggyűjteményének angol nyelvű társszerzője. A Martha Bremsertől 2009-ben megjelent *50 kortárs koreográfus* című kötet társszerzője. Kitüntetései: Arany Katedra Emlékplakett (2000).

Bernáth László

Elméleti oktató. Szombathelyen született, 1955. január 4-én. Pszichológus. Az érettségi mellett finommechanikai műszerész szakképzettséget szerzett. Az egri Ho Si Minh Tanárképző Főiskola Budapesti Tagozatán 1980-ban szerzett matematika-fizika szakos általános iskolai tanári oklevelet. 1982–87 között elvégezte az ELTE pszichológia szakát. A Pécsi Tudományegyetemen 2006-ban pszichológiából doktori (PhD) fokozatot szerzett, az ELTE-n 2014-ben habilitált. 1980–1982 között a Budapest XIII. kerületi Gyöngyösi úti Általános Iskola tanára. 1987-től oktat az ELTE Tanárképző Főiskolai (ma: Pedagógiai és Pszichológiai) Karán, ahol tanársegéd-től egyetemi docensi munkakörig jutott el. 2019-ben nyugdíjazták. 2020. január 15-i hatállyal egyetemi tanári kinevezést kapott, ekkor reaktiválták, és az ELTE professzora lett. Oktat a Pécsi Tudományegyetem Pszichológiai, valamint az ELTE Pszichológiai és az ELTE Neveléstudományi Doktori Iskolájában. Az MTF/MTE további jogviszonyban foglalkoztatott oktatójaként 1998-tól óradíjas oktató, 2002. február 1-től főiskolai adjunktus, 2004. szeptember 1-től főiskolai docens, 2018. október 1-től 2019. szeptember 4-ig egyetemi docens. 2019-ben egyetemi magántanár kitüntető címet kapott. 2019–2020-ban óradíjas oktató. 2020. április 15-től haláláig, ismét munkaviszonyban, egyetemi tanár. Az MTF-en a '90-es évek végétől táncpedagógusképzés korszerű pszichológiai tantárgyblokkjának kidolgozója és megvalósítója. Kitüntetései: ELTE Pro Universitate Emlékérem ezüst fokozata (2018), ELTE Pro Ingenio Nívódíj (2022), ELTE Pedagógusképzéséért Díj (2023). Elhunyt Budapesten, 2024. július 24-én.

Bogdány Ferenc

Gimnáziumi tanár, nyelvtanár, az ÁBI Általános Iskolája és Gimnáziuma alapító igazgatója. Szászrégenben (ma: Románia) született, 1919. augusztus 12-én. A budapesti tudományegyetemen 1942-ben szerzett német-francia szakos középiskolai tanári oklevelet. Az ELTE-n 1971-ben nyelvtudományból egyetemi doktori címet szerzett. 1942–45-ben a Toldy Ferenc Gimnázium helyettes tanára, 1948–50-ben igazgatóhelyettese. 1945–48-ban a Választási és Közoktatásiügyi Minisztérium munkatársa. 1950–51-ben tankerületi főigazgató, majd a Fővárosi Tanács

Oktatási Osztályának főelőadója. 1951. szeptember 1-jével megbízást kapott az egy évvel korábban létrehozott ÁBI közismereti oktatási intézményi struktúrájának kialakítására, majd az ÁBI általános iskolájának igazgatója lett. Ő tekinthető a nyolcosztályos általános iskola, majd 1954-től a négyosztályos gimnázium valódi „alapító atyjának”. 1972. augusztus 31-ig vezette az intézményt, s egyidejűleg a felsőoktatást megalapozó oktatási egységek kimunkálásán fáradozott. 1963–72 között az akkor Művészképzőnek nevezett, érettségi utáni oktatást keretbe foglaló szervezeti egység vezetője és tanára volt. 1969–72-ben a művészetelméleti munkaközösség vezetője. Rendkívüli hozzáértéssel válogatta össze az oktatói testületet, egyes tantárgyak fejlesztésében úttörő munkát végzett. Francia nyelvű tanjegyzetet írt és az ő vezetésével történtek meg az első kísérletek a helyi tantervek kialakítására, a mozgástanatomia és a beszéd-művészet tantárgyként való elismertetésére. 1972–79 között az Országos Pedagógiai Intézet főmunkatársa, az Idegen Nyelvek Tanszéke főiskolai docense, a francia nyelvoktatás országos szakfelügyelője. 1978–92 között a Magyar Képzőművészeti Főiskola nyelvtanára, 1979–91-ben az Idegennyelvi Lektorátus vezetője, 1992–2002 között óradíjas nyelvtanár. Több nyelvkönyv szerzője, 1990-től haláláig a *Képes Nyelvemester* című folyóirat főszerkesztője. Kitüntetései: Miniszeri dicséret (1955, 1961, 1967), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1965, 1972), NDK Népek Barátsága Ligája „Ezüst érdemérem” (1974), Kiváló Munkáért (1978), francia Akadémiai Pálmaágag (Palme Académiques) tiszti fokozata (1978), Lőrinc György-díj (2003). Elhunyt Budapesten 2004. augusztus 27-én.

Bolvári-Takács Gábor

(1992-ig Takács) elméleti oktató, az MTE rektora. Sárospatakon született, 1967. március 15-én. Ugyanitt érettségizett 1985-ben. 1992-ben a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen történelem szakos középiskolai tanári és közművelődési előadói oklevelet, 1995-ben a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán jogász diplomát szerzett. A Kossuth Lajos Tudományegyetemen 1998-ban neveléstudományból PhD fokozatot szerzett, 2009-ben ugyanott habilitált. 1985–86-ban a KLTE Egyetemi Könyvtár könyvtárosa, 1992–93-ban Budapesten a Kulturális Innovációs és Továbbképző Vállalat tudományos kutatója, 1992–97-ben a Magyar Filmintézet külső munkatársa. Az MTF/MTE munkatársaként 1993. december 1-től 1998. február 28-ig ügyvivő-szakértő, egyidejűleg 1997–98-ban óradíjas oktató. 1998. március 1-től tudományos főmunkatárs, 2007. július 1-től főiskolai tanár, 2015. augusz-

tus 1-től egyetemi tanár az Elméleti (2018. augusztus 15-től Művészetelméleti) Tanszéken. Tantárgyai: kulturális menedzselés, kommunikáció, filmtörténet, kutatómódszertan, tanári hatékonyság fejlesztése. Vezetői megbízásai: 1993. december 1. – 1998. december 31. között főtitkár, 2007. március 5-től rektorhelyettes, 2007. december 15-től 2009. augusztus 31-ig tudományos és igazgatási rektorhelyettes. 2008. március 23. – 2009. május 14. között a rektori jogkör gyakorlója. 2017. március 1-től ismét rektorhelyettes, 2018. augusztus 16-tól 2021. július 31-ig rektor. Egyidejűleg 2000–2008-ban a Matáv (utóbb: Magyar Telekom) Szimfonikus Zenekar ügyvezető igazgatója, 2012–2017-ben a Honvéd Együttes ügyvezető igazgatója, 2021-től a Tokaj-Hegyalja Egyetem (Sárospatak) tanszékvezető egyetemi tanára, 2021. augusztus 1. – 2022. május 31. között a Tokaj-Hegyalja Egyetem megbízott rektora. Széles körű tudományos kutatómunkát végez, 1997–2002 és 2010–2020 között az MTF/MTE-n OTKA kutatócsoport-vezető. 1998-ban az Amsterdam School of the Arts magyar állami ösztöndíjas kutatója. Kutatási területei: Művészet és hatalom a 20. század második felében; A művészeti felsőoktatás története; A táncművészképzés története a 19–20. században; Sárospatak helytörténete és neveléstörténete. Tudományos szerkesztői tevékenysége keretében a *Zempléni Múzsza* társadalomtudományi és kulturális folyóirat alapító főszerkesztője, a *Táncstudományi Közlemények* című folyóirat szerkesztőségi, valamint a *Tánc és Nevelés* című folyóirat szerkesztőbizottsági tagja, az MTF/MTE tankönyv- és jegyzetsorozata, a *Táncművészet és tudomány*, *A magyar táncművészet nagyjai*, valamint a *Hegyaljai Helikon* könyvsorozatok szerkesztője. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának alapító tagja (2010-től), titkára (2010–2017), elnökhelyettese (2018–2020), elnöke (2024-től). A Magyar Comenius Társaság elnöke, az MTA-MAB Teleki József Akadémiai Klub ügyvezető alelnöke. Kitüntetései: Kiváló Ifjúsági Vezető (1987), MTA DAB Díj (1998), MTA Stratégiai Kutatási Pályázat Fődíja (1999), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2011), Comenius Emlékérem (2016), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncstudományért-díj (2018), Sárospatak város Pro Urbe Díj (2019), Király István-díj (2023).

Bólya Anna Mária

(egy időben Sziklaváriné) elméleti oktató. Budapesten született, 1968. október 2-án. Zene- és táncművész. A nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán 1994-ben ének-zene és zeneelmélet szakos tanári oklevelet, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen 1998-ban egyetemi kiegészítő oklevelet szerzett. Emellett 1995-

ben hittanári oklevelet, 2003-ban az MTF-en táncelméleti szakírói oklevelet szerzett. 2016-ban PhD oklevelet kapott néprajz-kulturális antropológia szakterületen a Debreceni Egyetemen. Az MTF/MTE pedagógusaként 1994. szeptember 1-től gimnáziumi tanár, 1996. január 1-től főiskolai tanársegéd, 2004. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2017. szeptember 1-től 2023. november 5-ig egyetemi docens. A kezdetekkor a 10-14 éves korosztályt tanította, emlékezetes nyári zenei táborokat szervezett számukra. Kamarakórusával 1999-ben a Zeneakadémián ezüst minősítést kapott az Éneklő Ifjúság hangversenyen. Részt vett egy új szempontú, korosztályos zeneoktatási rendszer kialakításában. 1999-től tevékenysége szerteágazóbb lett, új irányokat vett. A zeneelméleti, zenetörténeti, tánc-történeti kurzusok mellett a tantárgyfejlesztés, e-learning tanfolyamok összeállítása, tantárgyi digitalizáció, oktatás- és kutatásfejlesztés, tudománynpszerűsítés témaköreiben munkálkodik. Számtalan tanulmányúton járt táncos képzési és tánc-kutatási intézményekben az ERASMUS-program keretében, s főleg Macedóniában kutatott. A Magyar Művészeti Akadémia Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézete Művészeti Osztályának tudományos főmunkatársa. Az MTA Tánc-tudományi Munkabizottságának tagja (2017-től). Kitüntetései: Macedón Köztársaság Budapesti Nagykövetsége Elismerő Oklevele (2014).

Bor István

Gimnáziumi tanár, elméleti oktató. Budapesten született, 1928. december 2-án. Az ELTE BTK-n magyar és történelem szakos (1951), majd a Lenin Intézetben filozófia szakos (1957) tanári oklevelet szerzett. 1951–54-ben a Képző- és Iparművészeti Gimnázium tanára, 1954–57-ben fővárosi kerületi tanácsoknál oktatásügyi előadói munkakörben dolgozott. Az ÁBI/MTF pedagógusaként 1957. október 22-től gimnáziumi tanár (1967-től mellé-kállásban), 1976. szeptember 1-től főiskolai adjunktus a Művész-képzőn, majd 1983-tól az Elméleti Intézetben 1996. február 29-ig, amikor nyugalomba vonult. Esztétikát, filozófiát, filmtörténetet oktatott, s részt vett a főiskolává történő átszervezés munkáiban. Egyidejűleg 1960-tól a Budapesti Műszaki Egyetem Filozófia Tanszékének tanársegédje, majd egyetemi adjunktusa, 1967-től főállásban. Jegyzetanyagokat, szakcikkeket publikált, sajtó alá rendezte édesapja, Bor Pál festőművész emlékiratait. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1979), Szocialista Kultúráért (1988), Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (1995).

Dudich Endréné

(Willi Margit) gimnáziumi tanár. Budafokon született, 1938. február 21-én. Az ELTE TTK-n biológia-földrajz

szakos tanárként végzett 1961-ben. 1961–64-ben a Kartográfiai Vállalat térképszerkesztő gyakornoka. Az ÁBI/MTF Általános Iskolájában és Gimnáziumában 1964. szeptember 1-től 1999. augusztus 31-ig gimnáziumi tanár, 1993. szeptember 1-től nyugdíjasként. Közben 1987–91-ben férje külszolgálatára miatt fizetés nélküli szabadságon volt. 2006. szeptember 1-től 2008. június 30-ig óradíjas tanár. Meghatározó személyisége volt az intézménynek: táncosok, artisták, zenészek generációit tanította, nevelte nagy empátiával. Rendkívül fogékony volt a kamaszok problémáira, finom érzéke volt azok megoldására. Tudása, műveltsége tette lehetővé azt a könnyedséget, amellyel tevékenykedett. Az első évtizedekben biológiát és földrajzt tanított. A nyolcvanas években a gimnázium természettudományi munkaközösségének vezetője. Rendszeresen osztályfőnök. Biológia óráin a testükkel dolgozó növendékek számára fontos ismereteket kiemelten kezelte. Az évek során iskolánk speciális igényeinek megfelelően Mozgástanatomia címmel új tantárgyat dolgozott ki, ehhez jegyzetet írt. Munkája beépült az 1998-ban elkészült, és azóta is alkalmazott helyi tantervbe. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1978). Elhunyt 2016-ban.

Fiers Jolán

Gimnáziumi tanár, igazgató. Celldömölkön született, 1953. január 20-án. Matematika-fizika szakos középiskolai tanárként végzett az ELTE Természettudományi Karán 1973–78-ban (oklevél: 1979), a szombathelyi Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán pedig 1983–85-ben ének-zene tanári oklevelet szerzett. 1999-ben számítástechnikai szoftver-üzemeltető, 2000-ben oktatás-informatikus OKJ-bizonyítványt szerzett. 2004-ben közoktatás vezetői szakvizsgát tett a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. 1978–85 között általános iskolai tanár a főváros VII. kerületében. Az ÁBI/MTF/MTE pedagógusaként 1985. augusztus 15-től 2017. június 30-ig gimnáziumi tanár (2016. január 20-tól nyugdíjasként). 2001. augusztus 1-től a gimnázium igazgatóhelyettese, 2009. szeptember 1-től 2015. június 30-ig a gimnázium igazgatója (2014. július 1-től mint intézményegység-vezető). 2017 óta óradíjas tanár. 2014-ben mesterpedagógus minősítést kapott. Igazgatása alatt a 2012-es NAT-tal harmonizáló új pedagógiai program, házirend, SZMSZ, új egyedileg akkreditált helyi tanterv került elfogadásra, a TÁMOP Innovatív iskolák pályázati felelőseként jelentős intézményi fejlesztéseket valósított meg a gimnáziumban. Tanfelügyeleti és pedagógusminősítő szakértő, az Oktatási Hivatal minősítési rendszerében minősítő bizottsági elnöki és szakos szakértői feladatokat lát el. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1989), Magyar

Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2005), NFG Nádasi Ferenc-díj (2014), Magyar Arany Érdemkereszt (2015).

Fuchs Livia

Elméleti oktató. Budapesten született, 1947. december 6-án. Tánc-történész, szakíró. Az ELTE BTK népművelés-esztétika szakát 1972–77-ben, a Színház- és Filmművészeti Főiskola színházelmélet és dramaturgia szakát 1982–85-ben végezte el. 1969–72 között Budapesten fényképész. 1969–78-ban a Vasas Művészegyüttes táncosa, közben 1972–74-ben a Huszonötödik Színház táncosa és színésze. Folyamatosan, egyetemi éveitől kezdve publikál országos kulturális folyóiratokban és hetilapokban. Számos tanulmány, cikk, szakmai kiadvány és könyv szerzője vagy szerkesztője. 1977–82 között a *Táncművészet* folyóirat belső munkatársa. 1982–88 között a Magyar Táncművészek Szövetsége Táncarchívumának vezetője, egyidejűleg 1976–89-ben a szövetség Tudományos Tagozatának titkára. 1988–89-ben a Magyar Színházi Intézethez csatolt Táncarchívum vezetője. A *Táncstudományi Tanulmányok* és a *Külföldi Szemle* című időszaki kiadványok szerkesztője. Az ÁBI/MTF/MTE tánc-történet tanáraként 1980–81-ben óradíjas oktató, 1989. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1995. február 15-től főiskolai docens 2013. június 30-ig, nyugalomba vonulásáig. 2013–18 között ismét óradíjas oktató. 1994. szeptember 12-től 1998. augusztus 31-ig a Táncstudományi és Művelődéseméleti Tanszék vezetője. 2019. november 5-én címzetes egyetemi docens kitüntető címet kapott. Folyamatosan részt vett az intézmény tudományos kutatásaiban és projektjeiben. 2010–2020 között az MTF/MTE OTKA kutatócsoportjának tagja. A 2021-ben újraindult *Táncstudományi Tanulmányok* egyik szerkesztője. 2004–2015 között a Budapest Kortárs Tánc Főiskolán is oktatott. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1978), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (1997).

Fügedi János

Elméleti oktató. Budapesten született, 1953. július 15-én. Tánc-kutató, etnokoreológus. A Budapesti Műszaki Egyetem Villasmérnöki Karán végzett 1976-ban. Az ELTE Neveléstudományi Doktori Iskolájában 2003-ban PhD fokozatot szerzett, ugyanitt 2021-ben habilitált. Nyolc évig táncolt a Magyarországi Nemzetiségek Központi Tánc-együttesében, az ELTE Táncegyüttesben, majd a Bihari Táncegyüttesben; Kricskovics Antaltól Novák Ferencig többek keze alatt ismerkedett a kelet-közép-európai néptánc-cal. 1973 és 1976 között a Népművelési Intézetben néptánc-kutatói képzést végzett. A tánc-lejegyzés, a mozdulatelemzés, a motívum-kutatás és (a módszer leg-nagyobb hazai tekintélye, Szentpál Mária tanítványaként)

a Lábán-kinetográfia egyik legkiválóbb hazai szakértője volt. Nemzetközi szervezetek vezetőségi tagja, kutatási projektek vezetője, számos tanulmányt és könyvet pub-likált. 1987-től az MTA (később: HUN-REN Magyar Ku-tatási Hálózat) Zenetudományi Intézete Népzene- és Néptánc-kutató Osztály és Archívumának tudományos munkatársa, főmunkatársa, 2012-től a Néptánc-kutató Csoport vezetője. Az ÁBI/MTF/MTE mozdulatelemzés és táncjelírás tanáraként a néptánc-művész és néptánc-pedagógus-képzésben 1987-től óradíjas oktató, 1992. szeptember 1-től tanársegéd, 1993. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2008. október 1-től egyetemi docens, 2015. szeptember 1-től főiskolai tanár, 2021. szeptem-ber 1-től egyetemi tanár. 2021. szeptember 1-től 2023. január 17-ig a Vályi Rózsi Könyvtár, Levéltár és Tánc-tudományi Kutatóközpont igazgatója. Aktív szervezője és résztvevője az egyetem fontos kutatási programjainak. Az ELTE Néprajzi Tanszék (2002–2003) és a Szegedi Tudományegyetem (2009–2015) vendég-tanára, a Chore-omundus Nemzetközi Táncantropológus Képzés tanára 2013-tól. A Lábán Kinetográfia Nemzetközi Tanácsa (ICKL) alelnöke (2005–2015), elnöke (2015–2022). Az MTA Tánc-tudományi Munkabizottságának alapító tagja (2010-től), alelnöke (2024-től). A Magyar Tánc-tudományi Társaság elnöke 2020-tól. A 2021-ben újraindult *Tánc-tudományi Tanulmányok* című sorozat egyik szerkesztője. Kitüntetései: Magyar Tánc-művészek Szövetsége Tánc-tudományért-díj (2013), Pesovár Ernő emléklakett (2017), Magyar Arany Érdemkereszt (2020), Martin György-díj (2023). Elhunyt Budapesten, 2025. január 31-én.

Gara Márk

Elméleti oktató. Budapesten született 1975. december 26-án. Tánc-történész, szakíró. A Kertészeti és Élelmiszer-ipari Egyetemen 1994–99-ben kertézmérnöki oklevelet szerzett. Az MTF táncelméleti szakíró szakát 2000–2003 között végezte el. A Színház- és Filmművészeti Egyetem Doktori Iskolájának hallgatója (2016–2020), PhD fokozatot szerzett 2022-ben. Értekezésének címe: *A zenés színpad bűvöletében: Oláh Gusztáv életműve*. Kutatási területe a 19. és 20. századi egyetemes és ma-gyar tánc-történet, különös tekintettel a két világháború közötti és az államszocialista korszak hazai viszonyaira. 2008-tól ír és szerkeszt műsorfüzeteket az Operaház számára. 2001–2011 között a *Zene Zene Tánc*, 2010-től a *Parallel*, 2012–2015 között az *Opera Magazin*, 2014-től a *Táncművészet* című folyóiratok állandó szerzője. Az MTF/MTE oktatójaként 2003-tól óradíjas oktató, 2008. augusztus 31-től tanársegéd, 2012. szeptember 1-től művész-tanár, 2016. szeptember 1-től ismét tanársegéd,

2022. október 1-től egyetemi docens. Oktatott tárgyai: egyetemes és magyar tánc történet; alkotók és műhelyek. 2010–2020 között az MTF/MTE OTKA kutatócsoportjának tagja. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának tagja (2024-től). Az *európai színpadi tánc története* című tankönyv (2014) társszerzője.

Gelenczey-Miháltz Alirán

Elméleti oktató. Budapesten született, 1951. szeptember 23-án. Filozófus, kultúrtörténész. Zongoraművésznek készült, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába járt. Az ELTE magyar-filozófia szakát 1970–75 között végezte el, közben művészettörténeti és esztétikai speciálkollégiumokat hallgatott. 1991-ben ógörög szakon diplomázott, időközben nemzetközi marketing szakképesítést is szerzett (1989). Az ELTE BTK-n 2003-ban politikai filozófiából PhD fokozatot szerzett. 1975–76-ban a Képző- és Iparművészeti Lektorátus művészeti előadója, 1977–81-ben a BME Tanszékközi Dokumentációs Csoportjának tudományos segédmunkatársa és óradíjas oktatója. Az ÁBI/MTF/MTE oktatójaként 1982. augusztus 15-től gimnáziumi tanáraként magyart, angolt és világnézetet tanított. 1983. szeptember 1-től tanársegéd az Elméleti Intézetben, művészettörténetet oktatott. 1990. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1996. november 1-től főiskolai docens, 2008. október 1-től egyetemi docens, 2015. szeptember 1-től 2021. szeptember 22-ig főiskolai tanár. 2021-től óradíjas oktató. Egyidejűleg Oktatott más hazai egyetemen is, többek között művészettörténetet, művelődéstörténetet, etikát. Kutatási területe az ógörög filozófia és az európai kulturális emlékezet. Jelentősebb publikációi között Platón és Xenophón fordítások és tanulmányok szerepelnek.

Horváth Károlyné

(Bánky Teodóra; névvaltozat: Horváthné Bánky Dóra) gimnáziumi tanár, nyelvtanár, igazgató, az ÁBI iskolai tantestületének alapító tagja. Székesfehérváron született, 1928. március 18-án. Francia-német szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett, majd 1959–62 között elvégezte a pedagógusok ideológiai továbbképző tanfolyamát. 1950. szeptember 1-jén, friss diplomásként lett az ÁBI Általános Iskolájának tanára és részt vett az akkor létesült intézmény oktatásszervezési rendszerének kialakításában. 1952. szeptember 1-től az iskola igazgatóhelyettese, 1981. szeptember 1-től 1985. augusztus 31-ig igazgatója. Közben 1977. november 1. és 1978. október 31. között megbízott igazgató. 1986. január 1-től nyugdíjasként az ÁBI/MTF Elméleti Intézetében főiskolai adjunktus, 1995. január 1-jétől 1995. augusztus 31-ig az Idegennyelvi Lektorátus nyelvtanára. Több intézeti

évkönyvet szerkesztett. Munkásságának fő célkitűzése az volt, hogy a táncművészet művelői szellemi képességeiket is kifejleszthessék. Nyelvtanári minőségében kiemelten fontosnak tartotta a modern, interaktív módszert. Folyamatosan munkatársa volt különböző tankönyvszerzőknek, 1977-től 1996-ig a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat nyelviskolájának tanára volt. Publikációi többek között: *Pedagógiai és pszichológiai alapismeretek*, *Négy nyelvű szöveggyűjtemény*, német és francia interaktív tankönyvek. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1961), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1970), Miniszteri dicséret (1975), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1981), Április Negyedike Érdemrend (1985).

Illés Sándorné

(Weisz Erzsébet) gimnáziumi tanár. Budapesten született, 1914. december 30-án. A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1938-ban szerzett természettan-vegytan-mennyiségtan szakos középiskolai tanári oklevelet. 1948-ig magántanítványokkal foglalkozott. 1949–51-ben gimnáziumi tanár Budapesten (II. Rákóczi Ferenc Gimnázium, Teleki Blanka Gimnázium). 1951. szeptember 1-től 1973. augusztus 31-ig, nyugdíjba vonulásáig az ÁBI általános iskolai, majd gimnáziumi tanára. Matematika-, fizika- és kémiatanárként meghatározó módon járult hozzá a természettudományos tárgyak struktúrájának megalapozásához, a balettnövendékek számára leginkább megfelelő módszerek és tananyag kialakításához. Kísérleteken alapuló szemléltetést alkalmazott, fotószakkört vezetett. Osztályfőnökként szeretettel támogatta, nevelte tanítványait. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1965), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1970).

Imre Ildikó

Gimnáziumi tanár, nyelvtanár. Budapesten született, 1959. november 2-án. Az ELTE angol szakát 1979–85-ben, portugál szakát 1983–88-ban végezte el. Egyetemi tanulmányai mellett 1979–85 között angol szakfordítóként dolgozott. 1985. szeptember 1-től 1994. december 31-ig és 2006. július 1-től 2017. július 21-ig az ÁBI/MTF/MTE gimnáziumi tanára, közben 1995. január 1-től 2006. június 30-ig a főiskola akkor létrehozott Idegennyelvi Lektorátusának főiskolai nyelvtanára. Angoltanári munkáját rendkívüli alaposág, részletekre figyelés, módszeresség jellemezte. Felkészítő tevékenysége eredményeként számos tanítványa megszerezte a diplomához szükséges nyelvvizsgát, sőt nem egy diákja később angol szakot végzett. Osztályfőnökként diákjaihoz szigorú, de lelkiismeretes, törődő, támogató magatartással viszonyult. Számos emlékezetes program szervezője, olykor karácsonyi partik, közös főzések háziasszonya volt. 1991-

ben a végzős néptánc-tagozatosokkal tolmácsként Japánban járt. 1995-ben lefordította Joseph H. Mazo *A modern amerikai tánc története* c. könyvét, 1997-ben társszerzőként jegyezte az MTF *Négy nyelvű szöveggyűjteményének* angol fejezetét. 2017-ben diplomáciai szolgálatba állt, Lisszabonban nagykövetségi alkalmazott lett, emiatt fizetés nélküli szabadságra ment. Jogviszonya az MTE-n 2021. június 30-án szűnt meg.

Juhász Mónika

Gimnáziumi tanár. Budapesten született, 1965. szeptember 26-án. Az ELTE magyar-történelem szakán végzett 1989-ben, majd 2005-ben az ELTE PPK múzeumpedagógia szakán diplomázott. Az MTF/MTE gimnáziumi tanárként 1991. augusztus 16. óta a végzi példamutató igényességű oktató-nevelő munkáját. Az élethosszig tartó tanulás jegyében máig mintegy 60 szaktárgyi és módszertani ismeretbővítő továbbképzésen vett részt. Szerzett tudását nagy hatékonysággal ülteti át mindennapi tanítási gyakorlatába. A kezdetektől osztályfőnök. A diákközösségeket szigorú következetességgel gondozza, az egyes tanulókkal személyükre figyelő, egyéniségüket kibontakoztatni próbáló kapcsolatot épít. Bel- és külföldi tanulmányutakat (Olaszország és Görögország, Malaga) szervezett, részt vett a „Határtalanul” programban. A tanulók kultúra iránti igényének felkeltése céljából számtalan múzeum-, mozi-, színház- és operalátogatást tett lehetővé pályázati keretek közt. Mesterpedagógus. 2009. szeptember 1-től 2010. augusztus 31-ig a gimnázium igazgatóhelyettese volt. 2010 óta szerepel az országos érettségi vizsgaelnöki, valamint a szakértői névjegyzékben. Kitüntetései: Magyar Ezüst Érdemkereszt (2023).

Kaán Zsuzsa

(Kálmánné) gimnáziumi tanár, elméleti oktató. Újpesten született, 1946. július 28-án. Táncművész, szakíró. Gyermekkorában klasszikus balettet tanult, 1962–68 között színházi táncosként egyebek mellett a Nemzeti Színházban és Bartók Gyermekszínházban lépett fel. 1964–69 között az ELTE-n matematika szakos középiskolai tanári és filozófia szakos előadói oklevelet szerzett. Friss diplomásként került az ÁBI-ba, ahol 1969–70-ben az ÁIG iskolatitkára, 1970. szeptember 1-től gimnáziumi tanár, 1978. szeptember 1-től főiskolai tanársegéd, 1985. július 1-től 1989. július 1-ig főiskolai adjunktus az Elméleti Intézetben. Táncművészeti tanított, emellett kezdeményezte és szervezte a főiskola Koreográfiai Stúdióját (1978–81). Nevéhez fűződik, hogy érettségi tárgy, majd főiskolai államvizsga tárgy lett a táncművészet. Közben óradíjas a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Filozó-

fia Tanszékén. Táncművészeti és tánckritikusként az 1970-es évektől folyamatosan publikált szaktanulmányokat és főiskolai jegyzetet, cikkei rendszeresen megjelentek napilapokban és a kulturális sajtóban. Két nagyszabású képes monográfiáját Seregi Lászlóról (2005) és Kun Zsuzsáról (2010) írta. 1991-ben átvette és újjászervezte a *Táncművészet* című szakmai lapot, s főszerkesztőként, majd 1992-től a felelős kiadóként (tulajdonosként) is ez volt a fő tevékenysége, haláláig. Ennek keretében 2000-ben elindította az *Élet & Mozdulat* című testkultúra magazint, 2006-ban pedig a *Táncvarázs* című verseny- és divattánc lapot. Folyamatosan törekedett a táncművészet és a társadalom közötti kommunikáció erősítésére. 1987-től a Centi Színpadnál dolgozott, majd az ebből szervezett Domino Színpad és Domino Táncgyűttes művészeti vezetője és koreográfusa volt 1990-ig. 1990-ben alapította saját társulatát, a Trionfo Táncszínházat. Nevéhez fűződik 1991-től a *Táncpaletta – Magyar Széptárgya az Operában* című megrendezett nagyszabású műsor. Megalapította EuróPAS Magyar Táncdíj elnevezésű szakmai díjat és a díjról döntő kuratórium elnökeként és az elismerés producereként tevékenykedett. 2003-tól az évenkénti *EuróPAS-Gála* rendezője volt. Kitüntetései: Miniszeri dicséret (1979), Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt (1998), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2005), Magyar Táncművészek Szövetsége posztumusz Életműdíja (2014). Elhunyt Budapesten, 2011. október 20-án.

Károly Róbert

Elméleti oktató. Szegeden született, 1937. október 15-én. Karmester, zeneszerző, zenepedagógus. Középiskolai és zenei tanulmányait Pécsen végezte. 1956–59 között a Budapesti Római Katolikus Hittudományi Akadémiára járt. Művészeti tanulmányait a Felsőfokú Szimfonikus Zenekarvezetői Tanfolyamon folytatta, majd 1972–76 között elvégezte a Zeneakadémia karmesterképző szakát, Farkas Ferenc, Sugár Rezső és Kóródi András osztályában. 2009-ben a Pécsi Tudományegyetemen *A zene, mint az emberi kommunikáció sajátos megnyilvánulása* című értekezésével PhD fokozatot szerzett. Zeneszerzőként számos művet, köztük operát, oratóriumot, szimfóniát, versenyművet, színházi kísérőzenét írt, több hangfelvétel megjelent. 1963-tól 1994-ig a Pécsi Nemzeti Színház operatársulatának karmestere és karigazgatója, közben 1980–81-ben Bagdadban az Iraki Nemzeti Szimfonikus Zenekar zeneigazgatója, 1990–91-ben a szolnoki Szigligeti Színház zenei vezetője. Az MTF/MTE oktatójaként 1994–95-ben óradíjas, 1995. július 1-től főiskolai docens 2008. december 30-ig, nyugalomba vonulásáig. 1995. július 1. – 2002. június 30. között a Zenei Tan-

szék újjászervezője és vezetője. 2009–2014 között óradíjas oktató. 2008. áprilisában főiskolai magántanári, 2019. december 4-én egyetemi magántanári kizárólagos címet kapott. A zenei tanterv korszerűsítése mellett, *Zeneelmélet és zenei formatan* címmel, két kiadást is megért gyakorlati tankönyvet írt a táncművész hallgatók művészi befogadókészsége fejlesztése céljából. A célzott pályázaton elnyert Orff-hangszereken történő együtt zenélés bevezetése szintén a növendékek muzikalitásának elmélyítését szolgálta. Egyidejűleg 1994–2006 között az Apor Vilmos Katolikus Főiskola (korábban: Zsámbéki Tanítóképző Főiskola) főiskolai docense, 1996. július 1-től főiskolai tanára, a Művészeti Nevelés Tanszék vezetője, az egyházkarnagy és kántor szak megalapítója. Emellett 1999–2009 között a Testnevelési Egyetem (akkor: Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar) óradíjas zeneelmélet és zenetörténet tanára. Kizárólagosai: Szocialista Kultúráért (1979), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2010), Művészeti Életműdíj (2022).

Kiss László

Gimnáziumi tanár. Putnokon született, 1949. április 28-án. Szobrászművész, rajztanár. A Magyar Képzőművészeti Főiskolán 1973-ban szerzett rajz – ábrázoló geometria – művészettörténet szakos középiskolai tanári oklevelet. 1973–76-ig általános iskolai tanár Budapesten. Az ÁBI/MTF-n 1976. szeptember 1-től 2012. június 30-ig dolgozott gimnáziumi rajztanárként, 2011. áprilisától nyugdíjasként. Mindenki „Laci bácsija” az egyik legnépszerűbb tanáregyeniség volt, jó kedélyű, bohém egyéniség. Az osztályfőnökök gyakorta választották kiránduló társisként. Ízlésformáló szakmai tevékenysége mellett az állandó pályázatfigyelés is feladata volt. Tanítványait hatékonyan, sikerrel készítette föl honi és nemzetközi pályázatokra, amelyeken komoly helyezéseket értek el. A Hóvirág és Szalagavató bálók, ünnepélyek, ballágások állandó látványtervezője, dekorátora, oklevelek kalligrafikus műgondú kitöltője volt. Realisztikus és nonfiguratív képzőművészeti alkotásai Európa több országában is megtekinthetők. Két fő műve, gróf Serényi Béla egész alakos szobra és a Bányász emlékmű szülővárosában látható. Kizárólagosai: Putnok város Pro Urbe-díja (2003).

Konkolyné Kovács Ilona

Elméleti oktató. Budapesten született, 1966. január 23-án. Zenetörténész, zenepedagógus. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola debreceni Zeneiskolai Tanárképző Intézetének zongora szakán 1984–87 között zeneiskolai zongoratanári; a Liszt Ferenc Zeneművészet Főiskola budapesti zenetudományi szakán 1990–95 között

muzikológus – zenetörténet-tanári; ugyanitt 1991–94 között zenei rendezői diplomát szerzett. A Liszt Ferenc Zeneművészet Egyetemen 2010-ben PhD-fokozatot szerzett, 2020-ban habilitált. Pedagógus minősítései: pedagógus II. fokozat (2015), kutatótanár fokozat (2017). 1987-től a Dohnányi Ernő Zeneiskola (Budapest) zongora-, zeneirodalom-, szolfézs-, zenei előképző-tanára. 1989–90, 1994–95-ben és 2002-től az MTA (ma: HUNREN Magyar Kutatási Hálózat) Zenetudományi Intézete Magyar Zenetörténeti Osztályán megbízott munkatárs, előbb a népzenei gyűjtemény számítógépes katalogizálásában, 1994-től Dohnányi Ernő munkásságának kutatásában vesz részt. 1993–94-ben a Magyar Rádió Műsorigazgatóságán zenei szerkesztő, valamint a Duna Televízió zenei műsorainak szakértője. 1995-től rendszeresen publikál zenekritikákat, a *Gramofon* című zenei folyóirat állandó szerzője. 2010-től a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnázium (Budapest) zenetörténet-tanára. Az MTF/MTE oktatójaként 2010. október 1-től egyetemi docens; 2021. szeptember 1-től egyetemi tanár. 2021. szeptember 1-től a Művészetelméleti Tanszék vezetője. Egyetemi konferenciák és szakmai programok szervezője és előadója. 2015–2020 között az MTF/MTE OTKA kutatócsoportjának tagja. A Liszt Ferenc Zeneművészet Egyetem Doktori Iskolájának tiszteletbeli vezető oktatója.

Koósne Csüllög Katalin

Gimnáziumi tanár, igazgató. Kisvárdán született, 1969. május 30-án. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen 1993-ban biológia-földrajz szakos középiskolai tanári, a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Karán 2001-ben francia nyelvtanári oklevelet szerzett. Az MTF/MTE gimnáziumi tanára 1995. augusztus 8-tól, s az itt eltöltött több évtized alatt a kollégiumi gyermekfelügyelői munkakörtől a gimnáziumi osztályfőnökségig minden pedagógusi munkakörben kipróbálta magát. Tanári szakjai mellett mozgásanatómiát is tanított. 2020. július 1-től a gimnázium intézményegység-vezetője (igazgatója). 2023 óta szakértő-mesterpedagógus. Szívügye intézményünk ökoiskola-programban való részvétele, elkötelezett munkája eredményeként a gimnázium az Ökoiskola címet viselheti. Az iskolakert helyi meghonosításának szorgalmazója.

Kovács Rita

kollégiumi nevelőtanár. Dombóváron született, 1972. június 8-án. Az ELTE TTK-n 1995-ben biológia-kémia szakos tanári oklevelet szerzett. Az MTF/MTE pedagógusaként 1995. szeptember 4. óta kollégiumi nevelőtanár, tanulócsoporthoz vezető. Munkáját a Diákotthon Pillangó

utcai épületében kezdte, s tevékeny szerepet vállalt a diákotthon 2004-es Amerikai útra való átköltöztetésében. Személye kiszámítható biztonságot jelent a kollégisták számára. Az otthoni megszokottság és a családi támogató közeg az intenzív szakmai képzés miatt majd egy évtizedre messzi távolba kerül kollégista növendékeinktől, ezért minden és mindenki, aki az otthonosság és biztonság érzetét erősíti, különösen is felértékelődik a diákotthonban lakó gyerekek szemében. Szilenciumok alatti kémia-, biológia-és angol korrepetálásai, kollégistáink számára szervezett játékos vetélkedői és akadályversenyei, a vele töltött esti közöskönyhai beszélgetések, játékszobai társasjátékok mind olyan alkalmak, amelyhez egy-egy kedves emléket köthet minden egykori és jelenlegi diák.

Körber Tivadar

Elméleti oktató. Gyulán született, 1933. július 13-án. Zenepedagógus. Zenei tanulmányait a Debreceni Zeneművészeti Szakiskolában kezdte, majd a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában fejezte be. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanár és karvezető szakát 1955–60 között végezte el. 1960–68-ban a kecskeméti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola és Gimnázium tanára, 1968–74 között a Kecskeméti Állami Zeneiskola igazgatója. 1974–78-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanulmányi osztályvezetője. 1977-től 1998-ig a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola zeneirodalom tanára. Az ÁBI/MTF másodállású zeneirodalom tanáraként 1983–84-ben óradíjas oktató, 1984. október 1-től főiskolai adjunktus 1995. augusztus 31-ig, 1995 szeptemberétől 2003 januárjáig ismét óradíjas oktató. 1984. október 1. – 1985. június 30. között a Zenei Tanszék megbízott vezetője. Több tanácsadói munkát látott el: *Az európai zene története a középkortól a 20. századig* (1989), *A zene és a tánc* (1995), *Zeneirodalom I-II.* (2000). Cikkei, szakmai jellegű írásait különböző zenei szakfolyóiratok jelentették meg, emellett közel ötven beszámolója hangzott el az Új Zenei Újság című rádióműsor adásaiban. Visszafogott, szerény, szeretetre méltó személyisége miatt munkatársai, diákjai egyaránt nagyon kedvelték. Kollégái – főként vizsgáztatások és teljesítményértékelések alkalmával – megtapasztalhatták humorát, türelmét, tisztánlátását és bölcsességét. Kitüntetései: Bács-Kiskun megyei Művészeti Díj (1971), Kiváló Munkáért (1984), Apáczai Csere János-díj (1998). Elhunyt Budapesten, 2021. augusztus 4-én.

Körtvélyes Géza

(eredetileg: Knisz Géza) elméleti oktató. Budapesten született, 1926. február 7-én. Táncművész, tánckritikus.

Fiatal korában néptáncosként a Muharay Együttes tagja volt. A Budapesti Tudományegyetem filozófia – politikai gazdaságtan szakán szerzett tanári oklevelet, 1950-ben. 1962-ben a filozófia (esztétika) tudomány kandidátusa, 1989-ben a zenetudomány doktora (DSc) lett. Kandidátusi disszertációjának témája *A Csodálatos mandarin az Operaházban* (1962), s későbbi írásai is a hazai színpadi balettművészet kutatásáról, annak múltjának és jelenének mély ismeretéről adnak kiemelkedő bizonyítást. Messze a teljesség igénye nélkül: *A modern táncművészet útján* (1970), *Budapesti Balett I-II.* német és angol nyelven is: (1971–81), *Koegler Balettlexikon* magyar kiadásának szerkesztője (1977). Szellemi tevékenységét diplomaszerezése után azonnal a táncművészet szolgálatába állította: 1950–51-ben a Magyar Táncszövetség tudományos munkatársa, 1951–55-ben a Népművészeti Intézet csoportvezetője. 1955-től az újjászervezett Magyar Táncművészek Szövetsége tisztségviselője: 1955–62-ben titkár, 1962–85-ben főtitkár, 1985–86-ban elnök. Ezzel egyidejűleg bontakozott ki táncművészeti, táncszakírói munkássága. 1964–74 között a *Magyar Nemzet* tánckritikusa, 1974–76 között a *Muzsika* című folyóirat táncrovatának szerkesztője, 1979–89 között a *Népszabadság* tánckritikusa, 1989-től a Magyar Rádió szemleírója. Az 1970-es évektől a *Dance Magazin* és más külföldi szaklapok tudósítója. 1965–79 között az Operaház balett-műsorfüzeteinek szerzője. Két évtizeden át tagja az Operaház és az Állami Népi Együttes művészeti tanácsainak. Az ÁBI/MTF tanáraként táncművészeti és esztétikát tanított. 1969. szeptember 1-től 1971. június 30-ig főiskolai adjunktus. 1981 szeptemberétől 1983 februárjáig és 1990 szeptemberétől 1991 augusztusáig óradíjas oktató. 1991. szeptember 1-től tudományos tanácsadó, 1992. szeptember 1-től 1996. október 31-ig főiskolai tanár. 1996–98-ban ismét óradíjas oktató, 1998. szeptember 1-től 2001. december 31-ig tudományos tanácsadó. 2009. november 6-án professzor emeritus kitüntető címet kapott. Egyidejűleg 1968–72 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola koreográfus-rendező szakán óradíjas oktató. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának alapító tagja, társelnöke (2010). Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1965), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1968), Erkel Ferenc-díj (1980), Munka Érdemrend arany fokozata (1986), Magyar Táncművészek Szövetsége Életműdíja (1996), Széchenyi-díj (1998). Elhunyt Budapesten, 2011. október 30-án.

Kővágó Zsuzsa

Elméleti oktató. Budapesten született, 1944. szeptember 4-én. Táncművész, tánckritikus. Budapesten a Trojánoff-, majd a Nádas-balettkolában tanult. 1957-től

a Vadrozsák Néptáncgyűttes, 1958–62-ben a Bihari János Táncgyűttes táncosa, majd asszisztense, valamint az Ungaresca Táncgyűttes asszisztense. A Szombathelyi Tanítóképző Intézet népművelő-könyvtár szakján végzett 1963–66-ban. 1968–70-ben a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem filozófia szakosító tanfolyamán szerzett oklevelet. 1966–76-ig kulturális intézményekben és vállalatoknál művelődési előadóként, illetve könyvtárosként dolgozott. 1976–82-ben az ELTE Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola tanár-könyvtárosa. 1982–84-ben a Lapkiadó Vállalat sajtólevelezője. 1984–88-ban a Magyar Táncművészek Szövetsége Táncarchívuma, 1988–89-ben a Magyar Színházi Intézet Táncarchívuma munkatársa. 1992–97-ben a Talentum Tánc- és Zeneművészeti Szakközépiskola, 1997–2002-ben a Győri Tánc- és Képzőművészeti Iskola tánc történet tanára. A táncművészeti szaksajtóban 1976 óta rendszeresen jelennek meg cikkei, kritikái, tanulmányai, a *Táncművészet* című folyóirat állandó munkatársa. Szerkesztette a *Tánc tudományi Tanulmányok* című időszaki kiadványt. Az MTF/MTE tánc történet oktatójaként 1999–2002-ig óradíjas oktató. 2002. február 1-től főiskolai adjunktus, 2008. január 1-től művész tanár 2009. október 20-ig. 2009-től ismét óradíjas oktató. 2014. június 30-án címzetes főiskolai docensi, 2019. november 5-én címzetes egyetemi docensi kitüntető címet kapott. Kitüntetései: Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2003), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncművészetért-díj (2008), Magyar Táncművészek Szövetsége Tánc tudományért-díj (2014).

Kubinyi Margit

Gimnáziumi tanár. Budapesten született, 1922. június 19-én. A Budapesti Tudományegyetemen 1947-ben történelem-földrajz szakos középiskolai tanári és bölcsész-doktori oklevelet szerzett. 1948–61-ben a főváros I., XI. és XII. kerületeiben általános iskolai tanár. Az ÁBI pedagógusaként 1961. augusztus 1-től 1988. június 30-ig gimnáziumi tanár, egyidejűleg 1980–85 között pedagógiai pszichológia tantárgyat tanított a táncpedagógus szakon. 1988–89-ben az Elméleti Tanszék óradíjas oktatója. A kezdeti időszakban aktívan részt vett az ifjúsági szervezetek tevékenységében és már ekkor megnyilvánult a művészképzés elméleti pedagógiai aspektusai iránti érdeklődése. Az iskola nevelési értekezletein rendszeresen tartott előadásokat az oktatás-nevelés, jellemformálás, a család és iskola nevelési egysége és a művészet-re nevelés témaköreiben. Több ízben végzett felmérést a növendékek között, ezek eredményeit publikálta. Az 1970-es évektől az Országos Pedagógiai Intézet külső munkatársa, 1977–84 között az ELTE hallgatóinak taní-

tási gyakorlatvezető tanára. Több történelemtanítási módszertani segédkönyv szerzője. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1970), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1973), Kiváló Pedagógus (1981).

Lanszki Anita

Gimnáziumi tanár, elméleti oktató. Mezőkövesden született, 1977. július 2-án. Az ELTE BTK esztétika, valamint skandinavisztika (dán nyelv és irodalom) mesterszakjait 1997–2002 között, a német nyelvtanár BA szakot 1998–2002 között, a mozgókép- és médiaismeret pedagógus mesterszakot 2013–2015-ben végezte el. Az egri Eszterházy Károly Egyetem Neveléstudományi Doktori Iskolájában 2018-ban PhD fokozatot szerzett. Értekezésének címe: *A digitális történetmesélés mint tanulás szervezési eljárás tanulástámogató és kompetenciafejlesztő hatása az oktatási folyamatban*. Az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Karán 2024-ben habilitált. Kutatási területe a digitális tanulási környezet, multimédia, művészet-pedagógia. Az MTF/MTE pedagógusaként 2001 szeptemberétől a gimnázium óradíjas tanára, 2002. július 22. – 2014. augusztus 31. között gimnáziumi tanár (német nyelv, mozgóképkultúra és médiaismeret), egyidejűleg a főiskolai képzésben óradíjas oktató. 2014. szeptember 1-től az Elméleti (2018. augusztus 15-től Művészetelméleti) Tanszéken tanársegéd, 2018. június 1-től egyetemi adjunktus. 2018. augusztus 16-tól a Pedagógiai és Pszichológiai Tanszék vezetője. 2018. október 1-től egyetemi docens. Egyidejűleg 2022. november 1-től a Vályi Rózsi Könyvtár, Levéltár és Tánc tudományi Kutatóközpont megbízott vezetője, 2023. január 17-től igazgatója. 2020 óta a *Tánc és Nevelés* című magyar-angol kétnyelvű szakfolyóirat alapító főszerkesztője. 2023-tól az MTE tankönyv- és jegyzetsorozatának szerkesztője. Az MTA Tánc tudományi Munkabizottságának tagja (2024-től). 2016–17-ben és 2021-től az ELTE Pedagógia és Pszichológia Karán, 2016-ban a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen óradíjas oktató. Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2024).

Lippner Györgyné

(Urbán Márta Judit; korábban dr. Csalótzky Györgyné) gimnáziumi tanár, igazgató. Budapesten született, 1935. május 16-án. 1958-ban magyar-történelem szakos, 1965-ben kiegészítő orosz szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1958. szeptember 1-jén pályakezdőként helyezkedett el az ÁBI Általános Iskola és Gimnáziumában. A tánc szeretete, a balettirodalom ismerete, a művészetek értékelése hatotta át tevékenységét munkája minden területén. Jelentős szerepet játszott az intézmény fejlesztésének munkálataiban az iskola kerete-

in túl is. Az 1960-as években részt vett az érettségi és a szakmai képesítő vizsga közötti időszak tanulmányi kereteit kitöltő Művészképző tananyagának, vizsgakövetelményeinek kidolgozásában, amelyet oktatott is. 1977. szeptember 1. – 1978. október 31. között a gimnázium megbízott igazgatóhelyettese. 1981. szeptember 1-től igazgatóhelyettes, 1985. augusztus 1-től 1991. augusztus 31-ig az Általános Iskola és Gimnázium igazgatója. Keresetlen egyszerűséggel, csendes elmondott, hiteles véleményével, bírálataival, dicsőreteivel irányította a tantestületet. A nyolcvanas években részben az ő vezetése alatt és közreműködésével alakult ki a gimnázium és a főiskola együttlétezése a III. és IV. gimnazisták életében. Irányította a munkaközösségek tevékenységét a munkaanyagok kidolgozásában. Személyisége, tevékenysége nagy hatással volt az intézmény életére. 1976–85 között az ÁBI párttitkára volt. 1991. december 31-én nyugdíjba ment. 1980–81-ben mellékállásban a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában is tanított. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1971), Miniszteri dicséret (1975), Kiváló Munkáért (1980), Kiváló Pedagógus (1991).

Loykó Miklósné

(Kallós Éva) gimnáziumi tanár, kollégiumi igazgató. Budapesten született, 1934. november 8-án. Az ELTE BTK-n szerzett magyar-történelem szakos középiskolai tanári oklevelet, 1959-ben. 1958-tól a főváros XV. kerületében, 1963-tól a VI. kerületben általános iskolai tanár, 1973–80-ban a Derkovits Gyula Általános Iskola igazgatója. 1980–85 között a VI. Kerületi Tanács oktatási osztályvezető-helyettese. 1985. augusztus 23-tól 1989. augusztus 15-ig az ÁBI/MTF Diákotthon igazgatója, ezután 2000. június 30-ig az ÁBI gimnáziumi tanára (nyugdíjas-ként). A Gellért-hegyi, egykori pálos kolostor épületében kialakított kollégium vezetése komoly szakmai feladatot jelentett. Biztosítani kellett a 10-18 év közötti lakók konfliktusmentes együttélését, jóllétét, szükség esetén tanulmányi felzárkóztatását, és főképp a „kicsik” számára elengedhetetlenül fontos. Tananyagait (amelyek elnevezése időszakonként változott: mozgásanatómia, mozgásbiológia, egészségtan) a képzés minden szintjén, szakán és szakirányán tartalmazták a táncművész és a táncpedagógus számára elengedhetetlen speciális ismereteket. A hivatásos táncművészek sérüléseinek kezelése folytán szerzett tapasztalatai beépültek oktatási anyagába éppúgy, mint az ezeket is összegző – tanjegyzetként is elsőrendű – könyveibe (mint: *Mozgásbiológia; Egészségről táncosoknak; Élettani ismeretek; Mozgásbiológia és egészségtan*), amelyeknek többszöri kiadása, átdolgozása is mutatja, milyen fontosnak tartotta, hogy naprakész tudást ismertessen meg hallgatóival. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1987), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2010), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncművészetért-díj (2020).

Mády Ferenc

Orvos, egyetemi oktató. Újpesten született, 1944. január 24-én. Általános orvosi diplomáját 1969-ben szerezte a Budapesti (később: Semmelweis) Orvostudományi Egyetemen, s már tanulmányai ideje alatt (1962–69) az

Országos Reumatológiai és Fizioterápiás Intézet ortopédiai osztályán vállalt önkéntes gyakorlatot. Szakvizsgával hitelesített, praktizált szakterületei az ortopédia (1973), a traumatológia (1979) és a kézsebészet (1999). 1996-ban orvostudomány kandidátusa lett. 1968–69-ben az Országos Mentőszolgálat mentőtisztje. A SOTE Ortopédiai Klinikán 1969-től tanársegéd, 1984-től egyetemi adjunktus, 2000-től egyetemi docens, a lábbetegségek osztály vezetője; nyugdíjba vonulása után évekig órádjás oktató. 1998-tól Pest megye ortopéd főorvosa, 2006-tól Közép-Magyarország regionális szakfelügyelő főorvosa. Táncosok kezelésével 1982 óta foglalkozik, 1990-től az Operaház ortopéd konziliáriusa. Az MTF/MTE oktatójaként 1992 októbertől órádjás oktató, 1993. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1996. november 1-től főiskolai docens, 1998. szeptember 1-től főiskolai tanár 2013. június 30-ig. Egyidejűleg folyamatosan az intézmény ortopéd szakorvosa. 2013–2021 között órádjás oktató. 2014. június 30-án főiskolai magántanári, 2018 októberében egyetemi magántanári kitüntető címet kapott. A táncművész- és táncpedagógus-képzésben oktatva mindazt, ami a táncművészek számára az emberi test és a mozgás anatómiai törvényeinek ismeretéből nélkülözhetetlenül fontos. Tananyagait (amelyek elnevezése időszakonként változott: mozgásanatómia, mozgásbiológia, egészségtan) a képzés minden szintjén, szakán és szakirányán tartalmazták a táncművész és a táncpedagógus számára elengedhetetlen speciális ismereteket. A hivatásos táncművészek sérüléseinek kezelése folytán szerzett tapasztalatai beépültek oktatási anyagába éppúgy, mint az ezeket is összegző – tanjegyzetként is elsőrendű – könyveibe (mint: *Mozgásbiológia; Egészségről táncosoknak; Élettani ismeretek; Mozgásbiológia és egészségtan*), amelyeknek többszöri kiadása, átdolgozása is mutatja, milyen fontosnak tartotta, hogy naprakész tudást ismertessen meg hallgatóival. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1987), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2010), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncművészetért-díj (2020).

Major Rita

(névvaltozat: Horváthné) elméleti oktató. Budapesten született, 1960. április 30-án. Tánc-történész, szakíró. Az ELTE BTK-n magyar-francia szakos középiskolai tanári diplomát szerzett (1980–85). A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Irodalomtudományi Doktori Iskolájának hallgatója 2017 óta. Fiatalon táncolni is tanult, érdeklődése e területhez kötötte elméleti és oktatói tevékenységét. 1978–80-ban és 1985–96 között az Országos Széchényi Könyvtár Kézirattárának munkatársa volt. 1982-től a *Táncművészet* című szaklap külső munkatársa, a ha-

zai táncművészeti szakajtóban ettől kezdve publikál tánc történeti témájú tanulmányokat, interjúkat, tananyagokat, lexikon-szócikkeket. Szerkesztői munkássága jelentős (*Tánc tudományi Tanulmányok, Tánc tudományi Közlemények* című periodikák). Az MTF/MTE tánc történet oktatójaként 1996. november 1-től főiskolai adjunktus, 2003. szeptember 1-től főiskolai docens, 2006. január 1-től főiskolai tanár. 2006. július 1-től 2018. augusztus 15-ig az Elméleti Tanszék vezetője. Aktívan részt vesz az intézmény tánc tudományi kutatásaiban és támogatja a tanítványok, hallgatók tudományos tevékenységét. Számos szakmai programot, szimpóziumot, konferenciát szervezett az intézményben, 2004-ben Tánc tudományi Kutatócsoportot alapított. 2010–2020 között az MTF/MTE OTKA kutatócsoportjának tagja. Az MTF tudományos konferencia-sorozatának egyik kezdeményezője (2007), a konferencia kötetek társszerkesztője. 2010-ben egyik kezdeményezője az MTA Tánc tudományi Munkabizottsága és az MTF Tánc tudományi Kutatóközpontja létrehozásának, valamint a *Tánc tudományi Közlemények* című folyóirat elindításának, amelynek szerkesztőségi tagja. Az *európai színpadi tánc története* című tankönyv (2014) társszerzője. Kítüntetései: Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (2000), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (2003), Magyar Táncművészek Szövetsége Tánc tudományért-díj (2010), Trefort Ágoston-díj (2023).

Manherz Károly

(névváltozat: Manhercz) gimnáziumi tanár, igazgató, elméleti oktató. Pilisvörösváron született, 1942. május 1-jén. Nyelvész, germanista. Az ELTE BTK-n 1966-ban magyar-német szakos tanár oklevelet, 1968-ban bölcsészdoktori címet szerzett. 1971-ben a nyelvtudomány kandidátusa lett. 1965–66-ban a Pilisvörösvári Általános Iskola tanára. Az ÁBI/MTF pedagógusaként 1966. szeptember 1-től gimnáziumi tanár, 1972. szeptember 1-től 1981. augusztus 31-ig az ÁBI Általános Iskola és Gimnázium igazgatója, 1980. augusztus 1-től mellékelésben. Közoktatási tevékenységével párhuzamosan, hatékonyan részt vett a felsőoktatási struktúra kialakításában. Egyidejűleg 1972. szeptember 1-től 1983. augusztus 31-ig az ÁBI Művészképző vezetője, 1981. szeptember 1-től tanszékvezetői jogállással. 1984. július 1-től főiskolai tanár, 1984. szeptember 1-től 1989. július 31-ig az Elméleti Intézet igazgatója. 1989. augusztus 1-től tartós fizetés nélküli szabadságot vett ki, jogviszonya 1991 után szűnt meg. Közben egy-egy tanévig a marburgi egyetem Humboldt-ösztöndíjasa (1977–78), illetve a müncheni és az augsburgi egyetem vendégprofesszora (1981–82). A német nyelvészet és a magyarországi németek történetének elismert kutatója. Az ELTE BTK Né-

met Nyelv és Irodalom Tanszékén 1968-tól óradíjas oktató, 1977-től másodállású egyetemi adjunktus, 1978-tól egyetemi docens, 1994-től egyetemi tanár, 2012-től professzor emeritus. 1980–89 között – már főállásban – a Germanisztikai és Romanisztikai Tanszék vezetője. 1992–2006 között a Germanisztikai Intézet igazgatója. 1984–87-ben a Bölcsészettudományi Kar dékánhelyettese, 1992–2006 között dékánja. 1987–89-ben az ELTE rektorhelyettese. Közben oktatáspolitikusi feladatokat is vállalt: 1989–90-ben művelődési miniszterhelyettes, 1990–91-ben a Művelődési és Közoktatási Minisztérium közigazgatási államtitkára, 1991–92-ben címzetes államtitkárként hazai nemzeti és etnikai kisebbségek ügyének koordinátora. 2006–2010 között az Oktatási és Kulturális Minisztérium felsőoktatási és tudományos szakállamtitkára. Főbb kiténtetése: Szocialista Kultúráért (1975), Kiváló Pedagógus (1986), Osztrák Nagybecsületrend a Tudományért és Művészetért I. osztály (1990), NSZK Érdemrendjének Nagykeresztje (1995), Pro Urbe Budapest díj (2002), Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2002), Herder-díj (2003), Kisebbségekért Díj (2004), Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (2010), Pilisvörösvár Város Díszpolgára (2018).

Melis Hanna

(Melis Béláné, Tóth Johanna; névváltozat: Tóth Hanna) gimnáziumi tanár, nyelvtanár. Budapesten született, 1949. szeptember 26-án. Az ELTE angol-német középiskolai tanári szakán 1969–74 között végzett. Az ÁBI-ba utolsó éves hallgatóként, a gyakorló tanévében szerződött. Az ÁBI/MTF/MTE-n 1973. október 16-tól gyakornok, 1974. szeptember 1-től gimnáziumi tanár, 1978-tól a gimnáziumi idegennyelvi munkaközösség vezetője. 1990. szeptember 1-től az Elméleti Intézet főiskolai adjunktusa, 1995. január 1-től az akkor létrehozott Idegennyelvi Lektorátus főiskolai nyelvtanára, 2000. február 1-től főiskolai adjunktusa. 2001. július 1-től 2006. június 30-ig főiskolai docense. 1995. január 1. – 2006. május 26. között az Idegennyelvi Lektorátus vezetője. 2006. július 1-től az Elméleti Tanszék főiskolai docense 2013. június 30-ig, utána 2019. január 31-ig óradíjas oktató. Egyidejűleg 1999. szeptember 1. – 2001. június 30. között a főiskola Nemzetközi Osztályának vezetője. Évtizedeken át a főiskola nyelvoktatásának meghatározó személyisége. Újszerű módszerekkel, igényesen, jó eredményre, magas színvonalon tanított. Diákjaival konfliktusmentes volt a kapcsolata. A Művészképző hallgatói számára készült *Négy nyelvű szöveggyűjtemény* angol nyelvű fejezetének szerzője. 1985-től oktatott a főiskolai évfolyamokon is, aktív közreműködője volt a nyelvi lektorátus létrehozásának. A nyolcvanas évektől kezdve

épített nemzetközi kapcsolatokat. Idegen nyelvű oktatókat hívott meg, diákoknak angliai ösztöndíjakat szerzett, Erasmus pályázatot nyert. Ennek keretében éveken át számos diák és tanár számára szervezett cse-reprogrameket. 2013–16 között angolra fordította Sebestény Katalin *A klasszikus balett módszertana* (I–IX. évf.) főiskolai jegyzetét. 2000–2019-ig nyelvvizsgáztató a TELC államilag elismert nyelvvizsga rendszerben. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1981), Kiváló Munkáért (1988), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2003).

Mika Zsuzsa

(Mika Istvánné, Döbrönte Zsuzsa) gimnáziumi tanár, nyelvtanár. Répcelakon született, 1949. március 19-én. A szegedi József Attila Tudományegyetemen szerzett német-orosz szakos középiskolai tanári oklevelet 1973-ban. 1992–93-ban elvégezte a budapesti Svájci Tanártovábbképző Központ posztgraduális kurzusát. Friss diplomásként az ÁBL-ban kezdte meg munkáját: 1973. szeptember 1-től gimnáziumi tanár, 1990. október 1-től az MTF Elméleti Intézet főiskolai adjunktusa, 1995. január 1-jétől az akkor létrehozott Idegennyelvi Lektorátus főiskolai nyelvtanára, 2000. február 1-től főiskolai adjunktusa. Munkáját rendkívüli precizitás, alaposág jellemezte. Segítőképző, kedves, csendes személyisége miatt diákjai, kollégái egyaránt kedvelték. A 80-as évek első felében artista növendékek kísérőtanáraként tanulmányúton járt a Német Demokratikus Köztársaságban. Társ szerzője volt az MTF által 1997-ben megjelentetett *Négy nyelvű szöveggyűjtemény* német fejezetének, szakfordítóként táncművészeti közleményeket ültetett át magyarra. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1984). Elhunyt Budapesten, 2000. október 11-én.

Mizerák Katalin

Elméleti oktató. Kaposváron született, 1972. május 29-én. A Miskolci Egyetemen 1992–97-ben filozófiai szakos bölcsész és középiskolai tanári, az ELTE Bölcsészettudományi Karán 1993–97-ben orientalisztikai előadói, a Színház- és Filmművészeti Egyetemen 2007–2010-ben drámapedagógia szakos tanári oklevelet szerzett. A Semmelweis Egyetem Doktori Iskolájában 2005-ben sporttudományi doktori (PhD) fokozatot szerzett. 1997–2001-ben a Testnevelési Egyetem (egy időben: Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar) Társadalomtudományi Tanszékének egyetemi tanársegédje. 2001–2003-ban a Jövő Útja Idegenforgalmi és Protokoll Alapítványi Szakközépiskola igazgatója. Az MTF/MTE oktatójaként 2004. február 1-től tanársegéd, 2005. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2006. december 1-től főiskolai docens, 2009. december 1-től egyetemi

docens, 2015. szeptember 1-től 2019. augusztus 31-ig főiskolai tanár. 2006. szeptember 1-től 2018. augusztus 15-ig Pedagógusképző (2011. szeptember 7-től Pedagógia és Pszichológia) Tanszék vezetője. Kutatási területei: művészetpedagógia, a táncoktatás didaktikája, tehetséggondozás, egyetemes test- és a táncművészet története, drámapedagógiai és mozgáspedagógiai fejlesztés. Az MTF/MTE tudományos konferencia-sorozatának egyik kezdeményezője (2007), a konferencia kötetek társszerkesztője. A *Táncstudományi Közlemények* című folyóirat szerkesztője tagja (2007–2017). Egyidejűleg 2003–2011 között a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karának egyetemi tanársegédje, 2013–2017-ben a Nemes Nagy Ágnes Művészeti Szakgimnázium rész munkaidős tanára. 2013–2015-ben az Oktatókutatási és Fejlesztési Intézet és az Oktatási Hivatal szakértő-tanácsadója. 2019. szeptember 1-től a Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem Torna, RG, Tánc és Aerobik Tanszékének egyetemi docense. A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem és a németországi Pädagogische Hochschule Ludwigsburg rendszeres vendékkutatója. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának alapító tagja (2010–2024). Kitüntetései: Dél-Budai Tankerületi Központ pedagógusnapi elismerése (2017).

Nagy Péter Miklós

(szerzői név: Tóvay Nagy Péter) elméleti oktató. Hatvanban született, 1973. augusztus 22-én. Tanulmányait az ELTE Bölcsészettudományi Karán végezte: magyar szak (1991–1996), történelem szak (2002–2006). Az ELTE Irodalomtudományi Doktori Iskoláját 1996–2000 között végezte el és 2001-ben doktori (PhD) fokozatot szerzett. Az MTF/MTE oktatójaként 2003. augusztus 21-től gimnáziumi tanár, 2007. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 2012. január 1-től egyetemi docens az Elméleti (2018. augusztus 15-től Művészetelméleti) Tanszéken. Tantárgyai: művelődéstörténet, kutatómódszertan, drámatörténet. Kutatási területe a táncról folyó morális vita magyar és egyetemes története; tánc és egyházi kultúra; tánc és udvari reprezentáció; tánc és irodalom. 2010–2020 között az MTF/MTE OTKA kutatócsoportjának tagja. 2010 óta a *Táncstudományi Közlemények* című folyóirat alapító főszerkesztője. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának alapító tagja (2010-től), a Magyar Táncstudományi Társaság elnökségi tagja.

Németh András

Eméleti oktató. Kemeneskápolnán született, 1950. október 29-én. Neveléstörténész. A pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolán 1971–75 között vegyipari gépész

üzem mérnöki, az Egri Tanárképző Főiskolán 1977–79 között általános iskolai tanári, Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1979–82 között pedagógia szakos végzettséget szerzett. Az ELTE BTK-n 1986-ban egyetemi doktori fokozatot nyert, 1989-től a neveléstudomány kandidátusa, 2004-től az MTA doktora (DSc). A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen 2000-ben neveléstudományból habilitált. 1974–84-ben az esztergomi Bottyán János Szakközépiskola tanára. 1984–90-ben a Zsámbéki Tanítóképző Főiskola adjunktusa. 1990–91-ben a Kecskeméti Tanítóképző Főiskola főiskolai docense, főigazgató-helyettes. 1991-től az ELTE Tanárképző Főiskolai (utóbb: Pedagógiai és Pszichológiai) Kar főiskolai docense, 1992-től a Neveléstudományi Tanszék vezetője, 1993-től főiskolai tanár. 1999–2003-ban kari főigazgató. 1997–2004-ben Széchenyi professzori ösztöndíjas. 2005. szeptember 1-től egyetemi tanár, 2020-tól professzor emeritus. 2005–2023-ban a Elméleti-történeti pedagógiai doktori program vezetője. 2015–2022 között az Történeti, Elméleti és Összehasonlító Pedagógiai Kutatócsoport vezetője. A komarnói (Szlovákia) Selye János Egyetem professzora. Doktori iskolai oktató a Pécsi Tudományegyetemen és a Szegedi Tudományegyetemen. A hazai neveléstörténet-írás nemzetközileg elismert személyisége, konferenciák szervezője, monográfiák szerzője, könyvsorozatok és folyóiratok szerkesztője, illetve szerkesztőbizottsági tagja, itthon és külföldön. Az MTF/MTE további jogviszonyban foglalkoztatott oktatójaként 1998-tól óradíjas oktató, 2003. szeptember 1-től főiskolai tanár, 2007. október 1-től 2020. október 29-ig egyetemi tanár. Ezt követően 2021. augusztus 31-ig óradíjas oktató. Nevéhez fűződik a táncpedagógusképzés korszerű, más tanárszakokkal kompatibilis pedagógiai elméleti tantárgyblokkjának kidolgozása és bevezetése a '90-es évek végétől. Jelentős szerepet vállalt a táncstudomány szakmai elismertetésében, a reformpedagógia és a mozdulatművészet kölcsönhatásainak kutatásában. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának tagja (2014–2020). Főbb kitüntetései: Kiváló Munkáért (1988), ELTE Pro Universitate érem (2003), Kiss Árpád-díj (2004), Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (2010), ELTE Emlékérem (2015), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (2016), Magyar Táncművészek Szövetsége Táncstudományért díj (2019).

Németh Ibolya

gimnáziumi tanár. Oroszlányban született, 1963. január 2-án. Az ELTE magyar-orsz középiskolai tanári szakán végzett 1986-ban és azonnal az ÁBI-hoz szerződött. 1986. szeptember 1. óta tanít a gimnáziumban. Nyugodt természete, kedvessége miatt az iskolakapun először belépő

legkisebb diákok rögtön bizalmat szavaznak neki. Ennek is köszönhető, hogy másfél évtizede ő látja el a diákönkormányzat melletti pedagógiai feladatokat. Személyes kezdeményezésére indult el intézményünkben az évről évre egyre sikeresebb Luca napi vásár, amelynek bevétele a diákjóléti alapítványon keresztül segíti a nehezebb helyzetben lévő növendékeket. Osztályfőnökként, szaktanárként is ugyanezt a bizalomteli, nyugodt légkört képes biztosítani diákjainak és szüleiknek. Diákönkormányzati koordinátorként két helyi alaptanterv kidolgozásában is közreműködött, segítségével és közreműködésével a diákok számos javaslata részét képezi mára az intézmény SZMSZ-ének és Házi rendjének.

Orbán Lászlóné

(Róth Klára) gimnáziumi tanár. Szombathelyen született, 1945. november 6-án. Az ELTE magyar-orsz tanári szakán 1965–70 között diplomázott. 1970–78-ig a főváros XVIII. kerületében általános iskolai tanár. Az ÁBI/MTF gimnáziumi tanára 1978. augusztus 15-től 2009. június 30-ig, nyugdíjba vonulásáig. 1996. július 1. – 2001. augusztus 31. között igazgatóhelyettes. A pedagógusi pályán eltöltött évtizedek alatt szaktanárként, osztályfőnökként, igazgatóhelyettesként, munkaközösségvezetőként is azt a következetes, aprólékos, rendszerességre nevelő tanári munkát képviselte, amelyért – még ha olykor szigorúnak is hatott a diákok számára – később mégis hálásak voltak tanítványai. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1982), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2000), Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (2002).

Paksiné Erdélyi Ibolya

Gimnáziumi tanár, kollégiumi igazgató. Gyöngyösön született, 1957. június 19-én. Az ELTE TTK-n 1991-ben matematika-fizika szakos középiskolai tanári, 2001-ben közoktatásvezetői oklevelet szerzett. 1979 óta dolgozik, egyetemi tanulmányai befejezése után 2001-ig Atkárton tanított. Az MTF/MTE gimnáziumi tanára 2002. július 22-től 2018. december 30-án történt nyugdíjba vonulásáig. Szaktanári feladatai mellett hamar gimnáziumi osztályfőnök lett, s alig másfél évtized alatt további két osztály osztályfőnökeként segíthette és vezethette diákjait a sikeres érettségi felé. 2016. szeptember 1-től 2018. december 30-ig a kollégium intézményegység-vezetőjeként (igazgatójaként) dolgozott. Rendszerszintű gondolkodásával, alaposságával sokat segített a többcélú intézmény pedagógiai önértékelési rendszerének kidolgozásában is. Kitüntetése: Magyar Arany Érdemkereszt (2018).

Palovecz János

Elméleti oktató, az MTF főigazgatója. Nagykátán született, 1939. augusztus 20-án. Pedagógus, felsőoktatási szakember. Tanulmányait az ELTE magyar-könyvtár szakán 1959–63-ban végezte, valamint két évet járt kínai szakra. 1964–66-ban a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem filozófia szakosító tanfolyamát szerzett oklevelet. 1963–70-ben az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum főkönyvtárosa, valamint a *Könyv és Nevelés*, illetve a *Belföldi Pedagógiai Figyelő* című periodikák szerkesztője. 1970–81-ben a Felsőoktatási Pedagógiai Kutatóközpont (utóbb Oktatókutatási Intézet) szerkesztőségi csoportvezetője, tudományos titkára, majd osztályvezetője; 1977–78-ban megbízott tudományos igazgatóhelyettes. 1979–86-ban a *Magyar Pedagógia* folyóirat technikai szerkesztője, 1988-tól a *Felsőoktatási Szemle* főszerkesztő-helyettese. 1981–84-ben a Művelődési Minisztériumban csoportvezető, 1984–88-ban a Tudományegyetemi és Művészeti Főosztály vezetője. Az ÁBI/MTF oktatójaként 1988. augusztus 1-től 1995. december 29-ig, nyugalomba vonulásáig főiskolai tanár, beszédművelést és kommunikációt tanított. 1988. augusztus 1. – 1991. június 30. között főigazgató-helyettes, 1989. szeptember 1-től 1993. november 30-ig az Elméleti Intézet igazgatója, 1991. július 1. – 1992. június 30. között a főigazgató. Egyidejűleg 1985–86-ban a Budapesti Tanítóképző Főiskola adjunktusa, 1988–1996-ban a Színház- és Filmművészeti Főiskola egyetemi docense. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1978).

Pécsi Judit

Gimnáziumi tanár. Győrben született, 1964. május 19-én. 1987-ben végzett az ELTE TTK biológia-földrajz középiskolai tanári szakán és azonnal az ÁBI-hoz szerződött: 1987. szeptember 1-től gimnáziumi tanár. Munkahely választásában döntően befolyásolták a Győri Balett előadásai. 1990 óta négyszeres osztályfőnök, volt hat, illetve nyolc éven át végigkísért osztálya. Kedves, segítőkész személyisége miatt diákjai, munkatársai egyaránt nagyon kedvelik. Szaktanárként számos emlékeztető program (A Föld napja, Az állatok világnapja, tanulmányi kirándulások stb.) szervezője. Kitüntetései: Magyar Ezüst Érdemkereszt (2023).

Péter Zsuzsa

Gimnáziumi tanár, igazgató. Budapesten született, 1945. január 29-én. Az Egri Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakán végzett 1963–67 között. Az ELTE BTK-n 1970–72-ben történelem szakos középiskolai szakos tanári, 1977–80-ban tudományos szocializmus szakos előadói oklevelet szerzett. 1967–76 között a főváros VI.

II. kerületében általános iskolai tanár. Az ÁBI/MTF gimnáziumi tanára 1976. augusztus 15-től 2012. december 29-ig, nyugalomba vonulásáig. 1991. augusztus 1-től 1996. június 30-ig az MTF Általános Iskola és Gimnázium igazgatója. Idekerülése után azonnal osztályfőnök lett és 35 éven át az is maradt; első osztályának növendéke volt pl. Volf Katalin és Kovács Tibor balettművész. Érdekes, sajátos humorral megfűszerezett, sokoldalú órái sajátos színfoltjai voltak a gimnázium életének. Egykori növendékeinek életútját később is aktív figyelemmel kísérte. 1985–90 között az ÁBI párttitkára. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1981), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (1997). Elhunyt Budapesten, 2019. november 20-án.

Puttkamer Péterné

(Balogh Ilona Éva; korábban Horváth Lajosné, majd Kelemen Lászlóné) gimnáziumi tanár, kollégiumi igazgató. Budapesten született, 1930. június 13-án. 1949-ben a budapesti tanítóképzőben végzett, 1955-ben a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán magyar-történelem szakos tanári oklevelet szerzett. 1960-ban felsőfokú német nyelvvizsgát tett. 1950–51-ben a Népművelési Minisztérium adminisztrátora. Az ÁBI pedagógusaként 1951. szeptember 1-től általános iskolai tanár, történelmet és német nyelvet tanított. 1963. december 16–31-ig a diákotthon megbízott, 1964. január 1-től 1974. augusztus 31-ig kinevezett igazgatója, közben a gimnáziumban óradíjas tanár. Ezt követően ismét iskolai tanár 1985. december 31-ig, nyugalomba vonulásáig. Számos feladatot látott el az évek során: ifjúság- és gyermekvédelmi felelős, úttörő csapatvezető, tanulószoba vezető, nyári táborok szervezője, vezetője, osztályfőnök (23 éven át), szakszervezeti bizalmi. Vállalkozó szellemű, az újra fogékony, diákjaiért, kollégáiért kiálló, lelkiismeretes pedagógus. Az első évtizedben fő feladata az elsőévesek felkészítése volt, amelyet nagy hozzáértéssel, anyai szeretettel végzett. Ez az otthonteremtő attitűd jelent meg a diákotthonban végzett igazgatói munkájában is. Elmélyülten foglalkozott a gyerekek problémáival, energikus, természetes egyénisége jó hatással volt azok megoldására. 1972–73-ban az NDK-ban dolgozott nyelvtanárként és tolmácként. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1970), Miniszteri dicséret (1975), Kiváló Úttörővezető (1978), Úttörővezető Érdemérem (1985), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1985).

Rényi András

Elméleti oktató. Budapesten született, 1953. október 12-én. Művészettörténész, esztéta. Az ELTE BTK esztétika-művészettörténet szakán végzett 1972–77-ben.

Egyetemi doktori fokozatát 1988-ban, PhD fokozatát filozófiai tudományokból 1996-ban szerezte meg. 2005-ben habilitált. 1977-től az ELTE Esztétika Tanszékének tudományos segédmunkatársa, munkatársa, adjunktusa, docense, 2008-tól az ELTE Művészetelméleti és Médiakutatási Intézet egyetemi docense, 2015-től egyetemi tanára. Egyidejűleg 1975–84 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára. Az MTF művészettörténet oktatójaként 1985. szeptember 1-től tanársegéd, 1987. szeptember 1-től főiskolai adjunktus, 1996. november 1-től főiskolai docens. 2000. szeptember 16-tól tartós fizetés nélküli szabadságra ment, jogviszonya 2002-ig állt fenn. A nemzetközi művészettörténeti és művészetelméleti szakma elismert szereplője; kutatások, konferenciák aktív résztvevője, kiállítások kurátora, rendezője. Mivel kutatási területei között a test filozófiája és esztétikája fontos helyen áll, kapcsolata a táncművészettel sosem szűnt meg, 2005-ös alapítása óta tagja a Lábán Rudolf-díj kuratóriumának. Írásai közül jó néhány érinti a kortárs alkotó- és előadó-művészet kérdéseit, s ezen belül a táncot. Publikációinak sorát jelentős tanulmányok, esszék és kötetek alkotják. 1990–97 között az Ikon Kiadó igazgatója.

Richly Zsoltné

(Malinszky Judit) gimnáziumi tanár. Budapesten született, 1941. június 24-én. 1966-ban végzett az ELTE matematika középiskolai tanári szakán. Később hittanári oklevelet szerzett. Első munkahelye az ÁBI/MTF, ahol 1966. szeptember 1-től gimnáziumi tanár 2003. június 30-ig, 1997. június 1-től nyugdíjasként. 2003–2016-ig óradíjas hittanárként *Evangéliumi tanítások és bibliáismeret* fakultációt vezetett, majd hittanórákat tartott. 1985. augusztus 1-től 1991. augusztus 31-ig a gimnázium igazgatóhelyettese. Kereste, és sikeresen alkalmazta a matematikatanítás új módszereit. Az érdeklődő tanulók közösség és az iskola légköre alkalmas volt a játékos-kreatív ismeretszerzésre és esetenként a matematika megszerzésére. 24 osztályt vezetett el a sikeres érettségig. „Örökös osztályfőnökként” csak öt olyan éve volt, amikor nem vitt osztályt. Három csoportnak nyolc éven át, a többieknek a gimnáziumi években volt vezetőjük. Közösségépítő tevékenységként fontosnak tartotta és szerette az osztálykirándulásokat. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1977, 1986), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (1996).

Simon Aladár

Gimnáziumi tanár. Győrben született, 1961. március 28-án. Előadóművész. Az ELTE magyar-történelem középiskolai tanári szakán 1986-ban végzett. Már a középisko-

labán felfigyeltek kellemes hangszínére, igényes hangképzésére, majd egyetemi tanulmányai mellett különböző színházi társulatok előadásainak rendszeres szereplőjévé vált. Egyetemi éveit követően színészként, illetve vers- és prózamondó előadóművészként játszott országszerte, tévésorozatokban szerepelt, szinkronizált. 1986–90-ben a veszprémi Petőfi Színház tagja, ezután Budapesten szabadfoglalkozású művész. Fellépéseivel párhuzamosan kezdett tanítani, az MTF/MTE gimnáziumi tanára 1990. augusztus 1-től. Évtizedek óta meghatározó szerepet vállal az iskolai vers- és prózamondó versenyek megszervezésében, az iskolai ünnepélyek színpadra vitelében. Gyakorló előadóművészként iskolánk különböző kulturális műsoraiban gyakran közreműködik, Ady-, József Attila-, Radnóti-előadásai emlékezetes alkalmakká váltak gimnáziumunk életének. Osztályfőnökként tanácsosok és artistanövendékek százait kísérhette el az érettségiig. 1998-ban óradíjasként beszédtechnikát tanított a táncpedagógus szakon.

Sirató Ildikó

Elméleti oktató. Budapesten született, 1966. március 3-án. Színháztörténész. Az ELTE BTK-n 1989-ben magyar-orsz. szakos középiskolai tanári, 1990-ben finn szakos előadói oklevelet szerzett. A Szegedi Tudományegyetemen 2005-ben irodalomtudományi doktori (PhD) fokozatot, a Színház- és Filmművészeti Egyetem Doktori Iskolájában 2009-ben színházművészeti DLA abszolutóriumot szerzett. Középiskolai szakmai gyakorlatát 1987–1989-ben az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Gimnáziumában teljesítette. Egyidejűleg 1987-től 1993-ig a Magyar Színházi Intézet (utóbb: Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézet) idegen nyelvi referense. 1993–2005 között az ELTE BTK Finnugor Tanszékén tanársegéd. 2006-ban az Országos Széchényi Könyvtár Színháztörténeti Tárának vezetője (főosztályvezető) lett, azóta az OSZK munkatársa. Egyidejűleg 2013–2018 között a veszprémi Pannon Egyetem Irodalom- és Kultúratudományi Intézetének Színháztudományi Tanszékén óradíjas oktató, ügyvivő szakértő, majd egyetemi docens. Az MTF/MTE oktatójaként 1998-tól óradíjas oktató, 2004. február 1-től tanársegéd, 2006. július 1-től 2010. augusztus 31-ig főiskolai adjunktus. 2017–2019-ben ismét óradíjas oktató. 2019. szeptember 1-től egyetemi adjunktus, 2019. november 6-tól egyetemi docens. Oktatott tárgyai: drámatörténet; egyetemes és magyar színháztörténet; dramaturgia. Az MTA Táncstudományi Munkabizottságának alapító tagja (2010-től). Hazai és nemzetközi konferenciák résztvevője, rendszeresen publikál, legutóbbi monográfiája: *A magyar színjátszás rövid története* (2017). Az ELTE Irodalomtudományi Doktori Iskola

témavezető oktatója. Óradíjasként számos hazai és külföldi egyetemen oktatott (Institute of Social and European Studies, Kőszeg; Komensky Egyetem, Pozsony; Universitát Wien, Bécs; Magyar Képzőművészeti Egyetem; Színház- és Filmművészeti Egyetem).

Soós Istvánné

(Gallus Julianna) gimnáziumi tanár. Szombathelyen született, 1910. február 13-án. 1933-ban szerzett magyar-német-filozófia/pedagógia szakos középiskolai tanári oklevelet a Pázmány Péter Tudományegyetemen. 1952-ben diplomázott a Budapesti Pedagógiai Főiskola orosz nyelv és irodalom szakán. 1935–46 között könyvtárosként dolgozott, közben 1943–44-ben az Országos Szociális Felügyelőség szakelőadója. 1948–53-ig a fővárosban általános iskolai tanár, 1953–54-ben a Népművelési Gimnázium, 1954. szeptember–decemberben a Képző- és Iparművészeti Gimnázium tanára. Innen szerződött át az ÁBI-ba, ahol 1955. január 1-től gimnáziumi tanár 1970. augusztus 31-ig, nyugalomba vonulásáig. Magyar, német és orosz nyelvet tanított, s mivel szinte a kezdetektől részt vett a közismereti oktatási struktúra fejlesztésében, úttörő szerepet vállalt az idegennyelv-oktatás helyi módszertanának és gyakorlatának kialakításában. Orosz nyelvű tanjegyzetet készített és ő volt a tanári és ifjúsági könyvtár őre. Tanított a TIT József Attila Szabadegyetem nyelviskolájában is. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1966). Elhunyt 1979 júliusában, július 21-én temették Balatonarácson.

Szarka Györgyné

(Bálint Anikó) gimnáziumi tanár. Budapesten született, 1948. február 20-án. Az ELTE kémia-fizika középiskolai tanári szakán végzett 1973-ban. 1973–74-ben a budapesti II. Rákóczi Ferenc Gimnázium tanára, 1974–80-ban a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet tudományos segédmunkatársa. Az ÁBI/MTF gimnáziumi tanára 1980. augusztus 25-től 2009. június 30-ig, 2005. június 1-től nyugdíjasként. Bár látszólag kevés távolibb tudománykör létezik egy táncos- vagy artistanövendék számára, mint a fizika és a kémia, az ő gyakorlatias, szemléletesen felépített óráinak köszönhetően sikeresen tudta biztosítani az egyetemes műveltség megszerzésének a lehetőségét, amely egy sokoldalú, és világra nyitott művésznövendék természetes szükséglete. Segítőkézsége, személyes- és közösségi problémák iránti érzékenysége, osztályfőnökként az osztályai iránti elkötelezettsége máig emlékezetes. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1984).

Széll Rita

Elméleti oktató. Debrecenben született, 1958. június 28-án. Zenepedagógus, zeneművész, tánc-történész. A debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola zongora szakán érettségizett 1976-ban. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyetemi tagozatán 1977–82 között középiskolai énektanári, karvezető és zeneelmélet tanári oklevelet szerzett. A bécsi Hochschule für Musik und darstellende Kunst Wien hallgatójaként 1983–85-ben csembalóművész és historikus tánc tanulmányokat folytatott (csembalóművész oklevele honosítva 1993-ban). 1988–98 között Ausztriában, Franciaországban, Németországban és Olaszországban historikus tánc elméleti- és gyakorlati mesterkurzusokon vett részt. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán 2009–2010-ben közoktatási vezetői oklevelet szerzett és pedagógus szakvizsgát tett. A bécsi Universität für Musik und darstellende Kunst Wien Doktori Iskolájában 2009–2016 folytatott tanulmányai keretében zenetudományból doktori (PhD) fokozatot szerzett (honosítva 2016). Értekezésének címe: *Beziehung zwischen Musik und Choreographie anhand ausgewählter Beispiele vom späten 16. bis zum frühen 18. Jahrhundert*. 1982-től a Kőbányai Zeneiskola (jelenleg: Kroó György Zene- és Képzőművészeti Kőbányai Alapfokú Művészeti Iskola) szolfézs-zeneelmélet tanára, 2014-ben mesterpedagógus, 2018-ban kutatótanár minősítést szerzett. Nevéhez fűződik a régi táncok alkalmazásának bevezetése a zeneoktatásba. 1987–93-ban szolfézs tanszakvezető, 2008–2010-ben igazgatóhelyettes, 2010 óta igazgató. Egyidejűleg 1988-tól máig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola/Egyetem, 1991–99-ben az ELTE Tanárképző Főiskolai Kar historikus tánc óradíjas oktatója. Az MTF/MTE oktatójaként 1999-től a budapesti és vidéki (Szombathely, Nyíregyháza) képzési helyszíneken zeneelmélet, zene-történet; tánc- és tánczenet-történet; történelmi társastánccok; próbavezetés és koreográfiai ismeretek tárgyakat oktat. 1999-től óradíjas oktató, 2004. február 1-től tanársegéd, majd ismét óradíjas oktató. 2010. február 1-től újra tanársegéd, 2016. szeptember 1-től főiskolai adjunktus. 2017. szeptember 1-től egyetemi docens. Kutatási területe a 15. század közepétől a 18. század első harmadáig terjedő időszak európai udvari és színpadi táncainak rekonstrukciója. Csembalóművészként 1985 óta koncertezik, reneszánsz és barokk tánc-házakat vezet, tánc-rekonstrukciókat és koreográfiákat készít, a Soproni Régi Zenei Napok rendszeres közreműködője. Az ARBEAU Historikus Táncegyüttes alapítója és 1988–2010 között vezetője. Rendszeresen publikál, önálló kötete: *Régi táncok iskolája. A francia reneszánsz* (2001). Sajtó

alá rendezte és kiadta Thoinot Arbeau és Fabritio Caroso munkáit (2009). Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1989), Miniszteri elismerés (2004), Kőbányai Önkormányzat Sajó Sándor-díja (2017).

Tálas István

Gimnáziumi tanár. Budapesten született, 1941. május 26-án. 1964-ben végzett az ELTE magyar-német-könyvtár szakán, később a francia nyelvet is elsajátította. 1964-től a Magyar Tudományos Akadémia Irodalomtörténeti Intézetében gyakornok, 1966–70-ig tudományos segédmunkatárs. Az ÁBI/MTF gimnáziumi tanára 1970. szeptember 1-től 2003. augusztus 6-ig, nyugalomba vonulásáig. 2004–2005-ben óradíjas tanár. Magyar és német nyelvet tanított, az iskola könyvtárosa volt. Német csoportjait főként artistanövendékek, valamint a Zeneakadémia Különleges tehetségek tagozatának zenésznövendékei alkották, akik felé szakmai teljesítményüket is értékelve figyelemmel, türelemmel és szeretettel fordult. Diákjaival jó kapcsolatot ápolt, közvetlen stílusa és emlékezetes magyar órái sok tanulót inspiráltak olvasásra és az irodalom szeretetére. Magyartanári minőségében gyakran kapott megbízást ünnepélyek, diákelőadások rendezésére, sőt egyes előadásokon ő maga is szerepelt. Tanított a TIT és a Külkereskedelmi Oktatási és Továbbképző Központ német nyelvtanfolyamain. Magas szintű nyelvtudását szak- és műfordítóként is kamatoztatta (Dionýz Ďurišyn: Összehasonlító irodalomkutatás; Alfred Kubin: *A másik oldal*; Alfred de Vigny: *Stello*). Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1978, 1983), Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (1996).

Tóth Barnabásné

(Fábián Éva Anna) gimnáziumi tanár. Kaposváron született, 1945. január 13-án. Közgazdasági érettségét tett, majd a szegedi József Attila Tudományegyetem magyar-francia szakán szerzett középiskolai tanári oklevelet 1969-ben. 1969–70-ben Kaposváron gimnáziumi tanár, 1970–76-ban a Chemokomplex Külkereskedelmi Vállalat államközi előadója. Az ÁBI/MTF gimnáziumi tanára 1976. szeptember 1-től 2012. december 29-ig, nyugalomba vonulásáig. Határozott véleménye, szigorú, ellentmondást nem tűrő és zavarba ejtően találó dorgálásai mögött időről időre kikacsintott franciás kultúrája, könnyed humora, széleskörű műveltsége, amellyel nem pusztán a tananyag átadására, hanem a tágabb-szélesebb összefüggések hálózatának megvilágítására is törekedett. Mindeközben, ha szükségét érezte, akkor akár az általános etikett szabályrendszerét is hatásos irodalmi példák szemléltetésével igyekezett elsajátíttatni a diákokkal. Tette mindezt a legnagyobb természetességgel

akár a tanterem falain kívül is, a vitatott emberi megnyilvánulásokra szépirodalmi párhuzamot hozva. A legapróbb részletekig következetesen megtervezett, igényes iskolai műsorait, osztálykirándulásait, vagy épp Franciaországba szervezett csereutazásait ugyanúgy kezelte, mint tanóráit: a személyes jelenlét megismételhetetlen lehetőségeiként tekintett rájuk, s ezért mindig teljes odaadással vett részt bennük. Közreműködött a főiskola által kiadott 1988-as idegen nyelvű táncszakmai szöveggyűjtemény szöveggondozásában. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1983), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2001), Arany Katedra Emlékplakett (2004), NFG Nádasi Ferenc-díj (2012).

Turzóné Lábadi Gizella

Kollégiumi nevelőtanár, igazgató. Salgótarjánban született, 1955. január 18-án. A Kecskeméti Óvónőképző Intézetben végzett 1974–76-ban, az egri Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán 1988–90-ben nevelőtanári oklevelet szerzett. 1999-ben mentálhigiénés továbbképzésen kapott bizonyítványt, 2015-ben pedig a Kaposvári Egyetemen közoktatásvezetői képesítést nyert. 1973–95 között Salgótarjánban óvónő, majd rövid idejű XIV. kerületi nevelőtanári állás után az MTF Diákotthonának nevelője 1996. szeptember 2-től 2016. szeptember 30-ig, nyugdíjba vonulásáig. 2002. október 1-től igazgatóhelyettesi, 2011. szeptember 1-től 2016. szeptember 30-ig kollégium igazgatói munkakört töltött be (2014. július 1-től mint intézményegység-vezető). Személyében a diákotthon lendületes, kirobbanó energiájú, örökmozgó nevelővel gazdagodott. Szakképesítései és évtizedes tapasztalatai jelentették a biztosítékát annak, hogy az akkor legfiatalabb növendékektől az érettségizőkig mindenivel megtalálta a közös hangot. Szípkázó, csípős humorával az esti, főzőkonyhai beszélgetések szívesen látott tagja volt a diákok részéről is, de ha kellett, határozott fellépésével pillanatok alatt rendet tett a legváratlannabb helyzetekben is. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1987), NFG Nádasi Ferenc-díj (2015), Magyar Arany Érdemkereszt (2016).

Valcz Gyuláné

(Szűcs Ilona) gimnáziumi tanár, igazgató. Zalaegersze-gen született, 1946. október 25-én. Az ELTE TTK-n végzett matematika szakos középiskolai tanárként 1965–72-ben, a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem filozófia-esztétika szakosító tanfolyamán 1982–85-ben szerzett oklevelet. 1970–71-ben a Csorvási Általános Iskolában, 1971-től Szegeden tanított: 1977-ig a Gyálaréti Általános Iskola, 1977–87-ben a Tarján III. sz. Általános Iskola tanára, 1982-től igazgatóhelyettese. 1987–89-ben a Ta-

bán Általános Iskola tanára és igazgatóhelyettese. Alapos tanári gyakorlatra tett szert tanulmányi versenyek szervezőjeként, szakköri módszertani fejlesztőként, vezetőtanárként, szakbizottság vezetőként. Az ÁBI/MTF gimnáziumi tanára 1989. augusztus 15-től 2013. június 30-ig (2003. szeptember 1-től nyugdíjasként), majd 2018-ig óradíjas. 1991. szeptember 1-től igazgatóhelyettes, 1996. július 1-től 2009. augusztus 31-ig gimnáziumi igazgató. Vezetése alatt vette fel a gimnázium az ÁBI alapító táncpedagógusa, Nádas Ferenc nevét, új pedagógiai programot és új helyi tantervet dolgoztak ki. Az új, két-szintű érettségi bevezetések sikeresen akkreditáltatta a művészetek komplex érettségi tárgyat, amely a tánc-, zene- és művészettörténeti, illetve cirkuszművészeti ismeretekről számot adó, egyedülálló érettségi tárgya volt gimnáziumunknak 2014-ig, az egyedileg akkreditált érettségi tárgyak kivezetéséig. Kitüntetései: Kiváló Munkáért (1982), Kiváló Úttörővezető (1984), Arany Katedra Emlékplakett (1996), Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2001), Lőrinc György-díj (2009), NFG Nádas Ferenc-díj (2013).

Vályi Rózsi

(eredetileg: Vályi Rózsa; dr. Tóth Dénesné) elméleti oktató, az ÁBI tantestületének alapító tagja. Egerben született, 1907. szeptember 30-án. Tánc-történész, művészettörténész. A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1930-ban magyar-latin szakos középiskolai tanárként, 1933-ban filozófia-pedagógia szakos előadóként végzett és bölcsészdoktori címet szerzett. 1934-től óradíjas, 1940-től 1947-ig kinevezett gimnáziumi tanár, 1947–50-ben általános iskolai tanár Budapesten. Zeneszerző férje révén – aki az Operaház balett korrepetitora a 30-as években – került a táncművészet közelébe. Tánc-történeti kutatásokba kezdett, s ezt Olaszországban folytatta a 40-es években. Tánc-történeti jelentőségű műveket tanulmányozott és fordított magyarra. 1950 első felében a Táncművészeti Iskola óradíjas tanára. Az ÁBI alapító tagjaként 1950. október 1-től iskolai tanár, 1951. szeptember 1-től intézeti tanár, 1956. szeptember 1-től főiskolai adjunktus. Főiskolai státuszának megtartásával 1957. január 1-től gimnáziumi tanárrá minősítették át. Fellebbezése nyomán három hónapon belül visszakapta főiskolai státuszát, ugyanakkor a gimnázium állományában maradt, ahol 1969. augusztus 23-ig, nyugdíjazásáig tanított. Akkoriban a gimnazista korú tanítványok felváltva tanultak művészet-, zene- és tánc-történetet, s Vályi Rózsi alapos és széleskörű műveltsége alkalmas volt a művészeti tantárgyak komplex szemléletének átadására. A tanévek során folyamatosan készítette tánc-történeti tanjegyzeteit. Mégis számos konfliktust kellett

megélnie a hozzáértését megkérdőjelező intézeti kollektív részéről. 1952-től 1955-ig a Népművelési Minisztérium által létrehozott Magyar tánc-történeti munkaközösség vezetője. Kötetei: Noverre: *Levelek a táncról és a balettekről* (fordítás, 1955), *A magyar balett történetéből* (szerk. 1956), *Balettök könyve* (1959, 1961), *A táncművészet története* (1969), *Balettök könyve* (1980). Élete hátralévő részében a szakmától visszavonultan élt. Kitüntetései: Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1955, 1965), Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje (1995). Elhunyt Budapesten, 2003. október 22-én.

Vereckiné Sziklai Inesz

(Vereckei Andrásné) gimnáziumi tanár, nyelvtanár. Budapesten született, 1957. január 3-án. Az ELTE orosz-angol középiskolai tanári szakán végzett 1976–82-ben. 1982–83-ban az IBUSZ és a Magyar Rádió munkatársa. Az ÁBI/MTF/MTE gimnáziumi tanára 1983. szeptember 1-től 1994. december 31-ig és 2006. július 1-től, közben 1995. január 1-től a főiskola akkor létrehozott Idegennyelvi Lektorátusának főiskolai nyelvtanára, 2002. január 1-től 2006. június 30-ig főiskolai adjunktusa. Tanári pályáján a legutóbbi időkig táncos és artista osztályoknak volt folyamatosan osztályfőnöke, vagy nyelvtanára. Gimnáziumi munkája mellett 2010-ig főiskolai évfolyamokban is tanított. A gimnázium idegennyelvi munkaközösségének több évtizeden át vezetője, a jelmezes nyelvi versenyek megindításának egyik fő kezdeményezője volt. Közreműködött a főiskola által kiadott 1988-as idegen nyelvű táncszakmai szöveggyűjtemény orosz részének szerkesztésében. Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1989).

Walkó György

Gimnáziumi tanár, elméleti oktató. Budapesten született, 1920. december 29-én. Irodalomtörténész, germanista. 1944-ben szerzett magyar-német szakos középiskolai tanári oklevelet és bölcsészdoktorátust a budapesti tudományegyetemen. 1982-ben az irodalomtudomány kandidátusa, 1989-ben doktora (DSc) lett. 1944-től Budapesten óradíjas tanár, majd katonai szolgálatot teljesített és fogságba esett. 1946–50-ben a Vallás- és Köznevelési Minisztériumban előadó. 1950–53-ig Debrecenben és Székesfehérváron tanár. 1953–55-ben az Idegen Nyelvek Főiskolájának adjunktusa. 1955–59-ben Budapesten gimnáziumi tanár. Az ÁBI/MTF oktatójaként 1959. szeptember 1-től gimnáziumi tanár (1966-tól mellékállásban), 1963-tól a Művészképzőn is oktat. 1979. január 1-től főiskolai adjunktus, 1984. július 1-től főiskolai tanár 1995. július 31-ig, nyugalmába vonulásáig. 1961-től a *Nagyvilág* című világirodalmi folyóirat szerkesztőségi

tagja, 1966-tól 1988-ig főállásban belső munkatársa és rovatvezetője. Egyidejűleg az ELTE óradíjas oktatója. Az ÁBI/MTF növendékei (majd főiskolai hallgatói) számára egyfajta privilégium volt, ha tőle tanulhattak irodalmat, német nyelvet, irodalom- és drámatörténetet, esztétikai ismereteket és szemléletmódot. Lehengerlő tudása, színes előadásmódja mélyen és hosszú távon hatott tanítványaira, hatékonyan keltve fel a színpadra készülő művészelöltek érdeklődését a társzművészetek és társtu-

domány-területek iránt. Fő kutatási területe a német drámairodalom volt, különösen Goethe, Büchner és Brecht munkássága, akiknek műveit nem csupán fordította, de elemző tanulmányok, esszék, könyvek sora jelzi beavatottságát. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1964), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1981), Akadémiai Díj (1984), Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje (1995). Elhunyt Budapesten, 1997. október 13-án.

IV. AZ INTÉZMÉNYI ADMINISZTRÁCIÓ VEZETŐ MUNKATÁRSAI

Antal Erzsébet

(Péterffy Erzsébet; Antal Frigyesné) adminisztrátor. Debrecenben született, 1902. március 21-én. 1929-ben általános táncmesteri oklevelet, 1932-ben mozdulatművészeti oktatói képesítést szerzett. 1920–42 között magán tánctanító, 1945–48-ban a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége propaganda osztályának vezetője, egyidejűleg 1945–50-ben táncoktató a Munkaerő Tartalékok Hivatala és más intézmények alkalmazásában. 1950. január 1-től a Táncművészeti Iskola néptánc tanársegédje és tanulmányi előadója, 1950. szeptember 1-től 1961. július 31-ig az ÁBI tanulmányi előadója. 1950-től 1956-ig az intézmény párttitkára. Nevéhez fűződik az intézményi tanulmányi adminisztráció megszervezése és irányítása az első évtizedben. Kitüntetése: Kiváló Dolgozó (1955).

Busi Tiborné

(Szász Mária) adminisztrátor. Mosonszentjánoson született, 1943. március 9-én. 1961-ben érettségizett, majd ipari vállalatoknál titkárnőként dolgozott. 1975–78 és 1982–85 között a budapesti Egressy Gábor Szakközépiskola iskolatitkára, illetve tanulmányi előadója. 1979-től 1982-ig az ÁBI/MTF iskolatitkára, 1985. augusztus 1-től főiskolai tanulmányi előadó, 1992. szeptember 1-től 1998. június 30-ig, nyugdíjba vonulásáig tanulmányi főelőadó és csoportvezető. 1998. november 1-től ismét tanulmányi előadó, 2000. július 1-től 2006. június 30-ig főigazgatói titkárságvezető. Kitüntetései: Kiváló Dolgozó (1973), Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (1998).

Gáspár Emese

Adminisztratív vezető. Pécsen született, 1975. június 25-én. Táncművész, táncpedagógus, kulturális menedzser. A Pécsi Művészeti Gimnázium balett szakán érettségizett, majd 1993–94-ben az MTF klasszikus balettművész szakára járt. Ugyanitt 1996–2005 között elvégezte a táncpedagógus szak klasszikus balett szakirányát, ezzel párhuzamosan 1995–98 között a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem művelődésszervező, majd 1998–2002 között a Pécsi Tudományegyetem művelődési és felnőttképzési menedzser szakát. A Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karán 2005–2008 között egészségügyi tanári oklevelet szerzett. Elvégezte a Budapesti Kommunikációs Főiskolán a pályázatírás és projektmenedzsment képzést (2006). A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen pedagógus szakvizsgát tett és közoktatási vezető képzettséget szerzett (2010–2011). 2023-tól a Marosvásárhelyi Mű-

vészeti Egyetem PhD-hallgatója. 1989–93-ban a Pécsi Balett ösztöndíjas táncművésze, 1994–95-ben társulati tagja. Az MTF/MTE munkatársaként 1998. augusztus 1-től tanulmányi osztályvezető, 1999. július 1-től oktatásfinanszírozási előadó, 2005. január 25-től 2014. május 31-ig pályázati referens (2013. január 1. – 2013. április 30. között mellékállásban, mert ekkor főállásban a Honvéd Együttes kommunikációs menedzsere). 2014. június 1-től stratégiai menedzser, 2020. június 1-től képzésfejlesztési és innovációs rektorhelyettes, 2022. május 4-től 2024. október 31-ig innovációs rektorhelyettes. 2024. november 1-től 2025. január 15-ig pályázati igazgató. Adminisztratív munkakörei mellett óradíjasként bekapcsolódott a főiskolai oktatásba (egészségügy), majd 2020. június 1-től 2025. április 15-ig mesteroktató. Kitüntetései: Bánffy Miklós-díj (2021). Házastársa Túri Sándor balettmester.

Jakucs Gabriella

(Doma Vilmosné) gazdasági vezető. Budapesten született, 1957. március 17-én. A Pénzügyi és Számviteli Főiskola pénzügyi szakának költségvetési szakágazatán 1982–86 között végzett üzemgazdászként, ugyanott 1991-ben államháztartási szakirányon mérlegképes könyvelői képesítést szerzett. Az Államigazgatási Főiskolán 1986-ban államigazgatási szakvizsgát tett. 1980–83-ban a Berzeviczy Gergely Közgazdasági Szakközépiskola gazdasági ügyintéző-iskolatitkára. 1983–88-ban a XV. Kerületi Tanács Pénzügyi Osztályán költségvetési főelőadó, majd 1984-től kerületi revizor. 1988–91-ben a XV. Kerületi Tanács Gazdasági Műszaki Ellátó és Szolgáltató Szervezet (GAMESZ) igazgatója. 1991–93-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetem Gazdasági Igazgatóságán előbb pénzügyi osztályvezető, majd 1991 decemberétől gazdasági főigazgató-helyettes. Az MTF-en 1993. március 1-től gazdasági igazgató, 2006. június 1-től 2014. október 31-ig gazdasági főigazgató. Több mint két évtizedes gazdasági vezetői tevékenysége alapjaiban határozta meg az intézmény személyi és tárgyi feltételeinek, épületállományának fejlődését. Vezetői megbízásának egybefüggő időtartama nemcsak az intézmény, de a hazai felsőoktatás történetében is egyedülálló. A főiskolai képzésben 2003–2011 között óradíjas oktató (kulturális menedzselés, pénzügyi alapismeretek). 1997–2011 között a Magyar Államkincstár kincstári biztosa, e minőségében 1997-ben a Testnevelési Egyetemhez, 2004-ben a Balassi Bálint Intézethez rendelték ki költségvetési felügyelőnek. Kitüntetései: Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2002).

Kovács Györgyné

(Marsi Éva) adminisztratív vezető. Budapesten született, 1933. március 14-én. A Művelődésügyi Minisztérium Kultúradémiájának irodalomtörténet szakos hallgatója 1960–61-ben. Az Egri Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakát 1962–65 között végezte el. 1973-ban a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem esztétika szakosító tanfolyamán szerzett oklevelet. 1949–61 között adminisztrátor és újságíró-gyakornok a *Szabad Ifjúság* című lap szerkesztőségében, illetve személyzeti előadó különböző vállalatoknál. Az ÁBI/MTF munkatársaként 1961. augusztus 1-től tanulmányi előadó, 1970. augusztus 1-től intézeti igazgatóhelyettes, 1983. szeptember 1-től főigazgató-helyettes, 1984. október 1-től főtítkárr, 1991. szeptember 16-tól 1997. augusztus 15-ig művészeti titkárr (1992. január 1-től nyugdíjasként). 1997. szeptember 1-től 1998. június 30-ig főigazgatói tanácsadó. 1968–92 között az évfolyamvezetői munkaközösség vezetője. 1968–70-ben az ÁBI párttitkára. Változó elnevezésű munkaköreiben lényegében mindig az intézmény napi tevékenységének koordinálását végezte. Több mint fél évszázadon át az intézményvezetés meghatározó személyisége, csendes, precíz, a szakmai oktatás és művészképzés érdekeit és értékeit mindenkor szem előtt tartó, az intézményhez lojális kolléga, kiemelkedő munkabírással és szervezőkészséggel. Kitüntetései: Szocialista Kultúráért (1966), Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1975), Kiváló Munkáért (1981), Lőrinc György-díj (1997), Művelődés Szolgálatáért-díj (1997). Elhunyt Budapesten, 2024. november 22-én.

Ledniczky Bea

Adminisztrátor. Budapesten született, 1968. augusztus 9-én. Az MTF táncelméleti szakíró szakát 2000–2003 között végezte el (oklevél: 2007). 1988-tól 1999-ig a Magyar Táncművészek Szövetsége (1992–1995 között Táncművészeti Kamara) munkatársa, szakmai előadó, 1990-től szervező titkárr. Egyidejűleg részt vett az időközben önállósult Magyar Táncstudományi Társaság, Magyar Néptáncszövetség, Kortárs Tánc Egyesület, Balettpedagógusok Szövetsége, Magyar Táncpedagógusok Szövetsége, utóbb a Táncpedagógusok Országos Szövetsége, a Magyar Divat- és Sporttánc Szövetség és a Magyar Akrobatikus Rock'n'Roll Szövetség megalakulásában, munkaszervezetük kialakításában; többüknél hosszabb-rövidebb ideig szervező titkárr, ügyvezetői feladatokat látott el. Részt vett a modern tánc oktatói tanfolyamok szervezésében, a Bethlen Kortárs Táncműhely működtetésében, a *Táncstudományi Tanulmányok* kiadásában, valamint a fesztiválrendszer (Tánc Világnapi Gálaest; Magyar Táncfesztivál) kialakításában. 1996–2003 között

a *Zene, Zene, Tánc* szaklap táncrovat-szervezője és szerzője. Közreműködött a *Táncvilág* című, havonta jelentkező kulturális televíziós magazin készítésében. Az MTF/MTE munkatársaként 1999. december 1-től 2006. szeptember 30-ig a Klasszikus Balett Tanszék tanszéki titkára, illetve pedagógusképzési tanulmányi előadó. 2006. október 1-től 2007. január 31-ig tanulmányi osztályvezető. 2007. február 1-től június 30-ig a Koreográfus- és Táncpedagógus-képző Intézet intézeti titkára, 2007. július 1-től 2018. augusztus 31-ig a Táncművész-képző Intézet intézeti titkára. 2018. szeptember 1. óta a Vályi Rózsi Könyvtár, Levéltár és Táncstudományi Kutatóközpont tudományos titkára. Kitüntetései: Magyar Televízió elnökének Nívódíja (1998), Magyar Ezüst Érdemkereszt (2013).

Salát Magdolna

Adminisztratív vezető. Komlón született, 1982. december 4-én. Ugyanitt érettségizett 2001-ben. Az ELTE Bölcsészettudományi Karán 2001–2008 között magyar szakos bölcsész és tanár abszolutóriumot, az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Karán 2001–2008 között pedagógia szakos bölcsész és tanár oklevelet szerzett. 2008-tól az ELTE PPK Neveléstudomány Doktori Iskola Tanítástanulás programjában doktori tanulmányokat folytatott és 2018-ban abszolutóriumot szerzett. 2008-tól az ELTE Pedagógikum Központjának munkatársa, 2009–2010-ben tanárképzési osztályvezető. 2010–2014-ben az ELTE Rectori Hivatal Minőségbiztosítási Osztályán ügyvivő szakértő. Egyidejűleg 2008-tól az ELTE PPK óradíjas oktatója, 2011–2022-ben a Felsőoktatás-pedagógiai Módszertani Központ tanársegéde, majd 2023-ig ismét óradíjas. 2022-ben a Magyar Nemzeti Bank oktatási szakértője, 2022–2024-ben az ELTE Oktatási Igazgatóságának oktatásfejlesztési szakértője. 2022. augusztus 1-jétől az MTE tanulmányi igazgatója, 2024. november 1-től rektorhelyettese. 2015–2022-ben a Tanárképzők Szövetségének titkára.

Schanda Beáta

Adminisztratív vezető. Budapesten született, 1956. július 6-án. A nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán 1975–79 között ének-zene és könyvtár szakos általános iskolai tanári, a Pécsi Tudományegyetemen 2002–2005 között művelődésszervező mesterszakos oklevelet szerzett. Az MTF tánc tanár mesterszakának táncelmélet és -történet szakirányán 2015-ben szerzett diplomát. Angol nyelvtudása kiemelkedő. 1979–81 között a Budapest XI. kerületi Petőfi Sándor Általános Iskola karvezető ének-zene tanára. 1981-től több mint tíz éven át a Jeunesses Musicales magyarországi szerve-

zetének vezetője. 1992-től 2001-ig az Interart Fesztiválközpont menedzsere, majd ügyvezetője. A Budapesti Nemzetközi Zenei Versenyek ügyvezető igazgatója, illetve titkára, a Nemzetközi Zenei Tanács vezetőségének tagja. 2003-tól öt éven át az Európai Zenei Tanács elnöke. 2014-től részt vett a Marton Éva Nemzetközi Énekverseny szervezésében a Zeneakadémián. Higgadt munkájával, mindig tárgyyszerű észrevételeivel jelentősen hozzájárult a versenyek magas színvonalához, nemzetközi elismertségéhez. Több alkalommal vezetett műsort a Bartók Rádióban és a Duna Televízióban. Több évtizeden át a Bokor Közösség meghatározó személyisége, 2005-től haláláig az Érted Vagyok című folyóirat szerkesztőségi tagja. Az MTF/MTE munkatársaként 2001. szeptember 1-től főigazgatói hivatalvezető, 2003. szeptem-

ber 1-től főtitkár, 2006. június 6-tól haláláig művészeti menedzser. Bekapcsolódott a főiskolai oktatásba, angol nyelven is tanított, az Elméleti (2018. augusztus 15-ig-től Művészetelméleti) Tanszéken óradíjas oktató, majd 2018. szeptember 1-től egyetemi docens. Gondos szeretettel és odaadással kísérte a növendékek és hallgatók tanulmányait és művészi fejlődését. Rendkívül szerteágazó, minden részletre figyelő, precíz munkája során a képzési és a művészeti szakterület minden aspektusára kiemelt figyelmet fordított, szervezte és vezette az intézményi táncelőadásokat. A táncművész és táncpedagógus szakok akkreditációs anyagának szerkesztője volt. Kitüntetései: Fehér Rózsa-díj (2003), Bánffy Miklós-díj (2005), Lőrinc György-díj (2022). Elhunyt Budapesten, 2022. május 31-én.

2. AZ INTÉZMÉNY VEZETŐINEK ÉS VEZETŐ OKTATÓINAK NÉVSORA

AZ INTÉZMÉNY ELNEVEZÉSE

Állami Balett Intézet: 1950. augusztus 15. – 1990. június 30.

Magyar Táncművészeti Főiskola: 1990. július 1. – 2017. január 31.

Magyar Táncművészeti Egyetem: 2017. február 1-től

I. INTÉZMÉNYVEZETŐK

(igazgatók, főigazgatók, rektorok)

Lőrinc György	igazgató 1950. augusztus 15. – 1961. június 30.
Hidas Hedvig	mb. igazgató 1961. július 1. – 1963. március 31.
Hidas Hedvig	igazgató 1963. április 1. – 1972. június 30.
Kun Zsuzsa	igazgató 1972. július 1. – 1979. június 30.
Dózsa Imre	igazgató 1979. augusztus 15. – 1983. augusztus 31.
Dózsa Imre	főigazgató 1983. szeptember 1. – 1990. június 30.
Dózsa Imre	mb. főigazgató 1990. július 1. – 1991. június 30.
Palovecz János	főigazgató 1991. július 1. – 1992. június 30.
Gál Jenő	mb. főigazgató 1992. július 1. – 1992. december 31.
Gál Jenő	főigazgató 1993. január 1. – 1998. június 30.
Dózsa Imre	főigazgató 1998. július 1. – 2006. február 28.
Dózsa Imre	rektor 2006. március 1. – 2006. július 31.
Ifj. Nagy Zoltán	rektor 2006. augusztus 1. – 2008. március 23. (elhunyt)
Bolvári-Takács Gábor	rektorhelyettes, rektori jogkörrel 2008. március 23. – 2009. május 14.
Jakabné Zórándi Mária	rektor 2009. május 15. – 2010. november 7. (elhunyt)
Szakály György	rektorhelyettes, rektori jogkörrel 2010. november 7. – 2011. február 28.
Szakály György	mb. rektor 2011. március 1. – 2011. június 30.
Szakály György	rektor 2011. július 1. – 2018. augusztus 15.
Bolvári-Takács Gábor	rektor 2018. augusztus 16. – 2021. július 31.
Fodorné Molnár Márta	mb. rektor 2021. augusztus 1. – 2022. február 14.
Fodorné Molnár Márta	rektor 2022. február 15-től

II. INTÉZMÉNYVEZETŐ-HELYETTESEK

(igazgatóhelyettesek, főigazgató-helyettesek, rektorhelyettesek)

Aszalós Károly	igazgatóhelyettes 1961. július 1. – 1969. január 15.
Györgyfalvy Katalin	igazgatóhelyettes 1969. augusztus 1. – 1970. július 31.
Kovács Györgyné	igazgatóhelyettes 1970. augusztus 1. – 1983. augusztus 31.
Barkóczy Sándor	igazgatóhelyettes 1972. július 1. – 1979. június 30.
(Barkóczy Sándor	mb. igazgató: 1978. december 15. – 1979. március 15.)
Kovács Györgyné	főigazgató-helyettes 1983. szeptember 1. – 1984. szeptember 30.
Palovecz János	főigazgató-helyettes 1988. augusztus 1. – 1991. június 30.

Dózsa Imre	főigazgató-helyettes 1991. november 1. – 1992. június 30.
Dózsa Imre	főigazgató-helyettes 1997. január 1. – 1998. június 30.
Gál Jenő	mb. főigazgató-helyettes 2003. szeptember 1. – 2005. január 31.
Kövessy Angéla	mb. főigazgató-helyettes 2005. február 1. – 2005. március 31.
Solymosi Tamás	főigazgató-helyettes 2005. szeptember 1. – 2006. február 28.
Solymosi Tamás	mb. rektorhelyettes 2006. március 1. – 2006. május 31.
Bolvári-Takács Gábor	rektorhelyettes 2007. március 5. – 2007. december 14.
Bolvári-Takács Gábor	tudományos és igazgatási rektorhelyettes 2007. december 15. – 2009. augusztus 31.
Szakály György	mb. művészeti és képzési rektorhelyettes 2007. december 15. – 2008. február 28.
Szakály György	művészeti és képzési rektorhelyettes, 2008. március 1. – 2011. február 28.
Bolvári-Takács Gábor	rektorhelyettes 2017. március 1. – 2018. augusztus 15.
Szakály György	rektorhelyettes 2018. augusztus 16. – 2020. január 31.
Fodorné Molnár Márta	mb. pedagógusképzési rektorhelyettes 2020. március 23. – 2020. május 31.
Fodorné Molnár Márta	pedagógusképzési rektorhelyettes 2020. június 1. – 2021. július 31.
Macher Szilárd	mb. művészképzési rektorhelyettes 2020. március 23. – 2020. május 31.
Macher Szilárd	művészképzési rektorhelyettes 2020. június 1. – 2022. május 3.
Macher Szilárd	oktatási rektorhelyettes 2022. május 4. – 2024. október 31.
Gáspár Emese	képzésfejlesztési és innovációs rektorhelyettes 2020. június 1. – 2022. május 3.
Gáspár Emese	innovációs rektorhelyettes 2022. május 4. – 2024. október 31.
Salát Magdolna	rektorhelyettes 2024. november 1-től

III. MŰVÉSZETI VEZETŐK

Gál Jenő	vezető balettmester 1983. szeptember 1. – 1984. augusztus 31.
Gál Jenő	művészeti vezető 1989 – 1991
Dózsa Imre	művészeti vezető 1991. július 1. – 1992. június 30.
Szakály György	művészeti vezető 2018. augusztus 16. – 2019. július 31.
Volf Katalin	művészeti vezető 2019. augusztus 1. – 2021. június 30.

IV. A TÁNCMŰVÉSZKÉPZÉS SZERVEZETIEGYSÉG-VEZETŐI

Táncművészképző Intézet (2006. május 26-tól)

<i>(betöltetlen)</i>	<i>2006. május 26. – 2006. június 30.)</i>
Solymosi Tamás	igazgató 2006. július 1. – 2006. november 9.
Szakály György	igazgató 2006. november 9. – 2008. március 10.
Macher Szilárd	igazgatóhelyettes, igazgatói jogkörrel 2008. március 10. – 2009. június 30.
Lőrinc Katalin	igazgató 2009. július 1. – 2010. december 31.
Szakály György	igazgatói jogkör gyakorlója, mint mb. rektor 2011. január 1. – 2011. augusztus 31.
Macher Szilárd	igazgató 2011. szeptember 1-től

Klasszikus Balett Tanszék (1984. július 1. – 2007. március 2.)

Klasszikus Balett és Modern Tánc Tanszék (2007. március 2. – 2011. szeptember 7.)

Klasszikus Balett Tanszék (2011. szeptember 7-től)

<i>(betöltetlen)</i>	<i>1984. július 1. – 1984. augusztus 31.)</i>
Dózsa Imre	tanszékvezető 1984. szeptember 1. – 1998. augusztus 31.

(Sebestény Katalin

Sebestény Katalin

Gál Jenő

Bretus Mária

Kövessy Angéla

Barna Mónika

Bretus Mária

Brieber Éva

Barna Mónika

Szakály György

Macher Szilárd

Macher Szilárd

Barna Mónika

Kövessy Angéla

Brieber Éva

Brieber Éva

mb. tanszékvezető, Dózsa Imre tartós távolléte idején
1988 – 1991 és 1994. szeptember 27. – 1995. február 2.)

tanszékvezető 1998. szeptember 1. – 2001. július 31.

tanszékvezető 2001. augusztus 1. – 2002. július 31.

mb. tanszékvezető 2002. július 1. – 2003. július 31.

mb. tanszékvezető 2003. szeptember 1. – 2003. december 31.

tanszékvezető 2004. szeptember 1. – 2006. november 9.

tanszékvezető 2006. november 9. – 2008. január 23.

mb. tanszékvezető-helyettes, tanszékvezetői jogkörrel
2008. február 1. – 2008. december 31.

tanszékvezető 2009. január 1. – 2009. augusztus 31.

tanszékvezető 2009. szeptember 1. – 2010. június 30.

tanszékvezető 2010. július 1. – 2011. augusztus 31.

koordinátor (mb. vezető) 2011. szeptember 1. – 2012. június 30.

tanszékvezető 2012. július 1. – 2019. augusztus 31.

mb. tanszékvezető 2019. szeptember 1. – 2020. augusztus 31.

tanszékvezető-helyettes, tanszékvezetői jogkörrel

2020. szeptember 1. – 2021. április 30.

tanszékvezető 2021. május 1-től

Néptánc Tanszék (1984. július 1. – 2007. március 2.)

Néptánc és Színházi Tánc Tanszék (2007. március 2. – 2011. szeptember 7.)

Néptánc Tanszék (2011. szeptember 7-től)

(betöltetlen

Timár Sándor

Zórándi Mária

Brieber János

Hortobágyi Gyöngyvér

Hortobágyi Gyöngyvér

Ónodi Béla

Hortobágyi Gyöngyvér

1984. július 1. – 1984. szeptember 30.)

tanszékvezető 1984. október 1. – 1990. november 12.

tanszékvezető 1991. – 2009. május 14.

tanszékvezető 2009. május 15. – 2011. szeptember 15.

koordinátor (mb. vezető) 2011. augusztus 1. – 2015. augusztus 31.

tanszékvezető 2015. szeptember 1. – 2022. augusztus 31.

tanszékvezető 2022. szeptember 1. – 2024. augusztus 31.

tanszékvezető 2024. szeptember 1-től

Modern Tánc Tanszék (1994. december 1. – 1998. augusztus 31.; 2003. augusztus 28. – 2007. március 2.;
2011. szeptember 7. – 2019. augusztus 31.)

(2007. március 2. – 2011. szeptember 7. között a Klasszikus Balett és Modern Tánc Tanszék része.)

Moderntánc és Színházi Tánc Tanszék (2019. szeptember 1-től)

(betöltetlen

(betöltetlen

Spala Korinna

Kulcsár Noémi

Lőrinc Katalin

Kulcsár Noémi

Kulcsár Noémi

Kalmár Attila

Kalmár Attila

1994. december 1. – 1998. augusztus 31.)

2003. augusztus 28. – 2007. március 2.)

tanszékvezető 2011. szeptember 7. – 2014. június 30.

koordinátor (mb. vezető) 2014. augusztus 1. – 2016. július 31.

tanszékvezető 2016. október 1. – 2017. június 30.

koordinátor (mb. vezető) 2017. július 1. – 2018. augusztus 15.

tanszékvezető 2018. augusztus 16-tól – 2019. augusztus 31.

tanszékvezető-helyettes, tanszékvezetői jogkörrel

2019. szeptember 1. – 2021. szeptember 15.

tanszékvezető 2020. szeptember 16-tól

Zenei Tanszék (1984. július 1. – 2006. május 26.)

Zenei és Zeneelméleti Tanszék (2007. március 2. – 2011. szeptember 7.)

(2006. május 26. – 2007. március 2. között a Klasszikus Balett Tanszék keretei között zenei szakcsoportként működött. 2007. március 2-től ismét önálló tanszék. 2010. február 1-jén egy része beolvadt az Elméleti Tanszék állományába, másik részéből Zongorakisérői Csoport alakult, így a tanszék ténylegesen megszűnt.)

(betöltetlen

1984. július 1. – 1984. szeptember 30.)

Körber Tivadar

tanszékvezető 1984. október 1. – 1985. június 30.

Pertis Jenő

tanszékvezető 1985. szeptember 1. – 1988. március 1.

Nagy Ferenc

tanszékvezető 1988. március 1. – 1993. február 28.

Gulyás Nagy Zoltán

mb. tanszékvezető 1993. március 1. – 1995. január 3.

Dala Péter

tanszékvezető 1995. január 4. – 1995. június 30.

Károly Róbert

tanszékvezető 1995. július 1. – 2002. június 30.

Reich Margit

tanszékvezető-helyettes 1998. szeptember 1. – 2002. június 30.

Reich Margit

tanszékvezető 2002. július 1. – 2003. szeptember 15.

Fehérné Székely Ildikó

tanszékvezető 2003. szeptember 15. – 2006. május 26.

Reich Margit

tanszékvezető-helyettes 2003. szeptember 1. – 2006. június 30.

Reich Margit

zenei szakcsoportvezető 2006. július 1. – 2007. április 30.

Reich Margit

tanszékvezető 2007. május 1. – 2009. december 31.

(betöltetlen

2010. január 1. – 2011. szeptember 7.)

Zenei munkaközösség (1950. szeptember 1. – 1985. augusztus 31.)

Zongorakisérői munkaközösség (1985. szeptember 1. – 2009. december 31. a Klasszikus Balett Tanszék keretei között)

Zongorakisérő Csoport (2010. február 1-től ténylegesen kivált a Zenei és Zeneelméleti Tanszékből; 2020. június 1-től tanszéki jogállású)

Debreczeny Miklósné

munkaközösség vezető 1950–1960

Ferencz Paula

munkaközösség vezető 1961–1962

Kertes Ottóné

munkaközösség vezető 1962–1966

Bontó Ilona

munkaközösség vezető 1966–1967

Németh Rudolf

munkaközösség vezető 1967–1968

Kincses József

munkaközösség vezető 1968–1969

Dobrovka József

munkaközösség vezető 1969–1971

Kertes Ottó

munkaközösség vezető 1971. szeptember 1. – 1975. szeptember 30.

Macher Lajos

munkaközösség vezető 1975. október 1. – 1990. augusztus 31.

Gulyás Nagy Zoltán

munkaközösség vezető 1990. szeptember 1. – 1995. augusztus 31.

Macher Lajos

munkaközösség vezető 1995. szeptember 1. – 1997. február 28.

Reich Margit

munkaközösség vezető 1997. március 1. – 2009. december 31.

Kurucz né Teszter Nelli

koordinátor (vezető) 2010. február 1. – 2020. május 31.

Kurucz né Teszter Nelli

tanszékvezető 2020. június 1-től

V. A TÁNCPEDAGÓGUS-KÉPZÉS, A KOREOGRÁFUSKÉPZÉS ÉS AZ ELMÉLETI OKTATÁS SZERVEZETIEGYSÉG-VEZETŐI

1. Elméleti oktatás 1963–2006

Művészképző (1963. szeptember 1. – 1983. szeptember 30.)

Bogdány Ferenc

vezető 1963. szeptember 1. – 1972. augusztus 31.

Manherz Károly

vezető 1972. szeptember 1. – 1981. augusztus 31.

Manherz Károly

tanszékvezető 1981. szeptember 1. – 1983. szeptember 30.

Elméleti Intézet (1984. október 1. - 1994. november 27.)

Manherz Károly igazgató 1984. október 1. – 1989. július 31.

Palovecz János igazgató 1989. szeptember 1. – 1993. november 30.
(betöltetlen) 1993. december 1. - 1994. november 27.)

Táncstudományi és Művelődéstudományi Tanszék (1994. november 27. - 1998. augusztus 31.)

Fuchs Livia tanszékvezető 1994. november 27. - 1998. augusztus 31.

Koreográfusképzési és Táncelméleti Tanszék (1998. szeptember 1. – 2003. augusztus 31.)

Fodor Antal tanszékvezető 1998. szeptember 1. – 2002. július 31.

Fodor Antal mb. tanszékvezető 2002. augusztus 1. – 2003. augusztus 31.

Idegennyelvi Lektorátus (1994. december 1. – 2006. május 26.)

(betöltetlen) 1994. december 1. – 1994. december 31.)

Melis Béláné lektorátusvezető 1995. január 1. – 2006. május 26.

2. Pedagógusképzés 1974–2003

Pedagógusképző Tagozat (1974. szeptember 1. – 1994. november 30.)

Merényi Zsuzsa tagozatvezető 1974. szeptember 1. – 1983. december 31.

Gál Jenő tagozatvezető 1984. január 1. – 1994. november 30.

Táncpedagógus- és Koreográfusképzési Tanszék (1994. december 1. – 1998. szeptember 1.);

Táncpedagógus Tanszék (1998. szeptember 1. – 2003. augusztus 28.)

(betöltetlen) 1994. december 1. – 1995. szeptember 20.)

Gál Jenő tanszékvezető 1995. szeptember 21. – 1998. június 30.

(betöltetlen) 1998. július 1. – 1998. augusztus 31.)

Gál Jenő tanszékvezető 1998. szeptember 1. – 2003. augusztus 28.

3. Pedagógusképzés, koreográfusképzés és elméleti oktatás 2003–2006

Pedagógus- és Továbbképző Intézet (2003. augusztus 28. – 2006. május 26.)

Fodor Antal mb. igazgató 2003. szeptember 1. – 2006. május 26.

Táncpedagógus- és Koreográfusképzési Tanszék (2003. augusztus 28. – 2006. május 26.)

(betöltetlen; ténylegesen Fodor Antal, mint intézetigazgató 2003. augusztus 28. – 2006. május 26.)

Táncstudományi és Művelődéstudományi Tanszék (2003. augusztus 28. – 2006. május 26.)

Fodor Antal tanszékvezető 2003. szeptember 1. – 2006. május 26.

4. Pedagógusképzés, koreográfusképzés és elméleti oktatás 2006-tól

Koreográfus- és Táncpedagógusképző Intézet (2006. május 26-tól)

Fodor Antal mb. igazgató 2006. május 26. – 2006. június 30.

(betöltetlen) 2006. július 1. – 2006. augusztus 31.)

Zsámboki Marcell mb. igazgató 2006. szeptember 1. – 2007. november 30.

Zsámboki Marcell igazgató 2007. december 1. – 2011. augusztus 31.

Fodorné Molnár Márta igazgató 2011. szeptember 1. – 2021. augusztus 31.

Topolánszky Tamás igazgatóhelyettes, igazgatói jogkörrel 2021. szeptember 1. – 2022. február 14.

Topolánszky Tamás igazgató 2022. február 15-től

Koreográfusképzési Tanszék (2006. május 26. – 2011. szeptember 7.)
Koreográfus és Táncpedagógus Tanszék (2011. szeptember 7. – 2019. augusztus 31.)
Koreográfus Tanszék (2019. szeptember 1-től)

(betöltetlen 2006. május 26. – 2008. december 31.)
Bozsik Yvette tanszékvezető 2009. január 1. – 2011. december 31.
Fodorné Molnár Márta koordinátor, majd mb. tanszékvezető 2012. január 1. – 2014. január 31.
Bozsik Yvette mb. tanszékvezető 2014. február 1. – 2015. augusztus 14.
Bozsik Yvette tanszékvezető 2015. augusztus 15-től

Társastánc és Divattánc Tanszék

(leválasztva 2019. szeptember 1-jén a Koreográfus és Táncpedagógus Tanszékről)

Hájas Katalin tanszékvezető-helyettes, tanszékvezetői jogkörrel
2019. szeptember 1. – 2020. május 31.
Hájas Katalin tanszékvezető 2020. június 1-től

Pedagógusképzési Tanszék (2006. május 26. – 2011. szeptember 7.)

Pedagógia és Pszichológia Tanszék (2011. szeptember 7-től)

(betöltetlen 2006. május 26. – 2006. augusztus 31.)
Mizerák Katalin tanszékvezető 2006. szeptember 1. – 2018. augusztus 15.
Lanszki Anita tanszékvezető 2018. augusztus 16-tól

Elméleti Tanszék (2006. május 26. – 2018. augusztus 15.)

Művészetelméleti Tanszék (2018. augusztus 15-től)

Fodor Antal mb. tanszékvezető 2006. május 26. – 2006. június 30.
Major Rita tanszékvezető 2006. július 1. – 2018. augusztus 15.
Lőrinc Katalin tanszékvezető 2018. augusztus 16. – 2021. augusztus 31.
Konkolyiné Kovács Ilona tanszékvezető 2021. szeptember 1-től

VI. IGAZGATÁSI VEZETŐK

A) Főtitkárok

Kovács Györgyné 1984. október 1. – 1991. december 31. (ténylegesen: 1991. szeptember 15.)
Bankó Sándor 1991. szeptember 16. – 1992. szeptember 30.
Dömötör Iván 1992. október 8. – 1993. november 30.
Bolvári-Takács Gábor 1993. december 1. – 1998. december 31.
Varga Mariann 1999. március 1. – 1999. december 31.
Pordán Emőke 2000. február 16. – 2003. augusztus 31.
Schanda Beáta 2003. szeptember 1. – 2006. június 5.
Rozgonyi Eszter 2006. június 6. – 2010. augusztus 31.
Fazekas Ágnes 2010. október 8. – 2012. január 31.
Hobaj Tünde 2012. február 1. – 2013. június 30.
Bátori Orsolya 2013. október 16. – 2014. november 15.

B) Művészeti titkárok, művészeti menedzserek

Kovács Györgyné	művészeti titkár 1991. szeptember 16. – 1997. augusztus 15.
Nyári Hajnalka	mb. művészeti titkár 1997. november 1. – 1998. június 30.
Dvorszky Erzsébet	művészeti titkár 1998. augusztus 1. – 1999. december 31.
Schanda Beáta	művészeti menedzser 2006. június 6. – 2022. május 31. (elhunyt)
Bartha Zsófia	művészeti menedzser 2022. május 2 – 2024. április 30.
Czingráber Eszter	művészeti menedzser 2024. július 15. – 2024. december 31.
Csizmadia Tamás	művészeti menedzsment igazgató 2025. január 1-től

VII. A GAZDASÁGI SZERVEZET VEZETŐI

Szalay József	gazdasági előadó 1950. augusztus 15. – 1951. július 25.
Rimán József	gazdasági előadó 1951. augusztus 1. – 1952. május 16.
Szemere László	gazdasági előadó 1952. május 16. – 1954. szeptember 29.
Bukovszky Rezső	gazdasági előadó (1957-től vezető) 1954. október 1. – 1962. március 30.
Tiszai László	gazdasági vezető 1962. április 1. – 1968. március 20. (elhunyt)
Lipcsei Lajos	gazdasági vezető 1968. július 1. – 1970. augusztus 15.
Kenesei István	gazdasági vezető 1970. augusztus 11. – 1978. június 30.
Pintér Tamásné	gazdasági vezető 1978. július 1. – 1981. november 30.
Soós József	gazdasági vezető 1981. december 1. – 1984. február 15.
Őrhegyi Gyula	gazdasági vezető 1984. július 1. – 1984. december 25. (elhunyt)
Windisch Mihály	gazdasági igazgató 1985. május 1. – 1992. augusztus 31.
Kiss Gyuláné	mb. gazdasági igazgató 1992. szeptember 1. – 1993. február 28.
Jakucs Gabriella	gazdasági igazgató 1993. március 1. – 2006. május 31.
Jakucs Gabriella	gazdasági főigazgató 2006. június 1. – 2014. október 31.
Antal József	kancellár 2014. november 15. – 2017. november 15.
Kóczán-Győri Judit	kancellár 2018. január 1. – 2021. július 31.
Barna Márton	mb. gazdasági főigazgató 2021. augusztus 1. – 2022. április 14.
Székely-Gyökössy Szabolcs	gazdasági főigazgató 2022. április 15-től

VIII. KÖZOKTATÁSI INTÉZMÉNYVEZETŐK

A) Általános Iskola és Gimnázium (1950–2014)

Elnevezése, jogállása:

ÁBI Általános Iskola és Képző	1950. szeptember 1. – 1954. október 4.
ÁBI Általános Iskola és Gimnázium	1954. október 5. – 1990. június 30.
MTF Általános Iskola és Gimnázium	1990. július 1. – 1997. március 19.
MTF Nádasi Ferenc Gimnázium	1997. március 19 – 2014. június 30.

igazgató

Krémer Erzsébet	1950. március 1. – 1951. augusztus 31.
Bogdány Ferenc	1951. szeptember 1. – 1972. augusztus 31.
Manherz Károly	1972. szeptember 1. – 1981. augusztus 31.
(Horváthné Bánky Dóra	mb. 1977. november 1. – 1978. október 31.)
Horváthné Bánky Dóra	1981. szeptember 1. – 1985. július 31.
Lippner Györgyné	1985. augusztus 1. – 1991. augusztus 31.
Péter Zsuzsa	1991. augusztus 1. – 1996. június 30.
Valcz Gyuláné	1996. július 1. – 2009. augusztus 31.
Fiers Jolán	2009. szeptember 1. – 2014. június 30.

igazgatóhelyettes

Horváthné Bánky Dóra	1952. szeptember 1. – 1981. augusztus 31. mb. 1977. november 1. – 1978. október 31.)
Lippner Györgyné	1981. szeptember 1. – 1985. július 31.
Richly Zsoltné	1985. augusztus 1. – 1991. augusztus 31.
Valcz Gyuláné	1991. szeptember 1. – 1996. június 30.
Orbán Lászlóné	1996. július 1. – 2001. augusztus 31.
Fiers Jolán	2001. augusztus 1. – 2009. július 31.
Ágoston-Vas Ottilia	2010. augusztus 1. – 2014. június 30.

B) Kollégium (1950–2014)**Elnevezése, jogállása:**

Fővárosi Tanács Diákotthona	1950. szeptember 1. – 1953. szeptember 30.
ÁBI Diákotthona	1953. október 1. – 1957. június 30.
Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola Diákotthona	1957. július 1. – 1961. július 31.
ÁBI Diákotthona	1961. augusztus 1. – 1990. június 30.
MTF Diákotthona	1990. július 1. – 2006. május 26.
MTF Kollégiuma	2006. május 26. – 2008. szeptember 11.
MTF Forgách József Kollégiuma	2008. szeptember 11. – 2014. június 30.

igazgató

Mikes Lilla	1950–1953
Lendvai (Lendvay) Ferenc	1953. október 1. – 1956. február 14.
Vas Erzsébet	1956. március 16. – 1962. január 31.
Tükör Jánosné	1962. február 1. – 1963. november 30.
Kelemen Lászlóné (utóbb Puttkamer Péterné)	1963. december 16. – 1974. augusztus 31.
Kovács Istvánné	1974. szeptember 1. – 1978. augusztus 31.
Tóth Péter	1978. szeptember 1. – 1985. augusztus 15.
Loykó Miklósné	1985. augusztus 22. – 1989. augusztus 15.
Tóth Erzsébet Tímea	1989. augusztus 15. – 1990. május 31.
Antónyné Benkő Ágnes	1990. szeptember 1. – 2011. július 31.
Turzóné Lábadai Gizella	2011. szeptember 1. – 2014. június 30.

igazgatóhelyettes

Varga Lajos	1995. szeptember 1. – 2002. szeptember 30.
Turzóné Lábadai Gizella	2002. október 1. – 2011. augusztus 31.

C) Nádasi Ferenc Gimnázium és Kollégium (2014. július 1-től)**Elnevezése:**

MTF Nádasi Ferenc Gimnázium és Kollégium	2014. július 1. – 2017. január 31.
MTE Nádasi Ferenc Gimnázium és Kollégium	2017. február 1-től

központi igazgató

Ágoston-Vas Ottilia	2014. július 1-től
----------------------------	--------------------

gimnáziumi intézményegység-vezető

Fiers Jolán	2014. július 1. – 2015. június 30.
Almássy Balázs	2015. július 1. – 2020. augusztus 31.
Koósne Csüllög Katalin	2020. július 1-től

kollégiumi intézményegység-vezető

Turzóné Lábadai Gizella	2014. július 1. – 2016. szeptember 30. (ténylegesen: 2016. május 31.)
Paksiné Erdélyi Ibolya	2016. szeptember 1. – 2018. december 30. (ténylegesen: 2018. augusztus 31-ig)
Perger Gábor	2018. július 6. – 2018. augusztus 31. (ideiglenesen)
Petrák Bence	2018. szeptember 1. – 2019. március 31. (mint kapcsolattartó, tényleges vezető)
Petrák Bence	2019. április 1-től

IX. EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI TANÁROK

A) Egyetemi tanárok

1. Bernáth László <i>PhD</i>	2020. április 15. (más intézményben: 2020. január 15.)
2. Bolvári-Takács Gábor <i>PhD</i>	2015. augusztus 1.
3. Bozsik Yvette <i>Kossuth-díjas</i>	2015. november 15.
4. Dózsa Imre <i>Kossuth-díjas</i>	2007. október 1. (más intézményben: 2005. szeptember 1.)
5. Fodor Antal <i>DLA</i>	2008. november 1.
6. Fodorné Molnár Márta <i>PhD</i>	2018. szeptember 1.
7. Fügedi János <i>PhD</i>	2021. szeptember 1.
8. Jakabné Zórándi Mária <i>DLA</i>	2008. november 1.
9. Konkolyné Kovács Ilona <i>PhD</i>	2021. szeptember 1.
10. Lőrinc Katalin <i>DLA</i>	2015. november 15.
11. Macher Szilárd <i>DLA</i>	2018. szeptember 1.
12. Németh András <i>DSc</i>	2007. október 1. (más intézményben: 2005. szeptember 1.)
13. Oláh Zoltán <i>Kossuth-díjas</i>	2023. december 1.
14. Ónodi Béla <i>DLA</i>	2021. szeptember 1.
15. Szakály György <i>Kossuth-díjas</i>	2008. november 1.
16. Szőnyi Eleonóra <i>Érdemes Művész</i>	2009. március 1.
17. Volf Katalin <i>Kossuth-díjas</i>	2023. december 1.

B) Főiskolai tanárok

1. Barkóczy Sándor	1987. július 1.
2. Bolvári-Takács Gábor <i>PhD</i>	2007. július 1.
3. Boros Erzsébet <i>Harangozó-díjas</i>	2004. szeptember 1.
4. Bretus Mária <i>Kiváló Művész</i>	2000. július 1.
5. Brieber János <i>Harangozó-díjas</i>	2004. szeptember 1.
6. Dózsa Imre <i>Kossuth-díjas</i>	1979. augusztus 15.
7. Dvorszky Erzsébet	2006. január 1.
8. Éhn Éva	1977. július 1.
9. Fehérné Székely Ildikó	2003. szeptember 15. (más intézményben: 1994. július 1.)
10. Fodor Antal <i>DLA</i>	2000. július 1.
11. Fodorné Molnár Márta <i>PhD</i>	2015. szeptember 1.
12. Forgách József <i>Kiváló Művész</i>	1990. július 1.
13. Fügedi János <i>PhD</i>	2015. szeptember 1.
14. Gál Jenő <i>Harangozó-díjas</i>	1983. július 1.
15. Gelenczey-Miháltz Alirán <i>PhD</i>	2015. szeptember 1.
16. Hidas Hedvig <i>Érdemes Művész</i>	1969. május 1.
17. Hortobágyi Györgyvér <i>Harangozó-díjas</i>	2018. szeptember 1.
18. Jakabné Zórándi Mária <i>DLA</i>	2000. július 1.
19. Kékesi Mária <i>Kiváló Művész</i>	1996. november 1.

20. Koren Tamás	2004. szeptember 1.
21. Körtvélyes Géza <i>DSc</i>	1992. szeptember 1.
22. Kun Zsuzsa <i>Kossuth-díjas</i>	1972. július 1.
23. Lőrinc György	1975. február 1.
24. Macher Szilárd <i>DLA</i>	2015. szeptember 1.
25. Mády Ferenc <i>CSc</i>	1998. szeptember 1.
26. Major Rita <i>Trefort-díjas</i>	2006. január 1.
27. Manherz Károly <i>CSc</i>	1984. július 1.
28. Menyhárt Jacqueline <i>Érdemes Művész</i>	1989. július 1.
29. Merényi Zsuzsa <i>Érdemes Művész</i>	1972. szeptember 1.
30. Mizerák Katalin <i>PhD</i>	2015. szeptember 1.
31. ifj. Nagy Zoltán <i>Kossuth-díjas</i>	2006. január 1.
32. Németh András <i>DSc</i>	2003. szeptember 1. (más intézményben: 1993. július 1.)
33. Palovecz János	1988. augusztus 1.
34. Sebestény Katalin <i>Érdemes Művész</i>	1989. július 1.
35. Solymosi Tamás <i>Kiváló Művész</i>	2006. április 1.
36. Szőnyi Eleonóra <i>Érdemes Művész</i>	2000. július 1.
37. Walkó György <i>DSc</i>	1984. július 1.

X. OKTATÓI KITÜNTETŐ CÍMEK*

A) Professzor emerita/emertus címmel kitüntetett oktatók

Boros Erzsébet	2007
Bretus Mária (†)	2013
Brieber János	2016
Dózsa Imre (†)	2011
Dvorszky Erzsébet (†)	2012
Éhn Éva (†)	2014
Fodor Antal (†)	2011
Gál Jenő (†)	2008
Koren Tamás (†)	2007
Körtvélyes Géza (†)	2009
Kun Zsuzsa (†)	2007
Sebestény Katalin	2010
Szőnyi Eleonóra	2023

B) Címzetes egyetemi tanárok

Harangozó Gyula balettművész, koreográfus	2021
Húvösvölgyi Ildikó színművész	2019
Kaszás Ildikó (†) balettművész, balettmester	2019
Mák Magda balettművész, balettmester	2019
Novák Ferenc (†) koreográfus, rendező	2019
Orosz Adél balettművész	2019
Pártay Lilla balettművész, koreográfus	2019
Roboz Ágnes (†) táncpedagógus, koreográfus	2019
Téry Evelyn balettművész, balettmester	2019
Timár Sándor néptáncművész, koreográfus	2019
Uhrík Dóra táncművész, balettmester	2019
Veroli, Patrizia tánc történész	2019
Volf Katalin balettművész, balettmester	2021

C) Címzetes főiskolai tanárok

Aradi Mária balettművész, balettmester	1996
Bregvadze, Borisz (†) táncművész, balettmester	1997
Capriolo, Rossella táncművész, balettmester	2016
Felföldi László néptánckutató	2008
Györgyfalvy Katalin (†) koreográfus	2002
Harangozó Gyula balettművész, koreográfus	2015
Juronic Tamás táncművész, koreográfus	2015
Kajdani, Flóra balettművész, balettmester	1999
Kaszás Ildikó (†) balettművész, balettmester	2013
Kiss István (†) balettművész	2002
Kokorina, Elvira (†) balettművész, balettmester	2013
Kricskovics Antal (†) néptáncművész, koreográfus	2001
Mák Magda balettművész, balettmester	2013
Mottram, Simon balettművész, balettmester	1999
Nagy Iván (†) balettművész, balettigazgató	1996
North, Robert koreográfus	2001
Novák Ferenc (†) koreográfus, rendező	1996
Orosz Adél balettművész	2002
Pándi Gyula balettművész, balettmester	1997
Pártay Lilla balettművész, koreográfus	2013
Pesovár Ernő (†) néptánckutató, koreográfus	1996
Pliszeckaja, Maja (†) balettművész	2008
Roboz Ágnes (†) táncpedagógus, koreográfus	2013
Seregi László (†) koreográfus	1996
Téri Evelyn balettművész, balettmester	2001
Timár Sándor néptáncművész, koreográfus	2013
Uhrik Teodóra táncművész, balettmester	2013
Vámos György balettművész, koreográfus	2001
Volf Katalin balettművész, balettmester	2016
Zsuráfszky Zoltán néptáncművész, koreográfus	2015

D) Címzetes egyetemi docensek

Barna Mónika balettművész, balettmester	2019
Dalotti Tibor táncpedagógus, koreográfus	2021
Fodor Zoltán táncművész, koreográfus	2021
Fuchs Livia tánc történész	2019
Hegedűs Sándor táncesztéta	2019
Kazinczy Eszter balettművész, balettmester	2020
Késmárki Kálmán versenytáncos, táncpedagógus	2019
Kővágó Zsuzsa tánc történész	2019
Moldován Zsuzsa balettművész, balettmester	2021
Reich Margit zongoraművész	2019
Végh Krisztina balettművész, balettmester	2020
Zsámboki Marcell versenytáncos, táncpedagógus	2019

E) Címzetes főiskolai docensek

Janács Evelyn balettművész, balettmester	2014
Kővágó Zsuzsa tánc történész	2014
Hortobágyi Gyöngyvér néptáncművész, táncpedagógus	2014

Végh Krisztina balettművész, balettmester	2016
Végső Miklós néptáncművész	2017

F) Egyetemi magántanárok

Beke László (†) művészettörténész	2019
Bernáth László (†) pszichológus	2019
Diószegi László néptánckutató, koreográfus	2019
Károly Róbert karmester, zenepedagógus	2019
Mády Ferenc orvos	2018
Ratkó Lujza etnográfus	2018

G) Főiskolai magántanárok

Gombár Judit (†) jelmeztervező	2008
Károly Róbert karmester, zenepedagógus	2008
Mády Ferenc orvos	2014

XI. AZ INTÉZMÉNYFENNTARTÓ MAGYAR TÁNCMŰVÉSZETI EGYETEMÉRT ALAPÍTVÁNY VEZETŐI

Kuratórium (2021. június 22-től)

elnök: Kiss János *Kossuth-díjas*

tagok: Bozsik Yvette *Kossuth-díjas*

Harangozó Gyula *Kossuth-díjas*

Török Jolán *Harangozó-díjas*

Zsuráfszky Zoltán *Kossuth-díjas*

Felügyelő Bizottság (2021. június 22-től)

elnök: Bán Teodóra *Bánffy-díjas*

tagok: Fodorné Molnár Márta *Harangozó-díjas*

Mihályi Gábor *Kossuth-díjas*

**(†) jellel a kötet kéziratának zárásakor nem élő személyeket jelöltük.*

3. NEMZETKÖZI VERSENYEKEN DÍJAZOTT NÖVENDEÉKEK, HALLGATÓK

PRIX DE LAUSANNE

Volf Katalin Harmadik pénzdíj, Prix de Lausanne, 1982 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Kováts Tibor Második pénzdíj, Prix de Lausanne, 1982 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Popova Aleszja Első pénzdíj, Prix de Lausanne, 1990 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Felméry Lili Második ösztöndíj, Prix de Lausanne, 2008 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Wakizuka Yu Negyedik ösztöndíj, Prix de Lausanne (2019) (Northern Ballet)

PARTNER SCHOOL CHOREOGRAPHIC PROJECT LAUSANNE

Nagy Gvendolin, Strenner Antal (2020)

Kökény Hámori Kamill (2023)

Szepsi Dóra (2024)

Bajusz Levente (2025)

VÁRNAI NEMZETKÖZI BALETVERSENY

Rónai András Negyedik helyezés (2012)

Takamori Miyu Harmadik díj (2018) (Magyar Állami Operaház)

USA INTERNATIONAL BALLET COMPETITION, JACKSON, MISSISSIPPI

Solymosi Zoltán Ezüstérem (1986) Első magántáncos (HET Nationale Ballet - Amszterdam, Teatro alla Scala - Milánó, Bayerisches Staatsballett - München, The Royal Ballet - London, English National Ballet - Nagy-Britannia)

Solymosi Tamás A zsűri díja (1990) Első magántáncos (HET Nationale Ballet - Amszterdam, English National Ballet - Nagy-Britannia, Wiener Staatsoper - Bécs)

HELSINKI NEMZETKÖZI BALETVERSENY

Simon István Első díj, 2005 Első magántáncos (Semperoper Ballett, Drezda, Magyar Állami Operaház)

Ledán Eszter Második díj, 2005 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)

Szabó Richárd Különdíj, 2005 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)

Leblanc Gergely Harmadik díj, 2009 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

RUDOLF NUREJEV NEMZETKÖZI BALETVERSENY, BUDAPEST

Popova Aleszja Második díj, 1994 (X. évfolyamosként) Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Kozmér Alexandra Első díj, 1997 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Varga Szabolcs Különdíj, 1998 Első szólista (Boston Ballet)

Pazár Krisztina Különdíj, 1999 Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Felméry Lili Második díj, 2008 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Iku Nakagawa Harmadik díj, 2008

Ecseki Ágota Különdíj, 2008

Szabó Richárd Különdíj (a döntőben sérült meg)
Leblanc Gergely Különdíj, 2008 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Rónai András Első díj, 2013 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Horányi Adrienn Különdíj, 2013 (Magyar Állami Operaház)
Koizumi Nana Különdíj, 2013
Topolánszky Vince Harmadik díj (2019)
Nagy Gvendolin Ígéretes fiatal tehetség különdíj (2019)
Emanuele Co' Ígéretes fiatal tehetség különdíj (2019)

BUDAPEST BALLET GRAND PRIX

Németh Lili Junior Harmadik díj (2023)
Ezgi Toydemir Szenior Harmadik díj (2023)
Saito Hiraku, Yu-Rou Chiang Pas de deux Második díj (2023)
Kökény-Hátori Kamill, Dobra Janka Pas de deux Harmadik díj (2023)
Nagy Gvendolin Legjobb magyar előadó különdíj (2023)

PEKINGI NEMZETKÖZI BALETTVERSENY

Szabó Richárd Harmadik díj, 2006 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)
Felméry Lili Legjobb partner különdíj, 2006 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Majoros Balázs Különdíj, 2008 (2009) Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház)

NEMZETKÖZI BALETTVERSENY OSAKA

Kozmér Alexandra Legjobb partner különdíj, 1995 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

ISZTAMBULI NEMZETKÖZI BALETTVERSENY

Csonka Vanessza Második díj, (2010) (Wiener Staatsoper - Bécs)
Rónai András Második díj (2012) Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

TANZOLYMP, BERLIN

Szabó Richárd Első díj - csoportos, 2003; Harmadik díj - egyéni, 2003 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)
Felméry Lili Első díj - csoportos, 2003 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Ecseki Ágota Első díj - csoportos, 2003 Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház, Svéd Királyi Balett)
Gyurka Gergely, Krizsai Dávid Első díj - csoportos, 2005
Dobra Janka Első díj, 2017
Bužić Katerina Harmadik díj, 2017
Radic Diána Első díj, 2017
Topolánszky Vince Harmadik díj, 2018
Kele Kristóf, Östör Ákos, Opiczner Márton, Sáfrán Balázs, Szabó Zsombor Második díj (2016) néptánc
Topolánszky Vince Harmadik díj (2018)

VAGANOVA NEMZETKÖZI BALETTVERSENY, SZENTPÉTERVÁR

Barát Ákos, Sárosi Imre Negyedik helyezés 2002
Szabó Richárd Második díj, 2006 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)
Felméry Lili Legjobb partner különdíj, 2006 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)

BÉCSI NEMZETKÖZI BALETTVERSENY (ÖTR-CONTEST)

Kozmér Alexandra Első díj, 1998 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Oláh Zoltán Második díj, 1999 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Bakó Attila Harmadik díj, 1999 Stuttgarter Ballett, Wiener Staatsoper
Lengyel Áron Harmadik díj, 1999
Somorjai Enikő Harmadik díj, 1999 Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Pazár Krisztina Különdíj, 1999 Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Hanták Rita Második díj, 2001
Rózsa Csilla Második díj, 2001
Tóth Barbara Második díj, 2001 (Carolina Ballet, Magyar Állami Operaház)
Ánosi Gábor Harmadik díj, 2001 (Deutsche Oper am Rhein, Magyar Fesztivál Balett)
Várnagy Kristóf Harmadik díj, 2001 Címzetes magántáncos (Kungliga Baletten - Stockholm, Cullbergbaletten - Stockholm, Frenák Pál Társulat)
Szegő András Harmadik díj, 2001 Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Tóth Barbara Második díj, 2002 (Carolina Ballet, Magyar Állami Operaház)
Tóth Barbara Első díj, 2004 (2005) (Carolina Ballet, Magyar Állami Operaház)
Krajczár Balázs Harmadik díj, 2004 (Hong Kong Balett, Orlando Ballet, Magyar Állami Operaház)
Szabó Richárd Első díj, 2007 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)
Rónai András Első díj, 2007 Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház, Boston Ballet, Washington Ballet)
Miki Wakuta Első díj, 2007 Szólista (Tokyo Ballet)
Nistor Laura Első díj, 2007 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)
Felméry Lili Második díj, Különdíj, 2007 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Palkovics Tíria Második díj, 2007
Ledán Eszter Második díj, 2007 Címzetes magántáncos (Wiener Staatsoper - Bécs)

VIBE BALETTVERSENY, BÉCS

Kovács Kristóf Második díj – szóló (2016); Második díj - pas de deux (2016)
Verbőczy Noémi Második díj - pas de deux (2016)
Takamori Miyu Harmadik díj (2016)
Rácz Réka Első díj (2017) - modern
Rovó Virág Második díj (2017) – modern
VIII. lány évfolyam Harmadik díj (2018)
Kiss Rebeka Második díj (2018) – modern
Bán Kata Harmadik díj (2019)
Ellenrieder Rubina Első díj (2019)
Hiraku Saito Senior Outstanding Performance Grand Prix, Első díj (2023)
Dobra Janka és Kökény-Hámori Kamill Második díj (2023)
Egerházi Thália Második helyezés (2024)
Kócsó Dóra Második helyezés (2024)

EUROPEAN BALLETT GRAND PRIX, BÉCS

Kovács Eszter Harmadik díj (2017) - modern
Horváth Péter Első díj (2018)
Nagy Gvendolin Második díj (2018) - modern
Ellerieder Rubina Harmadik díj (2018)
Szelényi Dóra Különdíj 2018
Kökény Hámori Kamill Első díj (2019) - modern
Dobra Janka Harmadik díj (megosztva) (2019) - modern

Pavleszek László Harmadik díj (2020)
Doriti Katerina 1. díj (2020) - modern
Engelmann András 1. díj (2020) - modern
Nagy Gvendolin Második díj (2021)
Mayer Dorina Második díj (2021) - modern
Dobra Janka Harmadik díj (2021)
Nagy Gvendolin Első díj (2022)
Hiraku Saito Első díj (2022)
Németh Lili Második díj (2022)
Kökény-Hámori Kamill Harmadik díj (2022)
Dobra Janka és Hiraku Saito Első díj (2023)
Németh Lili Első díj (2023)
Nakos Míra Harmadik díj (2024)
Anastasija Dokic Második díj (2024)
Iza Fasun Harmadik díj (2024)

VIENNA INTERNATIONAL ARTS FESTIVAL

Nagy Franciska Első díj (2019)

AMALFI NEMZETKÖZI BALETTVERSENY

Volf Katalin Aranytallér-díj, 1981 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Kováts Tibor Aranytallér-díj, 1981 Magántáncos (Magyar Állami Operaház)

CAPRI NEMZETKÖZI BALETTVERSENY

Balázs Beatrix Első díj, 1989 Első magántáncos (Norvég Nemzeti Balett)
Solymosi Tamás Első díj, 1989 Első magántáncos (HET Nationale Ballet - Amszterdam, English National Ballet - Nagy-Britannia, Wiener Staatsoper - Bécs)
Juhász Zoltán, Sándor Dávid, néptánc, Első díj, 1989
Popova Aleszja Harmadik díj, 1992 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Cserta József Harmadik díj, 1992 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

PERUI NEMZETKÖZI BALETTVERSENY

Cserta József Második díj, 1992 Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)

GOLDEN POINTE SHOES BALETTVERSENY, SZCZECIN

Balácsi Gergely (2014) Első díj, Grand Prix Első magántáncos (Magyar Állami Operaház)
Földi Lea (2014): Első díj Címzetes magántáncos, Kamaraművész (Magyar Állami Operaház)
Polgári Natália (2015) - Különdíj
Kovács Kristóf Kiemelkedő teljesítményért különdíj (2017)
Guti Gerda Kiemelkedő teljesítményért különdíj (2017)
Radic Diana és Ubukata Ryonosuke Grand Prix, A zsűri díja, Közönségsdíj (2019)
Magyar Táncművészeti Egyetem - A legjobb iskola (2019)
Barna Mónika, Szakály György - Legjobb mesterek (2019)

ST. PÖLTEN NEMZETKÖZI BALETVERSENY

Ánosi Gábor Első díj, 1998 Deutsche Oper am Rhein, Magyar Fesztivál Balett

Szegő András Második díj, 1998 Címzetes magántáncos (Magyar Állami Operaház)

Simon István Első díj, 2002 Első magántáncos (Semperoper Ballett, Drezda, Magyar Állami Operaház)

Várnagy Kristóf Első díj, 2002 (Cullberg Ballet, Svéd Királyi Balett címzetes magántáncos, Frenák Pál Társulat)

Tóth Barbara Harmadik díj, 2002 (Carolina Ballet, Magyar Állami Operaház)

BRNO NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI BALETVERSENY

Simon István Első díj, 2003 Első magántáncos (Semperoper Ballett, Drezda, Magyar Állami Operaház)

Tóth Barbara Első díj, 2003 (Carolina Ballet, Magyar Állami Operaház)

EUROPEAN DANCE COMPETITION BRNO

Balogh Márton Első díj (2023)

KIJEVI NEMZETKÖZI BALETVERSENY

Tóth Barbara Második díj, 2002 (2003) (Carolina Ballet, Magyar Állami Operaház)

LUXEMBURGI NEMZETKÖZI BALETVERSENY

Baunoch Gábor Különdíj (1995) (X. évfolyamosként) (Hannover Staatsballett, Dán Királyi Balett)

DOMENICO MODUGNO NEMZETKÖZI BALETVERSENY (BARI/LECCE)

Kiss Réka Első díj (2016)

Rácz Réka Harmadik díj (2016) - modern

Golubkovics Gergely Harmadik díj (2016) - modern

Ellenrieder Rubina Harmadik díj (2017)

Szilvási Anna és Golubkovics Gergely megosztott Második díj (2017) - modern

Topolánszky Vince Első díj (2018)

Dosek Dorka Róza Második díj (2018)

Horváth Attila Második díj (2018) - modern

Emanuele Co' Első díj (2019); Harmadik díj – modern (2019)

Kovács Zsolt Első díj (2019); Második díj – modern (2019) (Litván Nemzeti Opera szólista, Béjart Ballet Lausanne)

Tanaka Rizumu – Topolánszky Vince Harmadik díj (2021)

Hiraku Saito Első díj

Nagy Gvendolin, Bán Kata és Lengyel Dorottya Harmadik díj (2022) - modern

Kökény Hámori Kamill Első díj, Legjobb férfi táncos díja (2023)

Dobra Janka Második díj (2023)

Dobra Janka - Kökény Hámori Kamill Első díj (2023) – pas de deux

Bonecz Franciska Első díj (2023)

Anastasija Dokic Harmadik díj (2023)

Szűcs Liza Első díj (2024)

Szűcs Liza, Sánta Benedek, Pethő Ferenc Első díj (2024) - csoportos

Boboi Felix Harmadik díj (2024)

Precup Júlia Harmadik díj (2024) - modern

Precup Júlia és Boboi Felix Első díj (2024) modern duo

5th DANCE COMPETITION, MILANO

Németh Lili Első díj (2022)
Szepsi Dóra Első díj (2022)
Gribovszki Sámuel Második díj (2022)
Bajza Gréta Harmadik díj (2022)
Kökény-Hátori Kamill Második díj (2022)
Dobra Janka Harmadik díj (2022)
V. lány évfolyam – Órakeringő (2022) – klasszikus csoport
Kövessy Angéla id. Harangozó után Legjobb klasszikus koreográfia különdíj (2022)
Csípán Csenge Harmadik díj (2022)
Gáspár Sámuel Harmadik díj (2022)
Szabó Rozina és Gáspár Sámuel Első díj és Kultúráért különdíj (2022) – modern duett

IDTCI - INTERNATIONAL DANCE TALENT COMPETITION ITALY

Nagy Gvendolin Második díj (2021 online)
Mayer Dorina Második díj (2021 online) - modern
Borka Dávid és Nagy Gvendolin Első díj (2021 online) - modern duett
Hiraku Saito Második díj (2022)
Kökény Hátori Kamill Harmadik díj (2022)
Csípán Csenge Első díj (2022) - modern
Gáspár Sámuel Második díj, Legjobb férfi táncos díj (2022) - modern
Szabó Rozina és Gáspár Sámuel Első díj (2022) – modern duett
Dobra Janka és Kökény Hátori Kamill Első díj (2022) – pas de deux
V. lány évfolyam – Órakeringő - Első díj (2022) – klasszikus csoport + legjobb csoportos szám különdíj
Magyar Táncművészeti Egyetem Legjobb Iskola Díj (2022)
Matleena Loviisa Lundelin Harmadik díj (2023 online)
Hommochi Sakurako Harmadik díj (2023 online)

TUTU GRAND PRIX (SZLOVÉNIA)

Németh Lili Első díj (2022, Maribor)
Szepsi Dóra Harmadik díj (2022, Maribor)
Hiraku Saito Első díj (2022, Maribor)
Dobra Janka Második díj (2022, Maribor)
Csípán Csenge Harmadik díj (2022, Maribor)
Lengyel Dorottya Első díj (2022, Maribor) Mask off - koreográfus
Hiraku Saito Első díj (2023, Lendva)
Kópiás Konrád Lukács Első díj (2023, Lendva) - koreográfus
Dobra Janka és Kökény-Hátori Kamill Első díj (2023, Lendva) pas de deux

INTERNATIONAL BALLET COMPETITION BELGIUM

Németh Lili Első díj (2024); Első díj (2024) - modern
Gribovszki Sámuel Első díj (2024); Első díj (2024) - modern
Toydemir Ezgi Első díj (2024); Második díj (2024) - modern
Fasun Iza Harmadik díj (2024) - modern

INTERNATIONAL BALLET COMPETITION SLAVENSKA, ZÁGRÁB

Bužić Katerina A legígéretesebb fiatal táncos különdíj (2018)

Németh Lili Harmadik díj (2022)

Yuho Yoshioka (alumni 1 év után) Második díj (2022)

CONCORSO INTERNAZIONALE - GRAND PRIX DI NATALE, OLASZORSZÁG (ONLINE)

Okura Iku - Koizumi Juza Grand Prix Natale fődíj; Christmas Dance Első díj; Kultúráért különdíj; A legjobb koreográfia díj (Macher Szilárd) (2022)

Németh Lili Második díj (2022)

Bajza Gréta Harmadik díj (2022)

Kökény Hámori Kamill Harmadik díj (2022)

Boboi Felix Harmadik díj (2022)

V. évfolyam – Órakeringő - Első díj (2022) - klasszikus csoportos szám

Csípán Csenge Második díj (2022) - modern

Krasznai Árnika Második díj (2022) - modern

Gáspár Sámuel Harmadik díj (2022)

Gáspár Sámuel - Szabó Rozina Első díj (2022) – modern duett

BYTOM, IFJÚSÁGI KOREOGRÁFUSVERSENY

Banka Viktor Első díj (2006)

Varga Kinga, Baán György Harmadik díj (2006)

Szakács Richárd Grand Prix (2009)

Jakab Zsanett Harmadik díj (2010)

Bálint Adél Második díj (2012)

Kiss Norbert - Kele Kristóf - Horváth József Második díj (2014)

Szilvási Anna Második díj (2016) (km. Lukács Levente)

Farkas Gergő Dávid Harmadik díj (2016)

NEW GENERATION NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI BALETTVERSENY (BUDAPEST)

Horányi Adrienn Első díj (2008)

Csonka Vanessza Első díj (2008)

Hován Blanka Második díj (2008)

Iku Nakagawa Második díj (2008)

Palkovics Tíria Harmadik díj (2008)

Kasza Polett Harmadik díj (2008)

Kelemen Ágnes Harmadik díj (2008)

Leblanc Gergely az Operaház Különdíja (2008)

4. INTÉZMÉNYTÖRTÉNETI TÁJÉKOZTATÓ BIBLIOGRÁFIA

- » Ágh Tihamér: Az Állami Balett Intézetben. Hajdú-Bihari Napló, 1978. 05. 07. 16. sz. 8. old
- » Ágh Tihamér: Bemutatjuk az Állami Balett Intézetet. Veszprémi Napló, 1978. 05. 13. 8. old. Á. T. [Ágh Tihamér]: Bemutatjuk az Állami Balett Intézetet. Vas Népe, 1978. 07. 02. 154. sz. 15. old.
- » A. M. [Albert Mária]: Hat lány, kilenc fiú a jövőnek. A Magyar Táncművészeti Főiskola végzőseinek vizsgája az Operaházban. Magyar Hírlap, 1999. 06. 29. 149. szám, 8. old.
- » Árva Eszter: Az első nemzetközi tánckurzus a Balett Intézetben. Táncművészet, 1986. 11. sz. 6–7. old.
- » Aszalós Károly et al. (szerk.): Az Állami Balett Intézet jubiláris évkönyve az 1960–61. tanévről, fennállásának tizedik esztendejéről. Budapest, 1961.
- » Aszalós Károly et al. (szerk.): Az Állami Balett Intézet évkönyve az 1961/62. és az 1962/63. tanévről. Budapest, 1963.
- » Aszalós Károly: A társastánc oktatóképző tanfolyam munkájáról. Táncművészeti Értesítő. 1969. 1. sz. 59–63. old.
- » Bálint Orsolya: Árokban táncolni. Népszava, 2022. 09. 14. 214. sz. 12. old.
- » Balla Ödön: Ezernéhány százából–huszonöt. Népszava 1960. 05. 27. 125. sz. 3. old.
- » Bogdány Ferenc et al. (szerk.): Az Állami Balett Intézet jubiláris évkönyve az intézet fennállásának 15. évfordulója alkalmából [az 1963–64. és az 1964–65. tanévről. Budapest, 1965.
- » Bogdány Ferenc: Táncművészet és műveltség. In: Lugossy Emma (szerk.): Az Állami Balett Intézet húsz éves fennállásának jubileumi évkönyve. Állami Balett Intézet, Budapest, 1970. 18–22. old.
- » B. N. E.: Táncművészetünk virágoskertje az Állami Balett Intézet. Szabad Föld, 1970. 10. 25. 43. szám. 9. old.
- » Bokor Roland: Balettvizsga az Operában. Magyar Hírlap, 1986. 06. 14. 139. szám, 6. old.
- » Bolvári-Takács Gábor – Valcz Gyuláné: Táncművészképzés és közoktatás. Köznevelés 1995. 35. sz. 7. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Új utak a Táncművészeti Főiskolán. Táncművészet, 1996. 5. sz. 31. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Az Állami Balett Intézet jogállásának fél évszázados fejlődése, Jogtudományi Közlöny, 2000. 3. sz. 104–108. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Az Állami Balett Intézet létrehozásának politikai körülményei. Kritika, 31. évf. 2000. 8. sz. 26–28. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: A Táncművészeti Iskola létrehozása 1949-ben. Táncstudományi Közlemények, 2009. 2. sz. 51–60. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Rögös úton. Dokumentumok az Állami Balett Intézet első tanévéről. In: Hagyomány és újítás a táncművészetben, a táncpedagógiában és a táncutatásban. (szerk.: Németh András et al.), Budapest, Magyar Táncművészeti Főiskola, Planétás Kiadó, 2009. 17–23. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: A Táncművészeti Iskola első és egyetlen tanéve. 1950. Parallel, 2010. 18. sz. 27–30. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: A táncos képzés hazai intézményrendszerének kialakulása és kutatási forrásai. Fejlődéstörténeti vázlat a 19. század első harmadától a 20. századig. In: Bolvári-Takács Gábor – Felföldi László (szerk.): Tradíció és megújulás kérdései a mai táncvilágban. Nemzeti Táncszínház, Budapest, 2011. 57–65. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Az intézménytörténeti kutatások dimenziói és távlatai a Magyar Táncművészeti Főiskolán. In: Bolvári-Takács Gábor et al. (szerk.): Perspektívák az új évezredben a táncművészetben, a táncpedagógiában és a táncutatásban. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest, 2011. 127–133. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Iratok a táncművészképzés történetéhez, 1946–1950. Tóvay Nagy Péter (szerk.): Források a magyar színpadi táncművészet történetéhez I. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest, 2013. 185–215. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Iratok a balettművész-képzés történetéhez (1951–1956). Tóvay Nagy Péter (szerk.): Források a magyar színpadi táncművészet történetéhez II. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest, 2014. 181–232.
- » Bolvári-Takács Gábor: Táncosok és iskolák. Fejezetek a hazai táncművészképzés 19–20. századi intézménytörténetéből. Gondolat Kiadó, Budapest, 2014.
- » Bolvári-Takács Gábor: Táncstudományi kutatások a Magyar Táncművészeti Főiskolán 1990–2015. Budapest, Magyar Táncművészeti Főiskola, 2016.
- » Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017.
- » Bolvári-Takács Gábor (szerk.): Lőrinc György életműve. Képek, dokumentumok. Magyar Táncművészeti Egyetem, Budapest, 2017.
- » Bolvári-Takács Gábor: Kortvélyes Géza táncművészeti vizsgálódás-kritikái a Magyar Rádióban, 1990–1995. Tóvay Nagy Péter (szerk.): Források a magyar színpadi táncművészet történetéhez III. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest, 2018. 171–176. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: A Magyar Táncművészeti Egyetem mint közösség. Táncművészet, 2018. 3. sz. 27. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: Budapest. Magyar Táncművészeti Egyetem. Tájak-Korok-Múzeumok Kiskönyvtára, 859. szám, TKME, 2019.
- » Bolvári-Takács Gábor: Minőség és nyugalom, avagy lehet-e filozófiája egy művészeti egyetemnek? Táncművészet, 2020. 1. sz. 36–37. old.
- » Bolvári-Takács Gábor: A táncművészeti felsőoktatás lehetséges modellváltásának alaptézisei. Táncművészet, 2021. 1. sz. 15. old.
- » Bóta Gábor: Balettvizsga 1992. Hiányérzet a túlzott hagyománytisztlet miatt. Magyar Hírlap, 1992. 06. 19. 144. sz. 15. old.
- » Budai Rózsa: Oktatási reform az Iparművészeti Főiskolán. Főiskolai rang a Balett Intézetnek. Vas Népe, 1983. 09. 03. 208. sz. 5. old.
- » Czank Livia. Szép, zárt világ. Az első balettlépésektől a színpadig. HVG Könyvek, 2020.
- » Csizmadia György: Balettvizsga az Operaházban. Élet és Irodalom, 1958. 28. sz. 12.

- » Cs. Gy. [Csizmadia György]: A Balett Intézet vizsgálóadójáról. Muzsika, 1960. 9. sz. 46–47. old.
- » Csizmadia György: Balettvizsga. Muzsika, 1961. 9. sz. 44–45. old.
- » Cs.[Csizmadia György]: Balettvizsga. Film–Színház–Muzsika, 1961. 07. 07. 27. sz. 30. old
- » Csizmadia György–Féner Tamás: Vizsgára készülnek. Film–Színház–Muzsika, 1961. 06. 30. 26. sz. 16–17. old.
- » Cs.[Csizmadia György]: Balettművészek Baráti Köre. Film–Színház–Muzsika, 1962. 03. 16. 11. sz. 30. old.
- » Csizmadia György: Balettvizsga. Muzsika, 1962. 9. sz. 46–47. old.
- » Cs.[Csizmadia György]: A holnap balerinái. Film–Színház–Muzsika, 1962. 06. 15. 24. sz. 24–25. old.
- » Csizmadia György: Balettvizsga. Muzsika, 1963. 9. sz. 41. old.= Bogdány Ferenc (szerk.): Az Állami Balett Intézet jubiláris évkönyve. Az intézet fennállásának 15. évfordulója alkalmából 1963–64. és az 1964–65. tanévről. (sic!) Budapest, 1965. 38. old.
- » Cs. Gy. [Csizmadia György]: Balettcipőben. Interjú Dózsa Imrével, az Állami Balett Intézet igazgatójával. Ifjúsági Magazin. 1983. 07. 01. 7. sz. 31. old
- » Csongrády: Művészek lettek immár... Zene–Zene–Tánc, 1996. 4. szám, 15–16. old.
- » Danielisz László: A Főiskoláról és a főiskolásokról. Táncművészet, 1955. 3. szám, 135–136. old.
- » Demeter Imre: Táncköltő az igazgatói szobában. Film–Színház–Muzsika, 1972. 10. 14. 42. sz. 8–9. old.
- » -dia. [Csizmadia György]: Két vizsgálóadás. Film–Színház–Muzsika, 1960. 07. 08. 28. sz. 23. old.
- » Dienes Gedeon: Vizsgálóadás az Operaházban. Muzsika, 1967. 9. szám, 37–38. old.
- » Dienes Gedeon: Évzáró az Állami Balett Intézetben. Magyar Hírlap, 1968. 06. 28. 44. szám, 9. old.
- » D. G. [Dienes Gedeon]: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Hírlap, 1969. 07. 02. 180. szám, 9. old.
- » Dienes Gedeon: Két vizsgakoncert. Muzsika, 1975. 8. szám, 46–47. old.
- » Dienes Gedeon: Vizsgakoncert az Operaházban. Muzsika, 1976. 10. szám, 45–46. old.
- » Duka Margit: Munkaközösségek az Állami Balett Intézetben. In: Táncművészet, 1952. 4. szám, 108–110. old.
- » Eöry Éva: Évzáró az Állami Balett Intézetben. Képes Újság, 1975. 06. 28. 26. sz. 15. old.
- » Falvy Károly: Óriási siker – óriási gondok. A Magyar Táncművészeti Főiskola néptánc – színházi tánc tagozatának vizsgálóadása. Táncművészet, 1999. 4. szám, 16–17. old.
- » Farkas Tímea: Fél évszázad a magyar balettért. Magyar Nemzet, 2000. 04. 29. 100. sz. 15. old.
- » F. L. [Flórián László]: Az Állami Balettintézet (sic!) vizsgálóadása az Operaházban. Magyar Hírlap, 1973. 07. 06. 184. sz. 9. old.
- » Fodor Antal (összeáll.): Mozaikok a Magyar Táncművészeti Főiskola első ötven évéről. Planétás Kiadó, Budapest, 2001.
- » fodor [Fodor Lajos]: Balettvizsga. Esti Hírlap, 1967. 07. 07. 158. sz. 2. old.
- » Fodor Lajos: Balettvizsga. Kegyetlen mesterség – gyönyörű művészet. Esti Hírlap, 1968. 06. 29. 152. sz. 2. old.
- » F. L. [Fodor Lajos]: Két fiú, hét lány. Balettvizsga. Esti Hírlap, 1970. 07. 07. 157. sz. 2. old.
- » Fodor Lajos: Tehetségben nincs hiány. Művészvizsga. Balettnövendékek az Operában, zeneakadémisták az Erkel Színházban. Esti Hírlap, 1972. 06. 28. 150. sz. 2. old.
- » fodor [Fodor Lajos]: Balettvizsga. Klasszikus mércével. Esti Hírlap, 1976. 06. 29. 152. sz. 2. old.
- » Fodor Lajos: Balettvizsga. Esti Hírlap, 1980. 06. 25. 148. sz. 2. old.
- » fodor [Fodor Lajos]: Művészvizsgák (II.). Végzett táncosok. Esti Hírlap, 1982. 07. 06. 157. sz. 2. old.
- » Fodor Lajos: Mindegyikükből minden lehet. Felelősség a jövő táncosaiért. Tizenheten kezdik a nehéz pályát. Esti Hírlap, 1984. 07. 03. 155. sz. 2. old.
- » Fodor Lajos: Diplomamunka – diploma nélkül. Balettvizsga. Esti Hírlap, 1985. 06. 25. 147. sz. 2. old.
- » Forgách József: Balettktatási párhuzamok Moszkvában és Budapesten. Magyar Hírlap, 1982. 02. 24. 46. sz. 6. old.
- » Friss Róbert: Táncosok főiskolai diplomával. 1983. Népszabadság, 08. 27. 202. sz. 12. old.
- » Fuchs Lívia: Kritika helyett. Táncművészet, 1979. 9. szám, 1–5. old.
- » Fuchs Lívia: Two Graduation Concerts. Hungarian Dance News, 1979. No. 5. 2. old.
- » F. L. [Fuchs Lívia]: Táncvizsga itt és ott. „Zeng a lélek”. Táncművészet, 1979. 8. sz. 11–12. old.
- » Fuchs Lívia: Two Graduation Concerts. Hungarian Dance News, 1979. No. 5. 2. old.
- » F. L. [Fuchs Lívia]: Befejezetlen jövő. Táncművészet, 1980. 9. sz. 4. old.
- » Fügedi János – Hortobágyi Gyöngyvér – Váradi Levente (szerk.): egy tánc az élet. A néptánc tagozat 50 éve. Magyar Táncművészeti Egyetem, Budapest, 2022.
- » Gábor István: A jövő táncművészei között. Látogatás a tíz éves Állami Balett Intézetben. Muzsika, 1960. 8. sz. 30–32.
- » Gábor István – Gelencsér Ágnes: Balett- és operavizsga az Erkelben és az Operában. Magyar Nemzet, 1988. 06. 24. 150. sz. 4. old.
- » Gách Marianne: 16 kérdés Kun Zsuzsához. A kényszerpihenő hónapjairól, a szovjet turné sikeréről, az Állami Balett Intézet munkájáról, 25 éves operaházi pályafutásáról. Film–Színház–Muzsika, 1975. 02. 01. 5. sz. 6–7. old.
- » Gál Jenő: Levél első végzős osztályomhoz. 1976. Film–Színház–Muzsika, 1976. 06. 20. 15–17. old.
- » G. J. [Gárdonyi Jenő]: Jubileumra készül a Balett Intézet. Jövőre kezdik meg az új székház építését. Magyar Nemzet, 1974. 08. 17. 192. sz. 4. old.
- » Gárdonyi Jenő: Új terv a Balett Intézet elhelyezésére. Magyar Nemzet, 1980. 01. 25. 6. old.
- » Gelencsér Ágnes: Művésznövendékek. Az Állami Balett Intézet koncertje. Magyar Nemzet, 1976. 07. 06. 158. szám, 4. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1977. 07. 02. 154. szám, 4. old.
- » Gelencsér Ágnes: A Balettintézet (sic!) vizsgálóadása az Operaházban. Magyar Nemzet, 1978. 07. 04. 155. szám, 4. old.
- » Gelencsér Ágnes: A balettintézet vizsgálóadása. Magyar Nemzet, 1979. 06. 27. 148. sz. 4. old.
- » Gelencsér Ágnes: Az Állami Balett Intézet vizsgálóadása. Magyar Nemzet, 1980. 06. 29. 151. sz. 10. old.
- » Gelencsér Ágnes: Az Állami Balett Intézet vizsgakoncertje. Magyar Nemzet, 1981. július 8. 158. szám, 4. old.
- » Gelencsér Ágnes: A korszerű Balettintézet feladata. Beszélgetés Dózsa Imrével. Magyar Nemzet, 1981. 12. 20. 10. old.
- » Gelencsér Ágnes: A Balettintézet (sic!) vizsgakoncertje. Magyar Nemzet, 1982. 07. 08. 158. szám, 4. old.
- » Gelencsér Ágnes: Graduation Concert of the State Ballet Institute. Hungarian Dance News, 1982. 5–6. sz. 5. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Erkel Színházban. Magyar Nemzet, 1984. 07. 06. 157. sz. 6. old.
- » Gelencsér Ágnes: Graduation of Ballet Dancers. Hungarian Dance News, 1984. 5–6. sz. 3. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1985. 06. 28. 150. sz. 6. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1986. 06. 18. 142. sz. 4. old.
- » Gelencsér Ágnes: Az Állami Balett Intézet vizsgálóadása. Magyar Nemzet, 1987. 07. 14. 164. szám, 7. old.

- » Gelencsér Ágnes: Graduation Concert State Ballet Institute. Hungarian Dance News, 1987. 3. sz. 2–3. old.
- » Gelencsér Ágnes: Az Állami Balettintézet (sic!) vizsgakoncertje. Magyar Nemzet, 1989. 06. 22. 144. sz. 6. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Operaházban = Magyar Nemzet, 1990. 06. 20. 143. sz. 6. old.
- » Gelencsér Ágnes: Évadkezdés a Magyar Táncművészeti Főiskolán. Táncművészet, 1991. 10. sz. 8–9. old.
- » Gelencsér Ágnes: Magasra tett mérce. A táncművészeti főiskolások vizsgája. Magyar Nemzet, 1991. 06. 12. 136. sz. 11. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1992. 06. 19. 144. sz. 10. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az operaházban. Magyar Nemzet, 1993. 06. 26. 147. sz. 18. old. = G. Á.: Balettvizsga az operaházban. Táncművészet, 1993. 7–8–9. sz. 21. old.
- » Gelencsér Ágnes: Paquita és Pas de douze. Vizsgaelőadás a Táncművészeti Főiskolán. Magyar Nemzet, 1994. 06. 21. 143. sz. 11. old.
- » Gelencsér Ágnes: Gegsorozat és amit akartok. A Táncművészeti Főiskola vizsgaelőadása Magyar Nemzet, 1995. 06. 20. 142. sz. 15. old. = Gelencsér Ágnes: Balettvizsga '95. A Táncművészeti Főiskola zárókoncertjei. Táncművészet, 1995. 7–8–9. sz. 22–23. old.
- » –gelencsér– [Gelencsér Ágnes]: Néptánc – színházi táncvizsga '95. A Táncművészeti Főiskola zárókoncertjei – II. Táncművészet, 1995. 7–8–9. sz. 24–25. old.
- » Gelencsér Ágnes: Mesterek és tanítványok. Végzős növendékek balettvizsgája az Operaházban. Magyar Nemzet, 1996. 07. 05. 156. sz. 11. old. = Gelencsér Ágnes: Vizsgakoncert '96. Táncművészet, 1996. 3–4. sz. 28–29. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga '97. A Magyar Táncművészeti Főiskola végzőseinek koncertje az Operaházban. Táncművészet, 1997. 4. sz. 16–17. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga, Van Manen-bemutatókkal. A Magyar Táncművészeti Főiskola előadása az Operaházban. Táncművészet, 1998. 4. sz. 14–16. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Operaházban. Táncművészet, 1999. 4. sz. 14–15. old.
- » Gelencsér Ágnes: Balettvizsga az Operaházban. Táncművészet, 2000. 3. sz. 22–23. old.
- » Gelencsér Ágnes: Interjú Gál Jenővel. Fodor Antal (összeáll.): Mozaikok a Magyar Táncművészeti Főiskola első ötven évéről. Planétás Kiadó, Budapest, 2001. 51–54. old.
- » Gyarmati Zsófia – Macher Szilárd: „A tánc csillagai lettek”. Az Állami Balett Intézet első végzős évfolyama. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest, 2015.
- » Halmi Sári: Ötéves az Állami Balett Intézet. Színház és mozi. 1954. 42. sz. 24. old.
- » Hanthy Kinga: Erkölcstelen mesterség. Találkozás egy balettmesterrel. (Merényi Zsuzsa). Magyar Nemzet, 1983. 10. 08. 238. sz. 12. old.
- » Harangozó Gyula: Az első végzősök az Állami Balett Intézetben. Táncművészet, 1954. 7. sz. 211–212. old.
- » Hary Márta: Hol születik a balerina? Látogatás az Állami Balett Intézetben. Magyar Hírlap, 1969. 03. 28. 86. sz. 9. old
- » Hidas Hedvig: A táncművészeti nevelés, különös tekintettel a felsőfokú balettképzésre. Felsőoktatási szemle, 1959. 10. sz. 627–629. old.
- » Hidas Hedvig: Tizenöt éves az Állami Balett Intézet. Táncművészeti Értesítő, 1965. 4. szám, 31–40. old. = Az Állami Balett Intézet jubiláris évkönyve. Az intézet fennállásának 15. évfordulója alkalmából 1963–64. és az 1964–65. tanévről. (sic!) Budapest, 1965 illetve Muzsika, 1966. 8. sz. 36–38. old.
- » Hidas Hedvig: Húsz éves az Állami Balett Intézet. In: Lugossy Emma (szerk.): Az Állami Balett Intézet húsz éves fennállásának jubileumi évkönyve. Állami Balett Intézet, Budapest, 1970. 5–17. old.
- » Horváthné Bánky Dóra (szerk.): Állami Balett Intézet 1950–1985. Budapest, 1986.
- » – i –: Új művek bemutatója a balett vizsgán. Film–Színház–Muzsika, 1959. 28. sz. 8–9. old.
- » Izsó Zita: A tánc életforma is. A Nagy táncválasztóval hagyományt akarnak teremteni a szervezők. Magyar Nemzet. 2019. 04. 29. 68. sz. 17. old.
- » Jálcs [Kinga]: A mozdulatok vizsgája. Film–Színház–Muzsika, 1980. 07. 05. 27. sz. 8–9. old.
- » Jálcs [Kinga]: 40 éves a Balett Intézet. Film–Színház–Muzsika, 1990. 07. 07. 27. sz. 18–19. old.
- » Juhász Mária: Emlékezés a Színművészeti Főiskola táncrendező szakára. In: Péter Márta (szerk.): Táncművészeti Dokumentumok, Magyar Táncművészek Szövetsége, Budapest, 1989. 63–65. old.
- » K. A.: Balett az iskolában. Ami egy jó szándékkal írt cikkből kimaradt. Ország–Világ, 1985. 01. 16. 3. sz. 12. old.
- » K. E.: A balettképzők konferenciájáról. Muzsika, 1968. 12. 01. 12. sz. 43–44. old.
- » K-N., N-N.: Látogatás az Állami Balett Intézetben. Család és Iskola, 1959. 07. 01. 7. sz. 2. old.
- » Kálmán Etelka – Horváth Károlyné: Tapasztalatcsere a berlini Állami Balettkiskolában. In: Az Állami Balett Intézet évkönyve az 1965/66. és az 1966/67. tanévről. Budapest, 1968. 42–44. o.
- » Kálmán Tamás: „Főiskolánk folyamatosan képes a megújulásra.” Találkozás Bolvári-Takács Gábor rektorhelyetttel. Táncművészet, 2008. 5. sz. 12–13. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga 1976. Pesti Műsor, 1976. 07. 15–21. 29. szám, 8. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '77. Pesti Műsor, 1977. 07. 21–27. 29. szám, 11. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '78. Pesti Műsor, 1978. 07. 12–19. 28. sz. 8. old.
- » Kaán Zsuzsa: Performance of Ballet Graduates 1978. Hungarian Dance News, 1978. 2. sz. 1–2. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '79. Pesti Műsor, 1979. 07. 4–11. 27. sz. 5. old.
- » Kaán Zsuzsa: A tánc történet oktatása az Állami Balett Intézetben I. Táncművészeti Dokumentumok, 1979. 98–109. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga 1980. Pesti Műsor, 1980. 07. 9–16. 28. sz. 9. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '81. Táncművészet, 1981. 10. sz. 18–20. old.
- » K. Zs [Kaán Zsuzsa]: Néptáncosok vizsgakoncertje. Pesti Műsor, 1983. 06. 22–29. 25. sz. 9. old.
- » Kaán Zsuzsa: Tizenhét táncművész vizsgája. Népszava, 1984. 07. 05. 156. sz. 6. old.
- » Kaán Zsuzsa: Az Állami Balett Intézet. Fejér Megyei Hírlap, 1984. 07. 27. 175. sz. 5. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '85. Népszava, 1985. 07. 02. 153. sz. 6. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '86. Népszava, 1986. 06. 16. 140. sz. 6. old.
- » Kaán Zsuzsa: Graduation of Ballet Dancers in 1986. Hungarian Dance News, 1986. 3. sz. 21–22. old.
- » Kaán Zsuzsa: A tánc történet oktatása az Állami Balett Intézetben II. Táncművészeti Dokumentumok, 1987. 45–59. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '89. Népszava, 1989. 06. 12. 136. sz. 6. old.
- » Kaán Zsuzsa: Megszűnik az Állami Balett Intézet? Népszava, 1990. 07. 02. 153. sz. 6. old.
- » Kaán Zsuzsa: Vizsgakoncert '92. Táncművészet, 1992. 8–9. sz. 26. old.
- » Kaán Zsuzsa: Batyu, Zsura és a többiek. Élet és Irodalom, 1995. 06. 16. 24. sz. 16. old. = Táncművészet, 1995. 7–8–9. sz. 20–21. old.

- » Kaán Zsuzsa: „Az értékeket értékként kell kezelni...” Évadkezdő beszélgetés Dózsa Imrével, a Magyar Táncművészeti Főiskola, új főigazgatójával. Táncművészet, 1998. 4. sz. 10–11. old.
- » Kaán Zsuzsa: Főiskolások zárókoncertje az Operaházban. Táncművészet, 2002. 3. sz. 12–13, 26. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '04. Táncművészet, 2004. 3. sz. 28–30. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga '05. A Magyar Táncművészeti Főiskola végzőseinek bemutatkozása az Operaházban. Táncművészet, 2005. 4. sz. 17–19. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga 2006. A Táncművészeti Főiskola balett-tagozatos növendékei az Operaházban. Táncművészet, 2006. 4. sz. 23–25. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga 2007. A Magyar Táncművészeti Főiskola végzős balettnövendékeinek koncertvizsgája a Magyar Állami Operaházban. Táncművészet, 2007. 4. sz. 22–25. old.
- » Kaán Zsuzsa: „Közép-európai táncközpontot szeretnék!” Találkozás ifj. Nagy Zoltánnal, a Magyar Táncművészeti Főiskola rektorával. Táncművészet, 2007. 1. sz. 11–13. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga 2008. A Magyar Táncművészeti Főiskola végzős balettnövendékeinek koncertvizsgája a Magyar Állami Operaházban. Táncművészet, 2008. 4. sz. 24–26. old.
- » Kaán Zsuzsa: Balettvizsga 2009. A Magyar Táncművészeti Főiskola végzős balettnövendékeinek koncertvizsgája a Magyar Állami Operaházban. Táncművészet, 2009. 3. sz. 16–19. old.
- » Kaán Zsuzsa: A Diótörő a Tháliában. Táncművészet, 2009. 5. sz. 18–19. old.
- » Kaán Zsuzsa: „Nem veszhet el, amit ifj. Nagy Zoltán teremtett!” Találkozás Zórándi Máriával, a Magyar Táncművészeti Főiskola új rektorával. Táncművészet, 2009. 4. sz. 14–14. old.
- » Kaán Zsuzsa: Vizsgakoncert – 2010. A Magyar Táncművészeti Főiskola végzős balettnövendékeinek előadása a Magyar Állami Operaházban. Táncművészet, 2010. 2. sz. 16–17. old.
- » Kaposi Edit: Húsz éves az Állami Balett Intézet. Muzsika, 1970. 7. sz. 39–40. old.
- » Kaposi Edit: Néptáncpedagógus-képzés. Kaposi Edit, Pesovár Ernő (szerk.): Magyar táncművészet. Budapest, Corvina, 1983. 150–155. old.
- » Kenessey András: Vizsgaelőadás. Táncművészek a jövőnek. Magyar Hírlap, 1978. 07. 09. 160. sz. 11. old.
- » Kenessey András: Tizenhat fiatal a jövőnek. Balett-vizsgaelőadás. Magyar Hírlap, 1980. július 6. 157. sz. 8. old.
- » Kenessey András: Állami Balett Intézet. Vizsgaelőadás. Magyar Hírlap, 1981. 07. 21. 169. sz. 6. old.
- » Kenessey András: Vizsgáztak az Erkel Színházban. Fiatalok a jövőnek. Magyar Hírlap, 1982. 07. 15. 164. sz. 6. old.
- » Kenessey András: Balett az iskolában. Ország-Világ, 1984. 12. 26. 52. sz. 15. old.
- » Kenessey András: Vizsgaelőadás az Erkel Színházban. Táncművészek a jövőnek. Magyar Hírlap, 1984. 07. 13. 163. sz. 6. old.
- » Kisgyörgy József: Mediterrán táncvizsga. Népszabadság, 1992. 06. 17. 142. sz. 17. old.
- » Kisgyörgy József: Elejtett és elrejtett lehetőségek. Hercegek és rabszolgák. Új Magyarország, 1994. július 28. 175. sz. 11. old. =
- » Kisgyörgy József: [Kisgyörgy József]: Vizsgakoncert '94. Táncművészet, 1994. 1–12. sz. 56. old.
- » Kisgyörgy József: Búcsúkerítő. Esti Hírlap, 1995. 07. 01. 152. sz. 7. old.
- » Kisgyörgy József: Táncosors oldalevélből. Kérdőjelek és „lábhorasztó” koreográfiák a Táncművészeti Főiskola vizsgáján. Népszava, 1996. 07. 10. 11. old.
- » Korda Ágnes: Balettvizsga, operavizsga. Magyar Ifjúság, 1974. 07. 12. 28. sz. 28–29. old.
- » Kovács Ilona – Varga Nóra – Daru Andrea: Műfajok, módszerek, mesterek a táncművészetben. A Magyar Táncművészeti Egyetem IX. Nemzetközi Táncstudományi Konferenciája. Táncművészet, 2023. 4. sz. 7–9. old.
- » Königer Miklós: Az Állami Balett Intézet jubileumi vizsgakoncertje. Táncművészeti Értesítő, 1975. 2. sz. 47–49. old.
- » Körtvélyes Géza: A tíz éves Balett Intézet neveltjei. Muzsika, 1960. 12. sz. 43–44. old.
- » Körtvélyes Géza: A fejlődés átmeneti problémái. Muzsika, 1964. 08. 01. 8. sz. 19–21. old.
- » Körtvélyes Géza: Az Állami Balett Intézet vizsgaelőadás. Magyar Nemzet, 1964. 07. 04. 155. sz. 4. old.
- » Körtvélyes Géza: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1965. 07. 01. 4. old.
- » Körtvélyes Géza: Az Állami Balett Intézet vizsgakoncertje. Magyar Nemzet, 1967. 06. 29. 151. sz. 4. old. = Roboz Ágnes (szerk.): Az Állami Balett Intézet évkönyve az 1965/66. és az 1966/67. tanévről. Budapest, 1968. 78–79. old.
- » Körtvélyes Géza: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1968. 06. 28. 150. sz. 4. old.
- » Körtvélyes Géza: Az Állami Balett Intézet helye és szerepe a magyar táncművészet fejlődésében. In: Lugossy Emma (szerk.): Az Állami Balett Intézet húsz éves fennállásának jubileumi évkönyve. Állami Balett Intézet, Budapest, 1970. 23–28. old.
- » Körtvélyes Géza: Húsz éves az Állami Balett Intézet. Jubileumi rendezvények és vizsgakoncert. Magyar Nemzet, 1970. 07. 02. 153. sz. 4. old.
- » Körtvélyes Géza: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1972. június 23. 146. szám 6. old.
- » Körtvélyes Géza: Kettős évforduló. Az Állami Balett Intézet és a Pécsi Balett köszöntése. Népszabadság, 1980. 04. 18. 90. sz. 6. old.
- » Kovács Györgyné: Életünk – adatokban: az Állami Balett Intézet három évtizede. Táncművészet, 1980. 11. sz. 10–14. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Impozáns vizsgaelőadás. 1980. 9. sz. 6–8. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Graduation Concert at the Thirty-year jubilee of the State Ballet Institute. Hungarian Dance News, 1980. 5. sz. 3. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Örömmel – örömmel. A 40. éves ÁBI vizsgakoncertje. Táncművészet, 1990. 9. sz. 7–9. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Ifjú művészek, északi vendégek. Népszabadság, 1991. 06. 18. 141. sz. 10. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Néptánctagozat. Vizsgaelőadás a Magyar Táncművészeti Főiskolán. Népszabadság, 1991. 07. 05. 156. sz. 10. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Áprilisi vizsgakoncert. A Magyar Táncművészeti Főiskola néptánc tagozatának vizsgaelőadása. Zene-Zene-Tánc, 2004. 2. sz. 15–16. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Szentpál Olga beszámolója a Színművészeti Főiskola Táncfőtanterv munkaközösségének hathetes munkájáról. Táncstudományi Közlemények, 2009. 2. sz. 61–63. old.
- » Kővágó Zsuzsa: Nekem a tánc... Hagyomány és újítás. A Magyar Táncművészeti Főiskola Táncművész BA szak Néptánc szakirány hallgatóinak vizsgaelőadása. Táncművészet, 2014. 3. sz. 26–28. old.
- » Kun Zsuzsa: Az Állami Balettintézet (sic!) vizsgaelőadása. Muzsika, 1964. 9. sz. 31–34. old. = Bogdány Ferenc (szerk.): Az Állami Balett Intézet jubileumi évkönyve. Az intézet fennállásának 15. évfordulója alkalmából 1963–64. és az 1964–65. tanévről. (sic!) Budapest, 1965. 41–43. old.
- » Kun Zsuzsa: Jubileumi előadás. Az Állami Balett Intézet ünnepi estje. Muzsika, 1966. 9. sz. 40–41. old.

- » Kun Zsuzsa: Az Állami Balett Intézet vizsgakoncertje. Muzsika, 1968. 9. sz. 39–40. old.
- » Kun Zsuzsa: Jubileumi vizsgakoncert az Állami Balett Intézetben Muzsika, 1970. 8. sz. 40–42. old.
- » Kun Zsuzsa: Huszonöt éves az Állami Balett Intézet. Táncművészeti Értesítő, 1975. 2. sz. 3–9. old. = Muzsika 1975. 8. sz. 45. old. (Az interjút Kaán Zsuzsa készítette.)
- » Kutszegi Csaba: A vége nagy Boom, boom. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 476–478. old.
- » Kutszegi Csaba: Technikához táncörömet keresek. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 480–482. old.
- » Kutszegi Csaba: A táncos lelke a karján látszik. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 485–488. old.
- » Kutszegi Csaba: Kell egy csapat. A Magyar Táncművészeti Főiskola balettművész hallgatóinak vizsgaelőadása. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 508–511. old.
- » Ladányi Gabriella: Balettvizsga 2001. Táncművészet, 2001. 3. szám, 20–21. old.
- » László Ilona: Sugallja röptük. Képes Újság, 1978, 04.08. 14. sz. 15. old.
- » Ledniczky Bea: Az értékeinkre mindig büszkének kell lennünk. Zene–Zene–Tánc. 2001. 5. sz. 4–6. old.
- » Lehel Jutta: Balettinstitut. Gespitzte Reife. Budapester Rundschau, 1969. 07. 11. 28. szám, 8. old.
- » Lengyelfi Miklós: Társastánc-pedagógus képzés a Balett Intézetben. Muzsika, 1967, 2. sz. 38. old.
- » Lenkei Júlia: Volt egyszer egy táncnevelési szak. Gajdó Tamás (szerk.): Színház és politika. Színház történeti tanulmányok, 1949–1989. Országos Színház történeti Múzeum és Intézet, Budapest, 2007. 19–43. old. = Kritika, 2007. 11. sz. 28–30. old.
- » Lepesinszkaja, Olga: Az Állami Balett Intézetéről. Muzsika, 1964. 12. sz. 23–24. old.
- » Liebner János: Két vizsgaelőadás. Élet és Irodalom, 1959. 28. sz. 12. old.
- » Ligeti Mária: Tánc tanítás a Színház- és Filmművészeti Főiskola színész főtanszakán. Táncművészeti Értesítő, 1967. 2. sz. 44–46. old.
- » Lőrinc György: Az Állami Balett Intézet munkájáról. Táncművészet, 1952. 2. sz. 38–44. old.
- » Lőrinc György: Beszámoló az Állami Balett Intézet tízéves munkájáról (1950–1960). In: Bogdány Ferenc (szerk.): Az Állami Balett Intézet jubiláris évkönyve az 1960–61. tanévről, fennállásának tizedik esztendejéről. Budapest, 1961. 2–19. o.
- » Lőrinc György (szerk.): A balettművészet felé... Budapest, Gondolat Könyvkiadó, 1961.
- » Lőrinc György: Harmincéves az Állami Balett Intézet. Rendhagyó megemlékezés. Táncművészet, 1980. 9. sz. 1–3. old.
- » Lőrinc György: Az Állami Balett Intézet Metodikai Kabinetje. Táncművészeti dokumentumok 1979. 95–98. old.
- » Lőrinc Katalin: Balettvizsga az Operában. Zene–Zene–Tánc, 1997. 5. sz. 23–24. old.
- » Lőrinc Katalin: Vizsgaelőadás az Operaházban. Zene–Zene–Tánc, 4. sz. 1998. 17–18. old.
- » Lőrinc Katalin: A Táncművészeti Főiskola vizsgaelőadásairól. Zene–Zene–Tánc, 1999. 3. sz. 15–17. old.
- » Lőrinc Katalin: Főiskolás Diótörő a Tháliában. Zene–Zene–Tánc, 1999. 5. sz. 17–18. old.
- » Lugossy Emma (szerk.): Az Állami Balett Intézet húsz éves fennállásának jubileumi évkönyve. Állami Balett Intézet. Budapest, 1970.
- » Lugossy Emma: Az Állami Balett Intézet Metodikai Kabinetje. Táncművészeti dokumentumok 1979. 95–98. old.
- » M. Nagy Emese: Néptáncvizsga 2007. A Magyar Táncművészeti Főiskola Néptánc-Színházi Tánctagozatának vizsgakoncertje az Erkel Színházban (sic!). Táncművészet, 2007. 3. sz. 32–34. old.
- » Maácz László: Nem produkció, nem is verseny, hanem vizsga. Film–Színház–Muzsika. 1961. 07. 14. 28. sz. 26. old.
- » Maácz László: Balettvizsga. Film–Színház–Muzsika, 1972. 07. 1. 27. sz. 15. old.
- » Maácz László: Csöndes tűnődés a Balettintézet (sic!) záróvizsgájáról. Muzsika, 1973. 9. sz. 48. old.
- » Maácz László: Balettvizsga. Muzsika, 1974. 9. sz. 45–46. old.
- » Maácz László: Balettvizsga az Operaházban. Magyar Nemzet, 1974. 06. 27. 148. sz. 4. old.
- » Maácz László: A jubiláló Balett Intézetben vizsgáztak a jövő táncművészei. 1975. 06. 24. 4. old.
- » Maácz László: Vizsgáló táncosok. Magyar Nemzet, 1983. 07. 19. 169. sz. 4. old.
- » M. L. [Maácz László]: Néptáncvizsga. Táncművészet, 1983. 9. sz. 12. old.
- » Madarász G. Imre: Közvetíteni Ég és Föld között. Dózsa Imre, a Magyar Táncművészeti Főiskola főigazgatója. Magyar Felsőoktatás, 1999. 4. sz. 6–7. o.
- » Madarász [G. Imre]: Mágia és adrenalin. Sebestény Katalin és Fodor Antal, az MTMF tanszékvezetői. Magyar Felsőoktatás, 1999. 4. sz. 52–53. o.
- » -ász [Madarász G. Imre]: A siker a legfontosabb mérték. Az MTMF diákjai. Magyar Felsőoktatás, 1999. 4. sz. 54. o.
- » Major Rita: Az ÁBI vizsgaelőadása. Táncművészet, 1982. 9. sz. 4–6. old.
- » Major Rita: Vizsgakoncert az Erkel Színházban. Táncművészet, 1984. 9. sz. 4–6. old.
- » Major Rita: Végzősök koncertje az Operaházban. Táncművészet, 1985. 9. sz. 4–6. old.
- » Major Rita: Az első évtized –Kun Zsuzsa emlékei. Táncművészet, 1985. 4. sz. 21–25. old.
- » Major Rita: Balettvizsga '86. Táncművészet, 1986. 9. sz. 1–3. old.
- » Major Rita: Balettvizsga az Operaházban. Táncművészet, 1987. 9. sz. 5–7. old.
- » Major Rita: Táncos vizsga az Operaházban. Táncművészet, 1988. 9. sz. 4–5. old.
- » Major Rita: Balettvizsga '91. Vizsgakoncert az Operaházban. Táncművészet, 1991. 6–7. sz. 23–25. o.
- » Manhercz Károly: Hungarian State Ballet Institute. Budapest, State Ballet Institute, 1981.
- » Manhercz Károly (szerk.): Állami Balett Intézet. Budapest, 1981.
- » Mátyai Györgyi: Váltakoztak egy vizsgaelőadásra. Népszava, 1991. 06. 07. 132. sz. 6. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: A táncfőtanterv és a néptáncpedagógus-képzés. Táncművészet, 1955. 2. sz. 73–76. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: Balettezni szeretnék. Muzsika, 1963. 10. sz. 44. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: Balettszínpad és balettiskola. Tánc tudományi Tanulmányok 1963/1964. 1964. 181–190. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: Tapasztalatok az Állami Balett Intézet felvételi vizsgáin. I. Táncművészeti Értesítő, 1966, 2. sz. 70–75. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: Tapasztalatok az Állami Balett Intézet felvételi vizsgáin. II. Táncművészeti Értesítő, 1966, 3. sz. 64–67. old.
- » Merényi Zsuzsa, L.: A szovjet balettiskola hatása a magyar táncművészképzésre. Muzsika, 1968. 2. sz. 44–45. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: A balettdiók zenekíséretéről. Táncművészeti Értesítő, 1969. 3. sz. 78–84. old.
- » Merényi Zsuzsa, L.: A szovjet balettpedagógia hatása a magyar táncművészképzésre. In: Dienes Gedeon – Maácz László (szerk.): Tánc tudományi Tanulmányok 1967–1968. Magyar Táncművészek Szövetsége Tudományos Tagozata, Budapest, 1969. 31–33. old.

- » Merényi Zsuzsa, L.: A táncoktatásról. Muzsika, 1971. 6. sz. 47–48.
- » Merényi Zsuzsa L.: Javaslattervezet: főiskolai pedagógus tanszék felállítására az Állami Balett Intézetben. Táncművészeti Értesítő, 1972. 2. sz. 68–73. old.
- » Merényi Zsuzsa: Táncpedagógia: balettművész képzés. Kaposi Edit, Pesovár Ernő (szerk.): Magyar táncművészet. Budapest, Corvina, 1983. 143–149. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: Táncpedagógus képzésünk múltja és jelene. A táncpedagógus képzés helyzete az Állami Balettintézetben. Táncművészet, 1983. 8. sz. 25–27. old.
- » Merényi Zsuzsa L.: Gondolatok növendékeink kultúrtörténeti oktatásáról. Táncudományi tanulmányok. 1990/1991. 1991. 84–90. old.
- » Mezey Béla: Film a Balett Intézetéről. Ország–Világ, 1971. 02. 24. 8. sz. 22. old.
- » Mezey Béla: Nemzetközi tánckurzus. Film–Színház–Muzsika, 1989. 12. 30. 52. sz. 28. old.
- » Molnár G. Péter: Fiatal balettművészek vizsgálja. Az Állami Balett Intézet előadása az Operában. Népszabadság, 1959. 154. sz. július 3. 8. old.
- » Molnár G. Péter: Balettvizsga az Operában. Népszabadság, 1961. július 5. 158. sz. 9. old.
- » L. R. [Molnár Gál Péter]: Balettvizsga. Népszabadság, 1970. július 1. 152. sz. 7. old.
- » Nádas Ferenc: A Mester – tanítványairól. Film–Színház–Muzsika, 1957. 9. sz. 20–22.
- » Nádas Marcella: Képesítővizsga, 1961. július. Aszalós Károly (szerk.): Az Állami Balett Intézet évkönyve az 1961/62. és az 1962/63. tanévről. Budapest, 1963. 24–25. old.
- » Nádas Marcella: Készülődnek a végzősök a vizsgakoncertre. Aszalós Károly (szerk.): Az Állami Balett Intézet évkönyve az 1961/62. és az 1962/63. tanévről. Budapest, 1963. 26. old.
- » Nádas Myrtill (szerk.): Nádas Ferenc 1893–1966. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest, 1993.
- » Nagy Tünde: Vizsgakoncert az Operaházban. Táncművészet, 1989. 8. szám, 23–25. old.
- » Neumann Ilona: Az ÁBI-növendékek vizsgakoncertje. Táncművészet, 1978. 9. szám, 16–18. old.
- » Névtelen: Több mint 130 növendék tanul az Állami Balett Intézetben. Esti Budapest, 1953. 02. 10. 34. sz. 1. old.
- » Névtelen: Diplomáták látogatása az Állami Balett Intézetben. Népszabadság 1963. 12. 294. sz. 17. old.
- » Névtelen: Vizsgára készülnek. Film–Színház–Muzsika, 1964. 26. sz. 2. old.
- » Névtelen: Balett vizsga. Képes Újság, 1968. 27. sz. 9. old.
- » Névtelen: Huszonöt éves az Állami Balett Intézet. Népszava, 1975. 06. 18. 5. old.
- » Névtelen: Huszonöt éves az Állami Balett Intézet. Népszabadság, 1975. 06. 18. 141. sz. 7. old.
- » Névtelen: Huszonöt éves az Állami Balett Intézet. Magyar Hírlap, 1975. 06. 18. 9. old.
- » Névtelen: Huszonöt éves az Állami Balett Intézet. Kisalföld, 1975. 06. 18. 141. sz. 8. old.
- » Névtelen: A tanítást semmi pénzért nem hagynám abba. [Szakály György] Nemzeti Táncszínház, 2017. márciusi programfüzet, 4–6. old.
- » Névtelen: Nemzetközi balettverseny (BBGP). Népszava, 2022. 11. 26. 276. sz. 12. old.
- » N. Sándor László: Akiknek a tánc az életemük. Húsz éves az Állami Balett Intézet. Magyar Hírlap, 1970. 06. 22. 172. sz. 6. old.
- » Ortutay Zsuzsa: Balettvizsga az Operaházban. Táncművészet, 1954. 8. sz. 254–257. old.
- » Palovecz János (szerk.): Állami Balett Intézet 1950–1990. Budapest, 1990.
- » Péli-Nagy Kata: Fontos, hogy a növendék önmagához képest fejlődjön. Nézőpontváltás a táncoktatásban. Táncművészet, 2020. 3. sz. 24–25. old.
- » Péli-Nagy Kata: Országos utánpótlásbázist épít ki a Táncművészeti Egyetem. Táncművészet, 2020. 4. sz. 6–7. old.
- » Péli-Nagy Kata: Egy vezetőnek meg kell értenie, hogy a világ soha nem vele kezdődik, és nem vele fejeződik be. Beszélgetés Bolvári-Takács Gáborral, az MTE leköszönt rektorával. Táncművészet, 2021. 3. sz. 22–24. old.
- » Péli-Nagy Kata: Nem lehet becsukni a szemünket, muszáj a korral haladni. Interjú Fodorné Molnár Mártával, a MTE rektorával. Táncművészet, 2022. 3. sz. 10–13. old.
- » Péli-Nagy Kata: Jelentős hazai sikerrel zárult az első Budapest Ballet Grand Prix. Táncművészet, 2023. 4. sz. 4–5. old.
- » Péter Márta: ÁBI Néptáncotagozat: Szárnyra kelt új évfolyam. Táncművészet, 1987. 9. szám, 7–9. old.
- » Péter Márta: Vizsgáztak a végzős balettnövendékek. Spiccen kelt el az évfolyam. Esti Hírlap, 1991. 06. 24. 146. szám, 2. old.
- » Péter Márta: Vizsgakoncert az Operában. Balerina és kentaur. Esti Hírlap, 1992. 06. 18. 143. szám, 5. old.
- » Péter Márta: Hattyúk, hercegek, művészek, műzsák. Népszava, 1993. 07. 12. 160. szám, 6. old.
- » Péter Márta: A nem létező társulat. A Magyar Táncművészeti Főiskola vizsgaelőadása (modern szakirány). Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 492–494. old.
- » Péter Márta: A csillagok felé. A Magyar Táncművészeti Egyetem balettművész hallgatóinak vizsgaelőadása. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 513–517. old.
- » P. Gy. [Pónyai Györgyi]: Vizsgakoncert. A Magyar Táncművészeti Főiskola IX. évfolyamos növendékeinek vizsgaelőadása. Zene–Zene–Tánc, 2001. 2. sz. 23–24. old.
- » Pónyai Györgyi: Vizsgakoncert – 2002. 06. 30. Zene–Zene–Tánc, 2002. 3. sz. 4. old.
- » Pónyai Györgyi: Balettvizsga. 2003. 06. 29. Operaház. Zene–Zene–Tánc, 2003. 3. sz. 21. o.
- » Pónyai Györgyi: A Magyar Táncművészeti Főiskola IX. évfolyamos növendékeinek vizsgaelőadása. Operaház, 2004. június 27. Zene–Zene–Tánc, 2004. 3. sz. 4–5. old.
- » Pónyai Györgyi: A Magyar Táncművészeti Főiskola IX. évfolyamos növendékeinek vizsgaelőadása. Operaház 2005. június 19. Zene–Zene–Tánc, 2005. 2. szám, 8–9. o.
- » Pónyai Györgyi: Vizsgakoncert. Operaház 2006. június 29. Zene–Zene–Tánc, 2006. 2. sz. 4–6. old.
- » Pónyai Györgyi: A Magyar Táncművészeti Főiskola IX. évfolyamosainak vizsgakoncertje. 2007. június 27. Operaház. Zene–Zene–Tánc, 2007. 3. sz. 15. old.
- » Pónyai Györgyi: Vizsgakoncert 2009. július 1. Operaház. Zene–Zene–Tánc, 2009. 3. sz. 8. old.
- » Pónyai Györgyi: Vizsgakoncert 2010. Operaház 2010. június 30. Zene–Zene–Tánc, 2010. 3. sz. 7–9. old.
- » Pónyai Györgyi: A diploma küszöbén. A Magyar Táncművészeti Főiskola vizsgaelőadásairól. Előzetes a Művészetek Palotájában (2012. június 5.), az Operaházi vizsgakoncert (2012. június 30.) Zene–Zene–Tánc, 2012. 1. sz. 8–9. old.
- » Pónyai Györgyi: Balettvizsga a Harangozó-évforduló jegyében. Magyar Táncművészeti Főiskola – vizsgakoncert. Táncművészet, 3. sz. 2014. ősz, 24–25. old.

- » Pónyai Györgyi: Dinamikus összetartozás – Csipkerózsikával és Boleróval vizsgáztak a végzősök. Magyar Táncművészeti Főiskola, Vizsgakoncert. Táncművészet, 2015. 2. szám, 25–27. old.
- » Pónyai Györgyi: „Gyöngyvirágtól lombohullásig” A Magyar Táncművészeti Főiskola 2016-os végzős klasszikus balett táncművész évfolyamának vizsgakoncertje. Táncművészet, 2016. 3. sz. 24–25. old.
- » Pónyai Györgyi: Van helyük a csillagok között. A Magyar Táncművészeti Egyetem IX. évfolyamos balett-táncművész-hallgatóinak vizsgakoncertje. Táncművészet, 2017. 3. sz. 8–9. old.
- » Pónyai Györgyi: Nehézségek közepette is nagyszerű teljesítmény. A Magyar Táncművészeti Egyetem klasszikus balett végzőseinek vizsgaelőadása. Táncművészet, 2021. 3. sz. 18–20. old.
- » Pónyai Györgyi: Poszt-Covid dac – hősiek helytállással. Az MTE balett-táncművész szak vizsgakoncertje. Táncművészet, 2022. 2. sz. 10–11. old.
- » Pónyai Györgyi: Friss diplomás végzősök a világ színpadán. Az MTE klasszikus balett szakirány hallgatóinak vizsgakoncertje. Táncművészet, 2023. 3. sz. 24–25. old.
- » Rajk András: Balettvizsga-öszbemutatókkal. Népszava, 1959. 07. 1. 152. sz. 6. old.
- » Rajk András: Énekes- és balettvizsga az Operában. Népszava, 1960. 07. 06. 159. sz. 4. old.
- » Rajk András: Fiatal táncos és énekes művészjelöltek. Népszava, 1961. 07. 9. 161. sz. 4. old.
- » Rajk András: Vizsgázik a vizsga. Új tehetségek a Balettintézet (sic!) vizsgáján. Népszava, 1965. 07. 03. 155. szám, 2. old.
- » Rajk András: Megjegyzés és kritika az ifjú balett-táncművészek vizsgájához. Népszava, 1967. 07. 02. 154. sz. 7. old.
- » Rajk András: Három vizsga. Táncosok. Népszava, 1969. 07. 02. 151. sz. 2. old.
- » Rajk [András]: Ifjú és még ifjabb táncosok vizsgája az Operában. Népszava, 1970. 07. 02. 154. sz. 4. old.
- » Rajk András: Balettvizsga az Operaházban. Népszava, 1970. 06. 30. 151. sz. 2. old.
- » Rajk András: Gondolatok egy évfordulóhoz. A tánc húszéves iskolája. Népszava, 1970. 06. 21. 144. sz. 9. old.
- » Rajk András: Fiatal táncos és énekes művészjelöltek. Népszava, 1971. 07. 04. 156. sz. 9. old.
- » Rajk András: Művészvizsgák a dalszínházakban. Népszava, 1972. j06. 25. 148. sz. 9. old.
- » Rajk András: Balettvizsga az Operaházban. Népszava, 1973. 06. 26. 147. sz. 4. old.
- » Rajk András: Táncos esték. Népszava, 1974. 06. 27. 148. sz. 4. old.
- » Rajk András: Művészvizsgák. Táncosok. Népszava, 1976. 07. 06. 158. sz. 5. old.
- » Rajk András: Új énekesek, új táncosok. Népszava, 1977. 07. 03. 155. sz. 9. old.
- » Rajk (Rajk András): Táncosok az Operaházban. Film–Színház–Muzsika, 1977. 07. 16. 29. sz. 12. old.
- » Rajk András: Új táncosok, énekesek. Vizsga az Operaházban és az Erkel Színházban. Népszava, 1978. 07. 02. 154. sz. 8. old.
- » Rajk András: Táncmúlt, -jelen, -jövő a balettvizsgán. Népszava, 1979. 06. 24. 146. sz. 9. old.
- » Rajk András: Művészvizsgák. Népszava, 1980. 07. 06. 157. sz. 8. old.
- » Rajk András: Táncművészek vizsgája. Népszava, 1981. 07. 07. 157. sz. 6. old.
- » Rajk András: Új ének- és táncművészek. Két vizsga – több tanulság. Népszava, 1982. 07. 08. 158. sz. 6. old.
- » Rajk András: A legifjabb balett-generáció. Gondolatok egy turnéhoz. Táncművészet, 1988. 1. sz. 15–19. old.
- » Rajk András: Balettcserekek. Magyarország, 1990. 1. sz. 28. old.
- » Rajk András: Talentumok. A „Budapest Junior Company” vizsgája. Vasárnapi Hírek, 1992. 06. 14. 24. sz. 11. old.
- » Rajk András: Fiúuralom a balettben. Még beszélnek majd Aleszjáról. Vasárnapi Hírek, 1993. 06. 27. 26. sz. 8. old.
- » Ráthonyi János: Jeles jelöltek. Magyarország, 1967. 06. 25. 26. sz. 20. old.
- » Réfi Zsuzsa: „Ahol mindenki szereti a táncot.” Zene–Zene–Tánc, 1998. 4. sz. 4–5. old.
- » Réfi Zsuzsa: „Táncművészet volt, van és lesz!” Zene–Zene–Tánc, 2000. 6. sz. 4–5. old.
- » Réfi Zsuzsa: „Szeretessük meg a táncot mindenkivel!” Zene–Zene–Tánc, 2006. 3. sz. 21–22. old.
- » Réfi Zsuzsa: Ifjú Nagy Zoltán útján. Jakabné Zórándi Mária nyitott egyetemet szeretne teremteni. Zene–Zene–Tánc, 2009. 2. sz. 4–5. old.
- » Réfi Zsuzsa: Új rektor a Magyar Táncművészeti Főiskola élén. „Megtanultam az oktatás mindennapi teendőit.” Szakály György tanításról, tervekről, táncról. Zene–Zene–Tánc, 2011. 2. sz. 10–11. old.
- » Réfi Zsuzsa: Táncos mustra. Szakály György a jövő táncművészeiről, fesztiváldíjakról, versenygyőzelmekről. Lyukasóra, 2014. 2. sz. 146–147. old.
- » Réfi Zsuzsa: Biztosan lehetett volna még drasztikusabban újítani. Beszélgetés Szakály Györggyel, az MTE leköszönő rektorával. Táncművészet, 2018. 3. sz. 24–26. old.
- » Réfi Zsuzsa: A cél, hogy én is jól érezzem magam és a Vaganova-módszer is... Beszélgetés Volf Katalinnal, az MTE új művészeti vezetőjével. Táncművészet, 2019. 3. sz. 4–6. old.
- » Réfi Zsuzsa: Jelentős módszertani fejlesztés zajlik az alapfokú táncművészeti oktatásban a Táncművészeti Egyetem irányításával. Beszélgetés Fodorné Molnár Mártával és Gáspár Emesével. Táncművészet, 2019. 3. sz. 32–34. old.
- » Réfi Zsuzsa: Mániákusan tanítok. Sebestény Katalin a balett csodájáról és az öröklött hagyományokról. Táncművészet, 2020. 4. sz. 33–35. old.
- » Réfi Zsuzsa: A tükrök és csillagok hercege. (Interjú Dózsa Imrével). Táncművészet, 2021. 4. sz. 8–11. old.
- » Regős István: Tánc, diplomával. Magyarország, 1970. 11.15. 46. sz. 27. old.
- » Roboz Ágnes: Tanár és növendék szocialista viszonya – a művész-nevelés tükrében. Táncművészeti Értesítő, 1964. 4. sz. 57–62. old.
- » Roboz Ágnes (szerk.): Az Állami Balett Intézet évkönyve az 1965/66. és az 1966/67. tanévről. Budapest, 1968.
- » Roboz Ágnes: Múltidéző 1964 és 2009. Paralel, 2009. 12. sz. 21. old.
- » Rokob Tibor: A Dreschlerből az Amizoni-házba. A Táncművészeti Főiskolának holnapig kell kiköltöznie a palotából. Népszabadság, 2002. 01. 19. 34. old.
- » Róna Viktor: Visszapillantás intézeti éveimre. In: Lugossy Emma (szerk.): Az Állami Balett Intézet húsz éves fennállásának jubileumi évkönyve. Állami Balett Intézet, Budapest, 1970. 29–30. old.
- » Schanda Beáta: „Úgy éreztük, hogy valami fontos dolgot teszünk.” A 70 éves MTE alapítására emlékezik Mák Magda. Táncművészet, 2020. 4. sz. 4–5. old.
- » Sebes Erzsébet: Jubilál a baletttegyetem. Hétfői Hírek, 1975. 04. 28. 17. sz. 4. old.
- » Simay Norbert: Bemutatjuk az Állami Balett Intézet szakkönyvtárát. Könyvtáros, 1980 1. sz. 44–46. old.
- » Székely Ernő: A Balettintézet (sic!) vizsgaelőadása. Muzsika, 1972. 9. sz. 47–48. old.

- » Szentgyörgyi Ágnes: A mester – tükörben. Magyar Ifjúság, 1980. 10. 17. 42. sz. 20–21. old.
- » Szenthegyi István: Az Állami Balett Intézet vizsgaelőadása, bemutatókkal. Magyar Nemzet, 1959. 153. sz. 07. 02. 4. old.
- » Szenthegyi István: Operavizsga–balettvizsga. Magyar Nemzet, 1960. 07. 08. 161. sz. 4. old.
- » Szenthegyi István: Operavizsga–balettvizsga. Film–Színház–Muzsika, 1964. 07. 10. 28. sz. 13. old.
- » Szenthegyi István: Balettvizsga. Film–Színház–Muzsika, 1965. 07. 09. 28. sz. 19. old.
- » Szőke Sándor: Minden tizedik. Magyarország, 1973. 10. 07. 40. sz. 27. old.
- » Szöllősi Ágnes: Az Állami Balett Intézet IX. évfolyamos növendékeinek vizsgaelőadásáról. Táncművészeti Értesítő, 1964. 3. sz. 9–11. old.
- » Szűdy Eszter: Beszélgetés Lakatos Gabriellával. In: Merényi Zsuzsa – Béres Ferenc – Péter Márta (szerk.): Táncművészeti dokumentumok 1986. Magyar Táncművészek Szövetsége, Budapest, 1986. 105–108. old.
- » Szűdy Eszter: Apropó, Néptáncotagozat! Táncművészet, 1987. 5. sz. 23–27. old.
- » T. N. [Topolánszkyé Brieber Nóra]: A Magyar Táncművészeti Főiskola néptánc–színházi tánc szakos növendékeinek vizsgaelőadása, 2007. április 12. Erkel Színház Zene–Zene–Tánc, 2007. 2. sz. 9–10. old.
- » T. N. [Topolánszkyé Brieber Nóra]: Gatsby mosolya. A Magyar Táncművészeti Egyetem színházi tánc szakirány végzőseinek vizsgaelőadása. Táncművészet, 2021. 3. sz. 20–22. old.
- » Timár Sándor: Néptánc tagozat nyílt az Állami Balett Intézetben. 1971. Táncművészeti Értesítő, 1971. 2. sz. 11–14. old.
- » Tiszay Andor: Beszélgetés Borden Bellával. Kaposi Edit (szerk.): Táncművészeti dokumentumok 1977. Magyar Táncművészek Szövetsége Táncművészeti Archívuma, Budapest, 1977.
- » Tölgyesi Gábor: A legjobbra törekednek. Népszava, 2023. 01. 27. 23. sz. 12. old.
- » Truppel Mariann: Vizsgázik a VII. néptánc – színházi táncotagozat (sic!). Táncművészet, 2004. 3. sz. 25–27. old.
- » Ungvári Judit: Kihívásokra készen. Magyar Táncművészeti Egyetem néptánc végzős V. évfolyam vizsgaelőadása. Táncművészet, 2017. 2. sz. 28–30. old.
- » Ungvári Judit: Új idők, új táncok, új gondolatok. Az MTE táncművész szak, moderntánc szakirány vizsgaelőadása. Táncművészet, 2022. 2. sz. 24–25. old.
- » Vadasi Tibor: Az Állami Balett Intézet 1966/67-es évről. Táncművészeti értesítő. 1966. 3. sz. 68–70. old.
- » Vadasi Tibor: Volt egyszer egy főiskola. Péter Márta (szerk.): Táncművészeti dokumentumok 1990. Magyar Táncművészek Szövetsége, Budapest, 1990. 100–120. old.
- » Vadasi Tibor: Néptáncvizsga '91. Vizsgakonzert a Madách Színházban. Táncművészet, 1991. 8–9. sz. 22–24. old.
- » Vágó Zsófia: A klasszikus tánc módszertana. Muzsika, 1965. 5. sz. 27. old.
- » Vályi Rózi (szerk.): A magyar balett történetéből. Művelt Nép Tudományos és Ismeretterjesztő Kiadó, Budapest, 1956.
- » Vándor Györgyi: Háromezerből harminc. Család és Iskola, 1967. 06. 01. 6. sz. 32–33.
- » Varga Lajos Márton: A Balett Intézet néptáncotagozatáról. Kérdések Timár Sándorhoz. Pesti Műsor, 1979. 26. sz. 4–5. old.
- » Varga Kinga: Személyre szabott esélyegyenlőtlenség. A Magyar Táncművészeti Főiskola vizsgaelőadása. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 488–491. old.
- » Varga Kinga: Feszés est, könnyed fandangóval. A Magyar Táncművészeti Főiskola IX. évfolyamos balettművész hallgatóinak vizsgaelőadása. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 497–498. old.
- » Varga Kinga: Csipkerózsika álma. A Magyar Táncművészeti Főiskola balettművész hallgatóinak vizsgaelőadása. Bolvári-Takács Gábor: Táncos tanévek. Szemelvénygyűjtemény a Magyar Táncművészeti Egyetem történetéhez 1950–2017. Budapest, Magyar Táncművészeti Egyetem, 2017. 504–506. old.
- » Varga Nóra: Lendület kifulladásig. A Magyar Táncművészeti Egyetem IX. évfolyamos balettművész-hallgatóinak vizsgakonzertje. Táncművészet, 2019. 3. sz. 35. old.
- » Veldhuis, J. Jenny: Külföldi szemmel: az Állami Balett Intézet. Táncművészet, 1989. 11. sz. 23–25. old.
- » Vitányi Iván: Az Állami Balett Intézet vizsgaelőadása. Muzsika, 1959. 9. sz. 15–18. old.
- » Vitányi Iván: Balettvizsga az Operaházban. Muzsika, 1965. 9. sz. 33. old. = Roboz Ágnes (szerk.): Az Állami Balett Intézet évkönyve az 1965/66. és az 1966/67. tanévről. Budapest, 1968. 65–66. old.
- » Vitányi Iván: Balettvizsga. Muzsika, 1971. 9. sz. 48. old.
- » V. L.: Érdekes bemutatók, kiállítás a Balett Intézet jubileumán. Hétfői Hírek, 1960. 01. 18. 3. sz. 4. old.
- » Wagner István: MÉRCE – vizsga után. Táncművészet, 1977. 5. sz. 10–11. old.
- » wagner [Wagner István]: Vizsga – lábujjhegyen. Magyar Hírlap, 1977. 07. 12. 162. sz. 6. old.
- » wagner [Wagner István]: Számadás – lábujjhegyen. Magyar Hírlap, 1988. 06. 23. 149. sz. 4. old.
- » Zádorovich Alíz: Tízévesen az álmok kapujában. Kiből lesz balerina? Nők Lapja, 2012. 03. 21. 28–29. old.
- » Zalán Magda: Csillagok születése? – Én ott voltam! Gondolatok a Magyar Táncművészeti Főiskola vizsgaelőadása után. Táncművészet, 2003. 3. sz. 26–27. old.
- » Zs. E.: Maneken-tanfolyam a Balett Intézetben. Magyar Nemzet, 1967. 01. 17. 14. sz. 6. old.
- » Zsédényi Márta: Budai Táncfórum 1982/83. Táncművészet, 1983. 9. sz. 8–9. old.